

INLEIDING

Stellingen:

Het geheel van het occultisme behoort tot de niet bekende waarden van het menselijk leven. al datgene wat daaromtrent wordt gezegd of verondersteld is niet of ternauwernood bewijsbaar: Daarom zullen wij, als wij uitgaan van het occultisme, de verborgen wetenschap, de verborgen mogelijkheden, het verborgen denken, een aantal stellingen moeten aanvaarden welke niet bewijsbaar zijn. Toch meen ik dat de enkele stellingen, die ik u hier vooraf geef belangrijk zijn omdat ze een basis vormen voor alle verdere betogen. Dan stel ik:

1. De mens is in weten en mogelijkheden niet beperkt tot zijn lichamelijk bestaan. Hij bezit daarnaast vele mogelijkheden, die wij in het vervolg geestelijke zullen noemen.
2. De wetten der natuur zijn niet alleen onderworpen aan de rede. Ze zijn onderworpen aan eigen wetmatigheden welke vaak redelijk niet of niet voldoende uitdrukbaar zijn. De mens echter voelt deze aan.
3. Er is een kracht waaruit het Al voortkomt. Deze kracht kan voor ons aanspreekbaar zijn, indien wij in die aanspreekbaarheid geloven. Maar ook elk deel of verschijnsel is voor ons aanspreekbaar op het ogenblik dat wij het wezen daarvan kunnen uitdrukken en ons daarop kunnen richten.
4. Het geheel van ons wezen kan alleen dan actief zijn, indien geen denken deze activiteiten belemmert. Het is het menselijk denken dat de begrenzing van de menselijke mogelijkheid vormt, zeker op paranormaal en occult terrein.

Deze stellingen zult u wel willen onthouden. Er zijn onnoemelijk veel mogelijkheden tot ontwikkeling van paranormale gaven. Maar al die mogelijkheden zijn altijd aangepast aan de personen die ze toepassen. In onze cursus zullen wij daarover in het algemeen spreken. Magie bestaat. Magie bestaat niet krachtens de wetten die de mens magisch gebruikt, zoals b.v. "de naam is het ding", "identieke waarden betekenen identieke gebeurtenissen" e.d. Magie als zodanig is een geloofswereld waarin het activeren van het "ik" en eventueel de met dit "ik" resonerende krachten zal plaatsvinden op grond van denken, niet op grond van gelijkvormigheid, woordkermis erg dergelijke.

Wij moeten verder duidelijk maken dat elke mens magie bedrijft – of hij dit bewust of onbewust doet. Elke mens gebruikt een vorm van wichelarij op het ogenblik dat hij zijn intuïtie gebruikt om zijn rede aan te vullen ten aanzien van bijvoorbeeld toekomstige gebeurtenissen.

Ik ga nu over tot het eerste onderwerp van deze cursus.

LES I - HET VERWERVEN VAN OCCULTE GAVEN.

Occulte, paranormale gaven zijn elke mens eigen. Het blijkt steeds weer dat die gaven onder een bijzondere druk actief kunnen worden. Een gave, die niet is geoefend, is echter beperkt in haar mogelijkheden. Het zal u duidelijk zijns gaven, die u bezit kunnen alleen volledig beheersbaar en bruikbaar worden door oefening.

Dan zult u eveneens beseffen. dergelijke gaven onttrekken zich aan de stoffelijke, de redelijke samenhangen. Wie ze op grond daarvan wil benaderen, zal zich een verder gebruik daarvan onmogelijk maken.

Hoe is de mens dan in staat bepaalde dingen te doen die niet lichamelijk verklaarbaar zijn?

In de eerste plaats bezit de mens een zenuwstelsel dat op bepaalde punten samenvloeit met wat wij geestelijke organen of chakra 's noemen. Elk chakra is niets anders dan een ontvankelijkheid voor invloeden van buitenaf gepaard gaand met de mogelijkheid daarop te antwoorden. Het zal eenvoudiger zijn u dat voor te stellen, als u zegt elk chakra is een oor

plus een mond. Hiermede bereikt u dat u het chakra niet meer ziet als een geheimzinnig iets. Besef, dat u bepaalde geestelijke organen bezit. Besef, dat deze noodzakelijk zijn voor uw normale bestaan. Besef verder dat ze eigenlijk functioneren als extra zintuigen. Als u dit besef in u opbouwt, bent u een grote stap verder gekomen. U maakt dan geen onderscheid meer tussen redelijk en niet redelijk, zintuiglijk en niet zintuiglijk, maar u gaat uit van ontvangen impulsen en zult vooral in het begin op niet stoffelijk ontvangen impulsen haast automatisch reageren.

In de tweede plaats zullen we ons moeten bezighouden met de waarde van de verschillende chakra 's.

Het chakra dat bij elke mens actief is, is het stuit chakra. Dit chakra beheerst bepaalde levensenergieën, aanvaardt die en kan ze afgeven. Een beheersen van dit chakra gaat b.v. gepaard met de beheersing van het z.g. "slangenvuur". Wat niet, zoals men wel eens veronderstelt, een vaar de hoogste bereikingen is, maar eerder een van de energetische mogelijkheden van de mens. Een dergelijk chakra bezit over het algemeen twee waarden het kan ontvangen, het kan dezelfde kracht uitstralen of verliezen. Daarmede is alles gezegd.

Gaan wij naar een wat hoger chakra, dan vinden we een vierbladigheid, d.w.z. er zijn twee mogelijkheden tot ontvangst. Niet alleen ontvangst van directe levenskracht maar ook van uitstraling van levenskracht en van erkenning van persoonlijkheden. Bepaalde helderziende waarnemingen zijn op dit terrein dus mogelijk. Het chakra zal ook levenskracht kunnen afgeven en zal. daarnaast in staat zijn om beelden van het eigen "ik" uit te stralen.

Gaan we weer een chakra hoger, dan hebben we al direct te malen met een 16 bladig geheel; en zo kunnen we voortgaan tot het 144-bladige chakra.

Het is duidelijk dat het aantal functies bij een hoger chakra dus groter is. Maar zijn die functies nu werkelijk alle nieuwe functies? Eerlijk gezegd niet. Want ook als ik kom bij het kruin of top chakra (dat het hoogste en 144-bladig is), dan zal de helft van de "bladen" of mogelijkheden betrekking hebben op het ontvangen en eventueel 't uitstralen van energieën. De andere helft omvat waarneming van alle levensenergieën en daarmee samenhangende waarden, maar in een veel grotere variatie. Het is wel eens goed dat te zeggen, want er zijn mensen die zeggen: Bij mij is het borst chakra nog niet eens ontwikkeld (waarbij ze zich waarschijnlijk iemand met een ontwikkeld borst chakra voorstellen als een soort geestelijke Raquel Welch), ik kan dus niets. Dit is onjuist. U kunt het wel, maar uw vermogen tot differentiëren, dus tot het verrichten van fijnere taken, is klein.

Daar elke mens tenminste één chakra heeft dat volledig functioneert en de meeste mensen er 3 hebben, zal het duidelijk zijn dat de meesten onder u in staat zijn om reeds gevarieerde impulsen te ontvangen en uit te stralen. Bij dit alles is het besef van. de mogelijkheid het meest belangrijke. Besef impliceert aanvaarding. Indien ik iets niet aanvaard, zal mijn bewustzijn het verdringen naarmate het verder staat van mijn normale wereld en van mijn normaal wereldbegrip. Ik zal zo ik er al op attent word en reageer reageren volgens stoffelijke, redelijke normen waaraan juist deze waarnemingen niet onderworpen zijn. Aanvaarding van het feit dat u gaven bezit is altijd een eerste noodzaak.

Maar hoe kan een mens zichzelf ontwikkelen, als hij, niet de moed heeft om zich met zichzelf te confronteren? Er zijn daarvoor heel wat verschillende methoden. Wij kernzen de z.g. kaars spiegelmeditatie bij bepaalde Rozenkruisersgroepen. We kennen het verblijf in het duister, de proef in het duister bij bepaalde inwijdingsgroeperingen. In al deze gevallen gaat het erom dat je jezelf durft beschouwen zoals je bent. Wie occulte gaven wil ontwikkelen zal moeten uitgaan van zijn werkelijk "ik", niet val zijn illusies. Daarom zal hij voor zichzelf een beeld moeten maken van datgene wat hij werkelijk is en betekent en zal hij ook de minder aangename delen van zijn leven, zijn bestaan, zijn karakter etc. moeten accepteren. Het ontplooiën van occulte gaven is alleen dan mogelijk, indien men tot een zelfaanvaarding komt en op basis van deze zelfaanvaarding enig zelfvertrouwen weet te gewinnen.

Het lijkt mij wat te vroeg in te gaan op de verschillende mogelijkheden; Hoe kan ik leren uittreden? Hoe kan ik helderziend waarnemen? Hoe kan ik helderhorend worden? Hoe kan ik magnetiseren? Hoe kan ik magisch werken? Al deze dingen zin in wezen een en hetzelfde. Het

zijn verschillende uitingen van dezelfde kracht. Het zijn verschillende waarnemingen van een en dezelfde signalenreeks.

Besef wel, dat helderhorendheid niet behoeft te bestaan in een luide stem die u iets toeroept, ook al komt dat voor. Soms is het alleen maar een gefluister dat u ternauwernood verstaat. Geef aandacht aan het feit dat er wordt gefluisterd, niet aan de inhoud. Zodra wij ons op de inhoud richten, proberen we redelijk te zijn. Redelijkheid maakt werkelijke ontvangst steeds moeilijker. Een boodschap moet spontaan zijn.

Als u iets helderziend waarneemt, ga daar niet goed naar kijken, dan is het weg. Laat het gewoon op u afkomen. Manifesteert het zich niet, dan is dat niet erg. Wees attent op het verschijnsel. Hierdoor zult u elke keer iets meer beseffen, iets meer waarnemen.

Als u intuïtief bepaalde oordelen velt of bepaalde verwachtingen heeft, toets ze aan de werkelijkheid, maar verwerp ze niet. Ze geven niet noodzakelijkerwijze feiten aan, maar mogelijkheden. Deze intuïties hebben betekenis, omdat ze uw oriëntatie in het leven helpen bepalen en daarbij ook uw kracht tot uitstraling en datgene wat u ontvangt. Om occulte gaven te ontwikkelen moet u dus spontaan reageren op al wat er op u afkomt of op wat er in u opkomt.

Als u krachten wilt uitzenden, dan is het niet belangrijk dat u krachten heeft. Het is belangrijk dat u een voorstelling heeft van die kracht, want wat u overdraagt zijn beelden, niet de krachten zelf.

Daarom is het niet van groot belang dat u tegen uzelf zegt; Ik ben geestelijk sterk. Ik kan dit of dat. Het is voldoende dat u beseft, dit is mogelijk en op die mogelijkheid stem ik mij af.

Het verwerven van occulte gaven is gemakkelijker dan u denkt, maar het betekent een totaal andere manier van reageren. Het houdt vooral ook in; het maken van een scheiding tussen uw menselijk stoffelijk bestaan en het geestelijke bestaan. Want zo goed als uw bestoffelijk bestaan soms uw dagen kan vullen, zo kan ook dat geestelijke bestaan de dagen vullen. In beide gevallen vinden de acties voortdurend plaats, of ze beseft worden of niet. Maar op het ogenblik dat u het totale geestelijke gebeuren gaat omvatten, bent u niet meer in staat uw stoffelijk gebeuren te omvatten; u bent niet meer beheerst op stoffelijk terrein. Wanneer u probeert beide dingen tegelijk te doen, zult u ook ontdekken dat het op beide punten verkeerd gaat.

Neem vaste tijden voor uw geestelijk leven en werken. Wees wat dat betreft maar eens een gewontemens. Realiseer u dat alle geestelijke waarden stoffelijk uitdrukbaar zijn, maar zoek niet eerst die uitdrukking. Zoek eerst de waarde en laat haar besef onredelijk als het ook mogelijk is in u doorwerken. U zult dan als vanzelf in de materie de juiste uiting geven aan datgene wat u ontmoet.

Wij zullen nu trachten een beeld te geven van de wijzen van benadering die voor iedereen wel bruikbaar kunnen zijn.

Mediteren.

Mediteer niet gewrongen over grote of heilige dingen. Grote of heilige dingen staan te ver van u af; u kijkt er teveel tegenop. Mediteer over de eenvoudige dingen die u zelf beleeft.

Als u over medelijden wilt mediteren, denk niet aan de ellende in de hele wereld; die kent u niet. Herinner u de kiespijn die u heeft gehad en zeg, dat er zoveel mensen zijn die hetzelfde lijden.

Als u wilt mediteren over liefde, probeer dan het besef van geborgenheid, van verwantschap die verdergaat dan het lichamelijke daarbij te betrekken voor zover u dit kent of heeft gekend. Probeer niet een kosmische liefde te omschrijven die U niet kent. Probeer niet u te beperken tot de meer stoffelijke uitingen, want ofschoon Priapus in het occultisme zeker niet is uitgesproken, is hij daarin toch vooral wat geestelijke waarde betreft geen bijzonder

belangrijke figuur. Realiseer u dus eenvoudig uw eigen leven en de relatie, die door dit leven bestaat met de wereld en met anderen.

Indien u van deze meditatievorm uitgaat, zult u al snel ontdekken dat er in u beelden of schaduwbeelden rijzen, die niet uit uw eigen bewust denken voortkomen. Deze beelden zijn a.h.w. harmonische echo's uit de geestelijke en stoffelijke werelden waarmee u verwant bent. Laat die beelden uw meditatie kleuren maar niet beheersen. Juist door steeds weer van uzelf uit te gaan en het geheel van het ervaren samen te vatten in een voor u begrijpelijk en aanvaardbaar beeld, zult u de verwantschap bevorderen. Het is als bij een echo. Als u naar de echo roept en u blijft te lang luisteren, hoort u een keer uzelf en verder niets. Maar als u een canon zingt voor de echo, dan kunt u samen een aardige melodie opbouwen. Zo is het ook met de meditatie. Laat de echo komen maar blijf zelf initiatief nemen. Het eindresultaat is dan in de meeste gevallen een beleving die uw normaal bestaan iets te boven gaat, maar die voor u begrijpelijk is en bovendien in u zekere krachten losmaakt. In feite betekent het technisch gezien een stimuleren van de chakra 's, vooral van het hoogste dat nog niet geheel ontwikkeld is, maar dat zich reeds heeft ontplooid. En daardoor worden er ook gaven en krachten in u wakker.

Meditaties dienen regelmatig plaats te vinden. Zij dienen altijd onder de meest ontspannen omstandigheden te worden uitgevoerd. Men dient bij elke meditatie bepaalde voorzorgen te treffen, zodat men niet door lichamelijke behoeften of noden wordt gekweld.

Naast het mediteren zullen wij ons moeten bezighouden met datgene wat voor ons het meest belangrijk is; en dat is niet voor elke mens hetzelfde. Als u ontdekt dat medelijden in u de grootste weerklank vindt, dan zult u moeten proberen een ander te helpen. Doe dit door uw gedachten naar anderen uit te zenden en door u voor te stellen dat de krachten en middelen die de ander nodig heeft deze ook bereiken. Tot uw verbazing zult u ontdekken dat u daarmee steeds grotere resultaten behaalt naarmate u zelf intenser het gevoel van de mogelijkheid hiertoe bezit.

Heeft u daarentegen een verwantschapsgevoel met mystieke en geestelijke waarden, dan zult u zich moeten voorstellen dat de mystieke beleving mogelijk is. En dan niet in een absolute stilte wachten zonder meer, maar a.h.w. een kring in uw denken afbakenen, waarbij u zegt: Hieraan wil ik niet denken. Dat helpt u namelijk om het geheel van uw krachten en vermogens juist op dat punt te concentreren. Als wij dit z.g. "blank denken", dat in feite een concentratie is op het punt dat wij niet willen denken, goed gebruiken, dan krijgen we daarvan een aanvulling. Er komen dan aanvullende voorstellingen, die vooral als men dat enige malen heeft gedaan, overgaan i.v.m. bepaalde emotionele belevingen. Die belevingen krijgen dan vaak vorm volgens uw eigen behoefte, lichamelijke structuur of denkwijze. Hoe ze optreden is niet belangrijk. Het kan zijn dat u op een wolk ten hemel vaart en het kan ook zijn dat u volgens uw gevoel contacten heeft met incubi of succubi. Trek u van de uiting niets aan. Het gaat om de emotionele belevingen, die een ontplooiing van uw vermogens en mogelijkheden inhouden.

Heeft u ook op deze wijze wat belevingen ondergaan, realiseer u dan dat bij het verwerven van occultisme dat het niet gaat om een bewuste scholing op een bepaald terrein. Dit is weliswaar mogelijk, maar vergt dan een zodanig grote concentratie en inspanning dat men voor verdere stoffelijke levenselementen weinig of geen tijd, aandacht en energie zal overhouden. Dit is in de westerse wereld bijna niet doenlijk met uitzondering misschien van een enkel klooster. En aangezien u meestal niet voor kloosterlingen geschikt bent, zou ik dus willen aanraden uit te gaan van de langzame ontwikkeling. Hierbij gaat de mens niet zelf de beleving bepalen, maar elke impuls die in hem opkomt, elke schijnwaarneming beantwoordt hij met een beeld van zichzelf. U straalt dus uit en op dat ogenblik ontvangt u ook. Dit is voor elke mens mogelijk (zie wat ik u heb gezegd over de chakra 's). Ik zal een eenvoudig voorbeeld geven:

U heeft het gevoel van een aanwezigheid. U meent iets te zien opzij uit de ooghoek. Ga dan niet kijken, maar straal alleen de gedachte uit "hallo", of "welkom". Dus iets van aanvaarding of althans erkenning en denk daarbij "ik zie je niet". Laat het dan aan de ander over zich al dan niet kenbaar te maken. Hierdoor scheidt u namelijk een wisselwerking tussen de verschijnselen en uzelf. Of er voor u een direct resultaat is of niet (in het begin zal dit zelden

het geval zijn) u versterkt in ieder geval uw eigen mogelijkheid tot respons op invloeden van geestelijke aard, terwijl ook uw zenden in de richting van geestelijke wezens en krachten wordt versterkt. Deze oefening is de meest belangrijke.

Ik heb u nu een summier beeld gegeven van al datgene wat je kunt doen om occulte gaven te ontwikkelen. Maar het is niet voldoende alleen maar te zeggen hoe je iets kunt doen. Het is belangrijk een achtergrond te hebben. Die achtergrond is een kruising van denken en geloof. Daarom zal ik in het volgende deel van deze lezing u het een en ander moeten zeggen over de relatie tussen God en occulte en magische mogelijkheden en krachten.

Stoor u niet aan hetgeen de godsdienstigen zeggen. Indien iemand in een geloof is aanvaard, dan is hij een heilige of een profeet. Zodra dit niet het geval is, is hij uit de duivel. Als lidmaatschap bepalend moet zijn voor het al dan niet hebben van een goddelijke origine van de verschijnselen, is het duidelijk dat een dergelijk oordeel waardeloos is. Het is het verschijnsel zelf dat zijn betekenis heeft. En om de bijbel te citeren; aan de vruchten zult ge de boom kennen. God is overal. Dat wil zeggen, dat er niets is waarin geen goddelijke kracht aanwezig is; dat er niets bestaat waaruit de goddelijke kracht niet werkzaam kan worden. Voor ons is normalerwijze ons bestaan een wankel evenwicht tussen deze vele krachten. Wij moeten ons voorstellen dat God dit evenwicht is. God is het evenwicht waarin wij hoe labiel ook onze existentie kunnen waarmaken. Maar onze existentie is waar volgens het bestaande evenwicht. Veranderen wij iets, dan veranderen wij het gehele evenwicht. Veranderen we het evenwicht, dan veranderen we ons wezen, onze mogelijkheden en daarmee ook de betekenis. die we hebben voor de rest en wat de wereld en de geestelijke wereld voor ons kunnen betekenen. God geeft ons die mogelijkheid. Daarom moeten we hem als hoogste Kracht blijven erkennen.

God heeft Zich gemanifesteerd op velerlei wijzen. In de westerse wereld moeten wij ons daarom ook durven wenden tot Jezus Christus. Wij hebben geen enkel recht om de Christus, de Lichtende Kracht, uit te schakelen. Wij moeten haar blijven erkennen. Maar in de erkenning van deze kracht ligt de erkenning van onze eigen mogelijkheden. In de erkenning van God, in de erkenning van de liefde die wij Christus noemen, in de erkenning zelfs van de wat legendarische figuur Jezus en van al wat hij heeft gezegd, gedaan en van wat men hem toeschrijft, vinden wij voor onszelf een aanuiding van een geestelijk evenwicht waarin we durven of kunnen geloven. Het is de aanvaarding van de mogelijkheid die zo voor ons bestaat welke ons de moed en het vermogen zal geven om ons eigen evenwicht te wijzigen.

Gedachten zijn machten, gedachten zijn krachten. Dat klinkt eigenlijk wat kinderlijk, een beetje ouderwets. Een gedachte straalt je uit. Een gedachte beïnvloedt een andere. Op menselijk terrein is dat tegenwoordig zelfs wetenschappelijk aantoonbaar. Waarom zouden we dan aannemen dat de gedachten alleen beperkt blijven tot datgene wat mensen kunnen begrijpen en kunnen doen? Gedachten zijn een werking, die van ons uitgaat. Als onze gedachten een beroep doen op God of op welke kracht dan ook die wij erkennen, dan stellen we daardoor voor ons een verbinding tussen onze aura en die kracht. Het stellen daarvan is voor ons de realisatie daarvan. God is overal rond ons en in ons. En de erkenning van een binding, van een contact, is de totstandkoming daarvan.

Als je uitgaat van God, moet je uitgaan van een kracht, die alles beheerst en alles is. Maar wij zijn onszelf. Het gaat er niet om wat God is, want dat zullen we nooit begrijpen. Het gaat erom wat God voor ons is. En of wij die God dan een andere naam willen geven, of we willen spreken over de Grote Moeder, over Jahwe of Thor, Donar, Jupiter, Zeus dat maakt geen verschil uit. Want de naam die wij geven omschrijft alleen maar dat wat wij zien en kennen in onszelf van God. Daarom zijn namen niet belangrijk. Wel belangrijk is ons geloof, onze aanvaarding van die kracht als zijnde rond ons, zijnde voortdurend aanwezig, zijnde energie waarop wij een beroep kunnen doen; de energie die antwoordt op de gedachten die wij uitstralen. Gedachten zijn krachten omdat ze een verstoring van het bestaande evenwicht tot stand kunnen brengen en daarmee reacties kunnen wekken die liggen ver buiten het eigen vermogen, zoals een enkele steen soms een lawine van tonnen stenen in het dal kan doen storten.

Wij weten dat wij beperkt zijn. Wij moeten ons van de beperking bewust blijven. Maar onze beperking kan worden aangevuld door hetgeen er buiten ons bestaat. Het is eenvoudig genoeg je te beroepen op een soort super ego, waarin alle dingen aanwezig zijn en alle dingen zijn gemanifesteerd. Maar dat bestaat alleen theoretisch; het is niet iets wat je beleeft. Ga uit van wat je beleeft en van wat je bent.

Als je niet weet hoe je iets moet uitdrukken, concentreer je daarop. Een vorm van concentratie is iets neerschrijven. Als je in iets gelooft, beeld het uit hoe dan ook. Die uitbeelding maakt het je mogelijk die kracht te wekken en in harmonie te komen met de kracht waar het om gaat.

God is overal. God is in wezen voor ons iets occult, iets paranormaal, Wij hebben God in ons leven uitgeschakeld. In het gewone stoffelijke bestaan zeggen wij te geloven in God en we doen alsof Hij er niet is. Wij vragen Hem ons te helpen en ondertussen gaan we alvast naar Sociale Zorg of iets dergelijks. God is voor de mens iets wat leeft buiten zijn wereld. Juist daarom krijgt God een grote betekenis, als wij die paranormale wereld betreden, als we binnengaan in de wereld van de occulte wijsheden en mogelijkheden.

Maar is het belangrijk dat wij die God noemen? De beleving en de erkenning van de kracht zijn meer waard dan het benoemen ervan. "Een mens, die God voortdurend in de mond neemt, heeft Hem zelden in liet hart," zegt een oude volkswijsheid. Ik zou willen zeggen Het is de kracht die wij beleven, niet de vorm die wij aanbidden die uitmaakt wat God voor ons is en wat wij in wisselwerking met die God kunnen betekenen. Wij moeten dus het begrip hebben dat we omringd zijn door het onbekende, dat het onbekende machtig is en krachtig.

Daarnaast moeten wij steeds het besef hebben dat wij in dat onbekende alleen kunnen wekken wat er reeds in schuilt. Wij kunnen het niet van aard veranderen. Wij kunnen dus nooit een kracht wekken die niet behoort tot God, tot de totaliteit. Wij mannen alleen zonder ,gevaar voor onszelf die krachten welken, die in overeenstemming zijn met ons wezen. De kracht is dan niet kwaad, maar wij zijn niet in staat haar te verwerken of te verdragen. Zo ga je begrijpen hoe belangrijk je zelf bent, want het is altijd een wisselwerking tussen het onbekende en dat kleine stuk bekendheid. dat "ego" heet. Het ego bepaalt voor het "ik" de verhouding, omdat alleen het ego van zich uit actief kan zijn voor het besef van dat ego. Die activiteit is al bepalend.

Als wij God aanbidden, onderwerpen wij ons aan Hem, dat is juist. Als wij Jezus aanbidden en vereren, dan onderwerpen wij ons aan de liefde Gods, dat, is juist. Maar als wij krachten van ons willen laten uitgaan, als wij vanuit onszelf actie en mogelijkheid willen scheppen, dan zullen we moeten uitgaan van onszelf, van het antwoord dat wij kunnen geven op onze voor, telling van het onbekende. Wij moeten niet in aanbidding neerknielen, maar in erkenning van grootheid trachten iets daarvan in en uit onszelf kenbaar te daken. De mens is zichzelf, ook al is hij een schepsel van de totaliteit.

Ik kom nu tot de afsluiting van dit eerste hoofdstuk.

De mens heeft onbewust begrepen dat zijn eigen wereldbeeld bepalend is voor alles wat er magisch in die wereld mogelijk is, alles wat zich aan occulte of paranormale begaafdheid daarin kan manifesteren.

Een van de oudste denkwijzen en regels zegt: "Gelijk is gelijk", daarmee bedoelend als twee bomen identiek zijn en op verschillende plaatsen staan en één wordt beschadigd, dan zal de beschadiging ook in de tweede boon optreden. Wij kennen dit principe wat geleerder als "resonans". Als ik een voorwerp bezit en een gelijk of praktisch gelijkvormig voorwerp bezit een ander, dan zal elke kracht die ik uitzend inwerken op. dat andere voorwerp. Heb ik delen van een mens en maak ik daarvan een mensvoorstelling (poppetje)., dan is dat beeld identiek met die mens. Wat ik dus aan dat poppetje doe, ervaart de mens.

Dit zijn geen principes, let wel, die volledig juist zijn. Het is een magische denkwijze. Deze zelfde manier van denken heeft de mens ertoe gebracht te zeggen. De naam is het ding. Als ik zeg "theepot" en ik heb een voorstelling van een theepot, dan zal al wat ik met het woord "theepot" doe in feite aan de theepot gebeuren. Dit is natuurlijk niet helemaal waar, maar iets is er toch wel van waar.

Op het ogenblik dat ik een voorstelling van een evenwicht van krachten heb afwijkend van de norm en ik heb deze uitgestraald. Stel nu dat ik deze fixeer, dat ik deze voorstelling vastleg in een tekening of in een aantal schriftregels of misschien verbind aan een steen, dan heb ik daarmee een voorwerp geschapen dat door de kracht van mijn gedachten (vergeet dat niet.) inderdaad die verandering van evenwicht tot stand zal brengen. Ik heb dan te maken met wat men noemt een amulet of soms zelfs met een zegel.

Er zijn heel veel dingen die wij niet kunnen uitdrukken, maar waarvoor wij symbolen kunnen stellen. De symbolen op zichzelf hebben geen enkele waarde en betekenis. Het symbool is echter voor ons gelijktijdig de voorstelling van het geheel. Als ik kijk naar een tekening dat Mars uitbeeldt, dan denk ik niet zomaar iets, dan denk ik aan een planeet. Zie ik een teken voor Maagd, Schorpioen, Boogschutter, Waterman enz. enz., dan denk ik aan een sterrenbeeld, maar ook aan een bepaalde lotsgerichtheid. Dat ene teken is dus een bepaling van mijn harmonie. Als iemand dat nu niet weet en ik zeg hem dat het een betekenis heeft die overeenstemt met hetgeen ik innerlijk daarvan erken maar niet uitleg hoe en waarom,, dan zal de ander onbewust zijn afgestemd op de inhoud. En dan zal datzelfde teken dus ook voor de ander werken. Als je een mens een teken geeft, is hij meestal geneigd erover na te denken wat het zou kunnen zijn en dan is deze werking niet meer mogelijk. Daarom zien we dat amuletten en zegels meestal gesloten zijn. Dat betekent dat ze niet direct zichtbaar zijn en meestal ook niet direct toegankelijk. Ze worden vaak samengesteld uit b.v. een buisje van hoorn of zilver waarin iets wordt geschoven. In andere gevallen tekent men iets op een paar plaatjes, die men vervolgens samenbindt of aan elkaar kleeft, vaak met wasverbindingen, zodat je niet kunt zien wat erop staat. Nu is namelijk datgene wat ik heb gezegd afgestemd op de persoon en niet het andere.

Als ik u een amulet zou geven dat geluk brengt en u gelooft er in, dan brengt het u geluk, niet omdat het amulet geluk brengt, maar omdat het bezit van het amulet voor u een voortdurende herinnering is aan geluk. U bent dus afgestemd op geluk. U straalt dus de kracht en het denk beeld "geluk" uit hetzij in grovere of meer verfijnde vorm en de wereld antwoordt daarop, want de totaliteit antwoordt op wat u uitstraalt. Er ontstaat dan een verschuiving van evenwicht. Daardoor heeft u inderdaad: wat meer geluk; d.w.z. dat het toeval wat meer in uw richting schijnt te werken.

Zoals het is met amuletten, met zegels en met al die andere dingen, zo is het met allerlei magische bezweringen, zo is het eigenlijk met het gehele leven. Dat wat ik denk te zijn, maak ik waar, indien ik maar bereid ben om mij daar geheel achter te stellen. U kunt dus niet zeggen bij voorbeeld: Ik doe dit in de geest, maar niet in de materie. Als u het in de geest doet, moet u het in de materie tenminste willen of kunnen doen. U moet een eenheid zijn. Een mens, die als eenheid reageert, heeft daardoor het vermogen zich af te stemmen op de omgeving en uit de totaliteit die hem omringt een antwoord te wekken in overeenstemming met datgene wat hij zelf is en uitzendt.

Met deze betrekkelijk korte les wil ik besluiten. Het heeft weinig zin u teveel te vermoeden met allerhande details. Daarom krijgt u in het 2e gedeelte van deze bijeenkomst een wat filosofische beschouwing over bepaalde aspecten van de occulte wetenschap en waar mogelijk zullen we dit herhalen.

DE LEVENSBOM

Het is een bekende voorstelling, die ook voor het gehele occulte en mystieke denken grote betekenis heeft verworven. Er zijn heel veel uitspraken daarover. Sommige een beetje humoristisch, andere wat hoogdravend. Er is één gezegde: "Uit de levensboom snoepen Adam en Eva voortdurend de appel." Er is een ander gezegde die luidt; "De levensboom is de mens, die wortelt in de aarde en reikt tot in de hemel." Beide zijn het uitspraken die een beetje overdreven zijn. Ik zou u in dit eerste betoog graag het een en ander willen vertellen over de levensboom en al wat ermee samenhangt.

De levensboom is een symbool. Hij bestaat in een naturalistische voorstelling: het leven als een boom dat in de aarde ontstaat en naar de hemel reikt met zijn vele vertakkingen. Een tweede symbolische voorstelling ziet er uit als een potlood met twee punten en een middellijn.

Daarop staan een aantal stippen en er worden een aantal grootheden (engelen) genoemd. Dat zijn dan de paden, de wegen van de bewustwording.

Nu is het typerende in de levensboom, als je die symbolische bekijkt, dat er drie wegen zijn die naar hetzelfde punt gaan. Al die wegen bevatten nog weer andere mogelijkheden. Er zijn dus andere krachten, die je onderrichten en ten slotte ga je allemaal van de chaos naar de kroon. De kroon, die het gezag is, de heerschappij, de vorming.

Een mens kan op vele manieren leven zonder dat hij daardoor van de weg afkomt, die hem voert naar de voleinding. Dat is maar gelukkig ook. Een mens kan vele verschillende dingen leren, en dus zijn er grote verschillen mogelijk tussen b.v. iemand die de weg van het geloof gaat, iemand die de weg van weten gaat en iemand die de weg van gevoel gaat. Maar alle drie kunnen ze bereiken. Dat is een van de meest belangrijke dingen in het occultisme. Er zijn vele wegen, die van hetzelfde punt van vertrek voeren naar dezelfde bestemming zonder dat ze gelijk zijn, gelijke lering bevatten of een gelijke inhoud hebben. Dit is iets om over na te denken.

Wij zijn per slot van rekening allemaal geneigd te zeggen; Ik weet dit en het is juist. Er zijn mensen die zeggen; Ik weet wat God wil. Dan zegt een ander: Wat wil Hij dan? Dan komt er een heel verhaal dat je dan maar moet geloven. Maar de mens die zelf weet wat het leven of de Kracht van hem wil en die zich daaraan houdt, die is in overeenstemming met zijn weg. Want wat is nu eigenlijk zo'n weg van bewustwording, ook wel eens een trap van bewustwording genoemd?

In dat symbolische spel van lijnen is dat of een punt of een lijn tussen twee punten. Beide worden genoemd. Als je dat nu dan zeg je: Ik heb een bepaald leven, een bepaalde ervaring, een bepaalde inhoud. Nu moet ik daarmee iets gaan zoeken waardoor dat geheel een andere, een betere betekenis krijgt en misschien ook nieuwe mogelijkheden brengt. En dan ga ik op weg. Dat is een pad; dat is het zoeken. Dan kom ik op een punt en ik zeg: Ja, dit is het. Hier vind ik het antwoord. Maar nu moet ik alles wat ik maar heb aangenomen voor mijzelf gaan waarmaken. Daarom geeft men aan dit punt meestal een joodse letter en zegt men: Daarin woont een bepaalde Engel. Misschien dat er in de levensboom van een mens vele engelen huizen.

Waar het echter om gaat is eigenlijk een fase van ontwikkeling, van denken. Je kunt dus nooit zeggen: Het gaat voor ons allemaal precies gelijk. Je moet zeggen: Wat ben ik, wat wil ik en hoe kan ik dat waarmaken? Dan ga je als vanzelf naar iets zoeken wat dat bevestigt. Maar het duurt even voordat je die bevestiging vindt. Maar heb je haar gevonden, dan komt er een periode van inkapseling, van zekerheid. In die zekerheid ga je nu alles wat je eerst zo hebt aanvoeld en aangenomen omzetten in een levenspraktijk. Het kan zelfs je gehele gestalte betreffen. Sommigen zouden zeggen: Het betekent een voltooiing en een vernieuwing van karma.

Op een gegeven ogenblik zeg je: Nu weet ik het niet meer, er moet meer zijn. Met wat je geworden bent, ga je weer verder zoeken; en dat is dan weer een pad. Ga je dat pad, dan kom je op een gegeven ogenblik weer terecht op een inkapselingspunt en je zegt: Nu heb ik het gevonden. Maar als je denkt dat je het hebt gevonden, dan moet je eerst maar eens waarmaken wat het is.

De mens, die dat gaat begrijpen, zal ook wel beseffen dat de voorstelling met de drie wegen niet helemaal juist is. Dat heeft men zo gemaakt omdat het getal 3 een bijzonder getal is en ook omdat bovendien de opzet: een driehoek boven, een driehoek onder plus nog een mogelijkheid voor tussenwegen, zodat er nog een ruitvorm in zit, een bepaalde symbolische betekenis heeft. Als je dit echter wilt omzetten in occulte waarden, in de geheime wetenschappen, dan kun je alleen maar zeggen: Als ik in ontwikkeling ben, poog ik ook voortdurend mijzelf waar te maken. Ik verander mijzelf niet, maar ik probeer iets wat in mij bestaat zodanig gestalte te geven dat het helemaal te vatten is. Op het ogenblik dat ik het te pakken heb, denk ik dat ik er ben. En wat doet een mens die denkt dat hij er is? Die gaat op z'n achterste zitten en klopt zich op de borst. Dat mag je dan enige tijd doen, maar dan kom je

tot de conclusie: ik kan niet volstaan met datgene wat ik alleen maar in mijzelf heb ervaren; tiet moet mijn wereld gaan domineren.

In het occultisme zijn we ook altijd ergens heen op weg. Wij hebben een bepaalde persoonlijkheid, een bepaalde fantasie, bepaalde verlangens en gaan nu proberen die te verwerklijken. Wij kiezen een bepaald punt dat voor ons belangrijk is en in 9 van de 10 gevallen is dat nog een tweeledig punt. Wij hebben namelijk iets wat we stoffelijk erg prettig vinden, we hebben iets wat we geestelijke erg aanvaardbaar vinden en proberen dan die dingen samen te voegen tot één geheel. Zo zijn de mensen nu eenmaal.

Nu ga ik dat waarmaken. Maar ik heb een hoop ervaring opgedaan. Ik ben niet meer dezelfde. Het is een theorie, die ik nu heb waargemaakt en daardoor leef ik anders. Dus kan die theorie voor mij ook niet meer helemaal werkzaam zijn en daarom moet ik eerst eens concretiseren wat er is. De levensboom bestaat in symbolische vorm uit een pad van theorie en een punt, dat op zichzelf een pad van praktijk is. Eerst wanneer de praktijk volledig is, kan weer de volgende theorie worden bevestigd. Een cirkel dus.

Ik heb eens iemand horen zeggen: "De boom des levens van de meeste mensen zit vol met nesten.," Dat is wel waar. Sommigen zeggen:"Dat zijn de nesten van de vogelen Gods." Anderen zeggen; "Dat is iemand die in de nesten zit en die ze dan maar in een boom legt." Zeker is, dat we met problemen zitten.

Nu kunnen we die problemen in een symbolische of in een naturalistische voorstelling van de levensboom plaatsen. Maar dan zijn het eigenlijk bijkomstigheden. Een probleem is namelijk niet iets, zoals de mensen plegen te denken, wat je alleen maar moet oplossen. Neen, je moet jezelf aanpassen aan het probleem, want dan is de oplossing in jezelf gelegen; dat is de occulte waarde. Dus als daar dan allemaal nesten zitten, dan moet ik mij daaraan aanpassen. En als je nu zegt, dat de vogelen Gods nestelen in je levensboom, is daar wel iets voor te zeggen. Want wat gebeurt er?

Als ik bezig ben meteen probleem en mij dus aanpas aan dat probleem om de oplossing ervan te vinden, dan schep ik een harmonie met iets, b.v. met de goddelijke Kracht. De mensen hebben hun voorstelling daarvoor. Als die toevallig in overeenstemming is met de algemeen gangbare, dan is het een engel die je bezoekt. En als het niet daarmee in overeenstemming is, dan is het de duvel die je bezoekt. Laat hen maar rustig praten.

Als u een harmonie heeft gevonden; dan is er een kracht die u inspireert. Die kracht kan u niet geven wat u niet reeds bezit, maar die kracht kan u ,laten zien wat u heeft. Het is a.h.w. een soort bankier, die met een uittreksel van uw aandelenbezit naar u toekomt en zegt: Kijk, dat zijn uw beleggingen, dat zijn uw liquide middelen en dát kunt u doen. En dan moet u zelf nog beslissen. Op deze manier leren we dus ontzettend veel. Want wij nemen de beslissing, maar er komt steeds hulp van buiten. Hulp, die ons duidelijk maakt wat we kunnen doen en wat we helemaal niet kunnen doen. Er zijn natuurlijk altijd mensen, die stom genoeg zijn om alles te willen doen wat ze niet kunnen. Die mensen betalen dan rekeningen, die ze niet kunnen betalen; en dat betekent dat ze geestelijk in moeilijkheden komen. Maar de doorsnee mens zal zo'n inspiratie wel aanvaarden. En dan kun je zeggen:

Alles wat voor mij een probleem is, betekent de noodzaak om mijzelf te veranderen. Ik kan nooit een probleem oplossen door de wereld aan mij aan te passen. Ik kan dat alleen door mij aan de wereld aan te passen. Op het ogenblik dat ik mij aanpas aan de wereld en zo concrete of innerlijke problemen harmonisch benader, krijg ik een overzicht van wat ze inhouden en wat ze voor mij betekenen. Ik ben nog steeds vrij om mijn eigen beslissing te nemen, maar neem die nu op grond van in mij gelegde feiten.

Ach, het is allemaal schijnbaar zo gemakkelijk. Er zijn mooie verhalen over ingewijden: Ze kennen de boom des levens, ze zijn de boom des levens geworden, ze wandelen door de wereld en ineens zien ze alle geesten rond zich. Meestal kun je dat wel vergeten. Maar als het gebeurt, dan kan het alleen omdat de mens in kwestie zich aanpast, nooit omdat de geesten naar de mens toekomen.

Wanneer geesten of krachten u benaderen, dan is dat niet omdat zij naar u toekomen, maar omdat u naar hen toe gaat. Hierop bestaat geen uitzondering! Bruggen tussen de werelden kunnen alleen worden geslagen, indien u van uw kant de aanzet geeft voor de bouw van die brug. Wie de brug ten slotte slaat, daar kunnen we over vechten, maar als u geen houvast geeft, is zij er niet.

Alles wat je zoekt en tracht te beleven en waar te maken, bestaat in duizenderlei vormen. Wij kunnen niets zijn, niets doen en niets worden wat er niet reeds is. Alleen, het is voor ons nog niet echt en we maken het dan voor onszelf waar. Laat mij u een eenvoudig voorbeeld geven;

Als er geen giro is, kunt u geen overschrijving doen. Dus als u iets wilt overschrijven en er is geen giro, dan moet u eerst een girostelsel uitdenken of een andere oplossing zoeken; een postwissel b.v.

In het normale leven begrijpen de mensen dat ook wel. Maar zodra het gaat om occulte waarden en al die geheimzinnige bewustwordingen, mystieke mogelijkheden, begaafdheden, magie, dan moet het ineens anders zijn. Ik kan alleen werken met wat er is, nooit met wat er niet is. Ik kan niets scheppen wat er niet is. Ik kan slechts beseffen dat iets bestaat, ofschoon ik het tot op dat ogenblik niet heb opgemerkt. Dat is een van de grote geheimen van het hele bestaan.

Die levensboom is mooi. En voor degene die hem kan lezen, geeft hij werkelijk een beschrijving van wat de mens is, wat hij kan zijn en wat hij kan doen. Maar als u een ander symbool hanteert en dat is voor u waar, dan bestaat dat ook voor u. Een symbool is de aanduiding van een werkelijkheid, die we niet helemaal kunnen uitdrukken. En dat wil zeggen, dat ze er toch moet zijn. Hoe komen we tot het symbool? Door te beseffen dat er iets bestaat. Pas als we gaan beseffen dat het bestaat, kunnen we werken en krijgt het symbool inhoud; dan wordt het zelf iets. Dat is nu met de levensboom ook het geval.

Als je de levensboom wilt waarderen en je wilt ermee werken, dan moet je begrijpen hoe het in elkaar zit, dan moet je weten hoe allerlei filosofen eigenlijk voor zich een systeem hebben opgebouwd van de gehele hemelwereld, alles hiërarchisch uitgedrukt, met preciese functieverdelingen en hoe je daar bijbehoort. Dan eerst krijgt de levensboom betekenis. Maar als je hem zo bekijkt, dan kun je daar alles aan verbinden. Het blijft voor jou wel werkzaam, maar dan is het niet meer die levensboom.

Nu zult u zich afvragen: Hoe komt het dan dat al die oude rabbi's in hun kabbalistische geschriften precies wisten uit te drukken hoe het daar in de hemel in elkaar zat? Het antwoord is eenvoudig, ze wisten het niet, maar ze voelden dat het zo moest zijn. Voor hen was het een uitdrukking van samenhangen die op aarde bestonden, al datgene wat voor hen bestond in hun denken en in hun relatie met de Thora, met het geloof, de belevingen die ze hadden met de mensen van andere geloven, andere volken. Dat alles kwam samen in deze opbouw van een hemel met allerlei rangen, standen en functies. Hun levensboom was een poging om duidelijk te maken hoe je met die rangen en standen kon werken. Het was a.h.w. een recept en niet alleen maar een mooie voorstelling van de bewustwording. Het berustte erop dat een mens met zijn mogelijkheden, wat hij was, wat hij wilde in contact kon komen met een van die entiteiten in de hemel. We zouden dus kunnen zeggen: met een bepaald deel van het Goddelijke. Vandaaruit ontstond er een wisselwerking tussen die mens en die entiteit in de hemel en zo werd de mens tot diens peil opgetrokken. De levensboom is dus eigenlijk een zeer gecompliceerd opvijzelingsstelsel.

Als we aan de andere kant zeggen: De mensen gebruiken tegenwoordig dat symbool heel anders, is het daarom dan minder valide? Ik zou zeggen dat het net zo geldig blijft. Want dat is nu juist het mooie; Wij zien in de kosmos een bepaalde mogelijkheid, een bepaald bestaan. Wij geloven erin. En of dat geloof nu helemaal juist is of niet, ach, wij kunnen niets denken dat niet ergens in de totale kosmos bestaat. Het is alleen !naar de vraag, of wij het voor onszelf concreet kunnen maken.

Nu is de levensboom niets anders dan de uitdrukking van dit ene feit een mens, die een geloof heeft en dat intens en volledig wil waarmaken, zal proberen om de kracht waarin hij geloof a.h.w. naar zich toe te trekken. Dat kan hij niet, daarom gaat hij zelf in de richting van die

kracht waarin hij gelooft. Op het ogenblik dat hij een persoonlijke identificatie bereikt met die kracht, verandert de inhoud van zijn bewustzijn en zal hij een ander deel van kosmische waarden en werkingen en mogelijkheden ervaren.

Wat kunnen wij mensen, geesten, wij heel eenvoudige wezens nu doen? Wij geloven in bepaalde dingen. Wij willen bepaalde dingen, andere dingen willen we weer niet. Zaten wij maar uitgaan van onze voorkeur. Die voorkeur betekent toch wel iets. Daarmee voelen we ons prettig. Als we iets anders gaan doen, dan hebben we altijd het gevoel nu ja, we brengen een offertje om verder te komen. Kijk eens, iemand is krankzinnig als hij entree blijft betalen, terwijl hij gemakkelijk door het hek kan lopen om de voorstelling te zien. Dat is mijn opvatting van de zaak. De meeste mensen hebben dat gat in het hek wel, want ze hebben allemaal een contact met de oneindigheid.

Waarom moeten wij precies weten welke weg wij kiezen, als wij maar weten dat de kracht, .waarop we ons beroepen, waar we naartoe willen gaan lichtend is dat de uitdrukking die we zoeken er niet een is van tegenstelling, van botsing en teleurstelling, maar van harmonie, Zolang wij die kant maar uitgaan, komen we vanzelf bij een nieuwe werkelijkheid; dan verandert ons. wezen, dan verandert ons denken.

Wij moeten niet blijven hunkeren naar dingen, die niet waar worden. Dat is nu ook weer een fout, die een mens maakt. Een mens heeft zo het gevoel: ik ga die kant uit en nu moet dat komen. Ik heb dat in mijn tijd meegemaakt. Er was een heel groot park. In dat park was een mooie vijver met een fantastisch mooie begroeiing langs, de oevers. Nu waren er mensen, die daar naartoe wilden. Ze merkten dan dat ze er niet kwamen en namen een andere weg. Ten slotte kwamen ze toch altijd bij die vijver terecht. Maar er waren ook mensen die zeiden: Dit is de juiste weg, dat voel ik. Ze gingen dan verder en kwamen bij de andere uitgang van het park uit.

Wij kunnen niet alles waarmaken wat we willen, want als we dat proberen te doen en ons gefrustreerd voelen als dat niet gaat, dan zijn we op een gegeven ogenblik net zo ver als toen we begonnen. Wij moeten beginnen met datgene wat we willen en dat streven we na. Maar als dat nu niet gaat, dan komt er altijd wel een splitsing in je leven; een kans om een andere kant uit te gaan. al dan zeggen we: Als het kennelijk zo niet die harmonie, die schoonheid geeft die ik verlang, dan zoek ik het eens in deze richting. En als we steeds blijven zoeken naar harmonie, maar elke keer als we ontdekken dit wordt verveling, dit wordt leegte ook inderdaad afslaan, dan maken we toch nog waar wat we wilden; misschien anders dan we hadden gedacht. Want harmonieën worden niet bepaald door vorm maar door inhoud. Harmonieën zijn voor ons de meest belangrijke dingen.

Bouw je eigen boom des levens maar. Je hebt alle kanten om uit te gaan. Er zijn dingen, die je niet kunt en niet wilt en er zijn dingen, die je graag wilt en ook werkelijk kunt. Kies in de richting van hetgeen je wilt en van hetgeen je kunt. Begin daarmee, maar zoek daarin harmonie. Op het ogenblik echter dat dat frictie geeft, dat dat een voortdurende verslechtering schijnt te zijn van je harmonische toestand, zoek dan een andere weg.

De boom des levens is een naturalistische voorstelling. Hij kent een oneindig aantal takken en vertakkingen. Misschien wijk je zelf wel eens af van de stam. Dat geeft niet, want er is altijd wel weer een weg terug. Je kunt altijd weer naar de hoofdbestemming terugkeren, maar je kunt nooit een kloof overspringen die groter is dan je eigen harmonisch vermogen.

Aïs u mystieke belevingen wilt? Best. Maar als het nu niet mogelijk is om bij God op visite te gaan, zoek dan alleen maar eens dat ogenblik dat u het gevoel heeft dat alles licht en vrolijk is. Sluit de ogen en laat u een ogenblik in dat gevoel van rust drijven. Zeg nu niet dat dit geen mystiek is. Dit is ook mystiek. Dit is ook een mystieke uitdrukking.

Tracht niet uw eigen voorstellingen waar te maken, maar datgene waar u werkelijk naar hunkert maak dat waar. En als het zich manifesteert hoe dan ook probeer het te beleven, proef het, onderga het. En met die nieuwe waarde in u, met dat nieuwe begrip, met die nieuwe beleving ga verder.

Dat, vrienden, is de werkelijke achtergrond van de levensboom. We kunnen kringlopen van het menselijk leven tekenen dat je er ziek van wordt. De spiraal des levens, de kringloop van leven en dood, de kringloop der werelden, het rad van bestemming en ervaring en al dergelijke dingen meer. Wij komen er echter niet verder mee. Zoals iemand niet verder komt met een landkaart, als hij geen middel heeft om zich voort te bewegen. Wat wij nodig hebben is eerst een middel om ons voort te bewegen en dan zullen we misschien de landkaart kunnen gebruiken. En als we de ene kant niet uit kunnen gaan, laten we dan desnoods de andere kant nemen, maar laten we verdergaan en niet stil blijven staan.

De levensboom zegt het ons: Wij wortelen inderdaad in chaos, in het ongevormde en vanuit de vorming trekken we verder, ons besef vertakkend misschien, onze belevingen voortdurend weer afwisselend, maar steeds meer in ons de vorm krijgend, die behoort bij harmonie. En als we de perfecte harmonie in ons hebben bereikt, dan is onze levensboom compleet, want dan heeft hij een brug geslagen. tussen de chaos en de vorm. Dan heeft hij de nieuwe wereld toegankelijk gemaakt waarin de werkelijkheid en de kracht bestaat, die je als mens nog steeds niet hebt kunnen ervaren. Dan heb je ook de eenheid gevonden en de zekerheid die je begeert. Wat meer is: dan ben je in staat om met twee voeten op de grond te staan, desnoods midden in het aardse leven met al wat erbij behoort en toch gelijktijdig de eenheid van de oneindigheid in jezelf te ervaren.

KRACHT

Kracht is. Kracht is niet zichtbaar. Kracht wordt pas zichtbaar als ze werkt.

Ik ben kracht. Ik leef in kracht. Maar die kracht is niet zichtbaar, tenzij ik werk met die kracht.

God is een naam. Kracht is een naam. Licht is een naam. Die namen kunnen belangrijk zijn, als ik erin geloof. Maar als ik er niet mee werk, dan zeggen ze niets. Alleen wat ik zelf doe, maakt de kracht kenbaar. Hoe kan ik een kracht aanroepen of vereren, die niet kenbaar wordt? Laat mij de kracht kenbaar maken, die ik aanroep, die ik waarmaak. Laat mij de spanning in mijzelf opwekken en uit mij manifesteren. Laat mij niet vragen om het grote wonder, indien ik daar niet rijp voor ben. Laat het kleine wonder, het kleine beleven voldoende zijn. Laat mij daaruit bouwen.

Kracht is. Kracht is alom. Kracht is in mij. Kracht is werkelijkheid. Maar kracht, die zich niet toont, kan ik niet beleven. Kracht, die niet werkt in en door mij, is voor mij een illusie. Laat mij bewust deelnemen in de kracht en werken met de kracht en voortbrengen uit de kracht, opdat ik bevestigend met de kracht wat ik ben de kracht bevestig in mijzelf en zo besef dat de kracht alom is, dat de kracht is.

Kracht is de werkelijkheid waarvan ik zelf deel uitmaak.

Dit is een korte meditatie. U kunt die eens voor uzelf herhalen. Als u dat doet en u heeft de gelegenheid, zeg de woorden voor uzelf al is het maar zachtjes. Misschien dat u met verbazing ontdekt, dat dan de klanken ook nog iets doen en u zich ineens bewust wordt dat u toch meer kunt dan u dacht.

LES 2 - DENKEN EN DOEN.

De gehele occulte wereld wijkt, zoals we reeds hebben geconstateerd, in aanzienlijke mate af van de redelijke wereld. Het is niet mogelijk gelijktijdig menselijk redelijk en logisch te denken en occult werkzaam te zijn. Omgekeerd is het vaak niet mogelijk op grond van occulte denkwijzen niet goede resultaten in een menselijke maatschappij normaal te functioneren. Er zijn dus a.h.w. twee gescheiden gedachtewerelden nodig die de occultist naar believen kan inschakelen of zo hij dat prefereert kan betreden. Ik zal mij vandaag vooral bezighouden niet de occulte denkwijzen en de consequenties, die daaraan ook metterdaad verbonden zijn. Allereerst dan dit:

Elk wereldbeeld is onjuist. Het juiste wereldbeeld is praktisch onbereikbaar. Als wij een gezamenlijk beeld en gezamenlijke definities van de wereld hebben, dan is dit hoofdzakelijk te danken aan het feit, dat wij onderlinge afspraken hebben.

Als wij een bepaalde kleur b.v. "rood" noemen, dan is het nog lang niet zeker dat iedereen dezelfde kleur ziet. Wel reageert men op een bepaald deel van een bepaald verschijnsel met de term "rood".

De occultist begrijpt dit. Hij zegt: Als nu rood voor mij onaanvaardbaar is en ik zeg er "groen" tegen, dan verander ik de emotionele waarde ervan. Door rood groen te noemen verander ik dus mijn relatie met het verschijnsel, daardoor verkrijg ik een totaal ander inzicht in de mogelijkheden en zal ik ook in de praktijk andere dingen kunnen bereiken.

Nu beginnen we met een stukje occult denken.

Ik besta. Het geheel van mijn bestaan kan alleen vanuit mijzelf worden gedefinieerd. Deze definitie zal dan voor mij gelden in relatie niet al het voor mij kenbare. Kenbaar is voor mij al datgene wat ik aanvaard. Onkenbaar is voor mij al datgene wat ik verwerp. Daarom is het geheel van mijn denken gebaseerd op het constateren van hetgeen voor mij aanvaardbaar en onaanvaardbaar is. Slechts met het aanvaardbare kan ik werken. Daarnaast zal ik trachten het onaanvaardbare zo te bezien, dat het aanvaardbaar wordt. Hoe meer ik in mijn wereld kan aanvaarden, hoe groter mijn mogelijkheid wordt, occult te werken in de wereld, hoe groter ook mijn mogelijkheid is tot het persoonlijk presteren van al datgene wat volgens mijn denken noodzakelijk is.

Dit klinkt een beetje warrig, gaar is het wel zo dwaas? Occult is duister of verborgen, zeker. Maar hoeveel van hetgeen u werkelijk beleeft, weet en denkt, blijft verborgen? En als dat voor u al geldt hoezeer zal dit ook niet gelden voor al het andere dat er in de wereld bestaat?

Begin te erkennen, dat een groot gedeelte van hetgeen u naar buiten toe toont niet in overeenstemming is met wat u innerlijk bent. Besef wat u innerlijk bent, want op deze wijze kunt u nagaan wat in uw gedrag en wat in de wereld voor u aanvaardbaar is en wat u zoudt willen verwerpen. Uitschakelen van zelfbedrog is dus een belangrijke factor. Toch zal menigeen zeggen, dat een gedeelte van het occultisme op zelfbedrog berust.

Men heeft daar geen ongelijk in en wel in dier voege dat men zich bezighoudt met werelden die men zelf scheidt. Men houdt zich bezig met wezens waarvoor men mogelijk niet de kracht, maar althans de vorm toch wel uit zichzelf tot stand brengt. Men komt in contact met werelden waarin het wezen mogelijk aanwezig is, maar de beschrijving wederom berust op de persoonlijke reactie. En als we dat zien, dan moeten we toegeven veel van hetgeen een occultist zich voorstelt, is in feite waan.

Het is een soort fantasie vanuit menselijk standpunt. Maar hoeveel fantasieën bevatten niet een verborgen werkelijkheid? En dat is het punt waar het om gaat.

Jezus spreekt in parabelen. Als hij het heeft over de barmhartige Samaritaan, dan heeft hij het niet over een Samaritaan. Dan heeft hij het zelfs niet over een man, die langs de weg ligt of over Levieten en priesters die doorlopen, dan spreekt hij over een menselijke relatie. Het is de relatie die belangrijk is, het andere is omkleeding. Maar het wonderlijke is, dat die relatie op een aanvaardbare wijze alleen in dit op zich fantastische beeld kan worden uitgedrukt. Zo werkt de occultist.

Als ik tot mijzelf zeg: Er is een oneindigheid aan kracht, uit die kracht kan putten, dan kan dat van menselijk standpunt onzin zijn, maar als ik geloof in die kracht, als ik tracht te putten uit die kracht dan beschik ik over een aanmerkelijk groter vermogen dan iemand die dit niet doet. En wat meer is: ik dat dit vermogen gebruiken in overeenstemming met mijn voorstellingsvermogen. Ik ben daarbij dan, niet alleen maar gebonden aan hetgeen gangbaar is in de normale menselijke wereld.

Als ik denk, dat ik een mens genees en ik maak op welke wijze dan ook dit voor mijzelf tot een daadstelling, dan is de kans groot dat ik die andere mens genees.

Als ik stel, dat ik de droom van een mens beïnvloed en mij volledig voorstel hoe dit geschiedt, dan kan dat op zich onzin zijn, maar eigenaardig is het feit dat eraan verbonden is. Ik zal door deze concentratie een groot gedeelte van mijn gedachten overbrengen naar degene die volgens mij moet dromen en ik zal wel degelijk zijn droom beïnvloeden. Wat ik denk is occult de basis van hetgeen ik kan doen, niet van hetgeen ik doe. Ook dit is misschien met een beetje occulte filosofie aan te vullen.

Wat ik beseft betekent nog niets, want mijn beseffen op zichzelf is alleen het constateren van een mogelijkheid. Een mens, die constateert dat hij een mogelijkheid heeft tot eten en dat niet doet, zal desondanks verhongeren. Je moet dus altijd een mogelijkheid zien en je moet haar waarmaken.

Alle relaties, die wij ons kunnen voorstellen in de magie of in het esoterisch leven en streven, zijn gebaseerd op iets waardoor wij persoonlijk tot actie overgaan. Daarbij is de actie niet altijd aangepast aan hetgeen wij willen doen noch aan het resultaat dat wij denken te bereiken, want de relatie tussen de actie en ons is geen beschrijvende. De actie is eenvoudig de omzetting van het innerlijk beeld in een uiterlijke werkelijkheid waarbij de uiterlijke werkelijkheid en de daad zelf menselijk gezien geheel niet met elkaar verbonden behoeven te zijn.

Een geest, die ik aan of oproep kan antwoorden, kan niet antwoorden. Als er een antwoord komt, dan is dat nog steeds niets betekenend. Maar op het ogenblik, dat ik op dat antwoord reageer, is het een deel van mijn werkelijkheid geworden en heeft het antwoord van die geest voor mij een soort bindende kracht gekregen en zal het mijn verder bestaan geheel beïnvloeden.

Als dit nu geldt voor een geest, dan moet dit ook gelden voor God, dan moet dit gelden voor de duivel, dan moet dit gelden voor elke denkbare voorstelling die ergens in de mens bestaat of heeft bestaan. In het geheel van actie en reactie kan dus worden gesteld:

Elke geestelijke voorstelling is bruikbaar om vandaaruit een projectie tot stand te brengen. Maar een projectie zal slechts mogelijk zijn, indien de voorstelling wordt omgezet in een daad, ongeacht van welke aard.

Hier heeft u weer een denken dat absoluut irreëel is. Een mens zegt: Als je slaat, dan kun je verwonden maar niet genezen. Toch zegt die occultist; als de slag de uitwerking is van mijn beseft "ik genees", dan geneest die kracht.

Al we denken aan het oude geloof, dat koningen konden genezen (zoals koning "stuiver", die stuivers schenen zeer goed te helpen tegen o.a. schurft volgens het volksgeloof), dan hebben we ook te maken met een dergelijk magisch concept dat toen eigenlijk geactiveerd werd door het geloof in de koning als een directe vertegenwoordiger van bovenaardse machten. Maar als de koning niet wilde genezen, dan kan hij stuivers uitdelen tot hij blauw zag en er gebeurde niets. Maar als de koning - op welke wijze dan ook - onder de indruk kwam van het

vertrouwen in hem gesteld en dus hoopte, ja, wilde dat er iets zou gebeuren, dan bleek inderdaad een deel van de mensen te genezen van o.a. scrofulose en dergelijke ziekten.

Wat is hier nu het verband? Het stuivertje had geen betekenis; het was eerder een aalmoes: Wat de koning deed, had ook geen betekenis. Maar wat er gebeurde, was dat door die actie een aanvaarding bij de ontvanger ontstond en een wil bij de gever. Het was deze relatie, die dit schijnbaar magische of mystieke gebeuren tot stand bracht. Het is goed u dit altijd te realiseren.

Daad en gedachte staan met elkaar in verband door het feit, dat voor het ego de daad uitdrukking geeft aan de werkelijkheid, die in de gedachte besloten ligt. Verder niets. De daad is niet de noodzakelijke consequentie van de gedachte. De daad kan ook nimmer altijd dezelfde zijn. Dan komen we terecht in het ritueel. Ze moet slechts de uitdrukking zijn van een innerlijke wereld. Oorzaak en gevolg zijn hier van stoffelijk standpunt uit gezien ver te zoeken. Als iemand kort voor het inslapen zijn gedachten wil projecteren desnoods om de halve aarde heen en om dit voor zichzelf duidelijk te maken alleen maar een kort handgebaar maakt, dan is het krankzinnig aan te nemen dat dat handgebaar die kracht rond de wereld doet gaan. Maar het gebaar betekent het inschakelen van eigen vermogens; het heeft een schakelfunctie niet een praktische functie.

Toen men aan een bekend occultist vroeg waarom, volgens hem de acties (het ging over ritueel) onontbeerlijk waren, was het antwoord dit; "De mens gelooft zelden of nooit aan de mogelijkheid van zuiver geestelijk bereiken. Eerst als hij zijn geestelijke inzichten op welke wijze dan ook stoffelijk enige betekenis voor zichzelf heeft gegeven, is hij daardoor in staat ze verder uit te dragen."

Ik meen dat ook dit punt voldoende duidelijk is.

In het kort samengevat hebben wij geconstateerd:

Denken en doen zijn in het occultisme met elkaar verbonden door de behoefte van de mens om aan alles wat er in hem bestaat op enigerlei wijze op eigen stoffelijk niveau uitdrukking te verschaffen.

De rituelen, die we in het occultisme op vele verschillende manieren tegenkomen, hebben ook een soortgelijke betekenis. Hierbij kan gewoontevorming een rol spelen. Ik denk aan het opdragen van het misoffer in de R.K. kerk. Hier is sprake van een aantal handelingen, die op zichzelf misschien een soort zinvol toneelstukje vormen, maar die zeker op zich helemaal geen invloed kunnen hebben op een grote kosmische kracht. De bedoeling is echter, dat door dit alles de mens komt tot aanvaarding van een kracht die in wezen, maar potentieel, in de mens reeds is. De uitstorting van kracht geschiedt niet krachtens het ritueel, maar krachtens de gesteldheid die door het ritueel tot stand wordt gebracht.

De rituele magie is daarop. opgebouwd. en een groot gedeelte van de rituele esoterische bestrevingen eveneens. Want het geheel van b.v. een maçonnieke ritus, van een bijeenkomst met allerlei sfeer makende middelen van Rozenkruisers of Theosofen en al die andere verschillende richtingen waarvan men riten kent, is in wezen altijd het richten van de mens. Daarom zal ik een ritueel gebruiken op het ogenblik, dat ik niet in staat ben om in mijzelf snel en juist de gewenste gerichtheid tot stand te brengen en daardoor uitdrukking te geven aan in mij bestaande geestelijke krachten of beelden.

De praktijk is voor een mens altijd een beetje moeilijker, want in de praktijk lopen we altijd weer aan tegen het idee van: kan het wel, is het wel mogelijk?

Nu zal het u wel zijn opgevallen dat er mensen zijn die in zich een beeld dragen van hetgeen zij zouden willen doen en eigenlijk toch ook weer niet geloven dat zij tot zoiets in staat zouden zijn. Waarom zullen nu sommigen geen resultaat behalen en anderen juist wel resultaat krijgen? Het antwoord is eenvoudig genoeg:

In het eerste geval ben je innerlijk ervan overtuigd dat het moet kunnen en je wordt tot het gebaar hoe angstig en moet hoeveel voorbehoud je dat misschien ook maakt gebracht omdat je die innerlijke zekerheid op de proef wilt stellen. In dit geval wordt dus het gebaar toch de

uitdrukking van een innerlijke werkelijkheid en zal daardoor een resultaat worden verkregen dat veel verdergaat dan je redelijk meent te kunnen verwachten. Maar hei; zal nooit het resultaat zijn dat verdergaat dan hetgeen je je hebt voorgesteld.

In het tweede geval zien we het omgekeerde: Hier is iemand, die gelooft niet dat iets mogelijk is, maar door het gebaar te raken wil hij a.h.w. aan zichzelf bewijzen dat hij gelijk heeft. Dit is een van de liefste bezigheden van de mens: zichzelf bewijzen dat hij gelijk heeft. Maar dat betekent, dat het beeld dat hij in zich draagt al negatief is. "Het zou mooi zijn, maar het kan niet", dat is zijn innerlijke gesteldheid. Wat wordt dus door het gebaar of de ritus naar buiten gebracht? Het kan niet. Een negatief resultaat.

De situatie wordt misschien nog wat verwarder, als we ons gaan realiseren hoeveel van het occultisme berust op allerlei emotionele waarden. Nu geloof ik niet dat waar occultisme zonder enige emotie bedreven kan worden, want het menselijke bereikt het onstoffelijk menselijke door de emotie. Maar heel vaak ook ontspoot men in het dagelijks, leven door emotionaliteit. Men heeft het gevoel dat er iets moet gebeuren. Dat gevoel berust dan op allerhande ideeën zoals naastenliefde of gerationaliseerde impulsen of iets dergelijks die echter slechts een onvrede met de eigen toestand en de eigen wereld uitdrukken. In een dergelijk geval kan men zeggen: Ja, dat moet dan maar. Doch het kan niet bereikt worden, indien er niet eerst in de gedachtewereld dat concrete beeld bestaat.

Als we het maar weer houden bij de genezing, dat is het meest geliefde en meest gebruikte onderwerp van de occultist, dan kunnen we zeggen: Iemand die intens alle behoefte gevoelt om een medemens te helpen of dat nu is om zichzelf wat hoger te maken in de ogen van die ander of omdat hij zo'n medelijden heeft met hem, dat kunnen we buiten beschouwing laten zal dat nooit kunnen waarmaken, indien hij niet in zich het beeld van die genezing heeft. Eerst als dat er is, kan het werken. Misschien kan ik het zo zeggen:

De emotie is de loop van het kanon waarmee je enorme geestelijke krachten de stoffelijke wereld kunt inschieten. Als er geen gedachte is, is er geen lading, dan kun je dus het kanon niet afvuren. Op deze manier wordt u al wat duidelijker wat de relatie moet zijn tussen gedachte en daad.

De relatie tussen gedachte en daad is, dat eerst de gedachte aanwezig moet zijn. Als de daad een gedachte wekt, dan kan dit later naar de wereld toe werkzaam worden, mits er weer een daad is hoe gering dan ook. U kunt echter nooit zeggen; Ik stel een daad, daardoor komt er in mij een beeld open dat beeld wordt waar. Dat kan niet in de grootste magische betekenis en dat kan zelfs niet in de klein menselijke betekenis van zelferkenning.

Datgene wat je door een ervaring, een handeling innerlijk omtrent jezelf begint te veronderstellen behoeft helemaal niet waar te zijn. Het is een eerste beeld. Dit beeld moet geestelijk worden gevormd totdat het harmonisch, is met je wezen. Het moet een "ik"-voorstelling worden die aanvaardbaar is en die de relatie met de wereld uitdrukt, niet volgens de daad en de eerste opwelling erna, maar volgens het innerlijk besef. Dan kan diezelfde daad of een andere daad of een gebaar de uitdrukking worden van alles wat er in die gedachte is ontstaan en kan volgens de inhoud van die gedachte in de materie en zelfs in bepaalde sferen gericht worden.

Dan vraag je je wel eens af: Is het noodzakelijk om iets opeen bepaalde manier te doen? Een heel persoonlijke kwestie. Kijk eens: Als u altijd net de rechterhand heeft geschreven, zal het u moeilijk zo niet onmogelijk zijn om met de linkerhand leesbaar schrift te produceren. Als u dat weet, zult u rechts schrijven. Als een mens volledig in religieuze voorstellingen is opgegaan, dan zal hij uit die religieuze voorstellingen moeten werken. Maar dat betekent ook, dat de praktijk van zijn religie op welke wijze dan ook moet worden ingeschakeld.

De genezer kan niet volstaan met een handoplegging alleen. Hij moet er een kruisje bij maken. Niet, omdat dat kruisje belangrijk is, maar omdat het voor hem, de band is met zijn innerlijke wereld en met zijn geloof in mogelijkheden en krachten in die wereld. Aan de andere, kant kan ik mij voorstellen dat iemand een persoonlijk geloof heeft en dat bij dit geloof uiterlijkheden weinig of geen rol spelen. Voor zo iemand kan het voldoende zijn om even zijn hoofd vast te houden met het idee "ik concentreer mij" en aan is dat al gebeurd. Dit

is een onderwerp waarover, we uren zouden moeten praten, maar ik hoop dat ik het duidelijk genoeg heb gedaan.

In de wereld van het occultisme bestaat er eigenlijk geen goed en geen kwaad. Dat is voor de meeste mensen een van de wonderlijkste dingen. Is er dan niets wat we moeten afkeuren? Is er dan niets wat we goed moeten heten en nastreven? In het occultisme zijn goed en kwaad alleen maar de grenzen waartussen we ons bewegen. Ze hebben geen afzonderlijke waarden. Er is geen slagveld van zwarte demonen in voortdurende strijd gewikkeld, met lichtende engelen. Er is alleen een kracht, die zich op deze wijze voor mij hier als engel manifesteert en daar als demon. Maar dat ligt aan mij, zegt de occultist. Het is mijn beschouwing die dit waarmaakt. Het is niet een zonder mij bestaande werkelijkheid.

Omdat goed en kwaad voor de occultist niet bestaan, is het voor hem noodzakelijk om een geheel eigen moraal te vinden. Een moraliteit, die niet is ontleend aan de gemeenschap waarin hij leeft of die door godsdienstige wetten wordt bepaald, maar door zijn innerlijk wezen, zijn wérkelijke overtuiging. En dat impliceert, dat je je eigen wetten moet maken. Je zoudt zo moeten denken:

Indien ik aanneem, dat God Zich in mij openbaart, zal er voor mij niets bestaan wat niet uit God is. Er kan dus niets zijn wat ik kan verwerpen, want in dit verwerpen wijs ik mijzelf of een deel van mijzelf en God of een deel van mijn God af. Het enige wat ik kan doen is: binnen de mogelijkheden die ik alle aanvaard voor mijzelf te kiezen volgens datgene wat bij mijn persoonlijkheid, bij mijn wezen op dit moment past.

Dit is een redenering, die vroeger heel wat mensen op de brandstapel reeft gebracht. Want de mens is nergens zo bang voor als voor een stelling die hem het recht ontzegt op te treden als rechter over anderen. Maar desalniettemin is dat waar.

Daar goed en kwaad in wezen alleen maar keerzijden van een en dezelfde medaille zijn en dan nog door mijzelf ontworpen, kan in de werkingen die ik tot stand breng dit onderscheid niet worden gemaakt dan alleen in het doel waarmee ik deze werkingen tot stand breng.

Witte magie en zwarte magie zijn in feite hetzelfde. De krachten waarmee de occultisten werken zijn gewoonlijk dezelfde. De middelen die ze hanteren zijn gewoonlijk dezelfde. Het enige verschil ligt inde gerichtheid van de magiërs.

Wij zouden dit ook kunnen zeggen voor de mens die esoterisch streeft. Je kunt innerlijk streven en komen tot een verbondenheid met het duister (een absolute wereldhaat uitdrukken) of komen tot het licht (een absolute aanvaarding van alle dingen). Het is een persoonlijke kwestie. Maar de krachten en de erkenningen, die daarbij een rol spelen zijn beide dezelfde. Het zijn dezelfde waarden. Het zijn dezelfde fasen van ontdekkingen in jezelf. Het zijn dezelfde belevingen. Het is de interpretatie die het verschil uitmaakt. Het is goed om u dit te realiseren, want hoe vaak zult u niet zeggen; Ja, maar kan ik dit nu wel doen, want dat is toch verkeerd. Als u gelooft dat het verkeerd is, dan moet u er niet aan beginnen. Maar gelooft u werkelijk dat het verkeerd is of heeft iemand het u verteld? Laten we in 's hemelsnaam niet in de fout vervallen te zeggen, dat iets wat niet volgens alle normen en wetenschappelijk verantwoord is gelijk verworpen dient te worden. We moeten gewoon zeggen; Alles is aanvaardbaar. Alles kan bestaan. Alles kan werken. En alleen datgene waarmee ik zelf niet kan werken omdat ik er bang voor ben of omdat ik er een afkeer van heb omdat ik het gevoel heb dat het niet bij me past, dat is niet goed voor mij.

De kosmos als één geheel ziende, werkende met alle mogelijkheden daarin behouden impliceert dat je zowel voor innerlijke als uiterlijke processen het geheel van de kosmos en het geheel van de kosmische krachten kunt en moogt aanspreken, dat er geen enkele grens bestaat en dat daardoor geen begrenzing is voor de daad waarmee ze tot uitdrukking wordt gebracht, tenzij in jezelf een begrenzing van bewustzijn aanwezig is. Dan is elke daad te rechtvaardigen. Dat wil niet zeggen, dat de wereld elke daad behoeft te aanvaarden, dat is weer wat anders. In het occulte denken is elke daad zonder meer acceptabel. Dan gaat het niet om vragen, of dit nu moord en doodslag is of een mensenoffer, aan gaat het niet om de vraag, of dit libertinisme is of begijntjesmentaliteit, het gaat er doorgewoone om: hoe voel je het in jezelf en hoe werk je ermee? In de praktijk betekent het voor onze daden het volgende:

1. Ik mag geen enkele daad stellen, als er in mij een afkeuring of een voorbehoud ten aanzien van die daad bestaat.

2. Ik mag geen enkele daadstelling veroordelen op waarden van heden, als zij b.v. gisteren plaatsvond. Ik mag ook niet op grond van mijn instelling van vandaag mijn daadmogelijkheid voor morgen beperken.

3. Elke daadstelling is afhankelijk van de harmonische mogelijkheid, die op het ogenblik zelf bestond en van het inzicht in de waarde, de betekenis en aanvaardbaarheid van de daad zoals ze bij het aanvaarden en beginnen van die daad waren.

Indien men zich daaraan houdt, kan er geen enkele schuld bestaan; dat dient men goed te beseffen. Er kan geen enkele verplichting bestaan; ook dit dient men te beseffen. De verplichting ontstaat uit een nieuwe situatie waarbij de nieuwe persoonlijke benadering bepalend is voor zowel het innerlijke proces als voor de daad die eruit voortvloeit.

Alles is in het occultisme dus gebaseerd op het ogenblik. En dat maakt ook begrijpelijk waarom wij én in de esoterie én in de verschillende soorten magie zoveel daden aantreffen, die gezien in de reeks consequenties onmenselijk lijken. Wij vergeten echter daarbij te beseffen, dat zij in het kader van de uitdrukking van de gedachtewereld op dat ogenblik aanvaardbaar waren, terwijl de consequenties secundair waren en bovendien bij een juist besef van de nieuw ontstane toestand bepaalde negatieve consequenties ongetwijfeld voorkomen hadden kunnen worden. Maar dan zouden we ook verder moeten reageren volgens innerlijk besef van de toestand; en dat heeft men niet gedaan. Men gaat meestal zo te werk;

Bij een magisch esoterisch streven gaat men op een ogenblik uit van wat nu innerlijk juist is. En als de consequenties komen, zegt men; Ja, maar in de wereld moet je dat zus en zo zien. Dat kan men niet doen: Als ik eenmaal een relatie tussen innerlijke wereld en daad heb aanvaard, dan zal die relatie in al het betrokkene voor mij moeten blijven bestaan. Niet op grond van een eenmaal aanvaard standpunt, maar op grond van een voortdurend harmonische aanpassing van het innerlijk aan de uiterlijke mogelijkheid tot daadstelling.

Alle dingen in de kosmos hebben een eigen betekenis en een eigen kracht. Wij kennen die slechts ten dele. Een groot gedeelte van de werkelijke betekenis blijft dus voor ons verborgen. Voor de delen die wij niet kennen, mogen wij onze innerlijke reactie als aanvulling gebruiken. Ik kan dus zeggen: "Hier heb ik een kruis gemaakt uit hout, symbool van het christendom" en dan kan ik er bij mijzelf aan toevoegen "en uitdrukking van de macht van Jezus Christus." Dat mag ik doen, maar ik behoef het niet te doen, want dat moet ik aanvullen. Indien ik dat zo beschouw, is dat kruis voor mij en in mijn handen inderdaad een bron van het allerhoogste licht. Geloof ik het niet, dan kan ik dat ding net zo goed thuislaten. Ik herinner u aan Marie Corelli, die in "De smarten van Satan" op een gegeven ogenblik Lucius, de verpersoonlijking van de duivel, laat zeggen: "Waar een priester voorgaat, kan de duivel gemakkelijk volgen." Dat klinkt misschien een beetje schamper, maar de priester baseert zich niet alleen op zijn geloof aan het Licht, maar ook op zijn angst voor de duivel. En daardoor heeft de duivel vat op hem, daarom kan hij hem volgen. Zo is het bij ons allemaal. Als we ergens bang voor zijn, dan kan die angst reëel worden. De eenvoudigste voorstelling is deze:

Alle gedachten kunnen vorm krijgen in de astrale wereld. Indien bepaalde gedachten harmonisch zijn met andere krachten of gedachten, dan zal de gestalte de kracht van beide vormen van denken in zich ontvangen en al daardoor een groter vermogen krijgen en een vorm, die complexer is dan in één van de denkbeelden aanwezig was. Wanneer er nu wederom een harmonische gedachte, ontstaat, is er altijd een wisselwerking. Maar als de astrale kracht sterker is, dan zal bij het ontstaan van de harmonie de astrale gestalte dominerend zijn ten aanzien van de mens die denkt. Het is gewoon een kwestie van hoogteverschil. Als ik hier 50 V heb en daar 100 V, dan zal er een stroming ontstaan van 50 V in die richting: Zo eenvoudig kunt u zich dit voorstellen. Als u nu hiervan uitgaat, dan gaat u ook begrijpen

Symbolen hebben alleen betekenis, omdat ze voor mij een harmonie uitdrukken, die elders (astraal) bestaat. Maar als het astraal bestaat, dan zal door mijn bewustzijn de binding kunnen plaatsvinden aan het symbool, aan de voorstelling van het beeld. Hierbij is het belangrijk, dat ik de aanvaarding van die kracht in een ander tot stand breng wanneer ik dat overdraag.

Ik neem weer het voorbeeld van het kruis. Voor mij is dit een symbool van licht en kracht. Ik heb daarmee een demon afgeweerd. Zo heb ik een ander duidelijk gemaakt; hier is een bovennatuurlijke kracht aan verbonden. Nu gelooft deze mens niet in Christus, maar hij zal dit kruis aanvaarden als krachtbron en hij zal dezelfde kracht daardoor uitstralen. Dat is nu het wonderlijke.

Hierdoor kun je dus met symbolen en voorwerpen ontzettend veel doen. Maar als je geen innerlijke voorstelling erbij hebt, dan gebeurt er niets. Het behoeft geen uitgewerkt redelijk beeld te zijn, maar het moet een voorstelling zijn. Als ik zeg: Hier staat een microfoon. Zij is nu voortaan een symbool van een bepaalde lichtende kracht en ik omschrijf die. Dat mag ik doen. Maar als ik niet in mij die lichtende kracht kan zien en als symbool daarvan dit voorwerp, dan kan die kracht daar niet in zitten. Zolang ik nu mijn gedachten op die microfoon richt waar dat ding ook verder mag staan werken de krachten waarin ik geloof en die ik daaraan verbonden heb door dat ding uit, ook op mensen die daar helemaal niets van weten of niets van geloven. Daar als ik mijn gedachten niet daarop richt en een ander is door mij tot dat geloof gebracht, dan zal de ander die kracht kunnen aanvullen die ik niet meer geef.

Hier ziet u dus dat eigenlijk de gehele wereld deel uitmaakt van onze gedachten. De manier waarop wij haar zien, zal voor een groot gedeelte haar betekenis in kracht, in energie en in astrale waarden mede omvatten. De dingen hebben meer inhoud dan we beseffen. Waar we die inhoud niet volledig kunnen beseffen kunnen we dit aanvullen door onze eigen denkbeelden. En nu blijkt er nog iets eigenaardigs:

Als ik materialen of vormen gebruik die op zichzelf al denkbeelden uitdrukken, dan zal mijn mogelijkheid om daarvan een interpretatie te geven iets minder worden. Maar de kracht (scherper gedefinieerd natuurlijk), die daardoor tot uiting komt, wordt groter. Zo kun je zeggen dat een bepaald symbool uitgevoerd in goud ongeveer 20 keer zo werkzaam is als hetzelfde symbool uitgevoerd in zilver. Dat ligt niet alleen aan het metaal, maar aan de betekenis van het symbool. De werking daarvan is echter alleen mogelijk voor iemand, die het symbool erkent hetzij in zijn betekenis en werking, hetzij alleen in zijn werking. Er moet dus een gedachte bij zijn. En in de meeste gevallen is dat nog niet voldoende, er moet ook een actie bij zijn.

Als ik dat zeg over die microfoon, dan is dat misschien een beetje onzin. Maar stel nu, dat ik tegen mijzelf zeg: Die microfoon is mijn symbool en ik straal nu de kracht die in mij is uit en laat daarmee die microfoon op, want zo wordt zij tot dit symbool. Dan is deze actie de overdracht van kracht. Hier ziet u dus weer allerlei eigenaardigheden.

Denken en doen zijn occult gezien een eenheid. Want alleen waar die beide samenvloeien is het mogelijk om reactie tot stand te brengen. Dit geldt voor het licht van de hoogste sferen tot aan de eenvoudigste menselijke uitstraling toe: Als we daarmee rekening blijven houden, zullen we als vanzelf al ons werken ook gaan verbinden aan daden, die gemotiveerd worden door een nauw omschreven gedachte en die voor ons op een ogenblik de juiste uitdrukking daarvan schijnen te vormen. Die schijn alleen is al voldoende om de gehele gedachtewereld en de daarin bevatte kracht over te brengen naar de materiële wereld. Alleen de actie, die we juist vinden is al voldoende om in onze innerlijke werelden veranderingen tot stand te brengen waardoor we innerlijk kunnen stijgen tot het hogere besef van de werkelijkheid.

HET ATELIER

Als je in de alchemie werkzaam bent, dan blijkt al heel gauw dat je twee dingen moet doen;

1. je moet in jezelf werken;
2. je moet werken in je atelier, in je werkplaats waar je probeert van alles tot stand te brengen.

De denkwijze van de alchemist is op duizend en één manier in symbolen ondergebracht. Dat gaat van een zegel als Abraxos (de slang die zichzelf in de staart bijt) via allerhande voorstellingen van de kosmische mens, het Kasteel met de 41 poorten, tot de Trap van de

wijsgeer. In al die symbolen probeert de alchemist eigenlijk zichzelf iets duidelijk te maken. Daaraan wil ik heden aandacht besteden.

Als je leeft, ben je een wezen dat bestaat door zijn innerlijk en zijn vermogen tot uiting. Daar waar het innerlijk en de uiting samenvloeien, krijgen we het optimale resultaat en kunnen we wijsheid vergaren. Want wat we denken, kan wel eens fout zijn. Maar als we hebben geprobeerd het om te zetten in de werkelijkheid, dan kunnen we ons denken corrigeren. Werken in de stof en werken in de geest zijn a.h.w. twee fasen, die elkaar voortdurend helpen om de energie op te voeren, het inzicht te vergroten. Er zijn vele wegen die naar de werkelijkheid schijnen te voeren. Voor sommige mensen zullen die wegen juist zijn, maar voor onszelf is er meestal maar één enkele weg die ons kan brengen precies op de binnenplaats van het kosmische Kasteel in het heilige a.h.w. van de Tempel waar wij voor het eerst het Mysterie zelf goed kunnen gaan beseffen.

Die weg kunnen wij alleen, vinden, indien we onze innerlijke wereld toetsen aan de uiterlijke wereld en omgekeerd. Het is een samenwerking.

Nu zijn er mensen die hebben gezegd: Elke trede van bewustwording heeft een naam. Maar ja, de een neemt vier treden tegelijk en de ander strompelt en beklimt zo nu en dan eens een treetje. Dat wil niet zeggen, dat de een daardoor beter is dan de ander. Het wil alleen maar zeggen, dat de wijze waarop je het doet een andere is.

Nu blijkt dat de mens die de treden, snel kan lopen soms een steil opgaand pad niet in een goed tempo kan lopen. Dat kan de ander, die zoveel moeite heeft met de treden veel beter. Nu zijn er vele wegen naar die hoogte waar we allemaal willen komen de hoogte van de Steen der Wijzen, van het kosmisch Begrip, van het licht in onszelf met alle goddelijke mogelijkheden daaruit voortkomend. Maar sommige wegen zijn trappen, andere zijn slingerpaden en weer andere zijn gewoon heel steile geitenpaden. En heus, u hoeft geen steenbok te zijn om zo'n geitenpad te kunnen gaan. Dat ligt gewoon aan uw mentaliteit.

De alchemist heeft geprobeerd om voor zich die procedure uit te beelden. Maar hij kwam al gauw tot de conclusie: ik kan dat op duizenden één manier doen. Elk symbool is slechts ten dele juist, maar één enkel symbool is voor mij helemaal juist en dan moet ik mij aan dat symbool houden.

Zo zien wij dan dat reeds in het begin van het alchemistisch denken steeds meer mensen een eigen weg gaan zoeken. En wat meer is, dat zij die eigen innerlijke weg gaan uitdrukken op een manier, die met hun eigen wereld strookt.

Wij hebben alchemisten, die hoofdzakelijk kabbalistisch redeneren, maar er zijn er ook die zuiver christelijk redeneren. Er zijn er die teruggrijpen naar de Griekse filosofie en we zien er ook die eerder teruggrijpen naar de wat mystieke denkwijze van Egypte. We vinden de boeddhistische, we vinden de Indische gedachte van de Hindoes (de wenteling van het Rad), we vinden yoga, we vinden alles samen in die ene alchemie.

De alchemie is dan ook niet een systeem op zichzelf, al denken de mensen dat. De alchemie is alleen maar een methode om je verschillende mogelijkheden samen te voegen tot één geheel. Vandaar ook het belangrijkste symbool, de smeltkroes. Maar die smeltkroes is niet alleen maar een vat waar je iets in gooit om dat te smelten. O neen, het is heel vaak ook een vat waarmee je distilleert en waaruit op verschillende hoogten in de symbolische voorstelling tuiten tevoorschijn komen die verschillende producten voortbrengen.

Wanneer ik als alchemist begin, dan ben ik meestal zwaar aan het worstelen met mijzelf. Daarnaast doe ik een paar leuke experimenten, zoals kinderen die ook kunnen doen, als ze zo'n chemiedoos cadeau krijgen waarmee ze een enorme stank en een paar mooie kleurtjes kunnen maken maar verder ook niets.

Dan gaat de alchemist zich a.h.w. specialiseren. Hij gaat ontdekken waar zijn eigen licht, zijn eigen kracht ligt. Zijn experimenten worden daardoor gekleurd. Hij gaat werken met bepaalde bestanddelen. Hij gebruikt bepaalde methoden. Hij heeft plotseling een voorkeur voor een bepaalde manier om b.v. een vuur te laten branden. Hij heeft een voorkeur voor bepaalde

vormen van vaten en fiolen. Hij komt dus tot een selectie uit een hele scala van mogelijkheden. En om zichzelf voor te bereiden gaat hij dus als vanzelf oefeningen doen.

Hij blijft niet alleen bij het stil bespiegelen, maar de een gaat mediteren in de natuur, de ander doet lichaams oefeningen, een derde doet ademhalings oefeningen en weer een ander belast of kwelt misschien zichzelf. Ieder doet dat op zijn eigen wijze. Het gaat er namelijk om een evenwicht te vinden tussen datgene wat je lichamelijk doet, datgene wat je voor de wereld tot stand brengt en wat je in jezelf beseft. De gehele versmeltingsprocedure, die in de alchemie de meest belangrijke is, berust eigenlijk op het versmelten van die mogelijkheden in jezelf.

Er bestaat geen vast recept voor de werkelijke Steen der Wijzen. De werkelijke Steen der Wijzen wordt niet bepaald door de bestanddelen maar door de juiste verhouding tussen de bestanddelen en als je dat eenmaal in de gaten hebt, kom je een eind verder. Dan zeg je: Het is mijn manier van werken die bepalend is, niet wat anderen hebben bereikt. Ik kan niet werken volgens de regels, die voor een ander zo'n perfect resultaat schijnen te geven. Mijn Steen der Wijzen ziet er misschien uit als een pond boter terwijl de Steen der Wijzen van een ander eruit ziet als een grote robijn of een diamant. Dat maakt niets uit, want het uiterlijk is niet bepalend maar de werking.

De hele alchemie kenmerkt zich eigenlijk voortdurend door het zoeken naar een werking: Het resultaat is bijkomstig.

Homunculus maken in een retort is misschien reuze leuk. Heel aardig als je dat ooit tot stand brengt. Maar wat heb je er eigenlijk aan? Het gaat ook helemaal niet om die kunstmens, het gaat om de essentie van leven die je begrijpt en die je tot uiting brengt. De homunculus is dan ook niet een werkelijk bestaande proef. Neen, hij is de uitdrukking van een innerlijk begrip voor het leven dat naar buiten toe op welke wijze dan ook kan worden gemanifesteerd. En die manifestatie noemt men dan de kunstmens of homunculus, omdat daarin de mens de scheppende functie van de Schepper, van het grote Licht zelf als het ware imiteert en gelijktijdig voor zich door het experiment zijn kennis van het grote Licht vergroot.

De meeste mensen, die zich met alchemie bezighouden, staan een beetje te kijken bij het vloeibaar goud het elixer des Levens en al die andere mooie dingen. Ze realiseren zich waarschijnlijk ook nog wel dat de alchemisten vele chemische uitvindingen hebben gedaan. Maar wat zij zich niet realiseren is, dat de resultaten (de uitvindingen) eigenlijk voor de alchemisten zelf van betrekkelijk weinig belang waren. De werkelijke alchemist namelijk wilde bewijzen dat bepaalde versmeltingen mogelijk zijn, omdat hij innerlijk voelde dat schijnbare tegenstellingen of schijnbaar gescheiden waarden tot een eenheid moesten worden gemaakt om daarmee innerlijk meer te kunnen zien.

Er is een alchemist geweest aan het einde van de 18e eeuw (hij woonde in de buurt van Hongarije), die een heel aardige opmerking maakte;

"Het werk van de alchemist is het zand der materie te smelten in het vuur van de geest, zodat het glas van bewustzijn ontstaat. Dan polijst hij dit met ervaring en streven tot een perfecte lens is gevormd waardoor hij kan zien in een oneindigheid, die voor het menselijk oog gesloten blijft." Heeft hij daar eigenlijk niet de essentie gegeven van wat alchemie is en moet zijn? Het versmelten van de schijnbare, onsamenhangendheid van het materiële tot de amorfe massa, die de geest ervan kan maken om dan met diezelfde geest en de resterende stoffelijke middelen een vorm eraan te geven waardoor besef mogelijk wordt, het doordringen in nieuwe werelden.

Het is opvallend, dat je bij de alchemisten heel weinig hoort over de Poorten van Inwijding. Je hoort wel veel over de Trappen van Wijsheiden dergelijke. Dat komt, geloof ik, opdat ze beseffen; het is een continu proces. Alles is een voortdurende verandering. Die voortdurende verandering maakt steeds nieuwe resultaten mogelijk. Ik moet steeds veranderen en door mijn resultaten steeds meer mijn verandering zo richten, dat ik meer waar wordt en gelijktijdig meer gewaar wordt van de werkelijkheid.

Dan zie je dat alchemisten helemaal geen vreemde mensen zijn. Voor hen is de versmelting van denken en daad eigenlijk noodzakelijk geworden. Er is gewoon geen tussenweg te vinden.

Een innerlijke wereld, een filosofische bewustwording is voor hen ondenkbaar, omdat die bewustwording vastloopt in zichzelf, daar ze niet uwer op de proef wordt gesteld en dus geen vernieuwende elementen ervaart.

Het atelier is gelijktijdig meditatie oord en werkplaats. Het is gelijktijdig het moment van stil, bespreken, overpeinzen, filosoferen en van het grofstoffelijke werk: het zwoegen, het slaven, het zoeken en combineren. Want zo is het leven.

Het leven bestaat niet alleen uit daden en niet alleen uit ideeën. Alleen daar waar ideeën en daden elkaar voortdurend aanvullen is een bereiken mogelijk. Zo zal ieder mens, ook al heeft hij helemaal geen atelier om allerlei chemische proeven te doen, alchemist kunnen zijn op het ogenblik dat hij beseft, dat de werkelijkheid van bewustwording en leven bestaat uit de voortdurende confrontatie tussen innerlijke wereld en uiterlijke mogelijkheid: het voortdurend aanvullen van je innerlijk besef door de feiten, die buiten je bestaan en het voortdurend veranderen van de feiten, die buiten je bestaan door het gebruiken van het innerlijk besef dat het jouwe is.

Hiermede hoop ik u een inzicht te hebben gegeven in een enkel aspect van de alchemie dat voor iedereen naar ik meen toegankelijk is en voor menigeen ook belangrijk kan zijn.

ONTPLOOIING

De meeste mensen denken aan ontplooiën als aan een zich langzaam openvouwen. Misschien zou men dat anders moeten zien: In een mens zitten enorm veel mogelijkheden. Alle bij elkaar gevoegd beslaan ze een werkelijk kosmisch vermogen en bevatten dat ook.

Maar op het ogenblik, dat de mens zichzelf ontplooit, moet hij de scheidingen tussen de verschillende vlakken die in hem bestaan teniet doen:

Ontplooiing is het doen wegvallen van de in je wezen schijnbaar bestaande begrenzingsen tussen de verschillende waarden, ruimten en capaciteiten die je zelf bezit. Je kunt niet zeggen: Ik besta op dit vlak én op dat vlak. Je bestaat op één vlak. Maar dat ene vlak kan alles omvatten. Zodra je een grens gaat trekken tussen bepaalde vlakken of bepaalde mogelijkheden of waarden, zit je lelijk in de kreukels. Dan ben je een verkreukelde persoonlijkheid waarvan de ene eigenschap niet mag weten wat de andere doet. En dat moet je voorkomen.

Iemand, die zichzelf wil ontplooiën, moet beginnen met zichzelf te aanvaarden zoals hij is als geheel, zonder ooit een en zichzelf boven een ander deel te stellen. Hij moet zeggen; In dit geheel leef ik, in dit geheel werk ik, in dit geheel ervaar ik.

Door dit geheel presteer ik, door dit geheel openbaar ik, door dit geheel druk ik uit wat ik in mijn bewustzijn thans ben. Dit is de werkelijke ontplooiing.

LES 3 - ZO BOVEN ZO BENEDEN

Het is een oude spreuk en als we het goed nagaan, dan stamt ze eigenlijk uit de Egyptische periode en behoort tot de Egyptische magie. Het denkbeeld op zichzelf is de kern van praktisch alle magie en ook de basis voor een groot gedeelte van het occultisme. Letterlijk wordt daarin gesteld dat, als boven (de wereld van de goden) er iets verandert, dat bij de mensen invloed heeft en omgekeerd. Er is een voortdurende wisselwerking tussen de lagere en de hogere werelden. Alles wat wij doen, heeft een inwerking op de krachten die ons bestaan regeren, terwijl omgekeerd ook onze mogelijkheden worden beperkt door al datgene wat er in die grote wereld boven ons, zoals men zegt, gebeurt.

Dit is filosofisch erg belangrijk, want in alle occultisme worden we eigenlijk geconfronteerd met de verborgen werelden in ons eigenleven. Daarnaast worden we geconfronteerd met de machten, die in en buiten ons leven van belang zijn. Als we nu weten dat er een directe band bestaat tussen ons wezen, ons handelen, ons denken en al datgene wat er uit de grotere wereld tot ons komt, dan zijn we eigenlijk automatisch beter ingesteld op

- a. de mogelijkheid om vanuit onszelf het gebeuren te beïnvloeden,
- b. de mogelijkheid dat onze vrijheid wordt beperkt op het ogenblik dat er kosmische veranderingen aan de gang zijn.

De situatie is magisch natuurlijk erg interessant, omdat je dan kunt zeggen ik ga hier symbolisch iets doen, dat wordt gerealiseerd in de wereld boven en dan komt die situatie als vanzelf hier weer tot stand. Het is eigenlijk het bijgeloof van de oude schepelingen in de zeilvaart. Zij zeiden: "Niet fluiten aan dekt want dan fluit je de wind op". Fluiten is wind. Als dat beetje wind er komt, zullen grotere krachten ook gaan blazen en dan komt er wind. Die wind kan teveel zijn, er komt storm, die storm is voor ons gevaarlijk en daarom moeten we die niet oproepen. Het klinkt allemaal een beetje vreemd, maar op zichzelf is het nog niet zo dom. Ik beweer helemaal niet dat u door te fluiten de wind kunt oproepen. Wat dat betreft is het soms zelfs moeilijk om je hond te roepen. Wat echter wel waar is: alles wat ik uitstraal, alles wat uit mijn wezen voortkomt, weerspiegelt zich in de relatie die ik heb met alles in de wereld rond mij.

Nu is dat niet een rechtlijnige situatie. De ouden hebben dat waarschijnlijk gedacht; Ik neem ook aan, dat veel moderne mensen denken: als ik goed doe, dan zal ik het goede van boven terugkrijgen. Maar er is een spiegeling. Het eenvoudigste beeld dat voor u in dit verband interessant is; Wij tekenen een X. Boven die X trekken we een lijn: de goddelijke wereld.

Onder de X. trekken we een lijn: de menselijke wereld. Nu tekenen we een pijl tegen één van de poten van de X. Die pijl betekent een kracht, die drukt tegen die bepaalde poot van de X. Dan zal de kracht beneden tegen diezelfde poot aan drukken; in zoverre is het rechtlijnig. Maar het betekent wel, dat de kracht dan omgekeerd werkt. Deze omkering van waarden is iets waarmee we vooral innerlijk erg veel te maken kunnen krijgen.

Wie in zich zoekt naar wijsheid en inzicht, zal vaak proberen daarbij de stoffelijke redelijkheid te gebruiken. Maar de redelijke benadering van een esoterisch probleem brengt, als je eerlijk bent, een volkomen oneerlijk antwoord. Als je een onredelijke benadering hebt van de materie, dan is het resultaat daarvan over het algemeen innerlijk een redelijk antwoord. Waarom?

Wel, die twee poten van de X zijn aan de ene kant verstand, aan de andere kant gevoel. Als ik begin met mijn gevoelens, dan kan ik die gevoelens alleen concretiseren. En ze worden omgezet in verstand dat omzettingsproces geeft mij niet alleen een daadmogelijkheid, het

geeft ook nog een bewustzijnsmogelijkheid. Omgekeerd: als ik begin met het verstandelijke en ik wil dat in kosmische zin laten werken, dan kan ik het verstandelijke alleen gebruiken om gevoelens te wekken. Die gevoelens op zichzelf zijn echter niet omschrijfbaar en wat meer is voor de mens niet beheersbaar. Het is die onbeheersbaarheid welke aanleiding geeft tot een paar regels, die zowel in de esoterie als ook in de magie zullen gelden.

De eerste luidt: Ik zal altijd uitgaan van mijn emotionele wereld en streven naar een formulering daarvan op een voor het "ik" aanvaardbare en redelijke wijze. Magisch geldt: Ik zal altijd werken vanuit mijn gevoel: en geloofswereld, maar naar een verstandelijk gesteld doel. Dat is duidelijk, want dat is de enige manier waarop ik krachten kan wekken en gelijktijdig door mijn vermogen tot kennen en beredeneren een beheersing kan opbouwen.

De tweede regel luidt: Het Goddelijke, dat ik in mijzelf wil wekken, kan ik slechts wekken aan de hand van mijn gevoelswereld. Op het ogenblik dat ik mijn gevoelswereld wil verwisselen voor een verstandelijke, zal ik het Goddelijke niet meer kunnen ontmoeten, maar zal ik alle werkingen van het Goddelijke nu zien als tegenstellingen, als remmingen op mijn weg. Zo geldt voor de magiërs. De magiër, die een geheel verstandelijke voorbereiding treft, zal resultaten verkrijgen, maar hij zal ze niet kunnen beheersen waardoor ze hem kunnen domineren, kunnen terugslaan op zijn wezen en het door hem gestelde doel slechts zelden zullen bereiken.

Het zo boven zo beneden confronteert ons nog met meer dingen.

De innerlijke wereld is ergens een replica van de wereld die wij bewust beleven. Dat wordt al heel duidelijk, als je iemand hoort praten over Zomerland. Iedereen weet; Zomerland is eigenlijk een droom, die je met anderen gezamenlijk droomt. Maar waarom moet Zomerland zijn opgebouwd volgens menselijke vormen en normen? Omdat de mens weliswaar emotioneel met de geest is verbonden, maar daaraan slechts uitdrukking kan geven, indien hij terugvalt op zijn eigen formuleringsvermogen; en dat doet hij nu eenmaal in beelden, vaste lijnen, vormen, kleuren enz.

Als wij nu eens uitgaan van een gewoon verstandelijk begrip van het hiernamaals en daarbij de emotie van het hiernamaals tot ons laten komen, dan blijkt dat we die vormenwereld praktisch overslaan. We komen onmiddellijk tot een beleving van een vormloze wereld, die in ons voortdurend nieuwe erkenningen mogelijk maakt, maar die buiten ons helemaal niet meer aan een bepaalde regel of aan een bepaalde ordening te binden blijkt.

Als ik dat doe t.a.v. een geestelijke wereld, dan zal dat t.a.v. een innerlijke wereld precies gelijk zijn.

De belangrijkste wereld, zo wordt gesteld, is niet definieerbaar in haar eigenschappen. Zij is als het licht. Wie het licht ontmoet, zal daardoor alle dingen kenbaar zien worden behalve het licht in zijn eigen kwaliteit en geaardheid.

Omgekeerd; als ik alles ken in zijn kwaliteit en geaardheid, dan kom ik tot een beleving van het licht dat echter nog steeds niet te beschrijven is.

Misschien vraagt u zich af, wat moet men ermee doen? Laat mij proberen om ook de praktijk op deze vooravond van de surprise uitstorting te geven. In de praktijk betekent het het volgende:

Als ik niet voldoende kennis heb om een bepaalde taak, die ik geestelijk wens te volbrengen in de stof te uiten, dan moet ik afgaan op mijn gevoelens. Mijn gevoelens zullen dan vaak in de plaats kunnen treden van kennis en beredenering en als zodanig mij volledig de mogelijkheid geven tot bereiking. Aan de hand van de bereiking zelf kan ik misschien later enig begrip krijgen van datgene wat daarvoor werkzaam was. Om het heel eenvoudig te zeggen. Als u geestelijk iets wilt bereiken en u weet niet hoe u het moet doen, dan hoeft u zich niet dood te zoeken naar allerlei voorbeelden, regels en wetten daarvoor. U moet zich gewoon met uw gehele gevoelswereld daarop instellen en de actie, die daaruit voortvloeit eenvoudig over u heen laten gaan. U zult dan tot uw verbazing bemerken dat u resultaat had.

Een ander punt dat al even belangrijk kan zijn zegt;

Als wij in het leven voor problemen komen te staan, dan blijkt dat een deel ervan niet op te lossen is door middel van de rede. Als wij het probleem echter hebben doorleefd, dan kunnen wij het loslaten. In de gevoelswereld zal dan het geheel van de functies werkzaam zijn waardoor de oplossing voor ons toegankelijk wordt, ook al zullen wij niet beseffen waarom juist dit de juiste oplossing is. Want de mens leeft nu eenmaal in een wereld waarin het Goddelijke geheim blijft, waarin de totaliteit onvoorstelbaar is en waarin ook de samenhangen die er tussen "ik en totaliteit en tussen "ik" en Godheid bestaan ergens in het vage verdwijnt. Wij zijn niet in staat de werkelijkheid te zien en te doorleven. Gezien dat feit kunnen wij ons het best beroepen op de hoogste krachten in ons.

De hoogste kracht in een mens wordt geuit via zijn gevoelsleven. Die emoties zijn natuurlijk voor een deel zuiver stoffelijk. Extra adrenalineafscheiding, kleurwerkingen enz. Maar de werkelijk diepe beroering in ons wezen of dat nu negatief is (drift) of positief: (een totale aanvaarding) is een weerspiegeling van onze eeuwigheidsrelaties, onze binding met de totaliteit. Zodra die gevoelswereld domineert, zal de innerlijke werkelijkheid voor ons besluiten gaan nemen. Die innerlijke werkelijkheid neemt haar besluiten over het algemeen beter dan de verstandelijke mens.

Gaan we nog een stap verder in de richting van de praktijk, dan kunnen we zeggen; Op het ogenblik, dat ik emotioneel betrokken ben bij datgene: wat ik doe al dan niet redelijk, zal ik daardoor het geheel van de betekenis en van de waarde die dit voor mij heeft overdragen aan mijn hogere geestelijke voertuigen. Hierdoor maak ik een reactie mogelijk uit de geestelijke werelden welke weerkaatst in de materie door mijn levend lichaam (mijn wezen) op aarde kan worden geuit, ook al kan ik die kwaliteiten en krachten niet nader omschrijven of het geheel van hun geaardheid voorspellen.

Een mens leeft altijd een beetje in het onzekere. Als je zegt: "Zo boven zo beneden", ben je geneigd daar achteraan te zeggen: "dus zo beneden zo boven". Dat is echter maar betrekkelijk waar. Want de toestanden, die in een hogere wereld bestaan, onttrekken zich voor een groot gedeelte aan het kenvermogen van degene die in de lagere wereld leeft. Dat impliceert dat de mens, die in de lagere wereld leeft, nooit een zo volledige beïnvloedingsmogelijkheid heeft ten aanzien van het hogere als omgekeerd altijd het geval is.

Dan komen we nu aan de grootste eigenaardigheid die er op deze wereld bestaat. De hogere waarden kunnen we omschrijven als trilling of als spanningsvelden. Indien wij in staat zijn om rond ons een spanningsveld op te wekken op welke wijze dit ook gebeurt, dan zal dit veld normaal manipuleerbaar zijn. Toch weten we niet wat het is.

Als u binnenkort misschien op de Ster-avond aanwezig bent, dan zult u dat ook zelf kunnen constateren. Er wordt iets opgebouwd: daarover worden er misschien heel mooie verhalen verteld. Waar het echter op neerkomt, het is een spanning, meer niet. Het is iets waardoor bij sommige mensen zelfs de nekharen omhoog gaan staan. Die spanning kan dan al doet dat op die avond meestal de celebrant worden gehanteerd. De spanning ontleedt zich doordat er iets extra's aan wordt toegevoegd en daardoor wordt het evenwicht verstoord. Dat is de werkelijkheid.

De gehele kosmos is een evenwicht. God was voor het begin van de schepping ook evenwichtig. Dat kunnen we althans aannemen. Maar er kwam toen iets bij en het evenwicht was verstoord. Daardoor ontstond er een sequentie van werkingen die o.m. de schepping tot gevolg had.

Nu wil ik niet zeggen dat wij hetzelfde kunnen als de Schepper. Maar ook voor ons is het mogelijk ons gehele wezen te uiten in een spanning die om ons heen ontstaat. Zolang we niets doen, ebt die spanning langzaam wel weer weg en er is verder niets aan de hand. Op het ogenblik echter dat wij proberen in die spanning nog extra trillingen te veroorzaken dat kunnen trillingen zijn van geluid, van een extra wilsuitstraling, dat kan een woord, een kleur,

een gebaar zijn, zal daardoor een werking in dat veld ontstaan. Nu geldt hierbij een aardige regel:

Wanneer er rond mij een spanning bestaat, kan ik deze in de door mij gewenste richting ontladen, indien ik rekening houd met het feit dat de gehele door mij opgewekte kracht gericht dient te worden op iets wat ik mij voorstel. De relatie moet dan worden gesteld vanuit dit punt. Dat laatste is belangrijk. Ik moet dus niet zeggen: Ik neem deze kracht en ik zend haar naar Pietersen. Maar ik zeg: Die kracht is er. Hier ben ik bij Pietersen en hier moet die kracht naartoe komen.

Het klinkt krankzinnig, als je het zo vertelt, maar het is waar. Waarom? Ik weet het niet precies. Er zijn grote denkers, die zich een lange tijd daarmee hebben beziggehouden. Een van hen, die nu aan onze kant is en zich nog verder met het occulte bezighoudt, gaf de volgende verklaring;

"Voor de mens is het "ik" het voortdurende centrum van het Al." Hij kan zich dan ook geen spanning voorstellen, die niet gelijktijdig op zijn eigen wezen terugvalt. Als hij zijn wezen verplaatst in een situatie die niet de zijne is, dan wel in of bij een persoonlijkheid die niet identiek is met zijn "ik"-voorstelling, dan zal hij daardoor voor zich een ontladingspunt hebben geschapen dat zo dicht bij het gewenste ligt, dat hierdoor alle gewenste effecten bereikt kunnen worden."

Het klinkt mooi. Of het volledig waar is? Hij zegt het en ik neem het aan.

Gaan we nog wat verder dan komen we als vanzelf aan de magie.

In de magie zijn er verschillende benaderingen. Er zijn o.m. de bezwering en de incantatie. Die twee staan apart. De incantatie namelijk maakt meestal wel deel uit van de bezwering, maar ze is daarvoor alleen maar de aanloop. De incantatie kan echter ook zonder meer worden gebruikt. Het verschil is het volgende:

Als ik een bezwering uitspreek, dan wordt mijn incantatie gericht op een voorstelling waarmee ik mij sterk verbonden acht. Hierdoor verwezenlijk ik de voorstelling en heb ik dus het geheel van de opgeroepen kracht a.h.w. gepersonifieerd. Dit kan in verband met een werkelijke entiteit gebeuren, het kan ook plaatsvinden in: verband met een astrale schil of iets dergelijks.

Bij incantatie richt ik mij tot een hogere kracht, maar ik bepaalde aard en werking van die kracht niet. Daardoor geeft de incantatie dus een grotere mogelijkheid tot resultaat dan de bezwering. Ze geeft echter gelijktijdig ook een vager resultaat. Het resultaat is nooit scherp te omschrijven. De opbouw van de bezwering, is over het algemeen als volgt

In de eerste fase maak ik duidelijk wie ik ben.

In de tweede fase maak ik duidelijk aan welke macht of kracht ik mijn gezag tracht te ontlenen. In deze fase vereenzelvig ik mij dus met het gezag waaruit ik nu verder zal spreken en handelen en waarvan ik stel, dat ik alle macht en mogelijkheden bezit. In dit geval zal ik bovendien zeggen over wie ik mijn gezag tot bevelen zal doen gelden en doen heersen.

In de derde fase herhaal ik de stelling. Ik ben een met b.v. God. Ik noem de krachten die ik wil oproepen en ik geef aan deze krachten nu een bevel; Dit bevel kan ik inkleden naar gelang van de rang die zij volgens mijn: inzicht bekleden. Dat kan dus zeer beleefd zijn, het kan ook absoluut dominerend bevelend zijn.

Het resultaat van de bezwering is nu dat, als zij slaagt, ik een persoonlijkheid heb opgeroepen. Deze heeft eigen kwaliteiten. Deze persoonlijkheid kan samenwerken met een groot aantal andere persoonlijkheden, maar er is altijd één dominante entiteit. Mijn bevelen geef ik aan de dominante entiteit, die ze eventueel door haar dienaren zo spreekt, ze dan de anderen meestal aan kan laten uitroeren. De taak, die ik opleg, is gebonden aan de kracht die ik heb opgewekt. De gehele bezwering eindigt met het ontslag, dus het zeggen: "Ga heen en wees in vrede" aan degene die ik heb opgeroepen. Daarna richt ik een dankwoord aan de Kracht waarmee ik mij één heb gevoeld.

Het is een tamelijk ingewikkelde procedure. Ze vergt sterke zenuwen, grote magische kennis en voor de mens, die met denken alleen meestal met veel bereikt, ook vaak een uitvoerig ritueel.

De incantatie daarentegen is veel eenvoudiger. Ze berust zeker ook op de magie van de klank (de bezwering). Je moet de woorden juist weten te gebruiken. Je moet de klankcoördinaties zo weten te kiezen, dat ze voor jezelf nog zinvol blijven en gelijktijdig nog bepaalde kosmische harmonieën weerspiegelen. Hier roep ik gewoon aan. Ik zeg niet: ik ben die of die. Aanroepende stel ik, dat ik de kracht ervaar. Dat stellen is geen sprookje. Ik kan dit in een incantatie alleen dan doen, indien ik mij bewust ben van de spanning die rond mij is ontstaan.

Nu kan ik kiezen. Ik kan een soort ontspanning opwekken door een tijdelijk evenwicht te veroorzaken. Dan is voor mij en voor alle anderen, die zich binnen het spanningsveld bevinden, dat veld zelf niet meer merkbaar, het is echter wel aanwezig. Ik kan dan op grond daarvan verdergaan en maar nu vragend, niet bevelend een richting aangeven voor die kracht. Daarbij stel ik mij voor; Uit die kracht een bepaalde werking heeft. Hoe beter ik mij dat nu voorstel, des te gemakkelijker ik resultaat krijg.

De incantatie vergt veel minder voorbereiding dan een werkelijke bezwering. Aan de andere kant geeft ze veel sneller het gevoel van verbondenheid, omdat ik een beroep doe op de gehele kosmos; en daar zijn altijd wel harmonische factoren. Zou ik een bepaalde factor willen oproepen, dan wordt het zelfs met een incantatie moeilijk en soms zelfs ondoenlijk.

Er wordt de opmerking gemaakt dat het bevelen geven, zoals dit bij de bezwering gebeurt, wel een beetje brutaal is. Dat is waar, indien men uitgaat van een, zuiver menselijk standpunt. Maar vergeet niet dat degene die een bezwering uitspreekt niet alleen zichzelf is. Hij heeft zich voorzien van krachten en harmonieën waardoor hij inderdaad de sterkere is. Hij bezit dus op dat ogenblik een macht en een gezag over de geesten en krachten die hij oproept. Zou hij dit niet bezitten, dan zou hij of geen resultaat boeken of ten onder gaan aan hetgeen hij oproept. Degene die het doet neemt dus een groot risico. Dat risico op zichzelf al maakt duidelijk dat het geen brutaliteit is. Het is misschien een beetje bluff, een waagstuk. Brutaliteit is het zeker niet, want het gaat gewoon om het stellen van een rangorde tussen ego en bepaalde geestelijke krachten en machten.

De mens meent altijd dat je tegen alle geesten tot zelfs de demonen toe, beleefd moet zijn. Maar de magiër denkt daar anders over. Hij redeneert ongeveer als de kip in het kippenhok die zegt; Er is een picking order noodzakelijk. Ik ben de mindere van, degene die ik als mijn meerdere erken, maar ik ben dan ook de meerdere van alle anderen. Die meerwaardigheid impliceert mijn recht om die anderen te verjagen, pijn te doen, achterna te zitten en wat dies meer zij. Het is dit begrip van de pickingorder, zo vreemd als het moge klinken in dit verband, dat in bezweringsmagie en ook in andere vormen van magie zelfs een hoofdrol speelt.

De kern van de macht, die een magiër of bezweerder uitoefent is over het algemeen de naam van God. Die naam kan natuurlijk op vele manieren worden uitgedrukt en ze wordt vaak verwerkt in de z.g. zegels. Een van de meest bekende bezweringszegels is het Zegel van Salomo (koning Salomo) en daarnaast het Sigillum Salomonis, dat misschien door zijn Latijnse vorm hetzelfde lijkt, maar dat meestal betrekking heeft op een bezweringszegel van een beroemd magiër en kabbalist die Rabbi Salomo werd genoemd. Hij zou geleefd hebben omstreeks 1500. Hier zegt de magiër, Ik ben een gewoon mens, maar ik heb hier het teken van mijn macht. Zoals een politiemans in burger zegt; Hier is mijn penning en nu meekomen. Dat gezag wordt misschien niet altijd terecht uitgeoefend. Dat zal bij de politie ook niet het geval zijn. Maar het feit, dat ik mij vereenzelvig met een hogere macht en deze representeer met een teken dat die hogere macht uitdrukt ook als dat alleen een naam is, een bepaalde rite of een bepaalde tekening houdt in dat ik terecht bevelen kan uitdelen. Het is namelijk niet de bezweerder of de magiër zelf die het bevel geeft. Het is de personificatie van de hoogste macht in de magiër. Hierdoor zult u begrijpen waarom het in de magische praktijk helemaal niet brutaal of cru wordt gevonden om het bevel te geven. Denk niet, dat dat iets is wat alleen bij

de magie behoort. Hoe vaak zegt u ook niet; Ga heen in de naam van..... Of; Dat moet je niet doen, want dat is in strijd met..... Ook hier; niet het persoonlijke gezag, maar een beroep op iets anders waardoor de persoonlijke uiting gezag krijgt. Op deze manier werkt de bezweerder.

Degene die alleen incanteert (de aanroeper) is iemand, die niet gelooft in de noodzaak om zichzelf één te maken met de kracht. Hij zegt: die kracht maakt zich wel één met mij. Ik behoef niet te zeggen. Ik ben de Heer, UW God, en ik beveel u in de naam van het teken. Want, zo zegt hij, als ik geloof in God en als ik mij instel op de krachten en de spanningen die uit God voortkomen, dan is die macht aanwezig. Dan behoef ik ook geen bevelen te geven, want dan is de goddelijke Wil aanwezig. En indien ik binnen die Wil voor mijzelf een apart doel kies (vrede, genezing; of iets anders), dan is dit niet een opleggen van een verplichting aan de kracht rond mij, maar het is slechts het aangeven van mijn geneigdheid in die kracht rond mij. En tenzij, andere sterkere factoren aanwezig zijn, zal die geneigdheid meestal een deel van de ontlading van die kracht inderdaad regelen.

Hier blijkt dus dat op een gegeven ogenblik een mens zich kan stellen in de plaats van de hogere wereld. De mens is innerlijk volgens magisch en occult besef tweeslachtig. Hij is zowel God als mens. Hij is kracht van licht en gebonden in de betrekkelijkheid van de materie. En omdat hij die tweeledigheid erkent en het hoogste deel van zijn wezen gebruikt om in het lagere deel van zijn wezen alle krachten van het occulte te manifesteren, heeft hij daar eigenlijk ook wel recht op, zegt men.

Het omgekeerde is natuurlijk veel moeilijker waarmaken. Je kunt in een geestelijke wereld wel je stoffelijk "ik" met je stoffelijke wensen en verlangens uitdrukken, maar die zijn onvolledig en als zodanig niet bepalend. Als ik zeg: Heer, geef mij vrede, dan krijg ik wel een soort vrede, maar misschien bedoel ik, rust van mijn burens. Maar die krijg ik niet. Het enige dat ik krijg is de mogelijkheid om in mij rust te gewinnen waardoor de storing van buitenaf mij niets meer doet. Dat vergeet men heel vaak. Daarom probeert de mens om alles wat occult is toch verstandelijk te benaderen. Tot op zekere hoogte kun je dat doen, maar dan moet je ook begrijpen dat je daarmee eigenlijk alleen maar de begrenzing van het gebied van de occulte macht aangeeft, nooit de essentie van deze krachten zelf.

Ik wil nu proberen duidelijk te maken wat er kan gebeuren, als een mens ook zonder incantaties of bezweringen de krachten in zichzelf activeert. Hiervoor moet u het volgende begrijpen:

Elke mens draagt in zich een soort lichaam van levenskracht. Hij draagt verder in zich bepaalde spanningen, die ook wel bioplasma worden genoemd. Daarnaast draagt hij in zich een astraal geheel dat veelal ectoplasma wordt genoemd, indien het binnen het lichaam in samenhangen aanwezig is en niet als een aparte vorm wordt geprojecteerd. Met al deze factoren beschikt hij over de straling: en trillingstechniek die voor een groot gedeelte in zijn eigen wereld gelden en soms heersen. Het betekent dat hij alle soortgelijke krachten in de natuur door zijn eigen kracht kan compenseren of zelfs opheffen. Zo kun je dus met ectoplasma plus een zekere emotie straling de zwaartekracht tijdelijk opheffen. Gebeurt dat nu in een toestand van verrukking, dan spreken we over een mystieke beleving. Als het bewust gebeurt, dan spreken we over levitatie of een transport van voorwerpen.

De mens, die deze krachten in zich draagt, bezit daarmee een soort evenwicht t.a.v. de krachten die in de wereld rond hem aanwezig zijn. Als ik zeg spanning, bioplasma of hoe u het noemen wilt, dan spreek ik over een vitaliteit die alle levenskrachten, maar ook alle samenhangen in de materie kan richten en veranderen.

Spreek ik over het levenslichaam (dat nog iets anders is dan bioplasma), dan spreek ik over een aantal trillingen, die in staat zijn om b.v. werkzaam te zijn in een interatomaire ruimte; die dus materie kunnen samenvoegen of verbreken. Je kunt dus van element tot element veranderingen tot stand brengen, als je daarin bekwaam bent en bovendien met diezelfde kracht ook nog alle spanningen, die in de atmosfeer rond je bestaan, variëren.

Met het astraalvoertuig kun je een deel van het eigen wezen uitstulpen. Je kunt daarmee kracht uitoefenen, vooral stoffelijke kracht. Je kunt daarnaast ook een omhulsel vormen, welke geladen met je eigen levenskracht hetgeen daarin bevat is tijdelijk onvatbaar maakt voor de normale velden en spanningen, die normalerwijze op aarde inwerken. Je kunt het dus veranderen. Je kunt het losmaken van zwaartekracht.

Je kunt iets dat geladen is ontladen. Je kunt de ontlading van iets dat normalerwijze geen spanning kan verdragen voorkomen en wat dies meer zij.

Hier heeft u een aantal mogelijkheden, die voor elke mens zonder enige uitzondering potentieel bestaan.

Waarom gebruiken de mensen het zo weinig?

In de eerste plaats, omdat ze niet weten hoe.

In de tweede plaats, omdat ze er bang voor zijn.

In de derde plaats, omdat al deze manifestaties niet alleen redelijk kunnen geschieden. De mens, die welbewust hiervan gebruik wil maken, zal om het innerlijk evenwicht te kunnen bereiken en daarmee een mate van beheersing mogelijk te maken altijd een beroep moeten doen op een hogere kracht. Doet hij dat niet, zoals bij pubers die bepaalde poltergeistverschijnselen veroorzaken, dan leeft hij met een droomwereld.

Dat betekent, dat hij de verschijnselen die optreden niet kan beheersen en dat ze voor hem vaak ook minder aangenaam zijn en zelfs schadelijk kunnen worden.

Hoe werkt u met deze krachten?

1. Besef, dat u deze krachten bezit. Maak uzelf duidelijk dat in uw lichaam op dit moment, levenskracht, vitaliteit, aanwezig is die niet alleen tot het lichaam beperkt behoeft te blijven; dat in uw lichaam voortdurend werkingen aan de gang zijn waardoor een soort bio-electrisch vermogen wordt opgewekt en dat ook deze kracht voor een deel kan worden uitgestraald. Realiseer u dat in uw "ik" bovendien een fijn stoffelijke materie aanwezig is, die ook al is ze niet direct en voor iedereen zichtbaar wel degelijk kan worden gebruikt om b.v. voorwerpen te beroeren, te verplaatsen of zelfs een ingreep te doen in een levend organisme zonder daarbij schade aan te richten aan de weefsels die men doordringt

2. Probeer te voelen dat u de mogelijkheid heeft om een taak, die u zich stelt inderdaad uit te voeren. Stel u een licht voor. Gebruik eventueel een symbool, dat dat licht voor u representeert. Houdt u bezig met een bepaalde kleur, die in vele gevallen voor u de aard van de werking emotioneel sterk definieert. En een beroep doende op deze innerlijke kracht stelt u nu eenvoudig dat de krachten die in u bestaan in werking treden.

3. Een mens heeft geen onbeperkt vertrouwen in zijn vermogens. Realiseer u, dat door het beroep dat u op uw hoger wezen heeft gedaan onbeperkt kracht kan worden toegevoerd aan het lichaam voor zover het levenskracht en eventueel astrale mogelijkheden betreft. Het bioplasma kunt u niet geheel beheersen, maar dit kan toch nooit geheel worden vernietigd. U heeft geen enkele reden om bang te zijn. U bezit eenvoudig het vermogen. U hoeft er verder niet over na te denken. Stel nu de taak die u wilt volbrengen.

4. Omschrijf de taak die u wilt volbrengen voor uzelf voldoende duidelijk. Probeer algemeenheden zoveel mogelijk te vermijden. Als u iemand wilt genezen, zeg dan niet: Ik wil u van pijn bevrijden. Definieer die pijn: ik wil u bevrijden van b.v. de pijn in de rug of van de zwakte in een bepaalde spier of van bepaalde stofwisselingsmoeilijkheden. Zoals u ook, indien u iets wilt verplaatsen, zult moeten definiëren. Niet: ik wil die tafel verplaatsen, maar duidelijk; ik wil, dat dit deel van de tafel zich zover boven de grond verheft en zich dan in de bepaalde richting beweegt. Door dit definiëren ontstaat er in u een concentratie waardoor alle energieën die u in u heeft erkend vanuit het "ik" gebruikt kunnen worden. Door uw beroep op hogere krachten en op het hogere "ik" zult u niet aarzelen de kracht te gebruiken en zult u niet het gevoel kennen van uitputting zolang de prestatie duurt: Ook dit is erg belangrijk, want

hierdoor kunt u uw taak volledig aan. Ik wil hier onmiddellijk aan toevoegen, dat na een dergelijke inspanning over het algemeen een gevoel van zwakte of moeheid optreedt. Indien dit het gevolg van zenuwspanning is, dan is het inderdaad noodzakelijk dat u eerst die spanningen een beetje afreageert en dan een korte tijd rust neemt. Voor sommige mensen is 10 minuten genoeg, anderen hebben er een uur voor nodig. Als u niet het gevoel heeft dat u vermoeid bent, probeer dan de gehele actie van u af te schudden. Denk er dus verder niet over na. Het is gebeurd, afgelopen. Of er resultaten zijn, interesseert u op dit moment niet, daaraan denkt u wel over een paar uur.

Op deze manier kunt u de krachten in u enorm activeren. En zonder misschien te weten heeft u daarbij toch weer het principe van "zo boven zo beneden" gebruikt. Want in de hogere geestelijke werelden beschikt de mens vanuit menselijk standpunt gezien althans over onbepaalde hoeveelheden kracht en energie. Door deze kracht a.h.w. aan te roepen en gelijktijdig te gebruiken als leidsnoer voor de krachten die u materieel en geestelijk bezit, zult u in staat zijn om prestaties te leveren, die uw eigen normale energetische inhoud ver te boven gaan.

Ik heb nu geprobeerd een beeld te ontwerpen van alles wat er zoal aan de hand kan, zijn. Daarbij moeten we toch even teruggrijpen naar de theorieën en de filosofieën, die niet ze uitgesproken bruikbaar zijn.

De kern van alle dingen is kracht. Deze kracht kan in vele vormen optreden. Hij, die weet dat de vorm door de kracht wordt opgebouwd, kan de kracht beheersen. En wie de kracht beheerst, kan elke vorm vernietigen of opnieuw opbouwen. We zijn in dit opzicht waarlijk scheppers, maar helaas blijven we gebonden aan onze eigen wereldvoorstelling. We kunnen ons niet onttrekken aan datgene wat in ons nu eenmaal als een begeerte, als een zekerheid of als een onvermijdelijkheid bestaat. Hierdoor zullen we ook heel vaak contacten aanvaarden met bepaalde geestelijke werelden, die voor ons eigenlijk niet aangenaam zijn. Wij kunnen ons niet voorstellen dat wij deze krachten kunnen afwerpen. En als we een alweer gebruiken, dan doen we dit aarzelend en zonder zekerheid. We zijn eenvoudig niet bereid om al datgene wat er in en rond ons bestaat: te aanvaarden zoals het is. Wij reageren er teveel op.

Wij moeten proberen te beseffen; alle dingen zijn kracht. Alle kracht is één. Ik ben deel van alle kracht. Het totaal van deze kracht maakt het mij mogelijk om elke voor mij niet harmonische uiting van kracht van mij af te wijzen, te vernietigen of uit te sluiten. Maar aangezien ik harmonisch kan zijn met alle kracht, is het mij ook mogelijk om verschijnselen, die voor mij niet harmonisch zijn om te vormen tot voor mij harmonische krachten, alleen reeds door mij dit feit te realiseren.

Als ik leef als deel van die kracht, zal ik leven op elk vlak waarop die energie bestaat. Ik besta zo goed op sub-atomair als op macrokosmisch niveau. In al deze gevallen ben ik één met het geheel, zelfs in deze wereld waarin ik mijzelf zie als gescheiden van het geheel. Zoekende naar mijn innerlijke werkelijkheid, zoek ik in wezen naar de eenheid met alle dingen. Hoe minder grenzen ik mijzelf stel, des te groter de mogelijkheid dat ik die eenheid waarlijk beleef. Hoe sterker mijn gevoel van verbondenheid met het totaal van kracht en mijn potentiële harmonie met alle verschijnselen van kracht, des te harmonischer mijn bestaan zal zijn en des te vollediger ik mij één zal voelen met alle dingen.

Er zijn werelden, die boven de grens van het besef liggen. Er zijn werelden, die onder de grens van het besef liggen. Maar dit besef op zichzelf is slechts een maatstaf van erkenning niet van mogelijkheid.

Daarom moet ik altijd uitgaan van het standpunt: zo boven zo beneden. Datgene wat in mijn hoogste "ik" mogelijk is, moet mogelijk zijn in mijn tijdelijk "ik". Datgene wat ik in kosmisch opzicht en verband innerlijk ken en beleef, moet duidelijk manifesteerbaar zijn in de wereld waarin ik als mens leef en in alle andere werelden waartoe ik toegang heb. Er is geen werkelijke grens buiten de grens, die ik mij zelf stel. Er is geen werkelijke beperking buiten de

bepierking, die ik mij opleg door mijn onvermogen om mijn eenheid met het totaal volledig te aanvaarden en te realiseren.

Dit is eigenlijk de kern van het hele betoog. Het is misschien niet veel, maar het is wel erg belangrijk. Hiermee heb ik dan het onderwerp beëindigd. Ik zou u echter nog een paar vragen willen stellen, die u dan als huiswerk voor uzelf maar eens moet oplossen.

1. Meent u nog steeds dat er boze of demonische krachten kunnen zijn die u kunnen schaden?
2. Wat is beter, je afschermen of het bereiken van een totale harmonie?
3. Op welke wijze bereik je de grootste werkelijkheidsbeleving? Door je gevoel of door je rede?

Als u deze vragen heeft beantwoord, zult u misschien ook aan uzelf de vraag willen stellen: Waarom faal ik nog steeds in het bereiken van al hetgeen ik als mogelijk voor mijzelf heb gesteld? Hier wil ik u helpen met het antwoord. Het antwoord is: omdat u nog niet bereid bent om iets wat u gevoelsmatig toch wel als juist ervaart ook als praktisch mogelijk te aanvaarden. U stelt een grens tussen hetgeen u geestelijk juist acht en hetgeen u stoffelijk mogelijk acht. Probeer die grens eens te vergeten, want dan zal ook deze les voldoende vrucht voor u dragen.

Is het mogelijk om een totale harmonie te bereiken?

Die mogelijkheid bestaat in uzelf, indien u elke verwerping uitsluit. Dat is zeker voor een mens mogelijk. Maar voor de meeste mensen is dat erg moeilijk, omdat ze zich wijzer, beter, rijker, verstandiger, geestelijk hoogstaander willen achten dan anderen. U moet beginnen dit verschil te ontkennen. U zegt doodgewoon tegen uzelf; De hele wereld is niets waard ik ook niet. En als u dat nu ook kunt aanvaarden, dan is de totale harmonie meteen ook bereikt.

Als ik u een raad mag geven; Als u met harmonie moeilijkheden zit, zoals we dat nu hebben besproken, probeer u dan te realiseren. Alles wat ik weet, alles wat ik denk en alles wat ik doe is net zo eenzijdig en beperkt als bij ieder ander. Het verschil in eenzijdigheid betekent nog niet dat ik beter of slechter ben dan een ander. Zeg verder tegen uzelf: Alles wat bestaat moet zin hebben. Want, als dat niet zo was, zou ik niet zijn zoals ik nu ben en daarom is het voor mij belangrijk. Zo komt u ook tot een aanvaarding van het geheel.

DE KABBALA

Als wij de hiërarchie die is opgebouwd in de hemelen zien, dan kunnen wij de eenheid daarvan niet aanvaarden. Wij benoemen daarom elk facet afzonderlijk en vinden een rangorde waarin wij het geheel van de krachten en verschijnselen van natuur en bovennatuur kunnen onderbrengen in een vaste verhouding. Eerst als wij ons heelal hebben geregeld en ingedeeld, kunnen wij dat ook gaan definiëren. En dan zien wij dat getallen een belangrijke rol kunnen spelen, want namen en getallen zijn in de Kabbala hetzelfde. Ze zijn a.h.w. een spiegeling van elkaar.

Het getal geeft de waarde aan in de werkelijkheidswereld, zoals de naam in klank aangeeft wat er is in de schijnwereld van de mens. En uit het geheel overzien wij dan de invloed zoals ze tot uiting komt in één enkel mens of in één enkel gebeuren. Men berekent dus de waarde.

Als u b.v. zegt: 1975, dan zegt u; hier gaat het getal 12 (75) een rol spelen. Hier gaat het getal der voleinding en ook van het nieuwe begin (de totale som is 13) een rol spelen. 1 is het onerkende beginsel, maar 3 is de openbaring. Zoals 1 het onbekende beginsel is en 2 de tegenstelling. Op deze wijze duiden wij kabbalistisch precies aan, wat het jaar moet brengen. Dat is duidelijk, als men de berekeningen volgt.

1975 moet een jaar worden waarin ondergrondse en niet erkende krachten een zeer belangrijke en stuwende rol spelen: Er zijn zeer veel dingen aan de gang waarvan men weinig of niets te weten komt. Maar gelijktijdig zullen wij in de verschijnselen een verandering zien

die zeer groot is. Nieuwe beginselen worden duidelijk. Er zullen nieuwe ontdekkingen van groot belang zijn. Maar daarnaast zal ook de vernietigende werking van vele dingen uitzonderlijk scherp worden beschreven. Zo zegt de kabbalist; Dit is een jaar waarin een nieuwe cyclus zich aankondigt en nieuwe geestelijke en stoffelijke ontwikkelingen onophoudelijk en ten dele onbeseft voorwaarts schrijden totdat zij de gehele wereld gaan beheersen. Een stelling, die door de praktijk wordt bewezen. Want aan het einde van het volgende jaar zult u dit nalezende moeten zeggen; Dit is inderdaad juist geweest. Er zijn vele dingen, die verborgen waren, enigszins openbaar geworden. We zijn er ons echter van bewust geworden dat krachten de wereld drijven, die we niet kennen en waarvoor we ook geen volledig begrip hebben.

De kabbalist bekijkt ook de maanden van zo'n jaar afzonderlijk en rekent voor de maanden met bepaalde getalswaarden. En als hij de getalswaarden op de juiste wijze hanteert, komt hij tot de conclusie dat de maand Mei een buitengewoon spannende en boeiende maand wordt. In die maand zullen zowel geestelijke krachten als stoffelijke openbaringen voor de mensheid vaak een bijna schokkende werking hebben.

Zoals je dat doet voor een jaar, zo kun je dat doen voor een openbaringsboek. Je kunt elke letter haar eigen getal geven. Je kunt de letters verwisselen volgens bepaalde systemen en daaruit lezen wat werkelijk wordt bedoeld. Dan kom je er achter dat Jonas helemaal niet door een walvis werd verslonden, maar dat hij met een schip vertrok en dat het dit schip was dat hem ondanks zijn zoeken afzette in een haven waar hij niet wilde zijn. Zo kun je al die dingen nagaan.

De gehele mensheid, de gehele geestelijke werking in de mensheid, ja, de gehele kosmische toestand wordt voor de kabbalist doorzichtig, omdat hij ziet aangenomend hebbend één vaste ordening van de hoogste kracht tot de laagste en dat binnen deze veronderstelde ordening de wisselwerkingen in alle verschijnselen constateerbaar blijven. Hij, die werkelijk de inhoud kent, kent ook de kracht van de Levensboom.

Deze Levensboom, die ongetwijfeld voor u vele malen is besproken, is niet alleen maar het symbool van bewustwordingsmogelijkheden, de weg die ligt tussen chaos en de bekroning van alle dingen. Hij is daarnaast ook het symbool van de samenhang die er bestaat in de mens, in de natuur en die voor elk gegeven afzonderlijk van toepassing is. En zoals wij in de Levensboom afzonderlijke verbindingen (dus mogelijkheden) vinden en afzonderlijke wegen, zo zullen wij die wegen en mogelijkheden terugvinden in elk punt, in elk wezen in de schepping.

"Hij, die de krachten van de Kabbala, beheerst", zo zegt een oud boek, "hij reikt met zijn hoofd tot in de wolken. Hij ziet de mensen als schimmen en de schimmen als mensen en hij weet welke krachten zich openbaren. En dit wetende gaat hij vastberaden zijn weg. Niets zal hem ophouden, niets zal hem storen totdat hij zijn doel heeft bereikt. Want wetende wie hij is, heeft hij zijn doel gesteld. En zijn doel gesteld hebbend beseft hij de kosmische werkingen, de Engelen, de Aartsengelen, de krachten van Tronen en Heerschappijen en van de scheppende Kracht zelf, die tezamen hem voeren tot datgene wat hij moet zijn en wat hij niet kan ontwijken, tenzij hij zichzelf verloochent."

Het is een interessante benadering. Niet alleen maar de Kabbala als een eenvoudig systeempje voor wichelarij, niet als een beginsel voor magie waarbij allerlei mooie afbeeldingen kunnen worden gemaakt waarvan men zegt, dat ze demonen verdrijven, een kraambed beschermen en wat dies meer zij. Neen, het is een levensbeschouwing, die door een systeem te aanvaarden dat op zichzelf niet juist behoeft te zijn in staat is de begrenzingen van het menselijk denken te doorbreken en zo in plaats van de feiten samenhangen te zien. Ik weet, dat er heel veel mensen zijn, die zich aangetrokken voelen tot deze richting van denken en die de filosofie in de "Tuin van de Granaatappels" alleen maar beschouwen als een theoretische achtergrond voor iets wat eigenlijk in zijn praktijk pas interessant en belangrijk wordt. Maar de praktijk, indien je daarvan tenminste afhankelijk bent, maakt juist duidelijk hoe onvolkomen je bent. Want al deze bewerkingen, het werken met de Hermetica en al die

andere dingen is eigenlijk niets anders dan een vervangingsmiddel voor de bereiking van de mens, die de ordening erkennende zich daarin voegt met een volledige zelferkenning en zo in samenhangen levend en denkend de feiten beheerst voor zover ze met zijn wezen in overeenstemming zijn. Het is opvallend dat wij in de Kabbala weinig of niets leren over duistere werelden. Het is alsof de negatieve kant van de kosmos minachtend terzijde is geveegd. Ook dat is symbolisch. Want waar het licht is, daar is het duister slechts in mogelijkheid. En het duister zelf bestaande kan slechts zijn datgene waarin het licht zich openbaart, zonder dit heeft het geen bestaan. Alle krachten, die wij kennen in de kosmos gepersonifieerd of niet vormen tezamen het licht, niet het duister. De krachten van duisternis, van eeuwig vuur en andere verschrikkingen zijn droombeelden; symbolen waarachter de mens zijn angst voor de werkelijkheid verbergt. Zoals zijn vlucht in een duistere sfeer niets anders is dan de ontkenning van het wezen dat hij weet te zijn. Daarom zal de Kabbala niet nadrukkelijk zeggen wat het duister is, al geeft ze aan dat het voor de mens kan bestaan. Maar in de kosmos en in de samenhangen ervan speelt het geen rol. Er kan geen absoluut duister zijn. En als de kabbalist zich bezighoudt met het begrip Luciferos, de Lichtende, de Prins van Licht die gevallen zou zijn, zo zegt hij. "Niet waarlijk is hij gevallen, doch afgedaald is hij, opdat het licht zal zijn in het duister en het duister zal spreken in het licht, totdat beide met elkaar versmeltend de werkelijkheid openbaren in alle facetten, die bereikbaar zijn voor het bewustzijn."

Ik weet het, de mens houdt niet van het begrip "Lucifer" als een positieve factor. Maar God is positief en Lucifer is een deel van God.

Hij is dus positief. Hij heeft een functie in de totale hiërarchie en niet alleen maar de functie om verleider en straffend tegenwicht te zijn.

Er zijn duivels en demonen, ongetwijfeld. Maar de mensen scheppen de duivels en demonen. Zij roepen ze op door hun eigen onevenwichtigheid. Maar de kabbalist beseft al snel: de demon die je roept, is de demon die in je leeft. Datgene wat je bedreigt, is datgene wat in je als dreiging bestaat.

Onaantastbaar is de Lichtende. Ongehinderd gaat hij zijn wegen tot het doel dat hem bestemd is. Zonder aarzeling, beseffend wat er rond hem gebeurt, gaat hij. Maar hij let niet op de verschijnselen, want hij ziet de werking ervan en de voltooiing van de schepping.

Een piramide van namen en krachten bouwt hij op. Deze piramide is voor hem de weg, die hij zelf gaat. Want één wil hij worden met de krachten. Eén wil hij worden met de lichtende wegen, die alle tezamen de volheid van het bestaan uitdrukken. Zo denkt de ware kabbalist. Het is niet noodzakelijk de geheimen verborgen te houden voor de mensen. Integendeel, de kabbalist wil draag zijn geheimen delen met de mensen, want hij weet: Slechts zij, die in staat zijn door te dringen tot achter de uiterlijkheden, die iets begrijpen van de krachten, die alles richten en bewegen, zullen in staat zijn het geheim van de Kabbala in zich te dragen en de betekenis van zijn ontdekkingen naar waarheid te interpreteren.

"Ik leef," zegt de wijze, "en levende ga ik voorwaarts. Want het is mijn wezen om voorwaarts te gaan en niets zal mij belemmeren en beletten om voorwaarts te gaan. Want ziet, ik ben deel van het geheel en dit is mijn weg en geen andere. En tussen alle namen en krachten is mijn weg uitgestippeld tot aan het einde waarin de vervulling komt. Daarom vrees ik niet. Ik wandel in de tuin van de eeuwige Lichten. Ik wandel in de tuin van de eeuwige Krachten. Ik sta met de voeten op de aarde, verworteld met de stoffelijke natuur. Ik erken mijn afkomst uit de chaos, maar ik ben de vorming en ik zie in mijzelf de lichtende bekroning van alle wezens."

Mogelijk had u een ander betoog verwacht over de Kabbala. Maar dit is belangrijk en de waarheid. Omdat de waarheid niet is gelegen in de systemen, maar in het besef van eenheid. Belangrijk is deze waarheid vooral, omdat zij je onafhankelijk maakt van het voortdurend cijferen en zoeken. Zoals eens een ingewijde zei;

"Zij, die voortdurend in cijfers trachten de werkelijkheid te vinden, verliezen al cijferende zichzelf. En zichzelf niet kennend, heeft al wat zij bereiken voor hen geen nut."

In wezen zijn wij allen op weg naar onze bestemming. En wetend welke krachten er rond ons zijn, zullen wij ze niet vrezen of uit de weg gaan. Wij gaan onze weg verder; wij gaan voorwaarts. Want juist door ons voorwaarts gaan naar het doel dat ons bestemd is (het waarmaken van datgene wat ons wezen is en volledig zal moeten uiten in de volmaaktheid) beantwoorden wij aan alle bestemming en zijn wij meester over alle krachten. Maar slaaf van alle krachten is hij, die vreest. Want hij, die vreest, hij treedt terug op zijn weg en hij, die omwegen maakt, verliest zijn mogelijkheden.

Ik heb getracht u een beeld te geven van wat uw leven kan zijn. Maar een waar mens en een waar kabbalist zal ook zeggen:

Besef, wat gij geworden zijt, maar kijk niet terug in de tijd en tracht niet terug te keren op uw schreden. Kies nu waar gij zijt de juiste weg. Kies nu waar gij zijt de juiste krachten: Erken rond u die veelheid van uitingen, de namen en mogelijkheden van de lichtende werelden, die met u zijn en blijven beantwoorden aan al wat gij wilt zijn en wilt waarmaken.

Kijk niet achterom. Ga voorwaarts. Besef het licht dat met u is en vrees niets van datgene wat op uw weg komt. Dan zult ge bereiken.

Dat is de boodschap, die de Kabbala geeft aan elke mens. Het is de belofte van een voleinding, die eens vooreen ieder zal komen. Het is de uitdrukking van een alomvattende goddelijke Kracht, die met ongetelde aangezichten toch één en dezelfde blijft in wezen.

Ik hoop, dat dit onderwerp voor u interessant is geweest en u een reden heeft gegeven tot nadenken.

OVERWICHT

Overwicht, dus meer gewicht: Hoe kan ik overwicht hebben op al dat andere, want alles heeft zijn eigen wezen en kracht en zijn eigen gewicht.

Overwicht heeft iets, indien ik niet besef wat ik zelf ben.

Daar waar ik niet begrijp wat mijn wezen en mijn mogelijkheden zijn, zal een ander overwicht krijgen, inderdaad. Daar waar ik de meerwaardigheid, het groter inzicht, het beter besef van een ander aanvaard, zal deze overwicht hebben in zoverre dat ik hem aanvaard. Zelf zal ik overwicht hebben door wat ik ben, als een ander zich minder bewust is van zijn eigen wezen. Maar dat is geen werkelijkheid. Jat is de illusie, die wij koesteren.

Het overwicht, dat wij een ander toekennen, is niet de erkenning van eigen kleinheid, maar een poging om eigen grootheid te gewinnen door een ander. Wij kunnen slechts groot zijn in en door onszelf. Alleen de werkelijke kosmische kracht kan ons die grootheid geven, niets anders.

Indien wij menen meer te zijn dan een ander, dan doen wij dit vaak om onze verplichtingen, zoals wij die erkennen en beleven, terzijde te kunnen stellen om ons daarop ietwat laatdunkend te kunnen beroemen. Maar we zijn gelijk aan alle anderen. Mens en geest zijn gelijk. Mens en mens zijn gelijk. Krachten van licht en duister zijn gelijk, want zij zijn één kracht; ze bestaan uit één waarde en één werkelijkheid. Daarom is geen overwicht denkbaar.

Wie meent een overwicht te bezitten, hij beseffe wel: het is een illusie, die hij eerst zal moeten verliezen voordat hij zijn werkelijk gewicht, zijn werkelijke zijnsgronden zal leren ontdekken.

LES 4 - PATRONEN.

Als wij de kosmos bezien, kunnen we stellen dat het geheel energie is. Dat is ongetwijfeld juist. Daarnaast kunnen wij stellen dat in die energie bepaalde vormen, bepaalde oertypen, bepaalde patronen voorkomen. Wat is nu eigenlijk een patroon in dit geval? Het is een aantal grondlijnen waarin een opbouw eventueel meerdimensionaal kan worden uitgebeeld. Want veel in de kosmos is potentieel; althans voor ons is maar zeer weinig op een bepaald ogenblik volledig werkelijk. Dat is nu het punt waarop ik vanavond, in meer praktische zin naar ik hoop uw aandacht wil richten.

Als wij te maken hebben met een werkelijkheid, dan hebben wij te maken met een deel van het geheel. Als wij die werkelijkheid in beroering brengen, ontstaat er een zekere vaagheid. Maar als wij weten welke patronen er bestaan, dan kunnen wij in die vaagheid een patroon uitleggen en zal de kracht zich kristalliseren volgens dat patroon. Ik zal proberen dit nog te verduidelijken.

Misschien heeft u wel eens op een mooie zonnige dag of op een heldere avond in het water gekeken. Als het water rimpelloos is, dan zie je beneden je eigenlijk een soort omgekeerde werkelijkheid. Alle mensen, huisjes, boompjes, beestjes zijn aanwezig, de wolken drijven voorbij, eventueel zie je ja de maan en wat er verder nog is. Steek nu één vinger in de waterspiegel. Wat gebeurt er? Er ontstaan golfjes. Er vertekent zich iets. Er is een vaagheid. De scherpe lijnen zijn verdoezeld. Verder gebeurt er niets. Het water komt weer tot rust, de oude lijnen hergroeperen zich en er is niets veranderd.

Maar stel nu dat ik hier niet te maken heb met alleen maar een weerkaatsing. Het is misschien een onvolledig voorbeeld, maar wellicht kunt u zich voorstellen dat er onder de waterspiegel een tweede werkelijkheid zou zijn. Een werkelijkheid, die kan afwijken van de uwe, ook al is ze er schijnbaar een weerspiegeling van. Stel nu, dat u op het ogenblik van de verdoezeling een verandering zoudt kunnen aanbrengen, dan ontstaat er een verschil tussen het spiegelbeeld en de werkelijkheid.

Als wij in het occultisme bezig zijn met concentraties met meditatie, met magie, dan kijken we eigenlijk naar een weerkaatsing van de werkelijkheid. Wij zien niet de werkelijkheid zelf, we zien er maar een klein stukje van en dat stukje is nog bespiegeld. Ken ik nu de grondpatronen waarin de energie zich pleegt te openbaren, dan zou ik een patroon kunnen schetsen. Door die werkelijkheid in beweging te brengen (dus door er iets aan te veranderen) zou ik dat moment van vaagheid in het patroon kunnen aanvullen en ik zou een verschil zien tussen de voor mij beleefbare werkelijkheid en de totale werkelijkheid.

Als we in de magie bezig zijn, dan werken we met spreuken, wij werken met incantaties, zoals we uitvoerig hebben besproken. Daarnaast werken we met zegels en magische cirkels. En als we een beetje anders gericht zijn, dan werken we met moedra's, met mandala's, kortom, met symbolen op welke wijze dan ook tot stand gebracht die eigenlijk in de plaats kunnen treden van de werkelijkheid die op dat ogenblik voor ons bestaat. Het is dit punt van waaruit je moet vertrekken, als je wilt begrijpen wat praktisch occultisme kan betekenen.

Ik kan de werkelijkheid veranderen. Niet zonder limiet, niet naar eigen inzicht zonder meer, maar aan de hand van een wetmatigheid, die in de hele kosmos bestaat. Indien ik die wetmatigheid kan uitdrukken in een specifieke vorm, dan is de kans zeer groot dat bij een verstoring van een krachtsevenwicht het nieuwe evenwicht die vorm mede zal bevatten.

Men heeft wel eens gezegd: Dit is kolder. Dat kan ik begrijpen. Het is voor een mens heel moeilijk te begrijpen dat iemand, die een moedra maakt daarmee iets concreets doet. Toch is dat waar, want je verandert je relatie met de kosmos.

Als ik een enkel gebaar maak, dan kan dat gebaar op zichzelf voldoende zijn om daarmee het contact dat ik heb met mijn beeld van het leven (mijn werkelijkheid) te veranderen. Dan is voor mij die wereld anders geworden. Maar dat betekent ook, dat ik anders reageer, omdat de krachten die in mij gecentreerd zijn op een andere manier tot uiting komen. Indirect betekent dit dus ook dat voor anderen, die met mij te maken hebben, mijn waarde en betekenis in het geheel veranderen.

Maak ik gebruik van b.v. een mandala om mij te concentreren, dan houd ik mij bezig met bepaalde oerkleuren en oervormen. Ik concentreer mij daarop en probeer a.h.w. daarin te verzinken. Maar ik kan mijzelf niet ontkennen zoals ik ben. Ik zal dus mijzelf stellen in die nieuwe wereld, die door mij wordt beleefd aan de hand van de mandala. Die kan mij dan omsluiten. Dit kan een vertrek zijn, het kan ook een eenvoudige tekening zijn die ik beschouw. Ik heb mijn eigenschappen, kwaliteiten en problemen losgemaakt uit de werkelijkheid waarin ze voor mij bestonden of waarin ze ontstaan zijn. Het resultaat is, dat hun betekenis voor mij een andere wordt.

Nu wordt het nog veel aardiger, want doordat de betekenis anders wordt kan ik anders reageren. Mijn vermogen tot manipuleren van mijn persoonlijkheid, maar ook van de facetten van die persoonlijkheid is groter geworden. Ik kan daardoor mijzelf doen beantwoorden aan denkbeelden, die in mij bestaan of aan het besef dat ik heb opgedaan. Als ik dan terugkeer uit mijn meditatie, is er voor anderen schijnbaar niets gebeurd, maar voor mijzelf ben ik veranderd. Mijn problemen zijn niet de oude problemen, ja, in vele gevallen heb ik zelfs vele problemen opgelost en vele spanningen, die mijn wezen lange tijd hebben beheerst in mijn persoonlijke werkelijkheid, eenvoudig teniet gedaan.

Hier ziet u dat het werken met deze modellen (patronen) wel degelijk zin heeft. Ik geloof, dat iedereen die zich wil bezighouden met de praktische kant van het occultisme moet begrijpen, dat deze dingen reëel zijn, dat je er reëel mee kunt werken.

Neem nu voor de mensen in de christelijke wereld het kruis. Het kruis is een algemeen erkend symbool. Oorspronkelijk kwam het in vele verschillende vormen voor. Niemand heeft er iets bij gedacht. In het christendom heeft het een zeer specifieke betekenis gekregen die sterk afwijkt van de betekenis van datzelfde kruis in het hindoeïsme, in de vroeg Egyptische periode, in de vroeg Tolteekse beschaving, vooral. In al deze gevallen heb ik een voorstelling, die verbonden is aan een beeld. Dat beeld is voor mij dus een werkelijkheid.

Als iemand naar een kerk gaat en daar voor een kruis neerknielt en begint te bidden, dan kun je zeggen; Ach, die mens is een beetje getroebleerd. Dat is hij eigenlijk wel een beetje, want het is ten slotte een stuk hout dat daar hangt al dan niet voorzien van een beeldje. Die goede man zit daar te stamelen en te mompelen. Er gebeurt eigenlijk niets. Hij krijgt zere knieën en misschien pijn in de rug, maar hij blijft bidden. Dan gaat hij weg en zegt; Er is iets veranderd. Een normaal nuchter mens zegt dan: Dat kan niet. Maar wat heeft die man gedaan?

Dat kruis is voor hem een andere wereld. Als hij in zijn gebed of in zijn meditatie genoeg is doorgedrongen in die andere wereldvoorstelling, dan treft hij zichzelf ervaren als een ander wezen. En daarin ligt nu juist het geheim. Want als een ander wezen zie je jezelf, je problemen maar ook je mogelijkheden anders. En dit besef speelt zich af in de persoonlijkheid die je bent, ook als je terugkeert uit die toestand. Je hebt dus een nieuwe inhoud gekregen.

Op deze manier kunnen mensen beelden aanbidden. Dat is krankzinnig natuurlijk. Een beeld is geen God, een beeld heeft geen betekenis, het is een voorstelling. Maar indien die voorstelling voor mij een andere wereld betekent, dan is die voor mij een sleutel naar een andere beleving

van mijzelf. En in die andere beleving van mijzelf ben ik bevrijd van grenzen, die in deze wereld voor mij bestaan. Ik kan anders denken, beseffen en voelen. Hierdoor kan ik mijn standpunt wijzigen ten aanzien van de wereld waarin ik weer terugkeer.

Waarom zouden we alleen gebruik maken van een kruis? Als een magiër een cirkel uitzet, compleet met pentagram en lampen met geurige oliën, dan bouwt hij eigenlijk ook een wereld op, want die dingen hebben voor hem, let wel, voor hem een specifieke betekenis. Zij veranderen voor zijn denken zijn relatie met de wereld en daardoor beschikt hij over andere vermogens dan voor hem in zijn werkelijkheid normaal zou zijn. Daar heeft u dan het geheim van de magiër.

De magiër is iemand, die ontvlucht aan een werkelijkheid welke hem om de een of andere reden teveel belemmert in het uiten van zijn wil of van zijn persoonlijkheid om binnen te treden in een andere wereld, die hij middels symbolen zelf heeft opgebouwd. Maar er zit een haakje aan. Iemand, die dezelfde rituelen volbrengt met dezelfde intentie, maar niet weet wat hij doet, is niet in staat de wereld te beseffen die hij betreedt. Dat wil zeggen, dat zijn gehele reactie gebaseerd zal zijn op zijn normale persoonlijkheid. Hij kan mogelijk de krachten van een andere wereld rond zich wekken, maar hij kan niet zijn eigen persoon gelijktijdig ontdoen van de normale beperkingen van zijn eigen wereld. Hij verkeert dan zoals dat heet in gevaar. Dat gevaar is ook voor een groot gedeelte het gevaar van de mens zelf.

Een mens heeft bepaalde angsten in zich, een bepaalde onlust. Iedereen heeft wel wat te klagen in het leven, laten we eerlijk zijn. Die mens gaat naar die andere wereld. Wat brengt hij mee? Zijn angsten. Niet zijn probleem als iets wat opgelost moet worden, maar als een toestand waarin hij verkeert; een beperking dus in plaats van een vraagstuk dat tegen nieuwe achtergronden kan worden gezien. Hij brengt ook zijn onlust met zich mee. Onlust betekent afwijzing. Een afwijzing, die zal geschieden mede op grond van de nieuwe omstandigheden waarin hij verkeert, maar op grond van oude omstandigheden welke in die nieuwe wereld, in de nieuwe magische situatie eigenlijk niet meer gelden. Het is duidelijk, dat hij dan het slachtoffer dreigt te worden van alles wat hij in zich draagt.

Wanneer iemand uittreedt, komt hij ook in een andere wereld terecht.

Als dat nu onbewust gaat, dan laat die mens een groot gedeelte van zijn stoffelijk bewustzijn achter. Er is dus geen gevaar, want hij kan alleen handelen volgens dat deel van zijn wezen dat thuishoort in die nieuwe werkelijkheid. Maar stel nu, dat een mens volledig bewust gaat uitreden en zijn lichaam a.h.w. elke herinnering kan registreren, zodat alles wat hij beleeft; en wat hij beseft kan worden vastgelegd, dan moet zijn lichaam met alle daarin bestaande spanningen, problemen, fouten e.d. die andere wereld verwerken. De kans is dan groot dat de uitgetredene niet reageert volgens de normen en wetten van die nieuwe sfeer waarin hij zich tijdelijk beweegt, maar dat zij probeert te reageren zoals hij dat op aarde heeft gedaan. En dat kan wel eens vreemde gevolgen hebben. Ik mag hier een enkel voorbeeld ter verduidelijking aanhalen:

U bent gewend om beleefd te zijn. U schudt handjes. Er zijn mensen die verslaafde handenschudders zijn. Overal waar ze komen gaat het pootje uit en er wordt geschud. Zo iemand treedt uit, bewust. Hij komt in een duistere sfeer. In die duistere sfeer kun je geen contact met een ander opnemen zonder dat er een grens tussen blijft bestaan. Anders kan die ander zijn behoefte a.h.w. aan je uitleven. Hij kan b.v. je energie opnemen. Hij kan zich aan je vastklampen. Die persoon gaat in uitgetreden toestand handjes schudden in die lagere sfeer. Het resultaat zal waarschijnlijk zijn dat hij lichtelijk zenuwziek ontwaakt en dat hij in de volgende dagen in heel veel situaties terecht komt waarin hij eigenlijk zichzelf niet meer is en hij gewoon door aanhechtingen wordt gedomineerd. Zo ver kan dat dus gaan. Ook hier is het weer erg belangrijk dat u weet wat u doet. Als u dus in de magie wordt geconfronteerd met een wereld die u niet kent, dan bestaat er maar één regel: Handel niet maar observeer alleen.

Als u werkt met magische zegels, dan kan dat heel aardig zijn; Je kunt er leuke dingen mee doen. Maar als u een zegel gebruikt en u weet niet hoe het is opgebouwd, waaruit het bestaat, wat het betekent, kortom, welke samenhang van krachten, welk patroon van werkelijkheid daarin is gegrift, dan bestaat er kans dat, als u dat zegel bewust gaat maken en gebruiken, u terecht komt in een wereld waarvan u de regels niet kent. Dan kunnen er nevenverschijnselen zijn waarop u niet heeft gerekend. Voorbeeld;

Iemand maakt een zegeltje om van alle zorgen af te zijn. Hij weet echter niet wat hij doet. Kort daarop overlijdt hij. In stoffelijke zin heeft hij misschien zijn zin gekregen, maar aan de andere kant heeft hij alleen maar zijn problemen verruilt voor andere.

Een ander mens weet wat hij doet. Hij maakt datzelfde zegel. Dat betekent dat de uitwerking hier is, een egalisatie van de invloeden die op hem afkomen. De krachten, die hem normaal als een buffer hebben gebruikt, kunnen hem nu niet beroeren en botsen tegen elkaar. Hij blijft beschouwen en wordt er niet persoonlijk bij betrokken. Dat is het verschil. Hopelijk heeft u hiermee enig inzicht gekregen in datgene wat men bedoelt, als men het heeft over patronen.

Nu is de kosmos ingedeeld (door ons, niet door de Schepper) in een groot aantal verschillende werelden. Als je zo'n wereld wilt beschrijven, kun je zeggen: Elke wereld bestaat in feite uit een begrenzing van mogelijkheden plus een aantal gedragsregels waardoor het geheel van mogelijkheden onderling wetmatig is vastgesteld.

Indien ik tot een wereld behoor, kan ik niet daartoe behoren zonder gelijktijdig te behoren tot het geheel van regels waardoor het bestaan van die wereld mogelijk wordt. Als ik één grondregel terzijde stel, kan het hele bouwwerk voor mij meer bestaan, ik zal dan niet meer kunnen profiteren van de positieve mogelijkheden die er in zijn. De negatieve mogelijkheden daarvan zal ik beleren in zoverre, ik persoonlijk meen dat ze op me inwerken. Ze zijn dus niet reëel meer. Het is een gedachtenkracht die op me inwerkt.

Wie dit alles praktisch voor zich wil gebruiken, zal dus weer rekening moeten houden met bepaalde grondregels of aanwijzingen.

Ten eerste: Als u een vreemde wereld betreedt bewust, onbewust of vrijwillig reageer niet, zodat u zelf geen actieve factor bent in die wereld. Laat die wereld u tonen wat u bent of wat u kunt zijn. Reageer alleen daarop.

Ten tweede: Gebruik nimmer een patroon waarvan u de betekenis niet voldoende kent en beheerst. U kunt alle krachten en krachtsverhoudingen voor uzelf wel degelijk wijzigen. Dat is mogelijk. Maar u kunt dat alleen bewust en beheerst doen, indien u weet welke mogelijkheid van wereld of welke krachtsverhouding u construeert. Ga bij al wat u doet uit van het u bekende.

Ten derde: Het zonder meer herhalen of imiteren van toverspreuken, magische spreuken, goddelijke of sacramentele formules van anderen moet u nalaten. Een ander kan weten wat hij doet, maar als u dat niet even goed weet, is het geheel voor u ofwel waardeloos, dan wel gevaarlijk.

Ten vierde: Indien men bepaalde symbolen kent die voor het "ik van groot belang zijn, maar die niet in relatie staan met de nu gekende verhoudingen en de nu gekende wereld, probeer dan door deze samen te voegen voor uzelf een wereldbeeld te construeren waarin u meent meer te kunnen zijn of meer te kunnen bereiken. Let wel, begeef u niet in die wereld, maar construeer het geheel. Leg dit vast in symbolen. Laat nu het geheel enige tijd rusten. Beschouw dan uw aantekeningen, probeer ze terug te lezen. Tracht u de volledige betekenis van die symbolen weer voor ogen te brengen. Gelukt u dat zonder enige aarzeling dit is heel belangrijke dan kunt u trachten die symbolen te groeperen tot een zegel, een formule of u

kunt er eventueel een beschouwingsstuk (mandala) van maken waarmee u in staat bent een andere werkelijkheid voor u te concretiseren.

Ten laatste zou ik willen opmerken: Bij elke magische handeling maar ook, bid elke meditatieve of inspiratieve ontvluchting van de eigen werkelijkheid, in nieuwe krachtsverhoudingen zal men als mens er goed aan doen zich een tijdslimiet te stellen. Kies deze limiet nooit te ruim. Als u in het begin werkt met beschermingsmogelijkheden of met kleine zegels en probeert een toestand daarvan in u te realiseren, volsta met ongeveer een kwartier. Ga nooit verder, zelfs als u bekwaam bent, dan maximaal 2 1/2 uur. Als u namelijk langer in een totaal andere toestand verkeert, kunt u niet met zekerheid zeggen hoe u lichamelijk zult reageren op de confrontatie met de werkelijkheid waarin u normaal leeft en u zult door de grote veranderingen in uw wezen waarschijnlijk problemen krijgen met die wereld.

Zo'n paar regels lijken misschien wat kinderlijk. De hele kosmos is eigenlijk kinderlijk eenvoudig. Ik zou hier willen citeren: "Indien gij niet zijt zoals dezen (de kinderen), voorwaar ik zeg u; Gij zult niet ingaan in het Koninkrijk."

Zeg, dat het Koninkrijk een innerlijke werkelijkheid is waarin de beperkingen, die aan normale werelden zijn opgelegd, niet bestaan. Zeg, dat het Koninkrijk een wereld is waar u de werkelijkheid die u bent en beleeft volledig kunt bepalen. Dan zal u duidelijk zijn, dat we juist omdat we te maken hebben met een zeer complex geheel vanuit redelijk menselijk standpunt gezien en we deze complexiteit toch nimmer in haar geheel en verstandelijk kunnen begrijpen, beheersen en verwezenlijken, wij moeten terugvallen op de eenvoud die men kinderlijk of van het kind noemt.

In de magie en in meditatie technieken, ook de genezing e.d.: trouwens zou je daarom de mens eigenlijk moeten voorleggen; reageer als een kind. Een kind reageert niet zo buitengewoon edel. Het vraagt zich niet af; Is wat ik doe goed? Het vraagt zich eenvoudig af: Is wat ik doe op dit moment wat ik wil doen? En als ik het niet wil, dan doe ik wat anders. Een kind reageert volledig; het maakt geen voorbehoud. Als een kind lief is, dan is het helemaal lief en als het driftig is, dan is het helemaal driftig. Er zijn geen remmen ingebouwd die eigenlijk behoren bij uw wereld. Een groot gedeelte van de goede manieren, die de volwassenen beheerst, is eigenlijk maar een beperking van de werkelijke persoonlijkheid. Het is een illusie, die u is opgeleid waardoor een samenleving, gemakkelijker mogelijk wordt, dat geef ik graag toe, maar waardoor u gelijktijdig niet meer uzelf bent, waardoor u bent losgekomen van een groot gedeelte van uw mogelijkheden, blind bent geworden zelfs voor uw eigen situatie in bepaalde opzichten.

De kosmos is kinderlijk eenvoudig. Er is één grote kracht. Die kracht kan in een groot aantal vormen tot uiting komen. Er kan nimmer meer kracht bijkomen in het geheel, er zal nimmer kracht afgaan van het geheel. De enige verschuiving die mogelijk is in het geheel is die van vorm dus de wijze waarop de kracht zich manifesteert. Dat is op zichzelf al eenvoudig genoeg.

De vorm, waarin de kracht zich manifesteert, wordt bepaald door de bestaande patronen. Daar waar geen patroon is, is het niet mogelijk dat de kracht zich daarin manifesteert. De consequentie daarvan is dus heel eenvoudig; Wij kunnen alleen het bekende herscheppen. Wij kunnen nimmer het nieuwe scheppen, tenzij het nieuwe een patroon is dat inhaerent is aan de wereld, de kosmos, de ruimte die wij betreden. Alleen in dat geval worden wij met het wezenlijk nieuwe geconfronteerd.

U weet waarschijnlijk wel dat kinderen de meest conservatieve wezens zijn. Kinderen zijn niet zo progressief. Progressiviteit komt bij de mens eigenlijk voort uit drie factoren; de eerste is verveling, de tweede is weelde en de derde is eigenwaan. Dat wil niet zeggen, dat alle progressiviteit op zichzelf verwerpelijk is. Het betekent eenvoudig dat je altijd moet uitgaan van het bestaande en niet van het niet bestaande. Voor een kind is dat een regel. Een kind vindt het jammer dat het regent, maar als het nu toch regent, nu ja, dan trapt het in een plas,

dat is ook leuk. Op dezelfde manier zou de mens, die bewust occult wil werken moeten kunnen reageren. Je moet niet zeggen; Die conditie is nodig, anders kan ik het niet. Je moet, zeggen Dit ben ik met mijn kunnen. Indien de condities anders zijn, zal ik reageren zoals ik ben en dan zal ik toch resultaat behalen.

Nu gaan we over tot het maken van een eenvoudig zegel.

Wat is het meest eenvoudige zegel dat een mens kan maken? Het antwoord is: een persoonlijk zegel.

Elke mens heeft een aantal symbolen waarin hij zijn wezen uitdrukt. Daar hoeft u het niet mee eens te zijn. Er zijn in mijn wereld personen die zichzelf zouden willen uitdrukken als een duif, terwijl anderen menen dat een jakhals of een kat een beter symbool zou zijn. Maar het gaat er niet om wat een ander van u denkt. Het gaat erom wat u van uzelf denkt. Die persoonlijke symbolen zijn altijd zo te groeperen dat ze een nieuwe betekenis krijgen. Als u b.v. het gevoel heeft: ik ben potentieel erg goed voor mijn medemensen, het lukt me alleen niet en ik ben machteloos op een ander terrein, dan gaat u eens kijken: Wat zijn mijn positieve kanten, wat zijn mijn negatieve kanten? Als u voor elk daarvan een symbooltje heeft gevonden, dan trekt u gewoon een cirkel. Zet in die cirkel nu een kruis van lijnen. Als u meent dat u vele eigenschappen heeft, verdeel die cirkel dan in 8 segmenten. Laat de lijnen doorlopen tot ongeveer een derde van de afstand tussen middelpunt en buitenste cirkel. Nu gaat u de eigenschappen groeperen plus de symbolen die u daarvoor heeft gevonden. Zeg, dat u het idee heeft dat u erg driftig bent en ook erg laks. Dan zet u laks tegenover driftig. Die twee heffen elkaar op. In het middelpunt zal evenwicht ontstaan. Zo kunt u dat voor alle eigenschappen doen, totdat u zegt: Nu heb ik twee kwaliteiten die positief zijn en die wil ik laten werken. Die twee versterken elkaar. Wij groeperen dus altijd zo, dat de eigenschappen elkaar opheffen, behalve de twee die we willen laten werken. Die zetten we tegenover elkaar, meestal op de horizontale of op de verticale balk.

Wat heeft u nu gedaan? Wel, heel eenvoudig u heeft een hergroepering van uw eigenschappen voor uzelf tot stand gebracht. U weet wat u heeft gedaan. Nu is het nodig dat u zich op dat zegel concentreert.

Die concentratie kunt u op vele manieren doen. U kunt bidden, u kunt een aantal ingewikkelde spreuken gaan opzeggen. Kies dan bij voorkeur een taal die u niet geheel beheerst, b.v. latijn. Dat klinkt heel mooi en plechtig. Bovendien is de worsteling ermee voldoende om u als het ware helemaal erbij te houden, want u moet aan niets anders denken. Deze verhouding, dit wereldje dat ik in de cirkel heb gemaakt moet echt zijn.

Dan moet u ook nog weten waarom u het wilt doen. Maak een randschrift. U trekt rond de eerste cirkel een tweede. Meestal gebruikt men als afstand $1/5$ van de afstand middelpunt tot binnenste cirkel. Nu schrijft u in die rand uw voornemen, de kracht waarin u gelooft en in de naam waarvan u dat wilt doen. Dan kan het zijn dat, u alleen maar gelooft aan de mensheid. Dan schrijft u: "In naam van de mensheid worde de ziekte verdreven en ontsta, gezondheid." Dan heeft u dus een zegel dat gezondheid moet brengen.

Nu is het heel wonderlijk: door de concentratie daarop heeft u iets van uw persoonlijkheid overgedragen aan dat zegel. Een ander hoeft niet te weten wat dat zegel betekent. Maar als u het aan een ander geeft, dan zal het voor die ander eveneens ziekte verdrijvend en gezond makend kunnen werken; en wel indien uw wezen het nog geheel eens is met het daarin gestelde. Voor uzelf kunt u het natuurlijk ook gebruiken. Waarom zou u dan geen zegel maken dat het u mogelijk maakt om eindelijk eens de werkelijkheid te zien waarbij alle onevenwichtigheden, die u innerlijk kent zo worden opgesteld. dat ze elkaar opheffen, totdat er ten slotte twee dingen overblijven het gevoel en het verstand, de beleving en het redelijk besef daarvan?

Maak zo'n zegel. Concentreer u mijnentwege op God, op de kosmos of op wat anders en u zult tot uw verbazing zien dat dit gaat werken als een mandala maar vollediger, intenser. Het betekent, dat u een deel van uzelf uitschakelt en het geheel van uw vermogens en krachten samenbrengt in die ene relatie (in het voorbeeld) gevoel en rede. Zo kunt u met die zuiver persoonlijke symbolen, heel veel zegels maken, die voor u erg belangrijk zijn. En wat meer is: zegels, die voor u kunnen werken.

Toch geldt voor het maken van zelfs zo'n persoonlijk zegeltje ook een aantal voorschriften;

1. Een zegel dient altijd opgebouwd te zijn uit symbolen waarvan wij de betekenis hebben overdacht en volledig beseft.
2. Wij moeten, voordat wij beginnen aan het vervaardigen van het zegel, de groepering van de symbolen hebben overdacht en de reden voor deze groepering beseffen. Wij kunnen wel een kladje maken, maar dit kan nooit in de plaats komen van het werkelijke zegel.
3. Het maken van een zegel moet voor ons besef belangrijk zijn. Wij zullen hiertoe bijdragen, als wij daarvoor alleen speciaal voor dit doel gestemde ingrediënten en instrumenten gebruiken. Wij zullen verder hiertoe bijdragen, als wij ons in een toestand brengen van reinheid, een gevoel van gezuiverd te zijn van de rest van de wereld. Daarnaast zullen we er goed aan doen te zorgen dat mij op geen enkele manier kunnen worden gestoord in de tijd, die we nodig hebben om het zegel te tekenen, te etsen of wat u verder ook wilt doen. Onthoud gen ding: een dergelijk zegel is een geheel. Het onderbreken van de actie van vervaardiging betekent gelijktijdig het niet meer evenwichtig zijn van het symbool, daar onze gedachtegang en inzicht onderbroken zijn geworden.
4. Vervaardig een dergelijk zegel of symbool met een volledige concentratie op hetgeen u doet. Datgene wat u wilt doen, heeft u daarvoor immers reeds rijpelijk overdacht. De gevolgen die het zal hebben zult u later wel zien. Nu is de vervaardiging het enig belangrijke.

Nu een paar regels, die eigenlijk niet erg bindend zijn, maar die voor sommigen erg belangrijk kunnen zijn.

1. Als u gelooft in bovennatuurlijke krachten, dan kan dat u vaak helpen om ze aan te roepen. Geloof u aan God, dan roept u God aan. Iemands die misschien liever de "lieve geestjes" erbij haalt, kan het daarmee proberen. Heeft u een bepaalde beschermheilige, een bepaalde koning uit de oudheid of wat dan ook, roep die rustig aan. Roep, voordat u begint alle krachten aan waarin u gelooft, zelfs als ze niet werkelijk zouden bestaan, dan zult u zich daardoor sterker voelen en u zult minder begrensd zijn in uw denken en gevoelen.

2. Als u krachten heeft opgeroepen, dan moet u ook bewust die krachten weer van u wegzenden. Dat betekent: wie krachten oproept, moet na het beëindigen van zijn daadstelling in dit geval het tekenen van het zegel hun dank zeggen voor hun hulp en hun zeggen heen te gaan. Behalve als u God Zelf heeft aangeroepen. Die kunt u dat natuurlijk niet zeggen, anders zou u niet in Hem geloven als in een werkelijke God. Dan zegt u alleen; Heer, dank voor de bijstand mij gegeven. Bescherm mij volgens Uw wil, terwijl ik mijn streven volvoer.

Dit is een kleine handleiding.

Nu kan ik mij voorstellen dat iemand zegt: Ik wil ook andere symbolen gebruiken. Nu, symbolen waarmee iets kunt doen als mens zijn de gewone astrologische symbolen. Wij kunnen namelijk een zegel vervaardigen dat er ongeveer uitziet als een horoscoop. In dat geval moeten we ook een indeling maken, maar, die mag nooit verder gaan dan de binnenste cirkel. Dat moet u wel onthouden. Als wij bepaalde planeettekens daarin aanbrengen en daarmee een bepaalde werking willen aangeven, zullen wij ze door lijnen moeten verbinden.

Kies voor die lijnen een andere kleur dan u heeft gebruikt voor de lijnen van het zegel zelf. U kunt dus a.h.w. constellaties creëren, die er op dit moment helemaal niet zijn, maar die voor u een werking vertegenwoordigen. Ook op deze manier kunt u voor uzelf een actief zegel maken. Gaat u nog een beetje verder en bent u thuis in de magie, dan wordt het helemaal gemakkelijk. U heeft dan tekens te kust en te keur. Elke planeet heeft alleen reeds 3 graden van tekens. Dat wil zeggen; er zijn eerste, tweede en derde graads tekens. Dat geeft aan de intensiteit waarmee die tekens werken plus de functie die ze hebben eenvoudig gesteld.

Een bepaald teken kan tweede of zelfs derde graad zijn bij de zon en gelijktijdig eerste graad bij de maan omdat de maan de zon reflecteert en als zodanig zijn de krachten, die van de zon komen en voor de zon onbelangrijk zijn soms kenmerkend voor hetgeen de maan kan betekenen. U ziet, dat de mogelijkheden praktisch oneindig zijn.

U kunt ook gebruikmaken van lettertekens. Dat doet men graag, vooral Sanskrietletters, Griekse letter e.d, hebben de voorkeur. Waarschijnlijk omdat de magiërs menen dat anderen die minder gemakkelijk kunnen ontcijferen.

U kunt gebruikmaken van randschriften en daarin namen opstellen; maar dan moet u wel weten wat een naam betekent. Schrijft u b.v. Tetra grammaton, dan moet u wel degelijk beseffen dat dit een bepaalde Godsomschrijving is. Gebruikt u Agla (samengesteld uit de beginletters van de spreuk: Ateh Gibor Leolam Adonai: Gij zijt machtig in eeuwigheid, Heer) dan heeft u te maken met een totaal ander deel van het Godsbegrip. Het maken van zegels is helemaal niet zo moeilijk als het lijkt. Het is alleen naar weten wat je doet en een voldoende concentratie.

Wat hebben we dan eigenlijk gedaan? Wel, wij hebben met symbolen een patroon getekend waarin bestaande krachten zich kunnen groeperen en door onze intense concentratie op hetgeen wij doen, hebben we de waterspiegel even beroerd. Het beeld van de werkelijkheid is even vervaagd. En juist door die vervaging is de overdracht mogelijk en kan het patroon een gestalte krijgen. Die gestalte kan een zeer bekwaam magiër zelfs wijzigen op een manier dat ze voor anderen direct kenbaar is. Meestal blijft het echter beperkt tot een veranderen van situatie of relatie van het eigen "ik" met de werkelijkheid, dan wel de relatie van een andere persoon met die werkelijkheid en daar blijft het bij.

Men kan zich afvragen, of voor het vervaardigen van die zegels bepaalde metalen moeten worden gebruikt en of deze alleen op bepaalde uren of bepaalde dagen moeten worden vervaardigd. Ik meen, dat dit voor het merendeel afhankelijk is van degene die het zegel maakt. Als u gelooft in de z.g. planeetzegels (zegels, die onderworpen zijn aan een bepaalde planeet) en die zijn opgebouwd uit eigenschappen welke volgens menselijk magisch denken behoren tot die planeet, dan kunt u het best een metaal gebruiken dat daarbij past. Bijvoorbeeld: voor Mars gebruikt u ijzer, voor de maan zilver, voor de zon goud enz. Maar noodzakelijk is het niet. In andere gevallen werd door magiërs voorgeschreven dat men perkament moest gebruiken dat op een bepaalde manier is vervaardigd uit de huid van een ongeboren lam. Nu ja, als u dat met alle geweld wilt, zal niemand u tegenhouden. Over het algemeen zult u er wel goed aan doen om voor uw zegels materiaal te gebruiken dat volgens uw begrip goed is. Dus geen goedkoop kladpapier nemen voor een zegel. Want onwillekeurig zeg je: Dat is goedkoop, dus is mijn zegel het ook. Ga wat dat betreft voornamelijk af op uw gevoel en u zult ontdekken dat materialen veel minder belangrijk zijn in deze vorm van magisch werken dan men wel veronderstelt.

Ik heb getracht u hiermee te introduceren in een bepaald deel van het praktisch occultisme dat in deze dagen te vaak wordt verwaarloosd dan wel misbruikt.

Zegelmagie, het gebruik van bepaalde symbolen heeft wel degelijk zin. Maar wij moeten daarbij uitgaan van ons besef, van de betekenis die ze voor ons heeft. Zo min als een mens

werkelijk volledig en terecht voor een ander kan spreken, zo min kan iemand werkelijk geheel en terecht een zeel ontwerpen dat voor een andere persoon passend is. Je kunt alleen maar uitgaan van jezelf! het "ik" en het besef dat in het "ik" bestaat is bepalend.

Voor een ieder, die te maken heeft met het occultisme, is het daarom wel erg belangrijk dat hij voor zich een bepaalde wereldvoorstelling heeft. Het is niet zo belangrijk welke, want al hetgeen voor een mens denkbaar is, zal in de goddelijke Realiteit ergens wel bestaan. Maar het is belangrijk dat wij een beeld hebben, omdat voor ons dat het punt van uitgang is. Wij kunnen alleen uitgaande van het geheel dat wij zijn (en daar behoort ons wereldbeeld bij, onze godsvoorstellingen al wat dies meer zij) een zegel samenstellen dat niet alleen voor ons emotioneel, maar voor de kosmische kracht in de goddelijke Werkelijkheid een patroon vormt waardoor een hergroepering van waarden mogelijk is.

Als wij menen dat deze dingen voor ons te hoog gegrepen zijn, dan zijn er nog altijd de eenvoudige kleine symbolen, die we haast onbewust gebruiken. Als wij b.v. voor een bepaalde taak bij voorkeur op een bepaalde stoel gaan zitten, dan betekent dat helemaal niet dat die stoel de beste is, maar wel dat wij, indien wij op die stoel zitten het best zullen werken, omdat we het gevoel hebben dat dat zo het best is. Zo zijn er huisvrouwen, die met een bepaalde blikopener elk blikje open krijgen, maar met een ander niet. Dat zegt niets over de kwaliteit van de blikopener. Het zegt alleen iets over de preferentie. Naarmate je meer het gevoel hebt hiermee kan ik werken, zul je er beter mee werken. Dat betekent, dat u in uw dagelijks leven bepaalde gewoonten of gebaren heeft die een bepaalde betekenis voor u hebben. En als de toestand nu niet zo is dat dat gebaartje vanzelf komt, maar u wilt wel de situatie veranderen, loop er dan op vooruit met dat gebaartje, met die kleine actie en u heeft grote kans dat u uw situatie daardoor aanpast aan de toestand die u wilt hebben.

Onthoud echter wel één ding: U kunt nooit anderen veranderen zonder hen te beheersen. Wie een ander beheerst, brengt daardoor voor zichzelf enorm grote problemen tot stand, die hij zelden geheel kan oplossen, juist omdat hij die ander niet voldoende kent. Zie dus af van liet beheersen van anderen, maar probeer voor uzelf de krachtverhoudingen zo te wijzigen dat u in deze wereld met haar bestaande condities, uitgaande van uw bestaande inzichten, een optimale energie, kracht en mogelijkheid tot streven krijgt. Ook als u dan geen zegel gebruikt, maar werkt uit het besef dat de basis is van deze gehele lezing, zult u bewust of onbewust, patronen vormen die voor u nieuwe kracht, nieuwe mogelijkheden, nieuwe inzichten betekenen.

DE ONDERWERELD

De onderwereld wordt over het algemeen een beetje weggedrukt, behalve in bepaalde preken waarin de hel natuurlijk primair staat. Toch is het duidelijk, dat de gehele mensheid altijd in een onderwereld heeft geloofd. Zelfs in de oudste geschriften, die we kunnen terugvinden, is er een onderwereld, is er een bijzondere toegang tot die onderwereld. En altijd weer worden we geconfronteerd met een soort koning der Aarde, koning der Wereld of een geest die verslindend uitbaat en die het gezag heeft in de onderwereld. Voor de occultist is het wat moeilijk om dat nu op de juiste wijze te interpreteren. Ik meen dat het goed zou zijn om daarover het een en ander te zeggen.

Als we te maken hebben met het begrip onderwereld, dan hebben we te maken met een wereld waarin minder mogelijkheden bestaan dan in de menselijke wereld. Dat er hinderpalen zijn voor een menu om die wereld te betreden is duidelijk, want je zult een deel van je mogelijkheden a.h.w. moeten beheersen wil je in die wereld terecht komen. En ben je in die wereld en wil je terugkeren, dan zul je die eigenschappen zo sterk onder beheersing moeten hebben dat je ze niet verliest onder invloed van de sfeer waarin je dan vertoeft.

Het denkbeeld, dat de gehele wereld wordt geregeerd door het kwade of door de onderwereld is vooral daar te vinden waar de mensen bang zijn voor God. De meeste mensen hebben

namelijk een angst voor het licht, voor het al te felle en al te onthullende van de lichtende wereld dan juist daardoor richten zij hun aandacht veel meer op een schaduwland. Een wereld waarin demonen regeren, waarin angsten zijn, waarin koude is of eeuwig vuur, maar waarin je aan de andere kant een zeker gevoel van verhevenheid en een mogelijkheid tot beheersing in je meent te erkennen.

Als wij een wereld betreden en wij doen dat met besef van hetgeen wij zijn, dan kunnen wij in die wereld vertoeven en daarin waarhemen, maar we zullen er nooit deel van zijn.

Een heer der Wereld kan de wereld alleen dan beheersen, indien de mensen zelf tot demonen worden. Dat wil zeggen zichzelf ontdoen van juist die kwaliteiten en mogelijkheden waardoor ze in een lichtere wereld kunnen leven en bewuster zichzelf kunnen ontwikkelen.

Een Satan kan alleen op de wereld macht verkrijgen, indien de mensen zichzelf prijsgeven. Het is niet zo; dat het Kwade je met geweld kan nemen. Er bestaat geen wereld, die je eenvoudig kan opslokken. Er is alleen maar duisternis waarin je kunt wegvlugten, omdat je bang bent voor het licht.

Wie dit eermaal beseft, zal zich ook minder getroffen voelen door al die oude, in de mythologie zo vaak bekende voorstellingen van de Hades of van de onderwereld vaak de Egyptenaren. Dat er een stroom is die beide werelden scheidt, is heel begrijpelijk. Vroeger werden gebieden vaak door stromen verdeeld. Die verdeling was erg belangrijk. Een stroom was een grens. Demonen kunnen je niet over stromend water volgen, dus moet de wereld van demonen wel worden afgesloten door stromend water. Zo eenvoudig is dat.

Als men vertelt dat je allerlei wonderlijke proeven moet afleggen zowel om naar een lichtende als om naar een duistere wereld te gaan, dan vloeit dat weer voort uit het feit, dat de mens beseft dat hij nog niet voldoende in staat is om de lichtende wereld zelf te begrijpen en zich daarin te bewegen. Terwijl hij aan de andere kant ook wel aanvoelt dat je in een duistere wereld alleen kunt leven, indien je jezelf een beetje meer beperkt. En die beperking is nu ook weer niet als een mens zichzelf gemakkelijk oplegt.

Alle proeven, die worden voorgesteld en zelfs de inwijdingsproeven hebben eigenlijk alleen te maken met het overwinnen van je eigen begrenzing. Wie wil afdalen in de duistere wereld is daartoe in staat zolang hij zijn eigen licht bij zich draagt.

Er wordt verteld dat Jezus; na z'n dood door alle hellewerelden, alle onderwerelden is gegaan. Dat is een verhaal dat ons wat doet denken aan de Rozenkruisers theorieën waarin het leven wordt voorgesteld als een kringloop, die de laagste en de hoogste werelden omvat. Maar aan de andere kant, Jezus gaat door die wereld en als een licht en er wordt gezegd, dat hij vele zielen heeft bevrijd. Dat is alleen denkbaar, als we zeggen dat Jezus zijn eigen licht bij zich droeg.

Voor elke mens bestaat dezelfde mogelijkheid. Een entiteit, die neerdaalt in de onderwereld, zal dit doen met behoud van zijn eigen licht, en met zij eigen kwaliteiten. Hij zal begrip hebben voor de wereld, hij zal antwoorden op die wereld, maar hij zal niet prijsgeven wat hij is. Integendeel, hij beheerst slechts die delen van zijn eigen wezen waardoor een communicatie met het duister onmogelijk zou zijn. Op deze wijze kun je dus afdalen in zeer duistere werelden en kun je iemand, die daar snakt naar bewustzijn toch helpen om naar een wat hogere sfeer te komen, ook als dat misschien nog niet direct een lichte wereld is.

Elke mens draagt in zich het duister zowel als het licht. Daar is niets aan te doen. Elke mens draagt zijn eigen hel en zijn eigen hemel met zich mee. Dat hij daarbij over het algemeen hemel en hel pleegt te verwarren, dat is nu eenmaal menselijk, maar dat maakt geen verschil uit ten aanzien van de werkelijkheid.

Een hel is een wereld van angst, van ontbering, van het net niet kunnen. Een hemel is een wereld waarin alles eenvoudig is, waarin de vervulling van alle dingen voor je aanwezig is.

De mens, die in zich een hemel draagt is iemand, die in zich het vermogen vindt om al datgene wat hij ontmoet te aanvaarden en gelijktijdig daarin zichzelf terug te vinden en zo zijn vrijheid te bewaren.

Een mens, die naar een onderwereld gaat (die het duister dus in zich draagt), dit is een mens die bang blijft voor de angsten welke deel uitmaken van zijn wezen, die wegvlucht voor de werkelijkheid die hij zelf is etc. etc. Dat is eigenlijk het hele geval.

De occultist, die met een duistere wereld wordt geconfronteerd, is vaak geneigd om daar een beetje de boot af te houden. Hij zegt; Dat duister daar moet ik bang voor zijn, daar wil ik niets mee te maken hebben. Maar men moet eenvoudig zeggen. Dat duister kan met mij te maken willen hebben, maar dan kan het dat alleen doen op grond van hetgeen ik ben. Als Satan hier naast je staat, dan kan hij je alleen beheersen, je alleen maken tot datgene wat hij van je wil, indien je bereid bent iets van wat je bent prijs te geven, anders kan het niet. En om diezelfde reden kun je nooit een lichte wereld betreden, al staat de meest lichtende geest naast je, tenzij je bereid bent om je angsten te overwinnen.

U zult, als u zich bezighoudt met occultisme, nooit alleen met licht te maken hebben. Vergis u niet. Het occultisme is een zaak van licht én duister, omdat het occultisme in zichzelf een wetenschap is, die berust op de totaliteit. Eenzijdigheid kunnen we ons permitteren, indien we een godsdienst prediken, niet als we in feite toch wel enigszins wetenschappelijk zoeken naar de werkelijkheid van het bestaan. De werkelijkheid van het bestaan is nu eenmaal opgebouwd uit licht en duister. Zoals je ook kunt zeggen, dat er geen mens op aarde is, die een leven kent dat alleen maar vreugde: in zich draagt. En niemand kan terecht beweren dat hij een leven heeft dat alleen maar verguld is van tegenslagen en verdriet. Het is altijd een mengsel.

Het occultisme confronteert je met het mengsel. Maar de verleiding is soms groot om dan maar toe te geven aan dat duistere, van het sinistere, aan het sombere om je angsten te gaan verheerlijken en het goede dat in je is te ontkennen. En dan maak je jezelf inderdaad tot slachtoffer van het duister dat in je woont, dan wordt zelfs het leven op aarde voor je een onderwereld, een asgrouwe wereld waarin alleen nog maar plaats is voor verveling, wanhoop en machteloosheid. Aan de andere kant kan je natuurlijk proberen om al het licht en al het sterke dat in je bestaat ondanks alles naar voren te brengen. En dan zul je zeker niet altijd alleen maar gelukkig zijn, maar je zult wel ontdekken dat je steeds meer licht en steeds meer kracht in je nabijheid hebt, dat je steeds meer mogelijkheden hebt ondanks alles om gelukkig te zijn, om een zekere harmonie te kennen, om in het leven toch vreugde te smaken. Want hemel en hel, onderwereld en de wereld van de goden bestaan in het wenselijk leven zo goed als daar buiten. Er is geen sfeer of geen wereld denkbaar waarin je de tegenstelling onderwereld en bovenwereld niet zou kunnen handhaven, want elke wereld ligt tussen twee grenzen van besef: die van het lagere waarin je alleen door beperking kunt bestaan en die van het hogere waarin je alleen bewust kunt leven, indien je je meer openstelt voor waarden, die tot op dit ogenblik geen deel waren van je persoonlijkheid.

Als u dit eenmaal een beetje gaat begrijpen, dan gaat u als vanzelf ook een keuze maken. U gaat dan niet het duister ontvluchten, u gaat het erkennen. U zegt: Het is erg maar zo zegt u erbij in mij is het licht, waar licht en duister met elkaar versmelten daar komt de waarheid naar voren.

De waarheid is de kern van het occultisme. Occult duister.

Duister is de wereld zolang wij haar verdelen in licht en donker.

Duister is de wereld zolang we haar proberen te zien als een soort tussenterrein in een eeuwige strijd tussen hemel en hel. Maar licht, werkelijk licht wordt het bestaan, als we beseffen dat die dingen samengaan, dat licht en duister samen in ons en buiten ons bestaan

en wij voor onszelf de bewuste keuze doen, elke keer weer en in overeenstemming met hetgeen we zijn en in overeenstemming met hetgeen we willen volbrengen.

Als men iemand vraagt; Wat is de reden van uw falen, dan zal hij over het algemeen verhalen ophangen over omstandigheden, desnoods over de duivel die hem heeft lastig gevallen of de schuld van andere mensen, die hem helemaal niet hebben gewaardeerd en die niet wilden doen wat hij toch zo graag zou willen. Maar de werkelijkheid is dit: Ik kan niet falen, tenzij ik zelf faal. Falen is een kwestie van mijn streven dat niet juist is. Het is nooit een kwestie van iemand anders, die het je onmogelijk maakt te bereiken. Zo goed als slagen, bereiken, harmonie vinden, gelukkig zijn met een kwestie is van een ander, die het mij geeft en die mij aanvult, maar een kwestie is van mijn eigen "ik" dat bereid is iets te aanvaarden, te begrijpen, te leren beseffen waar door het geheel aanvaardbaar wordt, waardoor het "ik" rustig kan zijn, niet door een verandering van omstandigheden, maar door een verandering van eigen wezen in de omstandigheden.

De onderwereld is altijd het droombeeld en het angstbeeld van de mens. Er bestaat bij de bewuste mystici een regel die zegt

"Hij, die tot het licht wil gaan, moet gaan door werelden van duister, voorbij gaan aan de wachter bij de poort en eerst overwonnen hebbend zijn angsten en zichzelf in het aangezicht gezien hebbend, kan hij ingaan tot de werelden van licht waar vreugde is en harmonie. En daar zal hij beseffen hoe het geheel is, want wie het licht bereikt, zal het duister niet meer beseffen, omdat het duister is opgenomen in het licht. Maar hij, die in het duister blijft steken en wegvluht voor zichzelf, hij zal gebonden zijn in een voortdurende duisternis waarin het licht mede behouden maar door hem niet wordt beseft."

Dit is een mystieke regel, die echter voor elke occultist in elk occult streven mede van kracht is.

Als wij proberen iets ten koste van alles te bereiken in één richting, dan zijn we altijd fout. Als wij proberen een harmonie tot stand te brengen waarbij we de disharmonische factoren naar ons beste weten proberen uit te schakelen, dan zullen we een harmonie krijgen waarin wel degelijk licht en duister een rol spelen, maar waarin ze beide samen een resultaat geven dat voor ons aanvaardbaar is. Maak van uzelf geen slagveld tussen licht en duister. Wek in u een bewustzijn dat het duister kan verdragen, omdat het het licht in zich draagt. Dat is de enige manier om de onderwereld te beheersen. Hij, die deze kunt beheerst, heeft de poorten van Hades geopend voor zich en misschien ook voor anderen. Maar hij zal ook kunnen gaan tot op de Olympus. Hij die op deze wijze is gegaan, kan de onderwerelden betreden over de stroom gaan waar het Schip van de Zon vaart, maar hij kan ook opgaan tot het Hof van de Rechteren, de Hallen der Herinnering en de Velden van de Gelukzaligen, want niets is voor hem gesloten.

Het erfdeel van de mens is de totaliteit, niet één klein stukje werkelijkheid waar je al het gevreesde, al het onaanvaardbare achter de donkere gordijnen van bijgeloof moet verbergen, al jubelend dat je gelukkig bent, omdat je weigert de schaduwen te zien. Zie de schaduw en het licht en besef hoe zij tezamen de volle schoonheid van leven en schepping weten te openbaren.

TREDMOLEN

De molen draait en je loopt en loopt en komt niet verder. Je gaat steeds dezelfde gang en brengt iets in beweging. Misschien weet je niet eens wat. Voor jou alleen het zwoegen, het zweet, de eindeloze taak waarvan je geen verlichting ziet.

Soms zien de mensen het leven ook zo. Maar vaak zit een mens in een tredmolen, omdat hij te dom is om eruit te stappen. Vaak zit een mens in een tredmolen gevangen, omdat hij niet in staat is de middelen te vinden waardoor het noodzakelijke gebeurt op een andere manier.

Een tredmolen zal in deze dagen u niet door iemand worden opgelegd. De geest bindt u niet in een tredmolen. En de dagen dat mensen werden veroordeeld om in een tredmolen rond te gaan om wijn te persen, graan te dorsen, is ook allang voorbij.

Als je in een tredmolen bent, dan komt dat omdat je in een sleur gevangen bent, die je niet ziet als de eindeloze herhaling van hetzelfde en je niet je innerlijke kracht gebruikt om in jezelf de verandering te bewerkstelligen waardoor de betekenis van het geheel zich wijzigt en je door deze gewijzigde betekenis je bewuster wordt van al datgene wat werkelijk rond je is. Want vrijheid is gelegen in het beseffen van een werkelijkheid rond je.

Een tredmolen echter is een gevangenschap waarin je door de herhaling van dezelfde illusies en dezelfde waanideeën jezelf het recht ontzegt de vrijheid te proeven, die toch je erfdeel is en die in je leven geestelijk en stoffelijk, je eindbestemming zal zijn.

Uiterlijke vrijheid bij de mensen komt vaak voort uit een te sterk innerlijk gebonden zijn waardoor ze toch in de tredmolen lopen. Maar wie innerlijk vrij wordt, zal die vrijheid naar buiten toe eventueel waarmaken, wanneer het zin heeft en belangrijk is. Hij zal zich niet laten intimideren door de schijnbare gelijkvormigheid van de dagen en de gebeurtenissen.

LES 5 - POTENTIAAL

Als we proberen een klein beetje inzicht te krijgen in de mogelijkheden die een mens heeft, dan moeten we uitgaan van het volgende;

1e; elke mens heeft kracht.

2e; elke mens leeft temidden van kracht.

3e; elke mens kan elke kracht, die hij zelf geeft aanvullen uit de omgeving. De wijze waarop hij openstaat en de wijze waarop hij werkt zullen bepalend zijn voor de hoeveelheden kracht die hij in korte tijd kan ontvangen en doorgeven.

Nu we dit weten, moeten we proberen het een en ander over die krachten te stellen dat bruikbaar, hanteerbaar is. Ik stel dan:

Daar alles kracht bezit, is het mogelijk het potentiaal van de daarin aanwezige kracht te verhogen. De duur van verhoogd potentiaal zal afhankelijk, zijn van de materie of van datgene wat ik gebruik om die kracht in vast te leggen.

Als ik kracht wil vastleggen, moet ik een onderscheid maken tussen de verschillende metalen, de verschillende vormen van steen (de zogenaamde edelstenen), daarnaast materialen als hout, baksteen, waaronder we ook wel porselein e.d. plegen te rekenen in dit geval. Ten laatste krijgen we te maken met vruchten, water en andere substanties die betrekkelijk snel deze kracht weer verliezen.

Elk metaal heeft een rigide structuur. Elke ontlading van onze kracht daarin betekent een lichte wijziging en verspringingspatroon per atoom en daarmee eveneens een geringe spanningswijziging tussen moleculen. Als we werken met zeer edele metalen (goud, platina, zilver, dan zal het behoud van deze kracht tamelijk groot zijn. Een stuk goud, (dit geldt ook voor platina en zilver) dat door een persoon sterk geladen wordt, behoudt die lading vele jaren, tenzij er een omstandigheid optreedt waardoor die kracht wordt afgetapt.

Hebben we b.v. basalt, graniet, dan blijkt dat deze stenen in minder energie opnemen, maar dat ze hun energie zelfs eeuwenlang kunnen bewaren. Hier betekent dus het inbrengen van extra potentiaal een grote krachtsinspanning, maar het is ook een buitengewoon duurzaam product.

Edelstenen (ik denk hierbij aan robijn, smaragd, diamant voornamelijk, daarnaast ook halfedelstenen tot bergkristal toe), hebben een zodanig verdichte structuur dat het wel mogelijk is om binnen dit raster een kracht te leggen. Die kracht zal zich dan voortdurend aanpassen en aan de steen en aan de omstandigheden die van buiten op de steen inwerken. We kunnen hier dus wel een potentiaal in leggen dat zeer lang behouden kan blijven. In bergkristal kan dat lopen tot ongeveer 40 jaar. In een diamant kan dit tientallen eeuwen duren. De werking van die energie kunnen we praktisch niet bepalen, omdat gezien de wijze waarop in het gehele raster die energie wordt verwerkt elke invloed of stemming van buiten daarop een stempel drukt. Voor de harde edelstenen geldt bovendien nog; Indien er een voortdurende werking (begeerte elementen of iets dergelijks) plaatsvindt in de omgeving van de stenen, dan zullen deze de werking zeer sterk opnemen en deze ook bij voortdurend uitstralen. Het opvallende bij de harde edelstenen is dat ze met een betrekkelijk geringe opname van het daarin vastgelegde potentiaal tamelijk grote en voor de mens suggestieve werkingen kunnen uitoefenen.

Hebben we te maken met hout, baksteen (ik denk hierbij ook aan alle vormen van porselein en aardewerk), dan moeten we zeggen: Deze materialen behouden de energie over het algemeen niet lang. Hout dat geladen is, zal bij een ladingsduur van 1 minuut (ik moet het hier nauwkeurig definiëren) een maximaal behoud van potentiaal vertonen van ongeveer 18 dagen.

Voor de verschillende soorten van steen en aardewerk is dat nog een beetje afhankelijk van het daarin verwerkte materiaal. Porselein b.v. zal bij een stralingsduur van 1 minuut een behoud vertonen dat meestal ongeveer iets korter dan een maand duurt. Hebben we te maken met grof aardewerk, dan is de duur van het behoud van kracht waarschijnlijk 6 dagen. Dit betekent dat wij in deze vormen van steen en hout tamelijk veel energie kunnen leggen, maar dat we er rekening mee moeten houden dat ze op zeer korte termijn worden ontladen.

Stoffen als water, bepaalde vruchten kunnen we laden, maar hier hebben we te maken met een in zichzelf niet erg stabiele waarde. Als we een vrucht hebben, dan vindt daarin, als ze wordt bewaard, toch voortdurend een omzettingsproces plaats. Water heeft uit de aard der zaak een wat labiele samenhang. Water, dat u met kracht laadt (z.g. gemagnetiseerd water) kan deze kracht maximaal 2 dagen behouden. In de praktijk, echter is 6 a 7 uur voldoende om tot ontlading te voeren, tenzij we gebruikmaken van speciale isolatiemethoden. Voor vruchten geldt hetzelfde. Een appel b.v. die u instraalt, behoudt die kracht nog tamelijk lang. Ze zal die instraling na ongeveer 12 dagen kwijt zijn. De extra energie die er nog overblijft is niet meer de moeite waard. Als ik dus werk met instraling van materie, dan moet ik er rekening mee houden dat het materiaal dat ik kies moet zijn aangepast aan het doel dat ik nastreef.

Als ik iemand een soort amulet wil geven, iets wat hij een lange tijd bij zich zal dragen en dat ook lange tijd werkzaam zal zijn, dan zal mijn voorkeur uitgaan naar edele metalen. Ik zal zink en lood vermijden. Zink en lood houden ook wel stralingen vast, maar niet die stralingen welke wij beschouwen als levensenergie. Voor die soort dingen zijn deze metalen dus niet erg geschikt. Koper is weer wat beter, vooral het z.g. latoen (geel koper). Je kunt er in ieder geval iets mee doen.

Stel nu, dat ik iemand een kleine hoeveelheid extra kracht wil geven. Bij gemagnetiseerd water komt dat nogal eens voor. Wat gebeurt er?

Water wordt opgenomen in het lichaam. Dat wil zeggen, dat praktisch alle daarin aanwezige energie zal worden opgenomen in het lichaam. Verdere de energie vervalt betrekkelijk nogal traag; we hebben er een paar dagen de tijd mee. Hierdoor kunnen wij dus een regelmatige dosering van kracht toedienen. Maar als dat water nu in een omgeving staat waar alles zonder meer erover heen gaat, zoals lucht, dan neemt het dat op. We moeten het dus isoleren. Dat betekent dat we het ook niet in metaal moeten doen; metaal absorbeert namelijk de straling. Een van de beste materialen daarvoor is hard glas en als we niets anders kunnen vinden, dan kunnen we eventueel ook porselein nemen.

We doen het water in de kom en zorgen ervoor dat het van de lucht is afgesloten ook dat, is belangrijk bij voorkeur weer met een soortgelijk materiaal. Dus dek het niet af met een stukje neteldoek, zet er liever, een schoteltje op. Plaats ook zo'n glazen kom niet ergens waar ze aan sterke temperatuurswisseling bloot staat. Verandering van temperatuur betekent een verandering van structurele verhoudingen in het glas. Al zijn die ook nog zo klein, ze zouden de absorptie van energie uit het water kunnen vergroten. Kies dus een stabiele omgeving, een stabiele temperatuur. Zorg ervoor dat het geheel afgeschermd staat. Zet bij voorkeur zelfs glas niet onmiddellijk op metaal. Leg er dan liever iets tussen, een stukje goed of wat stro of zet het gewoon op een stukje hout. Het kan belangrijk zijn.

Nu ik het er toch over heb, zou ik graag willen zeggen hoe men water magnetiseert en ook waarvoor men het kan toedienen. Dat is ook erg belangrijk.

Om water te magnetiseren brengt men zo mogelijk het water reeds in het reservoir waarin men van plan is het te bewaren. Dus niet water magnetiseren in een grote kom en dan flesjes daarvan vullen. Eerst water in de flesjes doen en dan dan magnetiseren. Het reservoir moet gedurende de instraling geopend zijn.

We nemen altijd aan dat we één gevende en één nemende hand hebben. De hand waarmee men geeft is voor de meeste mensen de rechter. Als u het anders voelt, dan moet u zich houden aan de aanduiding gevende hand.

De gevende hand wordt altijd boven het oppervlak van het water gehouden en wel op een afstand van niet meer dan 15 cm, bij voorkeur dichterbij. De andere hand omvat het

reservoir; we houden dus de hand onder het reservoir. Wij kunnen het ook tussen de twee handen nemen, als u een drinkglas of een kleine fles zoudt nemen. Ik kan me voorstellen dat u zegt: Ik voel dat niet zo stabiel aan. Dan houdt altijd de nemende hand de basis van het glas vast, de andere hand (gevende hand wordt op niet meer dan 15 cm boven het wateroppervlak gebracht. Dus niet een halfvol glas nemen als de afstand groter wordt, doe er dan liever wat meer water in.

U straalt in door sterke concentratie op een krachtstroom, die uit uw lichaam (uw hand) in het water gaat. Stel u niet voor, dat er van een doorstroming sprake is, al zal dit in wezen wel enigszins het geval zijn. Verder dient u bij de instraling te weten wat u ermee wilt bereiken.

Neem dus ook nog een doel voor ogen: dit moet kracht geven, bijvoorbeeld. Straal nooit langer in dan 3 á 4 minuten. Straalt u namelijk langer in, dan is meestal uw eigen krachtstroom afnemend en bestaat de kans dat u zonder het te willen een deel van de energie weer gaat opnemen uit de vloeistof in het reservoir.

Toediening;

Over het algemeen neemt men aan, dat de minimum werkzame hoeveelheid van dit water ongeveer een borrelglasje is. We nemen in ieder geval geen grote hoeveelheden tegelijk en we zorgen ervoor dat het water zeker niet koud is. De dosering hangt natuurlijk af van hetgeen u wilt bereiken. Nemen we aan dat het gaat om het geven van energie, dan zullen we een hoeveelheid water van energie voorzien die voldoende is voor anderhalf a twee dagen en daarvan vier tot vijfmaal per dag de persoon een glaasje laten drinken.

Hebben we te maken met bijzondere afwijkingen, die wij op deze manier willen benaderen (dat kan ook wel eens gebeuren, b.v. een tijdelijk dus niet chronisch te hoog bloedsuikergehalte), dan zullen we over het algemeen, de voorkeur geven aan één grote dosis. Straal een glas water in en zeg: drink het leeg. Of neem een bijzonder groot glas en laat de inhoud daarvan in twee keer leeg drinken met een tussentijd van 3 á 4 uur. Hiermee bereikt u inderdaad resultaten. U moet ervoor zorgen dat de patiënt ook gelooft in de genezende werking of althans weet, dat u die genezende werking eraan toeschrijft. Het laatste is belangrijk, omdat de ontvankelijkheid van de patiënt voor die energie door middel van suggestie wordt vergroot.

In sommige gevallen zullen we gebruik willen maken van voorwerpen om iemand gemakkelijker te kunnen benaderen. We hebben hier niet te maken met een talisman, maar eerder met iets dat als een contactpatroon dient. In deze gevallen zorgen we ervoor dat we twee voorwerpjes nemen, die qua vorm en als het even kan ook qua uiterlijk zoveel mogelijk identiek zijn.

We nemen beide voorwerpen tegelijk onderhanden. We nemen ze beide tussen de handen en stralen om de voorwerpen heen. Dus niet in de voorwerpen en het van bovenaf, maar gewoon tussen de handen nemen en uw eigen straling en werking zoveel mogelijk continueren. De beste houding daarvoor, als het kleine voorwerpen zijn, is zo dat de vingers van de ene hand rusten tussen duim en wijsvinger van de andere hand en het geheel zo wordt omsloten. De vingers van de andere hand komen dus te liggen tegen, de buitenzijde pink ongeveer bij de handwortel van de tweede hand .

Wie op deze wijze die voorwerpen instraalt, doet in feite niets anders dan zijn eigen trilling zo sterk mogelijk daarin vastleggen. Wij verhogen het eigen potentiaal van het voorwerp praktisch niet. Wat we wel doen is een bepaalde vibratie erin vastleggen waarop ons eigen wezen is afgesteld. We geven nu het ene voorwerpje aan iemand en houden het andere zelf. Als wij ons nu instellen op het ene voorwerp, dan zullen we door onze concentratie en het weten dat er twee voorwerpen zijn het andere daarin automatisch betrekken. Elke kracht, die we instralen in het ene voorwerp, wordt dus ook naar het andere voorwerp gezonden en in dezelfde verhouding. Hierdoor kunnen we de potentiële krachten die we bezitten tot ontlading brengen op een zeer grote afstand en zullen daarbij geen last hebben van afstand of tijdsverschillen. Het kan een voordeel zijn, indien men iemand wil genezen. En het is vooral erg praktisch, indien men met mensen bepaalde geestelijke of telepathische contacten wil onderhouden.

De mogelijkheid dat we te maken krijgen met voorwerpen, die al geladen zijn en die ons wat onaangenaam aandoen, is natuurlijk ook groot. Het kan zijn dat we ergens een steentje in handen krijgen dat vroeger een deel is geweest van een offertafel waarop bloedoffers werden gebracht. Dat ding heeft dan geen prettige uitstraling, maar het heeft meestal wel energie geabsorbeerd. Het kan ook een vereerd afgodsbeeldje zijn geweest. En als men die godheid zag als een erg wrede godheid, dan zal door dit geloof het voorwerp een zekere lading bezitten. Hierbij geldt natuurlijk wel; hoe ouder het voorwerp is en hoe intenser het betrokken is geweest bij verering, offers en dergelijke, des te groter de invloed is die het heeft en des te groter de energie plus de afstemming van die energie is.

Nu kunnen we een dergelijke energie zelden ontladen zonder daarvan allerlei onaangename nevenverschijnselen te krijgen. Indien u dus te maken heeft met een steen het kan een sieraad zijn waarin die lading sterk aanwezig is en de onaangename uitstraling kenbaar wordt, dan is het eerste dat we moeten doen; het kortsluiten. Gewoon afschermen door de kracht op zichzelf af te buigen. Dit kan over het algemeen worden gedaan door iemand, die als magnetiseur enig potentieel heeft.

Het voorwerp wordt op de nemende hand gelegd en met de gevende hand wordt daar doorheen enige malen een cirkel, getrokken, terwijl men gelijktijdig intens uitstraalt. Daarop wordt het voorwerp in de gevende hand gelegd en straalt men het geheel nog één keer door. Daarna wordt het voorwerp als het kan in zijde, in ieder geval in het een of andere materiaal gewikkeld (u kunt er ook papier voor gebruiken; en weggelegd op een donkere plaats. Zorg dat u daarna de handen reinigt onder stromend water en ze bovendien nog eens goed afslaat; er kan wat zijn blijven hangen. Heeft u het zover gebracht, dan is het voorwerp dus tijdelijk onschadelijk.

Nu moeten we nog een methode vinden om de energie, die nu is kortgesloten, zich te laten ontladen op een manier waarvan niemand last heeft. Een van de meest eenvoudige methoden is deze.

Men dompelt het voorwerp in water en zorgt ervoor dat dat water zichzelf voortdurend ververscht; plaats het b.v. in een kannetje of vaatje onder een kraan die met een dun straaltje loopt. Laat het ongeveer 12 uur daarin rusten, daarna wordt het eruit gehaald.

Dan begint u aan de laatste fase: U straalt namelijk zo sterk u kunt uw eigen voorstelling van goed naar het voorwerp uit, dat u in dit geval niet beroert, maar waarop u de gevende hand in volle concentratie richt. Indien u wilt, kunt u daarbij een gebaar maken dat voor u heilig is en lichtende kracht betekent. Voor een christen kan dat een kruis zijn dat u boven het voorwerp maakt. Het best is het, als u dat in series van drie doet, omdat voor de mens nu eenmaal drievuldigheid een bijzondere betekenis heeft.

U ziet dat we ook hier dergelijke slechte invloeden wel degelijk kunnen wegnemen. Maar de vraag is wel: met welk materiaal hebben we te maken?

Indien we te maken hebben met een diamant, die op deze negatieve manier is geladen, dan zal onze gehele procedure die kracht wel voor een groot gedeelte verminderen, maar ze kan die niet totaal wegnemen. De structuur van de steen moet de energie afgeven. In een dergelijke geval gebruiken we na de procedure nog eens de z.g. "lek methode": Deze methode is eigenlijk eenvoudiger dan u zou denken.

We brengen het voorwerp in kwestie in een doosje of leggen het op een voorwerp dat we met alle positieve kracht die we ons kunnen denken hebben geladen. Dat herhalen we ongeveer een week waarbij elke dag ofwel een ander geladen voorwerp wordt genomen waarin of waarop voorzichtig het negatieve voorwerp wordt gelegd, dan wel we laden het doosje elke keer weer op. We nemen daarvoor iets wat energie langer kan behouden. Ik zou in dit geval willen aanbevelen een doosje van koper of als u daarover niet beschikt een afdekbaar porseleinen schaalje waarin u eventueel nog een stukje ijzer kunt leggen dat u ook positief heeft geladen.

Ik ben ervan overtuigd dat dit alles een beetje bijgelovig klinkt. Maar we hebben nu eenmaal grote potentialen rond ons en niet alleen in ons. Als we rekening houden met het feit, dat

bijna, alle voorwerpen waarmee we te maken krijgen op de een of andere manier geladen zijn, dan is het ook wel duidelijk dat we met deze in ons liggende krachten meteen moeten zorgen dat alles rond ons positief reageert.

U kunt zich misschien voorstellen dat u woont in een van die nieuwe moderne huizen, d.w.z. heel veel beton Met een laagje baksteen voor het uiterlijk. Dat zal dan vaak ook nog gewapend beton zijn, er zit dus ook metaal in. Wat gebeurt er nu? Meestal zult u in dat huis in het begin u niet erg behaaglijk voelen, want het duurt een tijdje voordat zo'n betonnen kast een beetje sfeer krijgt. Als die onaangenaamheden nu worden uitgestraald, dan zal het metaal dit absorberen en krijgt men de gekste resultaten. Er zijn b.v. mensen, die voortdurend pijn in de rug of in de schouder hebben wanneer ze in dat huis zijn. Gaan ze naar buiten, dan zijn ze dat binnen 10 minuten kwijt en het komt ook niet meer terug voordat ze weer een uur thuis zitten. Hier hebben we te maken met een woning die voor, een mens negatief geladen is; en wel vooral omdat hier spanningen op zijn zenuwstelsel worden geworpen, die in feite in autosuggestieve pijngevoelens ontaarden. Daar moeten we natuurlijk ook wat tegen kunnen doen. Een van de eenvoudigste methoden, als we met betonmaterialen te maken hebben, is dit:

We zetten gewoon een schaalte met houtskool neer we behoeven het niet aan te steken en wel speciaal in die vertrekken waar we de meeste last ervaren. Elke dag concentreren we ons in dat vertrek op licht en wel zo sterk mogelijk. Voordat we de concentratie beginnen hebben de houtskooltjes in het schaalte vervangen. Het hoeft niet veel te zijn, tien tot twaalf stukjes zijn meer dan voldoende. Het schaalte mag van karton, van hout of van wat anders zijn, dat doet verder niet ter zake. Houtskool heeft namelijk een eigenaardige kwaliteit. Ze onttrekt niet alleen vocht aan de atmosfeer, maar ze heeft ook de neiging om zich a.h.w. in te stellen op bepaalde negatieve zaken daarin, vooral als daarbij dampen vrijkomen.

Hebben we te maken met ten oud huis, dan zitten we daar misschien met een "bewoning" van 30 á 40 jaar waardoor ook allerlei invloeden aanwezig zijn. Die kunnen we ook niet onmiddellijk door onze eigen sfeer vervangen. Zijn we bang dat hier meer demonische krachten zijn, dan bestaat daarvoor ook weer een klein trucje.

We nemen keukenzout (geen jodiumhoudend zout), als het kan zeezout, zo'n handjevol dus de palm van de hand gevuld. We stralen dit zo goed en zo sterk mogelijk in en doen dit zeker gedurende 3 minuten. Daarna steken we een klein houtskoolkomfoortje aan en gooien dat zout op de brandende kooltjes, zoals men dat doet met een wierookvat. U zult zien dat het gaat branden. Het krijgt eigenaardige groene vlammetjes. U gaat dan daarmee, terwijl het damp afgeeft, door de vertrekken heen. De damp heeft namelijk een wonderlijke werking. Het zijn gassen die ontstaan bij de verbranding van het zout. Die gassen zijn geladen, ze dragen uw energie. Het resultaat is, dat het grootste gedeelte van de wanden en de omgeving doordrenkt wordt met iets wat de frequentie van uw eigen energie overneemt en gelijktijdig door verhitting die energie a.h.w. explosief kan afgeven. En daar gaat het nu juist om. We krijgen dus een scherpe doordringing van de oude sfeer met uw eigen positieve kracht. Het gevolg is dat de sfeer van zo'n oud huis zich zeer snel kan veranderen en verder dat ook bepaalde negatieve verschijnselen, die er soms zijn in oude huizen, verdwijnen.

Ik heb erover gedacht dit onderwerp "Hoe?" te noemen, want het gaat er hoofdzakelijk om; hoe doe je het. Het is niet voldoende om alleen te zeggen wat je met bepaalde krachten in bepaalde gevallen kunt doen. Je moet ook nog vertellen

- a. wat die kracht is;
- b. hoe je die kracht in jezelf kunt opwekken;
- c. hoe je haar het best kunt richten. Nu is vooral dat laatste iets waarvoor verschillende methoden mogelijk zijn.

U moet dit dus niet beschouwen als een bindend geheel, maar als een beschrijving van de meest gangbare en daardoor voor de meest en de bruikbaarste methode.

De kracht die u gebruikt is een omzetting van uw eigen levenskracht. Het is een energie, die u overigens uit de omgeving weer tot u kunt nemen. De levenskracht zal niet bij ieder, mens

even snel pulseren. We kunnen echter het pulseren van levenskracht in het lichaam en voor ons ervaarbaar meestal aanmerkelijk verbeteren, indien we een paar keer diep ademhalen. Wilt u die kracht opwekken, begin dan altijd met een beetje adembeheersing. Dat helpt u over het algemeen heel goed.

Adembeheersing bestaat uit.

Eerst een of twee keer de longen zo goed mogelijk reinigen.

Dus niet zo diep mogelijk inademen, maar zo veel mogelijk uitademen. Daarna ademt u gewoon enkele malen diep in, als het kan in de frisse lucht of in de beste lucht die u nog kunt vinden en u concentreert u daarbij op kracht. Hierdoor heeft u in u de activiteit van uw levenslichaam vergroot. U heeft bovendien bereikt, dat u zich door deze daad openstelt voor de krachten rond u. U komt tot een sneller absorberen van krachten uit de omgeving. Daarmee hebben we al twee punten genoemd;

1. Wat is kracht? Het is je levenslichaam.

2. Hoe verkrijgt je die kracht uit de omgeving? Door je ervoor open te stellen en gelijktijdig de activiteiten van je levensstromen te stimuleren.

Hoe richt ik deze kracht? Daar levenskracht een vorm van energie is die eigenlijk op mentaal niveau het gemakkelijkst te beheersen is, moeten we stellen dat ons denken voor het richten van de kracht van groot belang kan zijn. Hierbij is het niet belangrijk dat we nauwkeurig omschrijven wat we willen doen. We moeten het a.h.w. voelen en gelijktijdig voor onszelf in een gedachte uitdrukken, al is het maar de hoop dat het zal helpen. .

Een kracht kun je overal uitstralen. het is dus mogelijk gewoon uit uw schouder, uw navel, uw voorhoofd je kracht te laten uittreden. De doorsnee mens echter is geneigd tot manipuleren; hij doet dus heel veel met de handen. Wat hij met de handen volbrengt, is voor zijn gevoel het gemakkelijkst beheerst. Daarom zullen we ons meestal concentreren op de handen.

Neem dan één hand en zeg: Hiermee straal ik de kracht uit. Neem de andere hand en zeg: Hierin neem ik de kracht terug die overtollig is. Dat laatste moet u er dan wel bijdenken, anders krijgt u alleen maar een kringloop. Hierdoor heeft u eigenlijk een zekere suggestie in uzelf gewekt waardoor het uittreden van levenskracht wordt bevorderd en gelijktijdig het opnemen van eventueel verstrooide levenskracht en krachten van buiten vergemakkelijkt.

Richten doet men altijd op een bepaald punt. Dat punt hoeft niet noodzakelijk omschreven te zijn, zoals; nu ga ik de lever van deze mens speciaal instralen, want ik heb een vermoeden dat hier sprake is van serositis. (Je krijgt het o.a. van te grote consumptie van alcoholica). Maar u kunt wel zeggen. deze mens heeft een bezwaar in zijn stofwisseling, in zijn ademhalingsorganen, in de rug, kortom, een eenvoudige voorstelling is voldoende: voor u zit daar de kwaal. Dan richt u uw attentie op die plaats met daaraan vastgekoppeld de voorstelling van de kwaal. Dit is voldoende, daar u over het algemeen zult worden gecorrigeerd door het eigen bewustzijn van het lichaam waaraan u de kracht geeft, dat als vanzelf de rest in orde maakt.

Mag ik u hierbij de raad geven; doe het niet al te gewichtig. Anders gaat u zich zo ontzettend magisch voelen dat u meer energie besteedt voor dit gevoel van magische macht dan u richt op het doel waarin u wilt werken.

Er zijn zonder meer krachten, potentialen rond ons. We kennen allen de astrologie. Astrologisch kunnen: we zeggen dat op het ogenblik voor zeer veel mensen Saturnale krachten overheersend zijn. Die Saturnale werking heeft een bepaalde betekenis, die is omschreven. Nu kunnen we zeggen; dat is een spelletje. In zekere zin is het waar. We hebben namelijk niet te maken met een kracht met een bepaalde werking, maar met een kracht met een bepaalde mogelijkheid, dat wij nu van die mogelijkheid absorberen dat zullen we ervan opnemen en dat zullen we weergeven en dat zal ons leven beïnvloeden.

Een mens die bang is zal onder Saturnale werkingen, meer angsten tonen. Een mens die zegt. "Ach wat, angsten bestaan eigenlijk niet, maar we moeten nu een beetje beter aanpakken om te voorkomen dat anderen bang worden," die put uit dezelfde energie een heel grote

mogelijkheid om zelf betere krachten uit te stralen, suggestiever te reageren en juistere te handelen. Ik geef hier maar een voorbeeld.

Er zijn rond ons allerhande krachten aan het werk. We hebben een aantal kosmische krachten. We hebben te maken met de krachten in het zonnestelsel. We hebben te maken met bepaalde geestelijke stralingen die de aarde bereiken. Al die stralingen hebben natuurlijk ergens wel een uitwerking. Maar als wij weten wat wij nu uit die krachten willen opnemen en dus ons niet onderwerpen aan alles wat ons beroert, dan zullen we gaan selecteren. Onze afstemming wordt tot een versterking van onze eigen trilling en daarbij tot een absorberen van alle krachten, die harmonisch zijn met die trilling, terwijl alle niet harmonische factoren zonder meer worden afgestoten. Dit houdt in, dat de meest negatieve kracht rond u toch nog een positieve betekenis voor u kan hebben. Het betekent verder, dat er geen enkele kosmische kracht bestaat waaraan u zich zult moeten onderwerpen, maar dat u wel uit elke kracht voor uzelf het positieve vermogen kunt verwerven om de werkingen, welke die kracht op anderen vertoont te weerstaan en zelfs een deel van die werkingen voor anderen teniet te doen. Het is heel belangrijk dat u dit beseft.

Nu kunnen we ons er natuurlijk vanaf maken met te zeggen, Ja, lieve mensen, jullie behoren allemaal tot een bepaalde straal. Dat is waar. U heeft een bepaalde hoofdkleur, een bepaalde hoofdfrequentie, die u waarschijnlijk al zeer lang heeft. Dat is soms een kwestie van vele incarnaties. U zult binnen die straal reageren. Nu denken de mensen; ik ben eraan gebonden. Tot welke straal behoort ik? Zolang u nog niet zegt wat ben ik een lazerstraal, valt het nog wel mee. U hoeft die straal niet te weten. U bent die straal. U zult door te behoren tot een bepaalde straal inderdaad geneigd zijn om op een bepaalde manier te reageren, terwijl uw harmonie bepaalde boventonen heeft die u niet kunt veranderen; die zijn deel van uw wezen. Maar moet u zich nu daarover druk maken? Het heeft weinig zin. Want als u zich positief afstemt, dan doet u dat automatisch gezien de inhoud van uw wezen volgens de aard van uw straal. Het behoren tot die straal betekent ook dat sommige werkingen, die voor een ander heel sterk en veelbetekenend kunnen zijn voor u geen betekenis hebben. Ze slaan eenvoudig niet aan; u kunt met die energieën niets doen. Uw potentiaal is dus ook nog gelegen in uw eigen afstemming, die voornamelijk geestelijk bestaat, maar die in het lichaam haar weerslag vindt. Werk daarom altijd volgens uw eigen gevoel van positiviteit. Laat u nimmer verleiden tot werken en handelen op een wijze, die in strijd is met hetgeen u als juist aanvoelt. Probeer nooit te werken met krachten, indien u niet het gevoel heeft dat die krachten voor u betekenis hebben en dat u een greep kunt krijgen, op die krachten. Dat geldt zowel voor de kracht in u als voor alle krachten buiten u.

Probeer nooit alles in de wereld te verklaren door de invloeden die optreden. Zeker, er is op het ogenblik een wit invloed met een roodinvloed er achteraan en er komt binnenkort nog een blauw invloed bij. Al die dingen hebben alleen betekenis voor de mensen die eraan onderworpen zijn. Waarom zou u zich onderwerpen aan die invloeden? Waarom zou u amorf, aarzelend, angstig staan tegenover al datgene wat uit de omgeving, uit de kosmos aan kracht op u toekomt? Waarom zou u uw potentiaal (energie) a.h.w. laten weglekken en vervangen door energie en waarmee u eigenlijk niet gelukkig kunt zijn? Afstemming op uw eigen trilling is belangrijk. Dat betekent:

1. Bij al uw denken en handelen moet u uitgaan van uw eigen gevoel van juistheid en harmonie. Dit is de enige manier om voortdurend een juiste afstemming te verkrijgen.
2. Probeer in uw leven hetzij in daad, in meditatie of anderszins elke dag tenminste eenmaal de nadruk te leggen op datgene wat voor u van betekenis is.
3. Probeer zo weinig mogelijk de wereld af te wijzen. Afwijzen betekent selecteren. Maar een dergelijke selectie gebeurt altijd weer op zeer emotionele gronden de gedachten en emoties van de mens. U gaat het beredeneren, dat is niet verstandig. U moet gewoon "ja" of "nee" kunnen zeggen. Spontaan. Indien iets goed is volgens uw begrip, stel u daarop in. Niet door overdenking alleen, maar vooral door de kracht daarop te laten inwerken, door te zeggen Hier, neem ik in mijzelf op.

4. Neem elke dag een paar minuten tijd om u af te vragen, wat voel ik op dit moment als het meest bij mij passend? Trek dan een ogenblik die kracht a.h.w. naar u toe. Gebruik daarbij eventueel de ademhalingstechniek, die ik u Al eerder heb genoemd. Op deze wijze verhoogt u uw krachtpotentiaal, verbetert u de omloop van uw levenskracht en u zorgt ervoor dat ze voortdurend gestimuleerd is.

Dat is voor u lichamelijk goed en het betekent ook astraal, mentaal, soms zelfs geestelijk een bepaald voordeel. Door op deze wijze te reageren kunt u daar u selecteert uit hetgeen er rond u is uw eigen wezen en uw eigen kwaliteiten aanmerkelijk verbeteren en gelijktijdig uzelf meer onafhankelijk maken van de invloeden, die van buitenaf op u inwerken. Hiermede wil ik deze voordracht beëindigen.

DUIVELTJES EN ENGELTJES

Het is altijd aardig om te zien hoe de mensen proberen de wereld van de geest en de krachten die op de mensen inwerken onder te verdelen in duiveltjes en engeltjes. Nu moet ik eerlijk zeggen, dat de meeste engeltjes, zoals de mensen ze zich voorstellen, mij duivels zouden maken. Terwijl bepaalde duiveltjes, mij ook wel de P. in kunnen jagen, maar mij dan in ieder geval stimuleren tot daadkracht. Als we onderscheid willen maken tussen de geesten die de mensen kunnen beïnvloeden, dan zou ik zeggen Datgene wat de mens een engeltje noemt is over het algemeen stroop om de mond en verder niet veel. Datgene wat men een duiveltje noemt is doorgaans dat wat in het licht bestaat, maar waarop de mens negatief pleegt te reageren. Stel nu, dat u te maken heeft met een duivel, een demon, een duistere geest. Dan heeft u in de eerste plaats te maken met iets wat vat op u heeft. Want als dat niet het geval was, zoudt u niet eens merken dat het er was.

Dientengevolge kunt u nooit zeggen dat de duivel u iets aandoet. U kunt hoogstens zeggen, dat u in u bepaalde demonische kwaliteiten ontdekt. En als dat het geval is, dan moet u proberen de demonische kwaliteiten om te buigen in de richting van datgene wat u zelf als engelachtig pleegt aan te duiden. Dat betekent niet, dat u dan een engel wordt. Als je van een mens zegt dat hij een engel is, dan bedrieg je hem of je overschat hem, een van de twee.

Als je een negatieve kwaliteit hebt, dan kun je die vaak positief gebruiken. Er zijn mensen, die zijn hatelijk geboren. Het eerste wat ze tegen hun moeder zeiden was niet "da da", maar "ba ba". En sedertdien zijn ze daarmee voortgegaan. Nu is dat natuurlijk een kwaliteit die de meeste mensen niet op prijs zullen stellen, dus zien ze het als slecht, als duivels, als negatief. Maar als diezelfde mens deze kritische kwaliteiten gebruikt om op een niet al te schokkende manier de tekorten aan te tonen die ergens bestaan en daarbij bovendien diezelfde analytische vermogens gebruikt om positieve wegen aan te duiden, die voor een ander begaanbaar zijn, dan is hij plotseling een goede raadgever geworden. Nu zijn goede raadgevers over het algemeen ook niet erg welkom, tenzij ze komen van Sociale Zorg, dan hopen ze er beter van te worden. Maar toch bereik je dan voor jezelf iets positiefs en is het duiveltje plotseling toch weer een beetje een engeltje geworden. Omgekeerd: Als u voortdurend bezig bent om iedereen hoog heilig te houden, dan komt er een ogenblik dat u de mensen zo hoog houdt, dat ze te pletter kunnen vallen. Heel wat mensen zijn voortdurend bezig om anderen een handelwijze aan te preken waaraan ze niet kunnen beantwoorden. Met het gevolg dat ze te gronde gaan aan hun schuldgevoelens, die eigenlijk overbodig zouden zijn.

Als u het mij vraagt, duiveltjes en engeltjes zijn eigenlijk precies hetzelfde. Alleen, het is maar van welke kant je ze ziet.

Als iemand kritiek heeft en je bent erg kwetsbaar, dan heb je natuurlijk direct te vertellen dat die ander fout is. Maar als je wat eerlijker bent en je geeft toe dat die ander gelijk heeft, dan word je er beter van en kun je verdere fouten voorkomen. Het is maar hoe je het bekijkt, nietwaar?

Deze hele wereld zit vol geesten. Ik ben er maar eentje van. Ik kom wel zo nu en dan als geest optreden, maar er z'n er een hele hoop die bijna continu met u en uw wereld bezig z'n. Deze entiteiten proberen allemaal iets te doen wat voor hen en volgens hun inzicht ook voor u goed is. Maar als u nu verkeerd reageert, dan gaat het fout. Laten we het heel eenvoudig

zeggen. Als je op een gegeven moment een beetje uitgeput bent en je hebt een stimulans nodig, dan kan een borrel ontzettend goed doen, maar je moet er geen fles van nemen. Met een hele fles ben je totaal van de kaart.

Als een geest probeert je te helpen, dan moet je hulp aanvaarden op dat punt waar je die nodig hebt en alleen voor zover je haar nodig hebt om zelf de rest te kunnen doen. En dan zijn er alleen maar engelen. Elke geest wil u heus wel helpen, maar elke geest heeft zijn eigen visie van wat u eigenlijk zou kunnen doen; en dat is vaak niet dat wat u goed of juist vindt. Daarom moet u altijd uitgaan van het standpunt; een stimulans, best. Die kracht, graag. Maar alleen totdat ik zelf weer in staat ben mijn eigen weg bewust te kiezen en zoveel mogelijk met mijn eigen krachten te bereiken.

Nu zijn er heel veel mensen, die misschien simpele zielen zijn. Zij hebben een Oom Karel gehad. En Oom Karel was altijd lief en goed voor hen. Oom Karel is vast een heilige. Oom Karel wordt beschermgeest, geestelijke meester en Joost weet wat nog meer. Joost weet het misschien maar oom Karel niet en die zit er maar mee. Want hij, kan niet beantwoorden aan hetgeen er wordt gevraagd. Ik maak er misschien een grapje over, maar dit geval is reëel en u moet er werkelijk eens over nadenken, of u in uw omgeving ook niet iets dergelijks bent tegengekomen. Een ander voorbeeld.

Een vrouw. De man gaat over. De vrouw heeft hierdoor het gevoel alleen te staan en geïsoleerd te zijn. Ze maakt van de man, die geen heilige was en dat heeft ze hem zijn hele leven zelfs nadrukkelijk verteld plotseling een heilige. Hij is een geest, die voortdurend tot haar moet komen, die haar lering en raad moet geven, die haar kracht moet toevoeren. En de arme vent was juist zo blij dat hij nu een beetje tot geestelijke rust kon komen! Hij kan dus niet aan de eisen voldoen. Al zou hij het willen, dan gaat het nog niet.

Stel, dat die man werkelijk van zijn vrouw heeft gehouden en dat hij zijn best doet, dan stelt zij steeds weer eisen waaraan andere entiteiten misschien op hun manier tegemoet willen komen. En dan ontstaat niet het contact met de overleden echtgenoot, maar met tien of twintig verschillende geesten, die door de vrouw allemaal worden gezien als een compositie figuur, de heilige echtgenoot. Daar zijn geesten bij, die graag eens wat anders willen zien, die aardgebonden zijn, die misschien een beetje kracht willen hebben, die willen uit bepaalde gebeurtenissen nog emotionele prikkels halen en die zitten daar allemaal dan ook te oreren, ze werken ook in. Wat moet die vrouw dus doen? Wat ze had moeten doen was, eerlijk en bewust zelf naar waarheid en wijsheid zoeken; niet een eredienstje maken. Ze deed het wel. De resultaten daarvan waren nu wel niet fataal of letaal, maar toch allesbehalve leuk. De helft van de dingen die ze deed, liepen in het honderd juist omdat ze geestelijke raad volgde. Ze had het gevoel dat ze geestelijk alle dingen wist, want ze had een persoonlijke meester. Daardoor was ze niet in staat de geestelijke waarheden die haar bereikten te begrijpen en te verwerken, Het eindresultaat was dat ze in moeilijkheden kwam.

Dit is geen voorbeeld uit uw omgeving, maar het is een voorbeeld dat je ontelbare malen herhaald ziet, ook bij vrome mensen. Zij zeggen:

Pa, je bent nu dood. Je bent vast bij Onze Lieve Heer. Pa, vraag voor ons aan Onze Lieve Heer of Hij dit of dat voor ons wil doen. Dan zeggen ze; Nu gaan wij rustig zitten, Pa zorgt er wel voor, want die heeft relaties. Maar Pa kan het niet. En als Pa zich nog gebonden voelt, dan komt hij in moeilijkheden; want hij moet dingen herstellen die hij niet kan herstellen. Hij moet duidelijk maken dat ze fouten maken, maar ze willen het niet begrijpen. Pa wordt in zijn geestelijke ontwikkeling gestoord en de mensen hebben pech.

U, lieve mensen, waarom maken jullie van ons engelen zodra we dood zijn! Toen we leefden dachten jullie er toch anders over. Blijf nu maar normaal denken. Iemand die overgaat, blijft toch ergens zichzelf, die heeft dezelfde kwaliteiten, dezelfde mogelijkheden. Waarom moet hij nu ineens meester zijn?

U moet het goed begrijpen. Er zijn veel goede en lichtende krachten die op deze wereld werken. Maar zij werken alleen op basis van harmonieën en niet op basis van oproep.

Er zijn van die mensen, die 's avond ervoor gaan zitten. Foto, kaarsje aan, bloemetjes ervoor, op de grammofoon "Das Gebet einer Jungfrau" of "Liebestraum" en dan zitten ze te zwijmelen. Die mensen zwijmelen zichzelf naar de duivel: Zij maken van een kracht die ook vanuit de geest voor hen goed en levend wil zijn een demon voor zichzelf, omdat ze het negatief benaderen.

Je hebt in je leven genoeg zorgen en ellende, Dan kun je zeggen; Als dat nu maar anders was. Best. Maar je kunt ook zeggen. Hoe maak ik er het beste van? Dan kom je toch altijd veel verder. Eerst overal het beste ervan maken. En als je denkt: Dat kan ik niet, vraag dan raad en hulp, maar zeg niet wie het moet opknappen, want dan maak je van iets wat lichtend is heel vaak een duiveltje.

De wereld en de hemelen zijn vol van engelen die u willen helpen. Maar ze kunnen en mogen u alleen helpen volgens de waarden, die in u bestaan en die ze in zichzelf weerkaatst vinden. Er moet een harmonie zijn. Op het ogenblik dat u, meer eist, kunnen ze aan uw eisen niet voldoen. Dan zult u zelf gaan aanvullen en maakt u van het engeltje een duiveltje. Is het dan niet verstandiger om u niet al te veel bezig te houden met dierbare overgeganen zoals meesters en der gelijken? Het is maar een vraag. En nu we toch bezig zijn.

Als u een contract wilt afsluiten met een grote zaak, gaat u dan eerst vragen wat de portier ervan denkt of gaat u naar de directie?

Er is een lichtende Kracht. Die noemen we nu toevallig God. Wij hadden Hem net zo goed anders kunnen noemen. Het is die Kracht, die voor ons de bron van het bestaan is en de bron van alle mogelijkheden. Als we daar naartoe gaan, kan die Kracht wel uitmaken wat harmonisch is. Dan zal die harmonie voor ons worden geactiveerd en krijgen we voor een groot gedeelte wat we nodig hebben en voor een heel klein gedeelte wat we willen hebben. Maar we krijgen zeker alles wat we geestelijk nodig hebben.

Laten we proberen uit te gaan van de hoogste Kracht en ons niet afvragen wie of wat ons nu toevallig komt helpen of inspireren. Laten we alleen maar vragen naar die lichtende Kracht, die voor ons het meest positief is en proberen van daaruit te beleven en waar te maken wat voor ons noodzakelijk is. Op die manier zijn er alleen maar engelen.

Wie zich richt tot de Totaliteit, richt zich tot zijn harmonische mogelijkheid en krijgt uit de gehele wereld van de geest (zij die mens zijn geweest en zij die niet mens zijn geweest) al diegenen die bij hem passen die waarlijk iets kunnen betekenen, die waarlijk kunnen helpen, die waarlijk kunnen inspireren.

Maak er dan geen meester van, geen bijzondere entiteit of kwaliteit. Houd je bij dat licht, dan houd je je bij de harmonie. Maar ja, wat gebeurt erg als je met de mensen over harmonie praat? Zij knikken bevestigend en voordat je het weet zijn ze met de muziek mee en laten ze je met je goede raad alleen zitten.

Ik heb heel veel mensen gezien, die van iets wat lichtend en goed was voor zich iets demonisch maakten, alleen door er eisen aan te stellen waaraan niet kon worden beantwoord. Alleen doordat ze disharmonische waarden opriepen en dan daarvan verlangden dat die hun harmonie zouden versterken. Daarmee kom je niet verder.

Ik wil nu deze lezing besluiten met enkele opmerkingen;

Mensen, die demonen oproepen, zijn over het algemeen idioten die de negatieve elementen van hun persoonlijkheid gebruiken om een manifestatie te krijgen van alles wat negatief en chaotisch voor hen is in de kosmos.

Mensen, die engelen oproepen, zijn idioten die proberen hun eigen voorstelling van wat ze zouden willen zijn op te roepen, waardoor ze voor zichzelf werkingen ontketenen, die in strijd zijn met hetgeen ze kunnen en waarlijk zullen zijn, zodat ze daardoor eveneens vernietigende werkingen ondergaan.

Een mens, die nadrukkelijk en als het kan ook nog in het openbaar bidt, is over het algemeen iemand, die probeert van God, een boodschappenjongen te maken in plaats van in Hem een

kracht te zien waartoe je niet bidt, maar die je gewoon aanvaardt, waarin je je wezen uitspreekt en eenvoudig neemt wat er komt.

Hij, die bidt tot God om te krijgen wat hij hebben wil, is een dwaas, want wat hij krijgt is meestal iets wat hem als een molensteen om de nek hangt.

Hij, die aan God vraagt dat Deze hem zal geven wat goed voor hem is, krijgt vaak niet wat hij graag wil hebben, maar wel datgene wat geestelijk en vaak ook stoffelijk het best voor hem is en waarin hij tot de meest positieve, ontwikkeling kan komen.

Als u dus behoefte heeft aan engeltjes en duiveltjes, mijne vrienden, werk er niet in de geest mee: Schilder ze, boetseer ze op het plafond wat mij betreft, maar laat ze verder met rust:

Houdt u bij de werkelijk lichtende Kracht, die alles omvat van chaos tot uiterste vorming en waarin elke harmonie mogelijk is voor elk wezen:, waarin elke bereikingsmogelijkheid wordt veroorzaakt voor al het bestaande.

SPELDEPRIKKE

Speldeprikken worden veroorzaakt door een speld. Een speld is een heel nietig metalen instrumentje. Eén prik van een speld kan misschien even pijnlijk zijn, maar eigenlijk is ze onbelangrijk. Toch blijken er meer mensen kapot te gaan aan speldeprikken dan aan een operatie. Hoe komt dat?

Een speldeprik is geestelijk ook iets wat eigenlijk niet belangrijk is. Iets waardoor je je een klein beetje geschokt voelt of wat je niet prettig vindt om te horen. Als je dat kunt aanvaarden, gebeurt er verder niets. Je wordt hoogstens een beetje wijzer. En als je vindt dat de speldeprikken van een ander niet op zijn plaats zijn, nu ja, heb er medelijden mee dat iemand zo idioot is om je zo te miskennen, maar maak er alsjeblieft niet een opeenstapeling van verwijten van; Want als je dat doet, gaan al die speldeprikken samenkomen. Er ontstaat één punt van overgevoeligheid dat zo groot is, dat je daarom niets meer kunt verdragen, zelfs niet datgene wat redelijk noodzakelijk zou zijn.

Als wij speldeprikken ervaren, moeten we zeggen: Nu ja, goed, ik heb een steek gehad, volgende keer beter. En we gaan rustig verder.

Als we weten dat die speldeprik als het dan een mentale is niet geheel ten onrechte was, doe er eens wat aan. Het voorkomt misschien volgende pijnlijkheden. Maar ga vooral niet voortdurend je ermee bezighouden. Want per slot van rekening, er zijn mensen die van een mug een olifant maken. Maar er zijn ook mensen, die van een paar speldeprikken voor zich een geestelijk overlijden weten te fabriceren. Het is beter om niet aan het nietige te gronde te gaan.

ZELFWERKZAAMHEID

Ik ben. Ik ben mijzelf. Maar wat ben ik zelf? Al datgene wat ik besef als deel van mijn wezen, niet meer en niet minder. Het is mijn besef dat het begrip zelf bepaalt:

Indien ik zelfwerkzaam wil zijn, moet ik dus uitgaan van hetgeen ik: besef omtrent mijzelf. Maar daar mijn "ik" mede bestaat door de waarnemingen die ik rond mij, doe, zou mijn begrip vanzelf mede bepaald zijn door de wereld. Zelfwerkzaamheid: impliceert dus het uiten van hetgeen ik besef te zijn in de wereld. zoals ik die rond mij zie.

Veel mensen denken, dat zelfwerkzaamheid betekent een voortdurende activiteit. Dat is over het algemeen krachtverspilling, want wij moeten ons realiseren, dat een zelf werkzaamheid spontaan wordt geboren uit een situatie die wij beleven. Wij kunnen dus hoogstens zeggen; Dit is mijn innigste wens, dit is mijn gehele leven en dan rustig zeggen. Wanneer er een situatie ontstaat waarin dit tot uiting kan komen, dan zal ik onmiddellijk mijn totale krachten en mogelijkheden gebruiken en omzetten in een werkelijkheid, die buiten mij bestaat zowel als ook in nieuwe beelden en nieuwe ervaringen, die in mij ontstaan. Zolang ik die maar tot stand breng, zal de zelfwerkzaamheid een uitbreiding van mijn "ik" besef bereiken.

Hieruit blijkt, dus, dat datgene wat ik "mijzelf" noem steeds meer contacten heeft met wereld en kosmos en steeds meer mogelijkheden in zich draagt, ook als volgens menselijk inzicht, deze misschien sterk zouden moeten verminderen omdat het geheel van mijn verbindingen niet alleen berust op mijn stoffelijke mogelijkheden en capaciteiten, maar vooral op het besef dat ik heb en de geestelijke reflex daarop. Deze blijft voor elke mens gedurende het gehele leven even sterk mogelijk, zodat het Zelf zich voortdurend kan uiten en bij een constateren van werkingen ook zijn begrip omtrent eigen "ik" en wereld steeds kan aanpassen aan een grotere werkelijkheid.

LES 6 - GEBRUIK VAN PARANORMALE KRACHTEN

Wanneer een mens leeft, beschikt hij over een aantal krachten die veelal bij gebrek aan begrip als paranormaal worden aangeduid. Hij heeft bepaalde potenties aan levenskracht, die hij kan gebruiken, zowel in stoffelijke als in geestelijke zin. Als hij met al deze dingen probeert te werken, zal hij in vele gevallen struikelen over zijn bevattingsvermogen; hij kan nl. niet iets waarmaken waarin hij zelf niet gelooft. Hij kan ook struikelen over zijn onvermogen om zijn persoonlijkheid te verplaatsen in een beeld dat het gebruik van deze krachten normaal, noodzakelijk en vanzelfsprekend maakt.

Wij zullen vandaag proberen de voorwaarden voor het gebruik van paranormale krachten nader te belichten en bij elk daarvan enkele korte artikelen te geven waardoor het u mogelijk zal zijn zelf na te gaan in hoeverre u al dan niet kunt beantwoorden aan de vereisten om bepaalde vormen van magie te bedrijven, te genezen etc.

DEEL 1.

Denken is belangrijk.

Als u denkt dat iets niet kan, dan maakt u zelfs in uw eigen wereld de mogelijkheid van slagen veel kleiner. In de wereld van geestelijke krachten waar de gedachte in feite de vorm bepaalt waarin uw kracht of vermogen kan optreden, betekent verkeerd denken onmogelijkheden scheppen en als zodanig tekortschieten.

Wij kunnen nooit denken volgens de stoffelijke logica, indien het gaat om geestelijke krachten of waarden. Ze beantwoorden nu eenmaal niet aan de normale wetten van de menselijke wereld; de samenhangen zijn anders. Ze zijn ruimtelijk in tijd, maar ook in kracht niet te vergelijken met alles wat er op uw wereld voorkomt. Dus dient u uit te gaan van een geestelijke logica.: Deze geestelijke of occulte logica zult u moeten hanteren om uw krachten op uw eigen manier te richten.

Wat is deze occulte logica?

Rond mij is kracht in mij is kracht, ik ben deel van alle kracht.

Al wat ik ben, heeft betekenis in het geheel. Al wat ik doe, heeft betekenis in het geheel. Als mijn gedachten en mijn daden parallel lopen en binnen het geheel een gelijke betekenis hebben, zullen daar resultaten uit voortkomen zowel in de wereld, van de gedachten als in de wereld van de stoffelijke werkelijkheid.

Ik kan mijn kracht nimmer meten aan de hand van stoffelijke maatstaven. De kracht wordt namelijk niet bepaald, door uw potentie, maar door het harmonisch vermogen dat de richtlijn van die kracht met zich meebrengt.

Ter verduidelijking Indien u alleen uw eigen kracht gebruikt, zult u betrekkelijk weinig tot stand brengen. Indien echter het doel waarvoor u die kracht gebruikt strookt met het doel dat vele anderen als juist, willen ervaren en aanvaarden, zo zal dat, deel van hun krachten welke op dat ogenblik niet voor dat doel wordt gebruikt, of anderszins gericht is, bij uw kracht worden gevoegd, zodat u over een veelvoud van uw vermogen beschikt en daarmee resultaten kunt boeken, die liggen ver boven het voorstellingsvermogen van een menselijke prestatie. Het is erg belangrijk dat u dit begrijpt.

Als een mens zich inleeft in een werkelijkheid die op aarde niet als zodanig wordt erkend, kan men zeggen dat hij een rol speelt. De rol die hij speelt, heeft echter vaak haar waarde en betekenis in een andere wereld. Als de rol die u speelt in overeenstemming is met iets wat in een geestelijke wereld van welke aard dan ook bestaat, zult u hierdoor worden verplaatst in het spel van krachten en het continuüm van krachten dat tot die andere wereld behoort.

Hierdoor kan het noodzakelijk zijn om bepaalde ritens te volgen, om u aan bepaalde uitbeeldingen te houden, daar u op deze wijze het gemakkelijkst toegang krijgt tot bepaalde werelden van krachten.

Dit is een aanloopje dat al direct enkele eenvoudige aanwijzingen behoeft voor iemand, die wil beginnen. of die het gebruik, van eigen krachten beter wil redigeren. Daarom stel ik:

Eerste regel:

Kies nooit een doel dat alleen voor u van overwegend belang is. Kies altijd een doel dat een meer algemene strekking heeft, opdat u zoveel mogelijk harmonische mogelijkheden zult ontmoeten. Het resultaat zal zijn dat u over meer kracht beschikt sneller uw doel kunt verwezenlijken.

Tweede regel:

Wees niet bang om bepaalde uiterlijke factoren een rol te laten spelen in uw bestrevingen, hoe occult of geestelijk deze ook zijn. Door namelijk uw uiterlijk, uw gedrag, uw omstandigheden, desnoods ook uw geloof tijdelijk aan te passen aan een geestelijke werkelijkheid die u wilt benaderen. zult u deze dichterbij u brengen en daardoor beter kunnen werken met de daarin bevatte krachten. U zult tevens een juistere contactmogelijkheid vinden met al degenen, die tot uw wereld behoren.

Derde regel:

Alles kan, waarvan ik mij het mogelijke kan voorstellen. Niets is bereikbaar dat mij onmogelijk lijkt: Het kan door anderen worden waargemaakt, maar het blijft voor, mij onbereikbaar.

Noot:

Op het ogenblik dat je een bepaalde geestelijke wereld wilt benaderen, is het natuurlijk heel erg moeilijk te zeggen die geestelijke wereld bestaat niet. Onthoudt u daarom het volgende:

De geestelijke wereld is in feite één geheel waarin voorstellingen en bevattingvermogen voor de daarin levende persoonlijkheden de schijn van afzonderlijke werelden vormen. Elke voorstelling die in u leeft, kan dus in de geestelijke wereld bestaan. Maar u moet er wel rekening mee houden dat deze voorstelling niet alleen uit stoffelijke elementen kan worden opgebouwd, want dan blijft u beperkt tot uw eigen stoffelijke werelden mogelijk tot een Zomerlandsfeertje waarin diezelfde waarden nog erg belangrijk zijn. Om hier enkele voorbeelden van sferen of werelden te geven waarmee u harmonisch kunt zijn.

Als u denkt aan groei en aan vruchtbaarheid, dan betekent dit niet alleen maar voortplanting: Het betekent gewoon het ontwikkelingsprincipe. Daarom zijn er mensen, die bij het beschouwen van b.v. een bloeiende tak (kersenbloesem of een andere bloesem) komen tot een begrip van een wereld waarin alles in ontwikkeling is. Zij kunnen elke ontwikkeling, die niet geheel juist verloopt, op grond van deze instelling aanpassen aan een norm zoals zij die voelen: . Een ander voorbeeld. Er zijn mensen, die bang zijn voor duister of voor vuur. Dit zijn veel voorkomende voorstellingen. In feite betekent duister: afwezigheid van licht en vuur. omzetting waardoor veel van het gekende wordt verteerd. Als ik met deze beelden werk, dan kan ik alleen destructief zijn in stoffelijke zin. Die destructie kan echter beperkt en gericht worden gebruikt. Dat betekent dat b.v. ziekte met vuur kan worden bestreden, mits men de wijze waarop het vuur optreedt en datgene waarmee het vuur zich voedt eveneens weet te bepalen. Men zal dan theoretisch werken met z.g. duistere werelden. Maar duistere werelden bestaan alleen vanuit het standpunt van de mens. In de kosmos is elke mogelijkheid deel van de totaliteit. (einde noot.)

DEEL II

Wijze van gebruik van krachten.

Wij kunnen nooit iets gebruiken wat niet bestaat. Als we iets niet beseffen, dan bestaat het niet voor ons. Elke kracht die wij gebruiken, kan dus alleen worden gebruikt, mits zij wordt

beseft en eveneens het doel waarop zij wordt gericht wordt beseft: veel mensen denken dat dit vanzelfsprekend is. Maar dat is niet waar. Ik neem een algemeen beeld. Ik zeg: Deze mens moet zijn zenuwen in bedwang houden. Hij moet een goed examen doen. Dan is dit erg vaag. Wat wil ik die persoon geven? Het gaat niet alleen om de kracht, maar wat die tot stand moet brengen. In dit geval is het belangrijk dat de persoon rustig is en de beschikking heeft over zijn totaal geheugen en wel zo onmiddellijk mogelijk:

Indien ik dit definieer, dan richt ik mijn kracht juist. Ik kan de manier waarop ik mij die kracht voorstel altijd nog aanpassen aan de behoeften, maar het doel moet juist zijn gesteld.

Er zijn heel veel mensen, die niet in staat zijn om zich een bepaalde verandering van hun wezen en hun potenties voor te stellen. In de oudheid kennen we de verschillende z.g. godenspelen of godenuitbeeldingen waar men in een toneelspel in de gedaante van een god optreedt en een deel van het beleven van die god uitbeeldt. De meeste mensen van deze tijd denken dat dat alleen een kwestie is van een allegorisch spel. Dat is niet helemaal waar. Wat wel waar is, is dat de priesters, die gebruik maakten van deze methode van werken, op een gegeven ogenblik in hun rol van god en binnen het verloop van het spel geheel passend een bepaald oordeel spraken, een bepaalde profetie deden of een genezing tot een feit verklaarden etc. Het wonderlijke was, dat zij in de meeste gevallen gelijk hadden. Waarom? Wel, zij hadden het gevoel die god te zijn. Zij hadden hun menselijke beperkingen afgelegd. Al datgene wat zij in deze toestand uitspraken, kon alleen behoren tot een hogere werkelijkheid dan de menselijke.

Natuurlijk, het beeld van de god waarin je je verplaatst, bepaalt ook wat je wel en wat je niet kunt doen.

Als je een god van duisternis hebt, kun je misschien dood brengen, maar geen genezing.

Heb je een god van wijsheid, dan kun je raad geven, maar niet verdedigen.

Heb je een god van kracht en geweld, dan kun je verdedigen, je kunt aanvallen, je kunt vernietigen, je kunt opbouwen, maar wat je niet kunt is raad geven. Het zal dus duidelijk zijn dat in deze spelen de rol, die men op zich nam erg belangrijk was en dat ook het zeer nauwkeurig uitbeelden van die rol van het grootste belang was. Want op het ogenblik, dat je ook maar op één punt afwijkt van het karakter dat je uitbeeldt en je je dit realiseert (dat hoort er ook bij, zul je de krachten, die tot dit uitgebeelde karakter behoren, niet meer kunnen opbrengen.

Voor een modern mens is dit natuurlijk kolder. Aan de andere kant zien we heel vaak dat ook normale mensen in de maatschappij een rol spelen. En het wonderlijke is, dat zij krachtens de rol die zij spelen een energie opbrengen, die zij normaal niet bezitten, dat zij krachtens de rol die zij spelen vaardigheden bezitten, die hen in het normale leven geheel ontbreken. Het lijkt belachelijk, als je zegt dat de directeur in staat is om een enorm wereldconcern te leiden zonder één fout te maken en dat hij thuis door vrouwlief onder de duim wordt gehouden en dat hij, als hij thuis al iets doet, blundert. Het verschil zit in de voorstelling, die de man zich van zichzelf maakt. Thuis ziet hij zich in een positie van een zekere onmondigheid; hij zal dus op al het gebeuren als zodanig antwoorden. Als directeur heeft hij het gevoel van een zekere almacht, een bepaalde alwetendheid. Ook al beschikt hij daarover niet helemaal, hij zal zich gedragen, alsof dit het geval is en op grond daarvan veel kunnen voorzien, kunnen regelen en kunnen beheersen wat voor anderen bijna onvoorstelbaar zwaar is. Men zou het misschien zo kunnen zeggen:

Een groot gedeelte van het magische principe, dat in de mensenwereld een rol speelt, heet Spel. Op het ogenblik, dat de mens spéélt dat hij bepaalde krachten bezit, dat hij bepaalde zaken beheerst, krijgt hij naar buiten toe tijdelijk een vergelijkbare reële kracht of mogelijkheid. Rituele magie is voor een groot gedeelte hierop gebaseerd.

Als we rituele magie gebruiken, dan ziet het er een beetje uit als onzin. Waarom moet je precies drie cirkels trekken op een kruispunt van vier wegen? In de eerste moet je een pot met houtskool en bepaalde kruiden zetten, in de tweede een bepaald woord tekenen met nog wat lijnen eromheen en in de derde zelf gaan staan. Want dan zo zegt men kun je de duivel

oproepen. Het klinkt krankzinnig. Wie moet de duivel nu nog oproepen? De mens kan hem overal ontmoeten, als hij wil. Maar ergens zit er wel iets in.

Drie cirkels. Voor de mens, die dit toepast, is het begrip van de drievoudigheid van de levende goddelijke kracht een van de normale geloofspunten.

1e cirkel: vuur, offervuur is aantrekking. De naam met de tekens in de

2e cirkel is afweer, dus de macht, de beheersing, de sleutel.

De 3e cirkel is de beveiliging van het "ik" dat hierdoor wordt samengevoegd met de beide andere waarden en zo voor de opgeroepen machten onaantastbaar blijft. Als je het zo bekijkt, is de opstelling hoe zinloos ze ook lijkt op zich logisch.

Dan kunnen we nog een stap verder gaan en zeggen. Is het dan mogelijk zo'n duivel op te roepen of wat dat betreft een engel? Het antwoord is: Indien ik erin geloof, ongetwijfeld. Niet dat deze impedimenta nu absoluut noodzakelijk zijn, zo min als het noodzakelijk is om een bepaalde dans uit te voeren om regenwolken ertoe te brengen zich te ontladen. Het is doodgewoon: wat is mijn actie, mijn instelling?

In alle magie zien we altijd weer de ritens opgebouwd uit dingen waarin een mens voortdurend geconcentreerd en gericht bezig moet zijn. Daarnaast zien we in praktisch alle magische ritens ergens de dreiging van het gevaar van mislukking. We zien ook wel een magisch woord, een sleutel of een verbondenheid met een bepaalde kracht waaraan macht wordt ontleend.

Als je die magische krachten wilt gebruiken, dan is het natuurlijk niet nodig dat je je bezighoudt met uitvoerige rituelen. Wat je wel nodig hebt is de mogelijkheid om op de een of andere manier los te komen van het alledaagse en van je gewone stoffelijke persoonlijkheid. Daarom zouden we het volgende weer als gebruiksregel kunnen stellen.

Een mens, die magisch wil werken, dient zich op het ogenblik dat hij die magische krachten wil gebruiken volledig van hun mogelijkheden bewust te zijn en wel met uitsluiting van zijn normale stoffelijke beperking. Kan hij dit niet opbrengen, dan zal hij door het volgen van bepaalde ritens die mogelijkheid toch voor zich kunnen scheppen. Naarmate zijn vertrouwen in innerlijke kracht en waarheid kleiner is, zal hij meer omvangrijke rituelen nodig hebben. Wie zich wil bezighouden met deze ritens beseffe wel, dat het de aandacht is die men geeft aan de rite welke bepalend is, niet de rite zelf. Ik wil een leder, die zich net deze dingen bezighoudt erop wijzen dat

a. een fout in de formule geen reële werking heeft, tenzij u dit gelooft,

b. hoe u uw krachten ook wilt gebruiken en waarop u ze ook wilt richten, uw concentratie is noodzakelijk: Gebruik voor deze concentratie bepaalde hulpmiddelen. Onder de hulpmiddelen die voor iedereen praktisch toegankelijk zijn zou ik u de volgende als richtlijn willen noemen.

1. Een voorwerp, dat voortdurend in uw nabijheid is of dat u bij zich draagt zonder dat u het regelmatig ziet, zodat een geconcentreerd beschouwen daarvan inderdaad bewust een verplaatsing in de toestand van magische werkelijkheid ten gevolge kan hebben.
2. Het hanteren van een bepaald woord of symbool. Gebruikt men een woord, dan dient men te beseffen dat het moet worden uitgesproken. Als het alleen wordt gedacht, is men te weinig ermee verbonden. Magische of magische woorden dienen dus altijd te worden gevoerd. Gaat het om symbolen, dan moeten ze ofwel onmiddellijk ter beschouwing aanwezig zijn, dan wel door ons zo worden vastgelegd dat zij voor ons en anderen kenbaar zijn, b.v. door ze te tekenen of op een andere wijze tijdelijk vast te leggen, al is het maar in zand.
3. Elk werken met paranormale krachten onverschillig van welke aard deze ook zijn betekent een verandering: van uw eigen werkelijkheid. Daar u echter niet bewust in die werkelijkheid kunt blijven leven en ervaren, is het noodzakelijk naar uw eigen werkelijkheid (de menselijke) terug te keren. Daarom dient elke magische handeling kenbaar beëindigd te worden en wel op een zodanige wijze dat men voor zichzelf bewust het contact, met eventuele krachten en werelden verbreekt.

DEEL III.

We weten allen dat de kosmos een zeer wonderlijk evenwicht van krachten is waarin vele stralingen een rol spelen, waarin allerlei evenwichten en zelfs bewegingssnelheden van invloed kunnen zijn op hetgeen er gebeurt. Om u een voorbeeld te geven: Er zijn bepaalde krachten in de kern van het Melkwegstelsel, die normaal geen uitwerking hebben op de aarde, omdat ze door tussenliggende sterrenmassa's worden afgeschermd. Indien echter die sterrenmassa's op de een of andere manier zo veranderen dat er een klein gaatje, i's waardoor de straling regelrecht naar de zon en de aarde kan gaan, dan betekent dit een verandering van leefmogelijkheid en leefomstandigheden op aarde, en daarbij zeer waarschijnlijk een lichte wijziging in de actie van de zon. Dit zal in het begin in de protuberans zeer sterk kenbaar zijn. Wij leven in de kosmos met al zijn: stralen en krachten. We kunnen niet aannemen dat al die krachten altijd beschikbaar zijn. Nu is er in het occultisme veel dat ons doet denken dat die krachten wel regelmatig beschikbaar zouden kunnen zijn. Bijvoorbeeld: In elk uur werkt een bepaalde engel uitbeelding van een kosmische kracht. Elke dag heeft een heerser uitbeelding van een kosmische kracht. Nu zijn de heersers meestal krachten, die binnen het zonnestelsel bestaan en als zodanig hebben ze wel enige betekenis. Maar je kunt toch niet zeggen: ze zijn alom tegenwoordig of: ze zijn werkelijk beheersend.

Als we te maken krijgen met de z.g. diepe magie, dan zullen we elk ogenblik dat we met krachten werken eerst astrologisch moeten bereiken. Daarnaast zullen we moeten ingaan op bepaalde harmonieën en daar hoort o.m. betekenis en getalsberekening bij. Een heel ingewikkeld geheel dus. De kosmische krachten op deze wijze gebruiken, kunnen slechts enkele specialisten juist doen. Vergeet één ding niet. Soms kun je die krachten even gemakkelijk hanteren als een kind een lucifer kan afstrijken, maar je weet nooit of je niet toevallig op een brandvrije vloer zit of op een hooiberg. Daarom is het verstandig om wat dat betreft dus voorzichtig te zijn.

We kunnen kosmische krachten echter wel erkennen, als ze aanwezig zijn. Het is deze erkenning, die in al het paranormale een grote betekenis heeft. Als ik weet dat we zuidenwind hebben en ik moet een ballon oplaten, dan weet ik dat die naar het noorden zal gaan. Ik meen, dat deze vergelijking duidelijk maakt waarom die richtingen voor ons belangrijk zijn.

Een deel van die invloeden kunnen we alleen aan ons eigen gedrag constateren. Een ander deel daarvan gehoorzaamt toch wel aan bepaalde regels. Die regels kunnen van betekenis zijn, als u bijzondere dingen tot stand wilt brengen waarbij kosmische krachten een rol spelen. Ik zal trachten hier een korte opsomming te geven van de krachten die voor u van betekenis zouden kunnen zijn. Ik geef hierbij een bij ons gebruikelijke aanduiding in kleur met daarnaast de z.g. magische aanduiding.

Wit licht.

Dit kan ook worden uitgedrukt als kracht van waarheid. Wit licht is altijd aanwezig. Alleen, de aanwezigheid van wit licht wordt kenbaar in de weerkaatsing van de kleuren die worden uitgestraald door de voorwerpen. Het is dus een kwestie van absorptie van het spectrum waarbij weerkaatsing een rol speelt. Voor het witte licht geldt: In de eerste plaats Indien wij op geestelijk niveau een beroep doen op het witte licht, dan is het altijd aanwezig. Wij kunnen deze kracht dus zonder meer gebruiken en zijn niet afhankelijk van de verschijnselen, die op aarde hiermede in verband zouden kunnen optreden.

In de tweede plaats: Ik kan het witte licht alleen door mijzelf laten werken. Ik kan het dus niet onmiddellijk op de aarde projecteren; tenzij deze in een periode van wit licht verkeert. Dit houdt in, dat ik zelf de kracht van het: witte licht moet kunnen verwerken wil ik die kunnen uitstralen.

Hoe stel ik mij wit licht voor?

In wit licht is al het kenbare aanwezig. Het kan voor de mens het best worden uitgebeeld door zonlicht of indien men daarover niet de beschikking heeft: een witte lichtende stip of de reflex van licht in glas of geslepen metaal. Bij deze concentratie kunnen we altijd de totale werkelijkheid op ons laten inwerken.

Wat kan met wit licht worden gedaan?

1. Wit licht onthult waarheid. Het geeft ons geen profetisch vermogen t.a.v. de toekomst, maar wel het vermogen tot ontleding van het heden. Het verborgene wordt kenbaar.

Doe een beroep op wit licht op het ogenblik dat u zich in een duistere situatie bevindt en aanvaard eerst alles wat dit licht in u aan de dag brengt, voordat u verdergaat en het probleem daarmee beschouwt.

2. Wit licht kan niet genezen, maar het kan wel aantonen wat de kwaal is. Wij gebruiken wit licht dus alleen om een diagnose te stellen, niet als het gaat om genezing.

3. Wit licht onthult de wegen. Het is niet noodzakelijk dat wij deze alle zullen gaan. Als wij een bepaald doel voor ogen hebben, dan kunnen wij het witte licht gebruiken om de verschillende wegen te zien die daarheen leiden. Het is dan altijd nog noodzakelijk dat wij zelf één van die wegen kiezen.

Rood licht.

Als wij spreken over emotionele kracht of ook wel natuurkracht dan gebruiken we daarvoor meestal de aanduiding: rood. Wij hebben dan te maken met natuurlijke en instinctieve waarden.

Als wij een beroep doen op rood licht, dan betekent dit dat wij een grote zelfbeheersing moeten hebben. Al kan rood licht naar anderen uitgestraald hen heel vaak uit een lethargie wekken, in bepaalde gevallen moet geven, een genezing tot stand brengen, bepaalde illusies doorbreken, toch moeten we begrijpen dat het gebruik van dit ene facet van het witte licht voor ons bijzonder gevaarlijk kan zijn. Het betekent nl. dat wij alle in ons aanwezige natuurlijke elementen volledig kracht en vrijheid geven: Slechts indien we blijven beseffen wat wij doen en op grond daarvan ook wat wij bewust willen doen, is het mogelijk daarmee iets te bereiken.

Het gebruik van rood licht.

Het kan gebruikt worden voor genezing, maar alleen indien we te maken hebben met lethargie of gebrek aan moed. Rood licht kan verder gebruikt worden in alle vormen van magie, die direct betrekking hebben op menselijke kwaliteiten. Liefdesmagie, haatmagie e.d. werken daarmee.

Het rode licht zelf in zijn structuur bereikt ons uit de kosmos niet regelmatig. Er kan worden gesteld, dat het gemiddelde ritme waarmee het rode licht optreedt is ongeveer 3 jaar toenemende lange frequenties van rood licht waarin gemiddeld per fase dit licht 3 weken intens werkzaam is. Het loopt dan langzaam op en aan het einde van de 3 jaar is deze rood invloed ongeveer 6 maanden werkzaam. Als op aarde het rode licht werkt, kunt u dat constateren aan het volgende

a. Mensen reageren voortdurend onbeheerst"

b. Men is gulzig, men is onredelijk.

c. Vele mensen hebben een voor hen ongewone vitaliteit. Ze gebruiken die echter meestal voor lichamelijke activiteiten, niet voor geestelijke.

Wat betreft de meer mentale bezigheden van de mens kan worden opgemerkt, dat bij rood licht alles door nevengedachten wordt getint. Het is dus niet zo dat u zuiver denkt. Als u denkt aan b.v. kosmische liefde, dan ziet u daar een wel zeer menselijke uiting onmiddellijk bij. Denkt u aan de goddelijke toorn, dan ziet u uzelf iemand een schop onder het zitvlak geven.

Wanneer dit optreedt, weet u; er is rood licht, een rood invloed.

Wij zitten, nu (6.3. 75) aan het einde van zo'n cyclus van 3 jaar. Dat wil zeggen, dat er nu perioden van rood licht kunnen voorkomen met een gemiddelde duur van ongeveer 2, 3 maanden. Het volgend jaar moeten we rekenen op een periode van ongeveer 6 maanden. Dat begint in december en het herhaalt zich in augustus. Daarna breekt het af en is er gedurende

7 jaar een cyclus waarin het rode licht kosmisch alleen enkele dagen en niet bijzonder sterk aanwezig is. Dit om enige oriëntatie mogelijk te maken.

Wie met rood licht wil werken zal dit niet alleen kunnen doen door middel van zijn voorstellingsvermogen, wat bij het witte licht wel mogelijk is. Het rode licht kan alleen worden beseft als respons op een lichamelijke conditie of beleving. Vandaar dat degenen die ooit werkten met het rode licht meestal orgiastische riten kenden. Wij zullen dat rode licht zelden helemaal goed kunnen gebruiken. Het is daarom beter hiervan af te zien. Weten wij dat rond ons dit rode licht actief is, dan dienen wij voornamelijk een beroep te doen op, wit licht. Het witte licht namelijk tekent de effecten van het rode licht niet, maar maakt duidelijk wat zij betekenen en geven ons de mogelijkheid daarin een gerichtheid tot stand te brengen, die voor ons aanvaardbaar is. Rood wordt vaak geassocieerd met Mars. Maar het kosmische rode licht wordt niet door de Mars omloop bepaald.

Blauw licht.

Dit komt gemiddeld 4 keer per jaar voor in afwijkende intensiteit en frequenties. Het blauwe licht werkt op aarde in met een frequentie van ongeveer één werkelijk intense periode per 400 jaar. Een dergelijke intense periode betekent echter wel, dat deze invloed circa 20 jaar continu aanwezig is en daarna met tussenpozen van ongeveer 50 jaar zich nog enkele malen herhaalt; dus 150 jaar. In die 150 jaar zijn 60 jaar van werkelijk intens blauw licht. Deze kosmische invloed rust niet. De frequentie herhaalt zich dus voortdurend. In tussenliggende perioden zal het blauwe licht steeds voor enkele dagen, een enkele maal voor een week, actief zijn. Maar het zal in die activiteit bijna altijd worden overschaduwed door rood licht, gouden licht of wit licht, die dan gelijktijdig actief zijn.

Wat betekent dit blauwe licht ook wel genoemd: de kracht der wijsheid?

Het is verstandelijk denken waarbij we niet moeten denken aan logisch denken. Het is het vermogen tot registreren, erkennen, samenvoegen en het trekken van conclusies. Het geeft een bijzonder vermogen tot analyse, daarnaast ook synthese: het samenvoegen van aanwezige elementen tot een nieuwe, meer betekenende eenheid. Blauw licht kunnen we niet zonder meer oproepen. Dat geldt alleen voor wit licht en het z.g. gouden licht. Maar wij kunnen wel het witte licht erkennen en daaruit ons doel "wijsheid" stellen. Dan zullen we niet op zuiver verstandelijk niveau maar eerder door dromen en visioenen of inspiraties, die niet geheel redelijk verklaarbaar zijn de inwerking die wij blauw plagen te noemen ondergaan en tot bijzondere, juiste inzichten en omschrijvingen kunnen komen. Indien u van blauw licht gebruik wilt maken, zult u wel het volgende moeten beseffen:

Wie blauw licht oproept, roept een redelijkheid op die niet ongedaan kan worden gemaakt. Een besef, dat in deze tendens is verworven, kan dus niet meer teniet worden gedaan ook als u dat besef op zichzelf betreurenswaard vindt. Een mogelijkheid, die in het blauwe licht is beseft, hoeft niet altijd verwezenlijkt te worden. Maar de mogelijkheid tot verwezenlijking in u aanwezig zal via u kunnen doorstralen naar anderen. Een concept dat in u bestaat, kan door u dus nimmer geheel worden onderdrukt.

Het blauwe licht kan door de normale mens worden gebruikt om;

- a. een juister inzicht te krijgen in eigen zakelijke mogelijkheden en verhoudingen;
- b. een juister inzicht te krijgen in eigen geloof en de betekenis daarvan;
- c. het vinden van voor het "ik" de juiste benaderingen van paranormale krachten.

Op anderen gericht kun je er betrekkelijk weinig mee doen. Wel kun je soms dit blauwe licht delen met anderen die b.v. ziek zijn of emotioneel in de war en die in redelijkheid hun veerkracht zouden kunnen terugwinnen.

Naast dit blauw zijn daar ook paars, purper, kortom, de mystieke kleuren. Deze kleuren zijn in feite mengkleuren. Het mystieke paars zullen we nooit kunnen verkrijgen zonder dat blauw, wit en de factor rood daarin aanwezig zijn. Het zijn dus altijd combinaties. Daarom kunnen we zeggen: Een mystieke beleving is alleen mogelijk, indien een beheerste emotionaliteit, een

vergroot kenvermogen en een vergrote werkelijkheidszin gezamenlijk actief zijn. Daardoor wordt mogelijk gemaakt het eigen bewustzijn te verplaatsen naar andere werelden, die echter volkomen reëel beseft en beleefd kunnen worden. De uitdrukking ervan voor de mens geschiedt meestal in symbolen voor zover het die delen betreft welke niet zijn weer te geven in menselijke beelden en associaties.

Het gouden licht of de levende kracht.

Deze straling is kosmisch in deze zijn; zij bestaat als stoffelijke energie in het gehele Melkwegstelselverhoudingen daarvan bepalen o.m. de versnellingen van bepaalde sterren en hun planeten binnen het geheel. Als deze kracht optreedt op het niveau van de materie, is zij levenskracht en energie. Als ze energie is, dan is ze bruikbaar ter bevordering van b.v. telekinetische effecten, het verkrijgen van buitengewoon uithoudingsvermogen, het tot stand brengen van genezingen door sterke toevoeging van levensenergie. Dit gouden licht kunnen wij ons altijd voorstellen op geestelijk niveau.

Het gouden licht heeft een frequentie van gemiddeld 7 jaar.

In die 7 jaar hebben wij ongeveer 1 jaar waarin het gouden licht regelmatig voorkomt in perioden tussen de 2 en 5 weken; dit is variabel en kan niet zonder meer worden gesteld. Het is dit moeten we ook goed onthouden in onze omgeving alleen constateerbaar aan een toenemen van energie waarbij ook duidelijk formulering en vooral ook scherp reactievermogen van zowel medemensen als ook van plant en dier merkbaar worden. Als deze factoren er zijn, dan is het gouden licht in stoffelijke zin aanwezig. Wij kunnen dit stoffelijke. gouden licht gebruiken om onze eigen energie te vergroten en daardoor kunnen wij ook gemakkelijker energie projecteren.

Het geestelijk gouden licht is voor ons voortdurend bereikbaar, zodat we hier niet afhankelijk zijn van verschijnselen rond ons en van de aanwezigheid van bepaalde kosmische krachtverhoudingen.

Wie zich dit gouden licht voorstelt, moet het volgende onthouden: In deze voorstelling is het nimmer een gewoon gouden vlak; het is altijd levend. Als we te maken hebben met deze kracht en we voelen dit goud, dan geldt het volgende:

Zorg, dat handen, benen en voeten niet gekruist zijn, tenzij op de juiste manier. Dat betekent: je kunt wel in de z.g. kleermakerszit (de lotushouding) zitten, maar dan moeten de handen met de vingertoppen en polsen tegen elkaar gehouden worden voor het borstchakra of geopend ter hoogte van de schouders. In alle andere gevallen is elke houding aanvaardbaar waarin de ledematen niet gekruist zijn en de armen niet stijf tegen het lichaam aan liggen, maar altijd los ervan.

Het opnemen van de geestelijke energie is mogelijk. De geestelijke energie geeft ons vermogens op niveaus als van Zomerland en van enkele daarboven liggende sferen.

Wij zullen die kracht niet. onmiddellijk als levenskracht kunnen ontladen, maar wel als een geestelijke kracht. naar iemand kunnen toezenden, zodat deze zelf daardoor wordt aangespoord meer energie op te nemen.

Het kan van heel groot belang zijn voor iemand die b.v. moeilijkheden. heeft, of iemand die op reis gaat en beter moet reageren, ook wel iemand die moeite heeft met de zintuiglijke reacties waarbij het effect niet mechanisch is. In al deze gevallen kunnen we het gouden licht zonder meer gebruiken. U kunt iemand in een bundel wit licht of gouden licht zetten allen door de gedachten. U werkt in het witte licht ook vanuit de stoffelijke kosmos en daarnaast uit de geestelijke kosmos. In het gouden licht werkt u alleen uit de geestelijke kosmos., tenzij er op dat ogenblik op aarde een stoffelijke goud tendens is.

Hier heb ik een paar aanwijzingen gegeven voor de kleuren van licht waarover u wel eens heeft gehoord. Wij kunnen deze kosmische tendensen vervangen (dit is voor u heel belangrijk, overdenkt u dit nog eens goed), indien wij ons innerlijk bewust kunnen worden van de betekenis van de kosmische stroming, die wij willen gebruiken. Op dat ogenblik kunnen wij in ons een resonantie opzetten waardoor ons wezen, verbonden met de totale materiële en

geestelijke kosmos de noodzakelijke krachten ontvangt: In dergelijke gevallen echter is het heel erg belangrijk dat men ook volledig juiste richtlijnen geeft. De kracht, die uit het "ik" voortkomt namelijk wordt mede bepaald door de eigenschappen van dit "ik". Als een stotteraar probeert een ander welsprekendheid te leren, zal de andere gaan stotteren: U moet dus niet zeggen: het spreken zoals ik het ken, maar u moet het beeld van idee overdraging nemen. Je kunt niet zeggen deze mens moet morgen harder lopen. U kunt wel zeggen: deze mens moet zich beter bewust worden van zijn vermogen om zijn totale faculteit te gebruiken en hij moet daartoe de lust gevoelen. U moet uitgaan van hetgeen een mens in zichzelf kan gevoelen.

Enkele kleine aanwijzingen van meer magische aard.

1. Wie magische krachten gebruikt, doet dat op grond van de overtuiging dat hij deze kracht bezit. Dan is het ook niet nodig om daar verdere versieringen bij te voegen. Alleen hij, die twijfelt aan het bezit van die krachten, heeft behoefte aan bijkomstigheden waardoor hij voor zichzelf de zekerheid dat de kracht werkt, vergroot.
2. Niets is onmogelijk behalve datgene wat wij zelf onmogelijk noemen. Dat is theoretisch waar. In de praktijk zijn wij ongeacht de wijze waarop wij redeneren emotioneel niet in staat om bepaalde zaken als mogelijk te ervaren. En waar deze emotionele afwijzing bestaat, kunnen wij niet door gebruik van de ratio en zelfsuggestie dit zonder meer teniet doen. Waar wij voelen dat er een onmogelijkheid is, moeten wij een figuur creëren die die mogelijkheid wel bezit of een kracht of figuur aanroepen in wie wij die mogelijkheid vermoeden. Een beroep doen op engelen; God, goden of wat dan ook is in dergelijke gevallen noodzakelijk, tenzij wij een alterego weten op te bouwen waarin we de onbeperkteheid van krachten hebben gelegd, die zo onze eigen beperking van kracht a.h.w: neutraliseert.
3. Hoog geestelijke krachten kunnen alleen werken voor degenen die in staat zijn hoog geestelijke invloeden te verwerken. Dit moet u goed onthouden. Indien u dus zoudt kunnen beschikken over hooggeestelijke krachten en u zoudt deze zonder meer op een ander willen projecteren die zich van niets bewust is, dan heeft u grote kans dat u daarmee schade aanricht. Ga dan maar liever van lagere en meer menselijke waarden uit, tenzij u zeker bent dat degene met wie u test wilt doen of met wie u op deze wijze contact wilt opnemen zelf in staat is die hoog geestelijke kracht te verwerken en te beleven.

Dit zijn richtlijnen. Als u deze dingen overweegt, zult u tot bepaalde conclusies komen. Indien deze conclusies voor u persoonlijk juist en onaantastbaar zijn, dan zijn ze voor u het enig juiste uitgangspunt voor uw werken met paranormale krachten.

Ten laatste heb ik geprobeerd u het een en ander duidelijk te maken over wit licht, rood licht enz. Er zijn heel veel mensen, die zich daar erg druk over maken. Wij moeten weten dat die dingen bestaan. We moeten ongeveer weten wat ze kunnen betekenen. We moeten zelfs als het even kan begrijpen hoe ze eventueel bruikbaar zijn. Het betekent niet dat wij ons hele streven van dit licht afhankelijk moeten maken. Het betekent slechts dat wij dit licht kunnen gebruiken, indien wij nog geen weg hebben gevonden om het door eigen bewustzijn beter te doen. Alle magie, alle paranormaal streven is eigenlijk samen te vatten in enkele woorden.

Alle regels die er zijn gelden voor een algemene werkelijkheid en zijn daarvan hoogstens een benadering.

Al het werk dat u doet met deze krachten berust op een persoonlijke werkelijkheid en kan als zodanig door deze regels niet zonder meer worden bepaald. Als u regels of systemen deel maken, van uw persoonlijke werkelijkheid, dan kunt u daarmee inderdaad iets bereiken. Doet u dat niet, dan zult u moeten zoeken naar de wegen, die in uw persoonlijke werkelijkheid de meest belangrijke zijn.

Mijn laatste opmerking: Misschien heeft u het gevoel van nu ja, we zijn toch maar beperkte mensen. Als u gelooft in een beperking, dan bezit u die. Maar als u gelooft dat u meer krachten heeft, dan moet u altijd begrijpen dat alleen een dwaas zijn krachten verspilt.

Paranormale krachten, magische krachten en mogelijkheden gebruik je alleen daar waar je de noodzaak ertoe volledig ervaart en erkent. En je gaat zeker niet op zoek naar iemand voor wie je een beetje magie kunt bedrijven of die je paranormaal kunt helpen. Ik ken geen grotere dwazen dan de mensen die met een gave tot genezen in zich rondlopen om te vragen, of er nog iemand hoofdpijn heeft die ze kunnen helpen.

U moet gewoon uitgaan van dit standpunt, alle gebeuren in mijn leven behoort in het patroon van mijn bestaan. Indien daarin factoren opduiken waarvan u het paranormale kunt gebruiken, dan moet u dit doen. Maar u hoeft geen enkele situatie te scheppen of te zoeken waarin u die krachten kunt gebruiken. Want het gebruik van die krachten op zichzelf is geen verdienste. Slechts het gebruik van die krachten in overeenstemming met uw wezen, persoonlijkheid en mogelijkheid betekent een verruiming van uw besef en daarmee van uw persoonlijkheid.

Ik hoop dan ook, dat u op grond van dit alles nu niet opeens zult losbarsten in experimenten, tenzij het experimenten zijn die u alleen doet om u bewust te worden van het feit dat u over krachten beschikt en als het nodig is daarover ook inderdaad zult kunnen beschikken in uw leven en in uw contact met anderen.

HET BIJGELOOF ROND PASEN

Als wij ons bezighouden met het christelijk paasfeest, dan vergeten we maar al te vaak dat het eigenlijk een lentefeest is geweest. Als men ziet, dat gedurende het paasfeest vuur wordt ontstoken (in de kerken is dat dan het aansteken van de paaskaars), dan realiseert men zich niet dat er een hele hoop bijgeloof in zit.

In de oude tijd werd er in deze streken rond de periode van Kerstmis (midwinter) een vuur ontstoken en de rook ervan ging door de boomgaarden. Dat betekende vruchtbaarheid voor de boomgaarden. Maar je moest er dubbel zeker van zijn en daarom werd met Pasen nog een vuur ontstoken. Want als een boomgaard vrucht gaat dragen, dan trekt die toch wel demonen aan, zo dacht men. Daarom moest er dus een paasvuur worden ontstoken om de demonen te verdrijven.

Ergens anders denken ze dat de demonen worden aangetrokken door vruchtbare kudden met veel jong vee. En om de weiden te vrijwaren tegen allerlei ziekten (miltvuur e.d.) maakten ze grote vuurraderen, die ze van een berghelling lieten afrollen, zodat waar het spoor van vuur reinigend doorheen is gegaan daar geen demonen meer zijn die aan de kudde kunnen komen. (Wat dat betreft vraag ik me wel eens af, waarom ze hier met Pasen ook niet een vuur ontsteken, al is het alleen maar om hun aandelen voor te grote koersdalingen te behoeden.) Het is dus bijgeloof.

Men denkt, Pasen is het feest van de opstanding. Maar opstanding betekent gelijktijdig ook dat we te maken krijgen met de krachten van licht, die de hel te boven zijn gekomen.

Er zijn op de wereld bepaalde streken waar men rond het paasfeest grote dodenfeesten houdt. Men gaat dan op bezoek bij de doden. Men brengt daar zelfs speciale broodjes in de vorm van een doodkist mee, suikergoed in de vorm van schedeltjes of skeletjes (Mexico). Kortom, de dood wordt uitgebeeld. De dood komt tot leven. Nu denkt u: dat is een aardig volksgebruik. Magisch betekent het echter, iets anders.

Het betekent dat de levende de dood aanvaardt als deel van zijn bestaan. Het is een poging om de grens tussen leven en dood te verbreken. En als het volksgeloof nu zegt, dat als je dat doet je daardoor zegen zult krijgen, dan is dat bijgeloof. Maar als je zegt, dat door de mentaliteit die zo wordt geschapen de inwerking van de geest op de materie veel groter en sterker kan worden, dan heb je weer gelijk.

Enkele Zuid-Amerikaanse indianenstammen kennen ook rond de tijd van Pasen (bij hen is dat bij het aanbreken van de herfst, want u zit in het noordelijk halfmond en zij in het zuidelijk) het eten van bepaalde vruchten of het roken van bepaalde stoffen in een rituele gemeenschap. De bedoeling hiervan is alweer om zo in contact te komen met de wereld van de doden en je dank uit te spreken voor wat je genoten hebt, maar gelijktijdig ook om raad te krijgen voor wat je moet doen in de komende tijd waarin veranderingen te verwachten zijn. In deze gevallen is

het bijgeloof, dat je alleen door het nuttigen van die vruchten of door het roken van bepaalde kruiden dit contact tot stand kunt brengen. De werkelijkheid is dat de mens, die zich daarop concentreert inderdaad uit de geest allerlei raad kan ontvangen.

Een heel aardig bijgeloof vinden we zowel in delen van Afrika als ook in die delen van de wereld waar men zich bezighoudt met de overblijfselen van negergodsdiensten; d.w.z. dat het in het zuiden van de Ver. Staten net zo goed gebeurt als in Brazilië, Mexico, Haïti enz. In die streken namelijk wordt juist tegen het paasfeest het feest van de god van de dood en van de god van het leven gevierd. In de voodoo betekent dit het

samenbrengen van de elementen: de vermenging van aarde, water, vuur en lucht. Daarnaast zien we ook het uitbeelden van een kruisigingsritueel, als er christelijke invloeden of het uitbeelden van het z.g. bloedloze offer, als we te maken hebben met de oorspronkelijke Afrikaanse ritën.

In deze gevallen is het kruisoffer vaak de werkelijke kruisdood van een dier, soms zelfs van een mens. Het bloedloze offer van de voodoo is in feite een hypnose waardoor iemand zozeer wordt gesuggereerd dat hij sterft, dat hij inderdaad ook sterft. In beide gevallen wordt het offer beschouwd als een bode naar de goden en zal de eenheid van de elementen, die daarin een rol speelt de mens de mogelijkheid geven de elementen te beheersen. De bode naar de goden namelijk brengt de kracht van de god terug naar de mens, die de elementen heeft samengebracht en die ze nu naar eigen behoefte kan scheiden of samenvoegen voor de komende periode. Het bijgeloof is, dat de mens hierdoor macht krijgt ook over het weer, de vruchtbaarheid van de aarde en dergelijke. De werkelijkheid van deze bijeenkomsten is, dat men grote contacten krijgt met de bezielde delen van de natuur én dat men daardoor toch wel instaat is om b.v. met lucht, water en aard geesten zekere resonanties te bereiken, zodat men wordt gewaarschuwd voor bepaalde dingen die niet aangenaam zijn en daarnaast ook hun hulp weet te verkrijgen voor zover de omstandigheden dat gedogen om het eigen welzijn te bevorderen.

Het paasfeest is het feest van dood en leven; de samenvoeging van dood en leven. Ongeacht het bijgeloof dat er bestaat, moeten we begrijpen dat samenvoeging: van dood en leven ongeveer hetzelfde is als wakker zijn en slapen. Het is het samenbrengen van de innerlijke wereld en de uiterlijke wereld. Het is het samenbrengen van de krachten waarover de mens beschikt en de wereld waarin hij meent te vertoeven. Als zodanig hebben deze ritën en bijgelovigheden rond het paasfeest dus wel een bijzondere betekenis.

De mens kan zich kennelijk niet voorstellen dat hij leeft in een oneindige wereld van krachten en dat hij die krachten zonder meer kan gebruiken. Hij realiseert zich ook niet ofschoon de Atlanten dat eens wel deden dat er lichtende krachten en goden zijn die tot de mens spreken, indien deze bereid is hen aan te horen.

In alle magisch ritueel binnen de kerken en daarbuiten, in alle pogingen tot beïnvloeding van weer vruchtbaarheid, kortom, van de totaliteit van het bestaan tracht de mens zijn droomwereld te laten domineren boven de werkelijkheid waarin hij bestaat of meent te bestaan. Je zou kunnen zeggen, dat die bijgelovigheden rond Pasen, meer nog zelfs dan die rond het kerstfeest, duidelijk maken hoe de mens er onbewust steeds weer naar streeft het geheel van zijn innerlijke dromen en waarden te laten prevaleren boven de feiten, die hij reeds als werkelijkheid heeft aangenomen en ondergaan.

Mijn conclusie is, dat de mens die dit in bijgeloof doet, soms gedeeltelijk resultaten kan behalen. De mens echter die dit bewust doet, kan een steeds groter deel van geestelijke waarheid, kracht en, mogelijkheid in zijn stoffelijke wereld doen geldera en daarmee zeer veel van de illusies, die de wereld voor hem beheersen teniet doen. Het is een terugkeer naar de werkelijkheid.

Misschien dat voor ons de paasgedachten dan ook kan gelden in dier voege, dat wij sterven voor de schijn waarin wij leven om op te staan in de werkelijkheid waartoe wij behoren en ons bewust van de kracht, die in ons leeft onze eigen wegen te gaan, totdat wij kunnen oprijzen naar de hemel zelf.

STILTE

Wat is stilte? Menselijke stilte is niet afwezigheid van geluid, maar de afwezigheid van: het overheersende geluid.

Als een mens zegt; Het is. stil, dan is er altijd wel ergens op de achtergrond het geluid van insecten., het ruisen van bomen. Dan is er ergens in de verte toch nog wel het geluid dat zegt, dat je behoort in de menselijke wereld. En zelfs als je in de eenzaamheid van de woestijn bent, dan is er het geritsel van de zandkorrels en ergens een vage beweging, die je niet helemaal kunt constateren.

Absolute stilte bestaat voor ons niet. Want waar de stilte te groot wordt, daar gaan wij zelf spreken, omdat wij de stilte als een leegte niet kunnen aanvaarden. Maar als wij bewust de stilte zoeken door onszelf tot rust te brengen, dan worden we wakker voor die geluiden welke normalerwijze door ons worden gedomineerd door onze rumoerige bezigheid van leven en denken.

In heel de kosmos spreken tienduizenden stemmen voortdurend. Altijd weer zeggen ze ons waar de kracht is, waar we moeten gaan, wat we moeten doen. Maar alleen als we de stilte in onszelf kunnen bereiken, dan horen we eerst vaag als het ruisen van de zee deze stem en langzaam maar zeker horen we de verschillende stemmen, totdat één daarvan woorden spreekt die we verstaan. Die woorden zijn de boodschap die de schijnbare stilte ons brengt. De boodschap van een eeuwige verbondenheid, maar ook van een werkelijkheid die verder reikt dan wij in onze luidruchtigheid plegen te beseffen.

VERLANGEN

Zit daarin niet het woord lang, lengte? Mijn verlangen maakt de tijd steeds langer. Maar indien ik niet verlang, maar, alleen besef: eens zal het komen, dan gaat de tijd snel. De afstand tussen mij en de bereiking wordt door het verlangen trager, groter, oneindig misschien. Maar door de aanvaarding in mijzelf dat eens zal zijn wat ik nu alleen maar denk, wenselijk acht, smelten tijd en ruimte samen en verwezenlijkt zich wat bij mij waarlijk behoort en wat deel is van mijn wezen.

Zo verlang niet teveel. Aanvaard de dag. Geef uzelf aan de dag. Leef de ogenblikken van nu en weet dat de dromen van hoogheid in u eens waar kunnen. worden. Laat ze tot u komen door te leven met de dag, want het verlangen maakt ons blind voor het heden.

Wie blind is voor heden, zal niet de juiste weg kunnen gaan die nodig is om zijn voleinding te vinden.

LES 7 - BEWEGING

Als we magie bedrijven, brengen we eigenlijk de zaak in beweging.

We verbreken een sleur, een regelmaat, soms een traditie. Menigeen vraagt zich af, hoe je dat nu het best kunt doen: Om dat te begrijpen en te weten moet je een beetje inzicht hebben in de wereld van geesten, demonen en wat dies meer zij. In de praktijk kunnen we da t ongeveer als volgt formuleren.

Een lichtende geest zal nooit door uw bevelen kunnen wonden geregeerd. Hij zal echter antwoorden op elke vraag die in overeenstemming is met zijn wezens zodat uw behoeven en zijn streven harmonisch moeten zijn:

Een minder lichtende geest gedraagt zich heel anders. Hij heeft een grote weerzin tegen het helpen van een mens. Dat moet men dan overwinnen. Misschien mag ik hier een eenvoudige boerengelijkenis gebruiken. Als je een varken hebt dat niet wil lopen, dan trek je het aan zijn staart waarop het dier zich onmiddellijk begint te bewegen in de richting, die tegengesteld is aan de uitgeoefende druk. Als je dus een demon hebt, dan moet je hem eigenlijk brengen in een situatie waardoor het voor hem pijnlijker is om niets te doen dan om iets te doen. Maar aan de andere kant, zoals de boer zei: "Om een varken te loaten bewege moet je aan de steert trekken, maar je moet wel eerst zorgen dat je 't hebt wil je an de steert trekken kunnen." En daar zit nu juist de grote moeilijkheid hoe krijg je contact met bepaalde entiteiten?

Het contact is eenvoudig genoeg. De meeste mensen realiseren zich dat niet. U heeft voortdurend contact met entiteiten. Maar omdat u het zich niet realiseert, ontstaat er zelden een door u bepaalde beweging; dus een door u bepaalde ontwikkeling. U denkt; Op het ogenblik dat uw denken intens genoeg is of uw emotie diep genoeg en daarin een vaste gerichtheid tot uiting komt, scheidt u automatisch een harmonie met alle gelijkgestemden die in de omgeving zijn.

Dat wil zeggen, dat u in de praktijk net elke gedachte wel ergens houvast kunt vinden. Maar een entiteit reageert natuurlijk niet op een vluchtige gedachte. Er moet dus sprake zijn van een zekere continuïteit in de gedachten, zowel als eventueel in de emotie. Is dit het geval, dan zal de entiteit reageren. Maar als u een stemming heeft van: hé het is weer niets", of: "ba, ik heb geen zin", dan zal die entiteit zeggen: "Dat kan ik met je meevoelen" en blijft ze samen met u daarover mediteren. Uw depressieve gedachten worden plan meestal wat intenser er voor de rest gebeurt er niets. Maar als u nu zegt; Die depressie kan ik op een bepaalde manier opheffen, dan zult u daarmee minder entiteiten aantrekken die de depressie wel kunnen begrijpen en gelijktijdig het bestrijden ervan redelijk vinden. Dat zijn dan lichtende geesten. Daarmee kunt u verder weinig doen.

Maar als u een idee heeft van de manier waarop uw depressie kan worden verdreven er is harmonie, dan heeft u daarmee een beweging veroorzaakt in de door u gestelde richting. zo'n entiteit zal dan zijn krachten doen gelden om de vervulling van hetgeen u denkt mogelijk te maken. Hij doet geen wonder, hij verandert niet alles opeens, maar hij scheidt een situatie waarin die mogelijkheid sneller voor u optreedt.

Bent u alleen depressief, dan krijgt u meestal met kwade jongens te doen Als u b.v. denkt: ik wilde dat die vent dood viel, ach, dan is er altijd wel iemand die daarmee harmonisch is. Het is heel eigenaardig, maar het destructieve element in de mens blijft vooral in de duistere geest lange tijd bewaard.

Nu kan het zijn dat u het gevoel krijgt: er staat iemand achter mij, er is iemand hier om mij heen. Dan kan die gedachte worden uitgewerkt. Ik ga dus een plan maken: dat zou zo en zo moeten gebeuren. Als je dat nu denkt, krijg je door het uitsturen van de gedachten iemand, die probeert datzelfde tegen jou uit te spelen. Dan moet je daar tegenover een beeld stellen

van wat er allemaal voor lieflijks en goeds uit voort zou kunnen komen, indien het niet zou gebeuren. Dan heb je dus de varkenstruc toegepast. Het verweer tegen de goede mogelijkheid wordt bij die entiteit dan zo groot dat hij gewoon geen lust meer heeft om u aan te vallen. Hij wil die mogelijkheid uitschakelen en aangezien hij is afgestemd op uw plan, gaat hij dat a.h.w. helpen verwezenlijken. Als u het doet zoals ik het heb gezegd, zonder dat u bijzondere plechtigheden daarbij gebruikt, dan bereikt u meestal niet veel meer dan een aantal nachtmerries bij degenen op wie u zich richt; en dat is toch wel erg genoeg.

Als wij op deze manier te werk gaan, dan kunnen we een entiteit in beweging brengen. Wij kunnen ervoor zorgen dat zijn krachten en vermogens met de onze parallel gaan lopen en dat daardoor de door ons beoogde doeleinden worden verwezenlijkt of dichter bij de verwezenlijking komen.

Zo gesteld is het allemaal natuurlijk erg aardig, maar als we nu toevallig eens niet willen werken met entiteiten, want die zijn soms erg lastig, dan moeten we toch proberen de zaak in beweging te brengen.

We gaan dan uit van de wereld waarin wij leven. Die wereld heeft een bepaalde sfeer of uitstraling. Indien die uitstraling negatief is, zal ik nooit iets met een negatieve reactie kunnen bewerken. Ik kan alleen iets bereiken, indien ik daar een kracht tegenover stel. Die kracht moet niet het gehele negativisme aanvallen, maar een bepaald punt daarvan zeer definitief ontkrachten en daarvoor in de plaats iets anders stellen. U zult zeggen: Hoe is dat mogelijk?

Er is een verhaaltje over een man, die ditzelfde principe had gevonden. Die man, een Engelsman, had zo genoeg van alle ellende dat hij voor de Bank van Engeland ging staan en daar begon van harte om te lachen. Toen scheurden de muren van de Bank van Engeland. Hij dacht toen; Ik heb nog wat geld op mijn rekening staan en liep naar The House of Parliament. Daar wilde hij weer beginnen te lachen, maar een verstandig man heeft hem toen daar neergeschoten. Dit is maar een verhaaltje, maar er zit iets in. Als wij ernst belachelijk kunnen maken, dan betekent dit dat wij de ernst doorbreken. Als het nu werkelijk een ernstige en eerlijke zaak is, dan bereiken we niets. Maar hoeveel pseudo ernst wordt er niet verkocht? Hoeveel mooie toespraken krijgt u niet te horen en hoeveel fraaie plannen worden er niet ontwikkeld, die eigenlijk niet serieus gemeend zijn? Dan kan een enkele lach voldoende zijn om zoiets door te prikken. Want de mensen, die zo spreken, weven a.h.w. een soort net waarin ze de verlangens en de emoties van hun gehoor verzamelen; ze krijgen dus greep erop. En als er nu een mens is die terecht er. op een ogenblik dat het voor iedereen kenbaar zou kunnen zijn begint te lachen, dan zijn er enkelen verontwaardigd en een paar beginnen te lachen, maar de sfeer is weg. Het deel, dat met die redevoering werd beoogd, kan niet meer bereikt worden. Dit is een heel eenvoudig voorbeeld.

Het zal voor veel mensen niet zo vaak voorkomen dat ze op een vergadering opeens de behoefte gevoelen te gaan lachen. De meeste mensen weten dat vergaderingen belachelijk zijn, daarom bezoeken zij ze niet.

Maar het kan; zijn dat u in een huis komt waar een zeer duistere, depressieve sfeer hangt: Dit is gefixeerd. Het is een eilandje van duister dat nergens door beroerd schijnt te worden. Hoe kun je dat in beweging brengen, hoe kun je die duisternis breken zodat er weer licht komt?

De methode hiervoor is natuurlijk sterk afhankelijk van uw eigen reactie. Maar in alle duisternis, in alle somberheid is over het algemeen toch wel een element van hoop te vinden, een gedachte van genegenheid misschien of en dat is ook mogelijk alleen maar een gedachte van vrolijkheid. Als u uw eigen afstemming heeft gevonden, dan kunt u die sfeer doorbreken door uw emotie of dat nu genegenheid is, een begrip van vrolijkheid of wat anders zeer sterk en geconcentreerd uit te stralen en mede. in uw gedrag tot uiting te laten komen. En nu het wonderlijke een duistere sfeer in een huis is over het algemeen nogal sterk, die blijft tamelijk lang hangen. Indien u op deze manier die sfeer breekt, dan kunt u niet het duister zonder meer verdrijven, maar u kunt wel de greep, die dat duister heeft op degenen die er zich in bewegen, breken.

Het is soms ontzettend moeilijk om iets in beweging te zetten. Een van de meest bekende voorbeelden is iemand, die zich ziek voelt, zichzelf beklagt en er voortdurend mee bezig blijft.

Die persoon maakt zichzelf gewoon zieker en de werkelijke ziekte wordt daardoor zo sterk geactiveerd dat het bijna onmogelijk is om zo iemand daar uit te halen. De eenvoudigste methode zou hier zijn; geef zo iemand een flink pak slaag. Dan is hij zo verontwaardigd dat hij vergeet ziek te zijn. Maar aangezien de meeste mensen een dergelijke methode niet kunnen gebruiken, bestaat er nog wel een andere: Trek u van al die duisternis en klachten niets aan. Probeer de persoon in kwestie ertoe te brengen iets te doen of een reactie te tonen, die niet in overeenstemming is met zijn beeld van zijn ziekte, zijn kwaal, zijn gebrek, zijn beperktheid etc. Wijs daarop en grinnik er veel betekend bij. Ga dan rustig over tot de orde van de dag. Maar houd in uw gedachten voortdurend vast, dat kun je dus wel. De persoon zal in het begin misschien depressief reageren, maar omdat daar geen enkele reactie op komt, zal hij geneigd zijn het positieve moment te herhalen en nu bewuster. Hiermee is een groot gedeelte van de waan gebroken en krijgen we weer een positieve ontwikkeling.

Met deze voorbeelden heb ik geprobeerd te illustreren dat het niet zo moeilijk is de zaak in beweging te brengen, maar dat het erg belangrijk is om het punt te vinden waarop we pressie kunnen uitoefenen hoe dan ook. Er is al eens gezegd: "Geef mij een hefboom en een steunpunt buiten de wereld en ik zal de wereld buiten haar baan werpen." Dat is volkomen waar.

Wij hebben een hefboom nodig, dat is een gevoel, een gedachte, een reactie. We hebben een steunpunt nodig dat buiten het besloten wereldje van duister, van werking, van sleur ligt waarmee we te maken krijgen.

Dat steunpunt moeten we op de een of andere manier voor onszelf fixeren. Dat kan zuiver stoffelijk zijn, het kan liggen in een wereldbeschouwelijkheid, in een beroep op de geest enz. Er zijn heel veel mogelijkheden. Indien we over die twee zaken beschikken, dan kunnen we met onze reactie de baan van dit geheel verstoren. En als we dat eenmaal hebben gedaan, dan kunnen we niet zeggen wat er gaat gebeuren, want we kunnen niet de ontwikkeling geheel bepalen, maar we kunnen er zeker van zijn dat de negatieve toestand zoals die bestond niet kan voortduren. Er zijn een paar eenvoudige regels die voor dit in beweging brengen gelden.

1. Beweging wordt alleen daar bereikt waar twee krachten aanwezig zijn. Een niets kun je niet in beweging brengen. Zorg ervoor dat je precies weet met welke kracht of toestand je te maken hebt. Eerst dan is het mogelijk hierop druk uit te oefenen.

We zijn heel vaak geneigd iets aan te vallen dat ons niet past zonder te beseffen dat het eigenlijk een ledigheid is die we met een illusie vullen, omdat we er geen raad mee weten. Onze illusies kunnen we niet in beweging brengen. We kunnen alleen onze illusies gebruiken om daaruit een drijfveer te putten waarmee we iets anders kunnen beïnvloeden in zijn gang en ontwikkeling.

2. De intensiteit van mijn concentratie bepaalt niet de energie waarover ik zal beschikken, maar, wel het vermogen om die energie te richten.

De krachten waarmee we werken, kunnen krachten zijn van de sferen, van de geest. Het kunnen gewoon levenskrachten zijn die we uit de omgeving opnemen. Hoeveel dat is, kunnen we nooit precies zeggen. Je kunt niet zeggen. Ik heb ,de beschikking over zoveel pond geestelijke energie b.v. Maar de concentratie zegt wel iets. De concentratie namelijk betekent dat het geheel van die energie op een beperkt vlak wordt gericht en daar werking heeft. En dan is het bijna een natuurkundige wet: Naarmate de concentratie scherper is en nauwkeuriger op een enkel punt is gericht, zal zelfs een geringe energie een grotere werking tot stand kunnen brengen. Denk maar aan een tuinslang, een brandslang, een waterkanon. Die enorme kracht ontstaat vooral door de bundeling. Als wij onze gedachten (dus onze concentratie) gebruiken om alles zo nauwkeurig mogelijk, bij wijze van spreken naaldscherp te bundelen op een enkel object, dan zal door die vereniging die wij in ons

bewustzijn tot stand hebben gebracht de energie met een zeer grote intensiteit inwerken en daardoor sneller en wat meer is overtuigender resultaten geven. Juist door deze zeer scherpe concentratie kunnen we schijnbaar niet te veranderen toestanden en zaken aantasten. Wij kunnen zorgen dat de zaak uit haar evenwicht komt, dat er beweging komt. En als die beweging er eenmaal is, dan kunnen we haar gemakkelijker dirigeren.

3. Deze regel gaat over potentie, kracht. Naarmate mijn vertrouwen dat een bepaalde kracht die door mij werkt groter wordt, zal de hoeveelheid kracht die ik uit het geheel kan onttrekken eveneens groter worden en wel in overeenstemming met het doel dat ik nastreef.

Hier hebben we een regel die zeer belangrijk is. Juist als wij ons niet bezighouden met een bepaalde geest, een bepaalde kracht of zelfs een bepaalde demon, maar ons richten tot de totaliteit waarin alles aanwezig is, krijgen we a.h.w. een juistere dosering van de energie die we nodig hebben, omdat in dit geval onze harmonie gelijktijdig bepaalt welke energie wij uit het geheel onttrekken. Dat is dan weer in overeenstemming met het doel dat wij nastreven.

Nu volgen hier enkele eenvoudige wetjes, die bij de magie horen. Sommige ervan heeft u wellicht gehoord, maar in dit verband zijn ze toch wel, heel belangrijk.

Trillingen.

Ook stoffelijke trillingen kunnen van groot belang zijn om veranderingen tot stand te brengen. Zij brengen namelijk een verstoring van bepaalde rusttoestanden teweeg waardoor gemakkelijker ook geestelijke invloeden tot zelfs op stoffelijk niveau werkzaam kunnen worden. Dit wil gewoon zeggen. Als ik met iemand te maken heb, die in lethargie is, dan kan ik natuur lijk wel proberen die man geestelijk eruit te halen, maar het zal waarschijnlijk veel beter gaan, als ik keihard b.v. de Derde Symfonie van Beethoven draai of wat dat betreft the Beatles of wat er tegenwoordig modern is.

Hier heb ik geluidstrillingen. Die mens wordt daardoor beïnvloed. Hij zal daarop niet bewust willen reageren, maar zijn lichaam reageert. De reactie van het lichaam betekent dat ik hier niet de rust behoef te verstoren; die is al verstoord. Nu behoef ik alleen maar het bewustzijn zover door te prikken dat die werking plotseling bewust wordt ervaren en ik heb beweging, ik heb ontwikkeling. Daarmee kan ik nu iets doen.

Incantatie.

Incantaties zijn sterk afhankelijk van de trillingen die we voortbrengen en de intensiteit waarmee wij ze voortbrengen.

Als we een zeer grote kracht willen. uitoefenen of een zeer hoge macht willen aanroepen, dan zullen we dit luidkeels moeten doen.

Als wij werken met kleine krachten, dan kan het voldoende zijn om a.h.w. te fluisteren, dus zeer zacht te spreken:

De klank die we gebruiken heeft ook weer haar betekenis.

O is een klank die altijd goed is om openheid (het woord zegt het al) te bereiken. We kunnen met o afgeslotenheden verbreken. Het is het mooist, als je het in het Engels doet : Probeert u maar eens te incanteren; O, L o o r d (dan heb je die o o). U kunt het ook met een ander woord proberen d o o d g e w o o n: Het heeft precies dezelfde werking.

Het gaat nl. om de o, niet om de rest.

De a - klank heeft een remmende werking. We zullen dus een a klank bij voorkeur in onze formulering daar een rol laten spelen waar we een bepaalde ontwikkeling willen afremmen of een opwinding willen bedaren.

Dat kun je ook weer illustreren.

e w a k a m a t a of als u. het liever op z'n Hollands doet: w a g e n w a c h t e r w a c h t. Daar heeft u een bepaalde werking die verdragend is.

De e en i klank kunnen we afwisselend of gecombineerd gebruiken. Als we die gebruiken bereiken we eigenlijk niets anders dan een doordringing. We krijgen geen totale openheid, maar wel een verbreking van afgeslotenheid op een bepaald punt.

De e klank, mits juist gehanteerd, heeft bovendien een zekere mate van pushing power; ze drukt a.h.w. de zaak nog een keer door. Als we nu met geestelijke krachten bezig zijn en we willen op een bepaald punt doordringen, dan zullen we gebruiken van een dergelijke e – i - beweging. Bijvoorbeeld, w i e w e e t. Dan kun je zonder dat je onrust baart daarmee kracht uitoefenen.

De au klank heeft ook een sterke invloed op materie.

De oe klank kan worden gebruikt om bepaalde kosmische waarden gericht te bevestigen.

Dit zijn natuurlijk maar enkele voorbeelden. Er zijn nog onnoemelijk veel andere klanken. Maar hoe het ook zij, als wij werken met trillingen, moeten we die klanken dus wel degelijk gebruiken in overeenstemming met ons doel.

Geluidsintensiteit.

Als ik een grote kracht of een grote werking wil hebben, dan moet ik bij de incantatie de stem uitzetten: Ik moet zorgen dat de klank resoneert. Maar als ik gewoon bezig ben met een klein magisch werkje, dan is het voldoende dat het net gevocaliseerd wordt, dus dat ik gewoon spreek. Hier is de intensiteit van geluid belangrijk omdat we daarmee de intensiteit van de trilling bepalen. Onthoudt u echter een ding: Als wij alleen maar fluisteren, hebben we te maken met klankloosheid. Hier is het in feite een aantal sis klanken, die we voortbrengen; en dat zijn meestal hogere frequenties. Het gefluisterde woord, wordt daarom praktisch alleen gebruikt indien wij bepaalde reacties in materie tot stand willen brengen; tegenover mensen zullen wij het minder gebruiken. Het zal u duidelijk zijn geworden dat je de incantatie wel degelijk nodig kunt hebben.

Maar er zijn meer dingen waarvan we gebruik kunnen maken. Denkt u maar eens aan bepaalde gebruiken van de boeddhisten, die op een gongetje staan te slaan bij een begrafenis. Gebruiken in het jodendom, zoals het blazen op de ramshoorn. Hier worden muziekinstrumenten gebruikt. We kunnen daarvoor een aardige vervanging vinden, als we gewoon een plaat draaien. In bepaalde platen zitten ook ritmische elementen. Die ritmen kunnen erg belangrijk zijn.

Als we te maken hebben met een piano, dan kunnen we kiezen tussen mooie gedragen akkoorden en dissonanten. Een dissonant, die met regelmatige tussenpozen weerkeert eventueel zelfs met een klimmende sterkte is altijd een factor die elke concentratie van een ander zal verbreken. Daarvan kunnen we gebruikmaken. Ik wil u niet de raad geven om te doen als de tandarts die een bandje, maakte van de Niagara Falls en deze voortaan als een orale verdoving voor zijn patiënten gebruikte. U moet u ervan bewust zijn, dat al het geluid dat u gebruikt in uw omgeving een dergelijke betekenis kan hebben.

Als u een bepaalde sfeer heeft, is het zelfs heel goed om daarbij passende geluiden of muziek te zoeken. Het kan zijn dat u b.v. de Unvollendete speelt, indien u een zekere rust nodig heeft waarin toch een ontwikkeling moet zijn. Dat, vindt u dan vooral inde viool akkoorden en in de paar mooie cello passages. Daardoor krijgt u a.h.w. een stimulans en, zult u gemakkelijker denken, gemakkelijker begrijpen:

Zo zijn er andere dingen waarbij je absoluut niet kunt denken. De Bolero van Ravel b.v. is geen achtergrondmuziek. Dat is een dominerende muziek speciaal door het ritme. Het eenvoudige klankpatroon is niet eens zo erg belangrijk, maar het is vooral het ritme en de nadrukkelijkheid die erin zit: het steeds klimmen van ritme en nadruk. Daardoor wordt men

gebiologeerd. Als het nu gaat om iets uit het hoofd te leren of om een bepaalde zin voortdurend te herhalen, dan kunt u daarvan schitterend gebruik maken. U kunt er een intense gerichtheid mee krijgen. U kunt ook een intense penetratie van uw besef voor een bepaalde formule ermee bereiken. Maar als u rust wilt hebben, dan moet u dit stuk toch werkelijk niet spelen.

Trillingen kunnen ook op een andere manier van belang zijn: U heeft misschien wel eens gemerkt hoe irriterend het kan zijn, als u in een theater zit er er is iemand, die met de punt van z'n schoen voortdurend tikt tegen een van de opstanden van de stoelen. Maar nu het gekke dat stoort u vooral, als het ritme ingaat tegen hetgeen u in de uitvoering ziet; dus als het geen samenhang daarmee heeft. Heeft het dat wel, dan merkt u het eigenlijk niet. Het kan zijn dat bij bepaalde concerten of opera's er iemand is die de maat a. h. w. zit te scanderen en die trilling wordt dan over de gehele rij voortgezet. En wat is het resultaat? Dat de mensen in die rij dit ritme intenser ervaren. We kunnen dus ook zuiver stoffelijke trillingen gebruiken en daarmee een gerichtheid, maar ook een ontwrichting van gerichtheid veroorzaken. Het is goed om deze dingen te weten, want als je iets in beweging wilt brengen, moet je de eenvoudigste manier kiezen.

Er zijn mensen, die zo sterk magisch denken dat ze zitten te concentreren om zich door levitatie een kilometer te verplaatsen, terwijl ze de fiets voor de deur hebben staan. Dat zijn dwazen. Maar je hebt ook mensen, die zeggen. Als het stoffelijk niet kan, dan kan het niet.

Denk nu eens aan de bazuinen van Jericho. Het klinkt misschien krankzinnig, maar mogelijk is het Caruso kon een glas kapot zingen. Je kunt dan wel zeggen: Die man had een, dubbel strottenhoofd maar er zijn ook anderen geweest die datzelfde hebben gepresteerd.

Je kunt met een geluid iets veroorzaken dat een sterke materiele uitwerking heeft. Op het ogenblik, dat ik niet in staat ben de nodige energie op een eenvoudige manier normaal op te brengen, kan ik de zaak aanvullen met b .v. geluid en bepaalde andere werkingen. Daarvoor zijn er een paar regels die ik hier zal geven:

a. Materie kan alleen reageren op invloeden welke een resonantie in het patroon van die materie ten gevolge hebben. Dat is dus de toon en het glas moeten met elkaar in overeenstemming zijn. Maar ook de geestelijke kracht, die ik gebruik om een bepaald voorwerp te laden, te ontladen, te ontbinden of sterker te vormen en vast te leggen, moet in overeenstemming zijn met het eigen wezen ervan.

Hoe we dat nu moeten weten? Heel eenvoudige Als een mens wil weten, of een voorwerp of materie resoneert, dan gaat hij gewoon de scala van zijn eigen uitdrukkingen na met een sterke concentratie op het voorwerp tot het ogenblik dat hij het gevoel heeft nu krijg ik diezelfde impuls terug. Dat is namelijk het ogenblik van resonantie. Dan begint namelijk het materiaal mee te trillen en die trilling zal u beroeren. Dit geldt zowel voor geestelijke trillingen als voor stoffelijke. Hebben we deze eenmaal gevonden, dan weten we deze intentie, deze geestelijke kracht of deze toon of dit ritme is in overeenstemming met het voorwerp.

b. Elke trilling heeft een aantal neventrillingen. Op het ogen blik, dat een persoonlijkheid of voorwerp naast ons op de neventrilling gaat reageren en dit binnen ons bewustzijn gebeurt, wordt de neventrilling tot hoofdtrilling. Dat wil zeggen, dat het geheel van onze kracht plotseling in de harmonische wordt gelegd, die we niet zelf hebben georigineerd, maar die is ontstaan door hetgeen we in een ander of in het andere hebben tot stand gebracht. Het is goed om ook dat in de gaten te houden, want er zijn nogal eens wonderlijke consequenties bij.

Als u b.v. iemand gewoon wilt zegenen, dan kan het zijn dat de persoon in kwestie daaruit een enorm zelfbewustzijn gaat krijgen en dat u bewust of onbewust overschakelt op verering. Als u dat niet merkt, zoudt u daardoor bij de ander een vorm van egomanie tot stand kunnen brengen , en dat is niet zo leuk. Daarom moeten we altijd opletten: Als een harmonische trilling optreedt waarbij we ontdekken dat wij onze eigen uitstraling ook maar iets wijzigen, dan moeten wij onze uitstraling onderbreken en na een zeer korte pauze telt u maar tot tien, weer hervatten. Hiermee hebben we de invloed van de harmonische voor ons wezen teniet gedaan en het duurt wel even voor ze zover is opgebouwd dat ze ons weer kan beroeren.

Ondertussen kunnen we verder gaan met het uitstralen van de kracht die we zelf willen gebruiken.

We hebben al eens meer gezegd, dat persoonlijke magie belangrijker is dan rituele magie. Dat is ook waar, want een ieder moet werken op de manier die hem het best ligt. Per slot van rekening, als je goed met een hamer overweg kunt, dan moet je niet proberen iets te doen met een stuk ijzer of met een floret, want dan lukt het niet. Je moet werken met je eigen middelen en methoden.

Maar ook in onze eigen middelen en methoden zijn bepaalde rituelen vaak nodig en belangrijk. Daarover zou ik nog een paar dingen willen zeggen, omdat dit ook te maken heeft met het in beweging brengen niet alleen van het andere, maar ook van onszelf: We zijn op bepaalde punten ook gewoon vastgeroest. We hebben nu eenmaal dit sleurtje, we doen het altijd zo en daarom zal het zo moeten gaan, anders gaat het niet.

Een ritueel kunnen we gebruiken op het moment dat we onze eigen krachten anders dan normaal willen gaan gebruiken. Daarbij zal het ritueel moeten bestaan uit de volgende onderdelen. U kunt elk onderdeel zelf vormgeven, maar u moet wel een beetje rekening houden met de sequentie.

1. Realisatie van doel.
2. Realisatie van kracht.
- 3 Beroep op de kracht met omschrijving van doel.
4. Identificatie met de kracht en het uitzenden van de kracht, opdat het doel wordt bereikt.

Hiervoor kunnen we gebruikmaken van stoffelijke methoden. Wij kunnen visuele methode gebruik en (concentratie via een foto, een beeldje of iets dergelijks). We kunnen het doen. door te tekenen, door kleurvlakken ten opzichte van elkaar, te bewegen. We kunnen daarbij gebruikmaken van reukwerken en als we die niet aangenaam vinden, dan kunnen we ook odeur gebruiken, maar dan moet u niet uw normale geurtje nemen die u elke dag gebruikt; u moet dan wel iets anders zoeken. Kortom, u kunt op elke manier een verandering brengen in uw ervaren, in uw methoden van denken en doen. Hierdoor kunt u vaak het schijnbaar onmogelijke toch bereiken.

Afwijking van de norm betekent voor de mens heel vaak. afwijking van een bestaand denkpatroon waardoor hij in een nieuwe vorm zijn gedachten kan opstellen en zijn krachten kan richten. Zoals een soldaat eens zei: Dit was een machinegeweer. Het werkte niet meer, de loop was bruikbaar, het slot was bruikbaar, nu heb ik er maar een snelvuurgeweer van gemaakt. Dat is dus werken met dezelfde onderdelen en daarmee iets anders tot stand brengen.

Stel u nu maar voor dat uw innerlijk wat gedachten en krachten betreft heel veel, lijkt op een meccanodoos. Je kunt een bestaand patroon uit elkaar schroeven en op een nieuwe manier in elkaar zetten. Maar daarvoor heb je een voorbeeld nodig, je hebt kracht nodig die je op jezelf richt. Elk ritueel is in feite het richten van een kracht op jezelf, opdat je kunt beantwoorden aan het doel van het ritueel waarna het "ik" in een nieuwe vorm en een nieuwe structuur actief wordt ten aanzien van een gesteld doel. Persoonlijke rituelen zijn soms dus wel belangrijk.

Als u op een gegeven ogenblik het gevoel heeft: ik sta teveel onder spanning, ik kan dit niet allemaal meer verdragen. en het gaat me niet goed, dan kunt u proberen om uw sleur hoe dan ook te breken; en wel door b.v. een dag geheel andere dingen te doen dan u normaal doet. Bovendien, als het even kan, in een andere volgorde dan: voor u normaal zou zijn. Hierdoor breekt u het geheel van de spanningen in u af en scheidt u de mogelijkheid om die kracht op een, nieuwe, voor u meer hanteerbare, of harmonischer wijze bijeen te brengen. Dit is een raad, die ik aan iedereen kan geven. Als u dus op een gegeven ogenblik voelt: dit gaat niet meer, verander de procedure. Doe het anders. U zult zien dat het veel beter gaat. Er is natuurlijk veel meer te vertellen over dit onderwerp, want het is onuitputtelijk. Maar dan moeten we rekening houden met de volgende wet.

De wet van limitering.

Wij kunnen al datgene bereiken wat voor ons voorstelbaar is en in overeenstemming hiermee werkingen tot stand brengen. U kunt dus niet alles doen. U kunt een kikker niet laten vliegen, tenzij u zich eerst kunt voorstellen hoe een kikker vleugeltjes laat groeien of b.v. door gas te slikken of zoiets lichter dan lucht wordt.

Heel veel mensen houden zich bezig met het nastreven van magische dingen. Maar magie is, juist als het gaat om het gebruiken van je eigen krachten, altijd beperkt tot het voorstelbare, het denkbare, het in uzelf reeds beleefbare. Eerst dan kunt u dat naar buiten toe waarmaken. Houdt u daar rekening mee.

Als laatste regel: Al datgene wat wij doen uit liefde betekent gelijktijdig een volledige overgave van al onze krachten en mogelijkheden zonder daarover nog enige bestemmingsmacht te behouden. Dat moet u goed onthouden! U kunt dus niet zeggen: Ik heb de mensheid zo lief, nu ga ik die mensheid helpen en dan later roepen: Ja, maar wat me nu is gebeurd, nu sta ik op Calvarie. Dat is gewoon een logische consequentie en dat kunt u niet meer voorkomen. Daarom; werk met de krachten van liefde alleen daar waar u zeker bent dat deze liefde niet alleen maar een dwaze illusie is of een droom, maar waar de liefde werkelijk iets is waarvan u zegt: Hierin heb ik zelf geen betekenis.

Dan moet u zich ook realiseren dat u nooit kunt werken uit haat zonder te vernietigen. Zelfs degene die het kwade haat en het wil bestrijden vanuit deze haat, zal krachten uitstralen die het kwaad aantasten, maar gelijktijdig ook het goede waarmee het verbonden is. Je kunt niet door haat selectief vernietigen; dat kan wel door liefde. Je kunt met liefde haat niet verdrijven, maar je kunt haar wezen veranderen. Liefde absorbeert en liefde geeft ook totaal. Dat betekent dat je alles beïnvloedt. De liefde zal zich altijd op het positieve richten. Als u liefde versterkt, zal haat vanzelf minder belangrijk worden. Maar als u haat en u probeert die haat te versterken, dan zult u daardoor toch ook de kracht van liefde sterker maken en kunt u dus niet bereiken wat u wilt. U bereikt dan wel ontwikkeling, maar niet een gerichte ontwikkeling. De liefde doet dat wel, omdat ze niet uitgaat van zichzelf en daarbij de eenzijdigheid vermijdt die aan de haat eigen is.

Elke magische handelingen elke uitstraling van geestelijke kracht moet berusten op emotie. Daarbij kan de emotie misschien wel eens wat minder vriendelijk zijn. Je kunt heus wel iemand helpen waarvan je denkt: potverdorie, oude zeur. Maar dan moet het geheel toch worden gedragen door medelijden. Is dat medelijden er niet, dan is de werkingsmogelijkheid praktisch nihil geworden en kun je weinig doen. U moet daar dus rekening mee houden. U bepaalt met uw instelling, met uw emoties wel degelijk wat u tot stand brengt en die bepaling is niet alleen in uw gedachten te maken:

U kunt niet op een stukje grond alleen het graan laten groeien en het onkruid niet of omgekeerd. U kunt alleen alles wat er in dat stukje grond is helpen om sneller en beter te groeien. U kunt niet in een mens een kwaliteit veranderen zonder gelijktijdig alle andere kwaliteiten mede te veranderen. Dan zult u begrijpen dat het wel degelijk mogelijk is om de wereld in beweging te brengen; dat het mogelijk is om allerlei dingen te veranderen met magie, met geestelijke krachten. Maar daarbij zul je niet altijd alleen het beoogde bereiken; maar soms nevenverschijnselen die veel belangrijker lijken.

Denk na over de mogelijkheid dat u meer bereikt dan u wilt en vraag u af, of dit aanvaardbaar is. Zo ja, stel u open. Gebruik de gehele kosmische kracht volgens de intensiteit van uw denken, uw persoonlijkheid en help de stilstand in de wereld en bij anderen te veranderen, door haar in beweging te brengen. En als er beweging is, blijf druk uitoefenen en doe dit op bekwame wijze. Wanneer namelijk blijkt dat u iets niet voorwaarts kunt stuwen, probeer dan een kracht in de tegengestelde richting te veroorzaken. Want ook de mensheid en de menselijke ontwikkeling reageren vaak als een varkens het blijft staan, totdat je in de tegengestelde richting begint te trekken, dan beweegt het zich voort.

HYPNOSE IN VERBAND MET GENEZING

Hypnose kan als volgt worden omschreven. Het is een sterk toenemende suggestie waarmee de eigen wil van de proefpersoon zoveel mogelijk wordt uitgeschakeld en hij alles onbelangrijk

gaat vinden behalve de suggesties van de hypnotiseur. Hierbij tracht men de ontspanning zo intens te maken dat een tranceachtige toestand wordt bereikt. Op het ogenblik dat men deze trance heeft bereikt, kan men suggesties geven die met een post hypnotisch effect enige tijd werkzaam blijven.

Wat kun je met hypnose doen?

Wanneer iemand onder hypnose is, kun je die persoon bepaalde dingen laten ervaren, laten erkennen of laten denken hem daarna met een gevoel van verfrist en uitgerust zijn in een toestand van grote ontspanning laten ontwaken: Dit laatste is heel veel waard, als je hem wilt genezen. Als je hem voldoende kunt ontspannen en zich aan de genezing kan overgeven, heb je al heel veel bereikt.

Wat je kunt doen ten aanzien van diepere angsten en dergelijke is beperkt. Een angst namelijk komt niet alleen voort uit de vrees voor iets, maar is tevens de uiting van een onevenwichtigheid in de persoon. Deze onevenwichtigheid kunnen we alleen opheffen, indien we daarvan de oorzaak kennen. Het is vaak heel moeilijk zover in de innerlijke roerselen van een persoon door te dringen dat we daarvan ook maar enig begrip krijgen. Daarom zullen we over het algemeen in zo'n geval een sterke suggestie geven die gericht is tegen de angst, als deze zich symptomatisch manifesteert. Als iemand bang is te vallen, dan suggereren we hem dat hij sterk evenwichtig is. Als iemand bang is voor water, dan maken we hem duidelijk dat je in water prettiger voelt. Door deze suggesties te geven, kunnen we dan ook althans de symptomen van de angst wegnemen en vaak weer een aanpassing aan de normen verkrijgen.

De werkelijke angsten van de persoon kunnen we daarmee niet geheel verdrijven. We kunnen de mens suggereren dat bepaalde zaken, die hij tot nu toe als pijnlijk heeft ervaren, in wezen niet pijnlijk zijn. We kunnen niet de prikkel wegnemen die nu als pijn wordt geïnterpreteerd, maar we kunnen haar een andere, meer aangename betekenis geven.

Als iemand voortdurend pijn in zijn rug heeft, dan is dit normaal een bewegingsbelemmering, omdat men bang is voor die pijn: En het is juist de stijfheid waarmee men dan de ruggengraat pleegt te houden waardoor de verstijving en de pijn wordt bevorderd. In dat geval zullen we dus de persoon de suggestie geven dat hij in zijn rug een trekking zal voelen wat duidelijk maakt dat zijn spieren klaar zijn voor grotere beweeglijkheid. Hij zal nu de pijnsymptomen als een bewegings-aansporing gaan interpreteren. Hij zal zich hierdoor beter en meer bewegen en vaak zelf de oorzaak van de pijn mede opheffen.

Wij moeten hier natuurlijk rekening houden met het feit, dat we in een hypnose de proefpersoon nooit iets kunnen opleggen; wat tegen diens aard in gaat. We kunnen bepaalde betekenissen veranderen, we kunnen bepaalde remmingen wegnemen, maar we kunnen iemand, niet tot moordenaar maken, als hij zelf een goedertieren mens is. Iemand, die nooit een vlieg heeft doodgemaakt, kun je niet zo hypnotiseren dat hij een perfecte vliegenmepper wordt; dat gaat niet. We moeten dus een andere methode vinden.

Nu is het mogelijk om een secundaire wekelijkheidsbetekenis suggestief aan de persoon op te leggen. We zeggen dan dat iets anders is dan het tot nu toe werd ervaren. Bijvoorbeeld; Het is helemaal niet slecht dat je een kind een keer een klap geeft. Het pak op de broek is juist wat het kind nodig heeft om zich geborgen te voelen in een bepaalde gezagsverhouding.

Als we dat nu aan de persoon duidelijk kunnen maken, dan zal hij ofschoon hij anders nooit een kind met een vinger heeft aangeraakt bij elke gelegenheid dat het noodzakelijk is het achterwerk van jeugdige pupillen tot gloed bewegen.

Ik heb hopelijk hiermede duidelijk gemaakt, dat we met hypnose een verschuiving van interpretatie teweeg kunnen brengen, dat we daarnaast bepaalde reacties van de persoon tijdelijk kunnen veranderen.

Voor genezing is het natuurlijk erg belangrijk dat we weten wat we willen doen. Stel, dat iemand gehypnotiseerd moet worden. Dan is de eerste vraag: Kunnen we de persoon hypnotiseren? Het proces ervoor is overigens wel bekend, er zijn handboekjes voor. Het eenvoudigste proces is nog altijd dit: Veroorzaak op welke wijze dan ook een vermoeidheid bij de persoon, bij voorkeur optisch, terwijl u gelijktijdig zorgt voor een zeer gelijkmatige

geluidstrilling. U moet dus nooit hard zeggen. En nou ga je slapen. Dan wordt iemand klaar wakker. Maar u kunt wel op zachte toon zeggen;

Je bent slaperig. Je bent helemaal ontspannen, je bent moe je voelt je wegzakken doe maar ga maar slapen, slaap maar. Op deze manier kun je iemand a.h.w.in slaap praten. Deze ontspanningsmethode kent u wel.

Onthoud verder dat, wanneer de persoon de slaaptoestand bereikt, uw eerste suggestie altijd is dat hij alleen op een bepaald teken van u wakker wordt. Bijvoorbeeld: Als ik met de vingers knip of als ik een bepaald woord zeg, word je ontspannen wakker, je vergeet alles wat ik heb gezegd en je voelt je uitermate blij en prettig. Dat is dus altijd de eerste suggestie.

Door de suggestie de persoon te binden aan een bepaalde prikkel voorkomen we dat hij door iets anders wordt afgeleid, wordt gestoord of wakker wordt.

U moet nooit proberen een persoon volledig te beheersen. Dus zeg niet; Nu ben ik je meester en je doet alleen maar wat ik goed vind. De meeste mensen komen dan innerlijk in verzet en dan weetje nooit wat er allemaal uit voort kan komen. Zeg wel. We gaan nu samen proberen om en dan omschrijft u het, b.v. de pijn weg te nemen, om uw medicijnen beter te laten werken, om u wat blijmoediger te maken. Geef de proefpersoon aan wat u eigenlijk aan het doen bent. Dit bevordert over het algemeen de werking van de suggestie.

Als u te maken heeft met kwalen, dan moet u het volgende onthouden.

U kunt lichamelijke symptomen voor een deel wegnemen, als ze zuiver met zenuwen te maken hebben. Maar alles wat niet daartoe behoort, kunt u niet wegnemen. U kunt wel tegen iemand zeggen: Je bent niet mank meer, maar ja, die suggestie houdt niet lang stand, als hij iedere keer een eind naar beneden moet zakken. Dus stel nooit, als het lichamelijke symptomen betreft, dat ze niet bestaan. Stel, dat ze niet belangrijk zijn. Stel nooit, dat iemand genezen zal zijn, tenzij het om zuiver geestelijke kwesties gaat. Stel altijd, dat de persoon zich prettig zal voelen en zal bemerken hoe het aldoor beter gaat. Geef dus een suggestie, die een geleidelijke genezing suggereert. Hierdoor krijgt u namelijk een aanpassing van het lichaam aan een geestelijke gesteldheid en dan wordt hetgeen u heeft gesuggereerd inderdaad waar.

Als u te maken heeft met bepaalde hardnekkige gevallen die zijn er nogal dan is het soms nodig om de behandeling te herhalen. Het is zeer nuttig dat u als de eerste maal deze trance, deze slaap, deze absolute ontspanning is bereikt de suggestie geeft dat op een bepaald teken (kies hiervoor niet iets wat overal voorkomt; neem iets wat sterk met uw persoonlijkheid verbonden is: een voorwerp of een wachtwoord of een woord dat hij zelden zal horen) die persoon onmiddellijk die toestand bereikt: "Als u dit woord hoort, dit teken ziet, dan zult u zich onmiddellijk volledig ontspannen, dan hoort u alleen nog maar mijn stem en beantwoordt u alleen nog maar datgene wat ik u vraag of zeg." Door dit te doen bespaart het u in de eerste plaats een hoop werk, want de eerste keer iemand wegstrijken duurt nogal lang. In de tweede plaats betekent het dat we de persoon dan gemakkelijk suggesties kunnen geven. Maar onthoudt u, een ding: Als we een patiënt meermalen behandelen, dan moeten we ervoor zorgen dat de suggesties gelijklopend zijn en dat hoogstens het gesuggereerde gevolg een progressieve ontwikkeling doormaakt. Ook dit is van groot belang, anders wil het nog wel eens verkeerd gaan. Dan moet u er ten laatste nog rekening mee houden, dat bij een sujet dat redelijk ontvankelijk is de werking van een post hypnotisch bevel of suggestie enkele dagen duurt. Denk dus niet dat u iets voorweken of maanden kunt brengen. Dat kunt u alleen, indien u zeer gevoelige subjecten heeft of na een aantal behandelingen.

De zaak kunnen we wat genezing betreft in een paar korte zinnen samenvatten.

1. Onthoud, dat u nooit een bestaande kwaal kunt wegnemen door een hypnotisch bevel. U kunt wel de belangrijkheid van de kwaal voor de patiënt veranderen, vooral als u naast het verminderen van de betekenis van de kwaal aan iets anders wat voor de patiënt positief is en positief ervaren kan worden een grotere betekenis geeft. Bijvoorbeeld: de pijn is niet erg en eigenlijk hindert het je ook niet zo. Als je nu medicijnen neemt, voel je je plotseling heel sterk en heel blij. Daarom wil je die medicijnen ook precies op tijd en regelmatig innemen. Dat idee.

2. Houd rekening met het karakter van de persoon, die u voor u heeft. Als u met een zwartgallig mens te maken heeft, dan kunt u zo iemand natuurlijk niet zonder meer genezen. U kunt hem ook niet zeggen; Het is allemaal weg, want dan mist die mens iets, al is het alleen maar een reden om zich te beklagen. Probeer hem dan een reden te geven om zich over iets te beklagen waar hij wat aan doen kan. Geef hem dan bij een volgende suggestie het idee dat hij er iets aan moet doen. Dan kunt u zo iemand langzaam in een meer positieve richting sturen. U kunt echter nooit iets wegnemen zonder daar iets tegenover te stellen.
3. Wij kunnen van allerlei middelen gebruik maken, maar onze patiënt, moet in zekere mate suggestibel zijn. Zij, die zich suggereren dat ze voor hypnose niet ontvankelijk zijn, zullen juist hierdoor gemakkelijk bereikbaar zijn. Voor personen die moeilijk te bereiken zijn, bestaan er bepaalde medicijnen, die de suggestibiliteit aanmerkelijk vergroten. In noodgevallen kunt u daarvan gebruik maken, maar alleen onder medisch toezicht. Indien u te maken heeft met een redelijk suggestibele patiënt, dan zijn er verschillende eenvoudige proeven. Een van de eenvoudigste is de handenproef. De handen worden samengevouwen en dan proberen ze van elkaar te krijgen: Het gaat niet, omdat de mens niet bewust ontspannen is. Is .hij wel bewust ontspannen, dan gaat het wel. Er zijn meer van dergelijke proefjes. Bijvoorbeeld: Je kunt dat been niet stilhouden. Dan begint het inderdaad te bewegen. Een andere proef; Als je twee einden van een spier met de vingers beroert en je zegt dat er een sterke stroom doorheen gaat ook zonder dat dit waar is dan zal de spier gaan pulseren. Met dergelijke proeven kunt u dus zien in hoeverre een patiënt te beïnvloeden is. Een gemakkelijk te beïnvloeden persoon is iemand, die eigenlijk bij de eerste slingerbeweging of bij de eerste manipulatie al begint te reageren. In dergelijke gevallen zal men er bijzonder goed op moeten letten dat de persoon het bevel krijgt alleen met trance te reageren op het bevel van de hypnotiseur, en niet anders. Hierdoor kunt u een grote hoeveelheid suggestie van een andere zijde uitschakelen.
4. Vergeet nooit bij uw bevel ook de omgeving te betrekken voor zover dat mogelijk is. U kunt iemand niet plotseling in zijn gedrag tegenover de omgeving veranderen, maar u kunt wel suggereren dat de persoon positiever met de omgeving samenwerkt. Dit betekent over het algemeen al een vergroting van de ontspannenheid en, het welbehagen van de patiënt na afloop van de hypnose.

Een Z O N N E G R O E T

is het licht dat duidelijk maakt, dat je. het leven kunt genieten ondanks de vergankelijkheid daarvan:

Hoe schoon ben ik levend in de knop, sprak de roos.

Hoe vol ben ik, bloeiend en van nectar vervuld, sprak de roos.

Hoe droef verwelk ik, vallen mijn bladeren, sprak de roos.

Maar de struik bloeide voort.

De struik groeide voort.

En de wortelen zochten hun nieuwe weg en nieuwe voeding en nieuwe kracht, totdat een zonnegroet die lente bracht, weer deed ontluiken dezelfde stam.

Hoe schoon ben ik als knop, sprak de roos.

Hoe schoon ben ik als bloem, sprak toen de roos.

En zij verging.

Een bloesem slechts die in 't genieten van de zon, het leven en de volheid van 't bestaan misschien vergeten had dat zij slechts uiting was van vergankelijkheid, een levensteken langs de baan, van een door 't jaargetijde niet beheerst bestaan.

Genieten is niet meer hebben, maar intens erkennen wat je hebt. Leven, de vreugde kennen van het leven, is met wat je hebt en bent de harmonie bereiken die noodzakelijk is. En wil je dan ondergang, vergankelijkheid ooit zien, het zijn de verschijnselen die buiten je vergaan, terwijl het licht, de kracht waarmee je zelf de zon soms groet in jou blijft voortbestaan.

LES 8 - TIJD

Tijd is voor het ego afhankelijk van beleving. Hoe groter de belevingsintensiteit des te minder de tijdgevoeligheid is voor de mens. Hoe groter het aantal belevingsmomenten des te langer de tijd lijkt te zijn die men daarvoor heeft gebruikt.

Indien men probeert het wezen van de tijd te analyseren, zal men afstand moeten doen van de gebruikelijke opvattingen, die op aarde nu eenmaal gebonden zijn aan uurwerken of aan de loop van de zon. Tijd is ook een zuiver persoonlijke zaak. Dit betekent, dat in een wereld waarin geen vaste tijdmaat of tijdmetre bestaat het ego altijd een zeer persoonlijke waardering heeft voor het zich afspelen der gebeurtenissen. Als dit in tijd wordt uitgedrukt, dan kan het niet worden vergeleken met wat stoffelijk. daarmee wordt bedoeld. Het is zeer belangrijk, dat u ook dit punt goed in u opneemt, want een groot gedeelte van de communicaties tussen de verschillende werelden zijn mede gebonden aan tijd. Om u een voorbeeld te geven:

Ik ben hier op tijd, d.w.z. op een bepaald moment in uw tijd. Voor mij is dit heel iets anders. Voor mij is dit: beantwoorden aan een in mijn bewustzijn tevoren geprogrammeerde impuls waardoor ik mij plotseling bewust word van het feit, dat ik nu hier moet spreken en dat ik daarvoor een bepaald onderwerp en bepaalde gegevens moet doorgeven.

Als een geest een prognose geeft die in tijd wordt uitgedrukt, dan is het dus altijd maar de vraag in hoeverre de schatting meer kan het nooit zijn die geestelijk wordt gemaakt van het waarschijnlijke tijdsverloop in de menselijke betekenis van het woord juist is. Er is heel zelden een volledig juiste aanduiding te geven. Daarvoor is er maar één enkele uitzondering namelijk: een waarneming op de tijdslijn met een menselijke opgave van datum en uur. In zo'n geval kun je zeer nauwkeurig bepalen wanneer een zekere gebeurtenis zal plaatsvinden. En aangezien je de voorgaande situaties hebt overzien, is het dus mogelijk om tamelijk eenvoudig die samenhang toe te spitsen op het culminatiepunt. Het gehele tijdsverloop kan dan redelijk juist worden geschat. Het enige vaste waargenomen punt kan dan volledig in de menselijke tijd gefixeerd zijn. Als je dat zo zegt, denk je. Nu ja, dat is alleen een kwestie van een beetje voorspellen en bepaalde mededelingen uit de geest waar dit zich zal afspelen. Maar het gaat veel verder. Want omdat tijd zo'n wonderlijk begrip is, kan iemand die in uw jaren berekend 3000 jaar geleden is doodgegaan het gevoel hebben dat hij gisteren is overleden. Iemand die gisteren is overleden kan het gevoel hebben dat hij reeds zeer lange tijd in onze wereld vertoeft. Er is hiervoor geen enkele maatstaf. En dat impliceert ook dat er geen enkele maatstaf kan zijn voor het bewustwordingstempo. Je kunt niet zeggen, dat iemand altijd drie dagen zal rusten, ofschoon in de Rozenkruisersleringen wordt gesteld dat de geest van de overgeganene drie dagen rust en in die periode zich zijn leven te binnen brengt. Die drie dagen kunnen verlopen in enkele minuten, ze kunnen zich ook uitstrekken over een periode van vele menselijke jaren. En dat houdt ook in dat je als mens niet precies kunt nagaan wanneer je een entiteit wel of niet kunt bereiken.

Het is voor een groot gedeelte toeval, als er synchroniteit van tijd ontstaat tussen uw wereld en de onze. Dit is in de magie als vanzelf opgelost, omdat men daar het tijdselement uitschakelt. De magiër namelijk schept een wereld die volkomen fictief is. Daarin bestaat geen werkelijke tijd. Hij schakelt ook zijn eigen tijdsbewustzijn uit voor zover hem dit mogelijk is. Dat hij daarvoor een langere tijd van voorbereiding nodig heeft, is onvermijdelijk, maar hij weet het. Doordat hij een wereld schept die niet tijdgebonden is, zal hij contacten kunnen maken die eveneens niet tijdgebonden zijn. Er is dan geen sprake van vergelijkingen in tijd. Er is alleen sprake van een contact dat in wezen tijdloos is en gedurende dit contact een synchroniteit van besef tussen een geest (of een demon wat dat betreft) en een mens of enkele mensen tot gevolg heeft. Die situatie blijft echter alleen bestaan zolang een bepaalde

bezwering geldt; b.v. zolang de magische cirkel niet verbroken is, gedurende de tijd dat de reukwerken branden of iets dergelijks.

Degenen die te maken hebben met natuurgeesten of andere geesten uit de occulte wereld zullen in vele gevallen dan ook het gevoel hebben dat hun beheersingsmogelijkheid t.a.v. die geesten zeer gering is. Zij vragen zich dan af, hoe het mogelijk is dat de ene geest onmiddellijk gehoorzaamt, bijna voordat je je wens kenbaar hebt gemaakt, terwijl een andere er jaren voor nodig heeft. Men probeert het dan menselijk op te lossen door te zeggen; Er is verschil tussen geesten: Dat is echter niet waar, althans het behoeft niet waar te zijn. De situatie ligt alleen zo, dat de eerste geest tijdsynchroon is of zelf t.a.v. de mens een versneld tijdsbeleven heeft, terwijl de tweede geest t.a.v. de mens een vertraagd tijdsbeleven heeft op dat moment. Hierdoor kan b.v. een bepaalde vervloeking pas werken na 7 of 70 jaar. Omgekeerd is het mogelijk dat een bepaalde zegening of vervloeking eigenlijk al werkt voordat men die heeft uitgesproken. Een regel bestaat daarvoor niet. De enige methode die kan worden gebruikt om de geest te binden aan de menselijke tijd en het menselijke tijdservaren is om die geest te dwingen gedurende een bepaalde periode in het menselijke continuüm te vertoeven.

Als we kijken naar bepaalde Nubische of Tibetaanse dodenbezwingingen, dan valt op dat hier de geest aan de wereld én aan de taak wordt gebonden. Dus niet alleen aan de taak en aan de macht op grond waarvan men die taak oplegt, maar ook aan de wereld. Deze formulering impliceert dat die geest a.h.w. wordt teruggebracht tot de menselijke gedachtewereld. Ook dat is voor veel mensen niet helemaal begrijpelijk.

Stel u nu eens voor dat er een gemeenschappelijk bewustzijn is. Daarin zit ook een gemeenschappelijke norm van tijdservaring verwerkt. Door een geest te binden aan de wereld maak je hem eigenlijk slaaf van dit gemeenschappelijk bewustzijn. Je bindt hem volkomen aan de algemene normen van het beleven en ervaren van de mens. En aangezien voor een geest een dergelijk tempo of te traag of te snel zal zijn maar zelden correct, is het gelijktijdig nog een aansporing voor die entiteit om haar werk zo gauw mogelijk af te maken in de hoop dat ze weer de benen kan nemen. Wie zal het haar kwalijk nemen, als je de wereld beziet.

Dan moeten we ons het volgende ook nog te binnen brengen.

Als ik stel, dat er verschillende soorten tijdservaringen zijn, dan zouden er ook verschillende werelden moeten zijn. Als ik te maken heb met een natuurgeest, dan heb ik te maken met wat menselijk gezien traagheid van besef is. Een algemene regel en bekende regel is deze:

Hij, die natuurgeesten beheerst, kan één natuurgeest ertoe bewegen één taak perfect uit te voeren. Hij kan echter geen twee verschillende taken opleggen, daar beide dan niet of geheel verkeerd zullen worden uitgevoerd.

U zult zeggen: Zijn de natuurgeesten dan dom? Neen, de natuurgeest is niet dom, maar hij is aangepast aan het ritme van de natuur. Dat wil zeggen dat zijn dagen gemeten worden in seizoenen; dus in wisselingen van groeien en verval. Als u in één dag een taak moet leren, kan dat nog heel wat voeten in de aarde hebben. Toch verwacht men van een natuurgeest dat hij vele verschillende taken zal kunnen leren en juist zal volbrengen in wat voor hem minder dan een dag is. Ja, zegt men dan, de natuurgeesten hebben toch een ritme dat met het onze te vergelijken is. En heel vaak komen de mensen dan aandragen met kabouterijtjes, het verhaal van Nimmerstil die Immerstil werd enz. Dat zijn mooie legenden.

Een natuurgeest leeft in een sleur. Alles in de natuur beantwoordt aan een vast patroon, ook het gedrag en de reactie van een natuurgeest. Maar deze zijn in feite instinctief. Ze worden niet geheel bewust gedaan. Het is een normaal reageren op prikkels, zoals u reageert op de noodzaak om adem te halen. De bewuste processen voltrekken zich veel trager. Nu kun je wel de prikkel scheppen waardoor een bepaald gedrag van een natuurgeest wordt veroorzaakt. Maar je kunt hem moeilijk ertoe brengen dit te overwegen voordat hij in zijn eigen bewustzijnstijd de mogelijkheid heeft gehad om die verandering in zijn sleur te beoordelen en

daaraan eventuele conclusies en consequenties voor zich te verbinden. U ziet, dat het met de tijd wel eens wat moeilijker gaat dan men zou denken.

Er wordt natuurlijk ook nog gepoogd om gemeenschappelijke werelden met elkaar te vergelijken. Als ik b.v. de Zomerlandwereld vergelijk met de menselijke werelden ik beschouw het aspect tijd hier, dan kom ik tot een betrekkelijk geringe versnelling of vertraging van de Zomerlandtijd in vergelijking met de menselijke norm tijd. Hoe dat komt?

Wel, een Zomerlandwereld wordt voornamelijk betreden door degenen die nog aardgebonden zijn. Voor hen is het ritme van de aarde nog waarneembaar, omdat ze verbonden blijven met mensen die nog op aarde leven. Er is dus voor hen een controle buiten het "ik^o" waaraan ze hun besef van tijd blijven verbinden. Maar gelijktijdig leren ze, zij ontwikkelen zich en de ontvangen krachten, leringen en ervaringen vallen a.h.w. tussen de normale momenten tijd. In de periode dat iemand in Zomerland geestelijke leringen ontvangt, schijnt het hem toe, alsof zijn tijd aanmerkelijk sneller verloopt dan de norm tijd op aarde. Is hij in een periode van ontspanning en beleving, dan schijnt het hem toe, alsof op aarde alles snel gaat en dat zijn eigen tijd veel rustiger en gezapiger voortkabbelt. Daar een groot aantal entiteiten in Zomerland met elkaar voortdurend contact hebben, zullen zij een soort gemeenschappelijke tijdsnorm ontwikkelen, die alleen door verandering van geestelijke instelling (van belevingsmogelijkheid) teloor gaat en dan wordt vervangen door één ander besef. Het is dus voor iedereen erg belangrijk om deze aspecten te begrijpen.

Als we te maken hebben met bepaalde groot kosmische krachten, dan kunnen we zelfs zeggen: Er is een groot kosmische sfeer met heel hoge bewustzijnsvormen (we moeten dan wel de kant uit van de boeddha's) waarvan kan worden gezegd dat een parallel tussen aardse tijd en de daar bestaande norm tijd ongeveer eens per 7 á 800 jaar voorkomt. In de andere perioden is het ofwel veel trager, dan wel veel sneller.

Dit lijkt op zichzelf niet zo belangrijk, maar realiseer u eens wat er moet gebeuren, als zo'n boeddha op aarde moet ingrijpen. Hij moet eerst zijn eigen continuüm verlaten wil hij kunnen werken in de aardse tijd. En dat betekent weer dat hij afstand moet doen van een groot gedeelte van de krachtbronnen en werkingen in zijn eigen wereld. Maar als er nu toevallig een synchroniteit is ontstaan (van betrekkelijk korte duur, meestal ongeveer 10 jaar) tussen de aarde en de wereld waarin zo'n hoge kosmische geest leeft, dan kan hij in die periode vanuit zijn eigen wereld werken op aarde met behoud van alle eigenschappen en krachten van zijn wereld. Dan is daar de mogelijkheid tot grote openbaringen, grote vernieuwingen en heel grote geestelijke inwerkingen. Dit laatste kon wel eens interessant worden voor de komende tijd, omdat we moeten aannemen dat zekere groot kosmische sferen (er zijn er zelfs twee) in de komende 52 jaar een begin van synchroniteit met de aarde zullen bereiken. Dat houdt in dat niet alleen de lagere lichtwerelden, die op dit moment bezig zijn in te werken, geestelijke eigenschappen bij de mens kunnen stimuleren, de belevingen van het occulte kunnen versterken etc., maar dat ook over die periode gezien (6 á 7 jaar vanaf heden, 1981) enorm grote kosmische krachten daaruit voortvloeien en een bewustzijnsverruiming voor steeds meer mensen mogelijk wordt. En dat zou wel eens kunnen betekenen dat in die periode de wereld zeer sterk verandert.

Wat dat te betekenen heeft? Wie zal het zeggen. Maar als dat is gebeurd; (in ieder geval in het jaar 2000), dan moeten we ongeveer 700 jaar wachten voordat gelijksoortige invloeden uit diezelfde werelden weer kunnen optreden.

Als iemand u dus vertelt dat er sprake is van kosmische en van hooggeestelijke kosmische ritmen, dan is dat niet alleen maar een verhaaltje. Het heeft wel degelijk te maken met dit optreden van een tijdelijke synchroniteit tussen andere werelden en de uwe. En als we nu weten dat dat ongeveer 700 tot 800 jaar duurt, dan kunnen we ook zeggen Grote geestelijke impulsen kunnen we verwachten gemiddeld eens per 750 jaar waarbij in 2150 jaar (een heel mooi getal als u even nadenkt) zeer sterke tendensen kunnen ontstaan.

Nu is het ook nog zo, dat er een andere sfeer is (geen sfeer voor boeddha's maar toch wel voor bepaalde Meesters), die een sequentie heeft waarin voor een korte periode (meestal 3 jaar) synchroniteit wordt bereikt en wel met een tussenruimte van ongeveer 325 jaar. Nu kan

het gebeuren dat op een gegeven ogenblik die twee synchroniteiten gelijktijdig optreden en dat ze gelijktijdig hun hoogste kracht (de hoogste werking) bereiken. Op dat moment zal er op aarde een openbaring van geestelijke krachten mogelijk zijn, die dan lange tijd weer niet kan voorkomen.

Dat men het begrip tijd niet zo gemakkelijk zal gebruiken, als men het heeft over boeddha's, over Jezus of over andere van menselijk standpunt gezien goddelijke persoonlijkheden en waarden, is duidelijk. Maar omdat ook zij leven in een gemeenschap en niet bestaan los van alle dingen, is er voor hen ook wel een tijd uit te rekenen. Het is niet mijn taak u duidelijk te maken hoe dat allemaal kan. Er zijn echter methoden waarmee men het optreden van krachten van de verschillende sferen kan omzetten in synchroniteiten van tijd ten aanzien van de aarde. Op grond van die synchroniteiten kan men een heel groot gedeelte van de werkingen, die uit de geest op aarde zullen plaatsvinden van te voren voorspellen. Men kan zeggen: Op die ogenblikken is er iets mogelijk, op andere momenten is er iets niet mogelijk.

Als u nu zelf daarmee bezig bent en u wilt werken met geestelijke krachten, dan is het vaak niet zo gemakkelijk om uw tijdsbegrip uit te schakelen. Ik meen, dat dit voor heel veel mensen een grote belemmering kan zijn, omdat zij eenvoudig niet in staat zijn af te wachten of zich over te geven aan een tijdswerking. Wij hebben kort geleden zo'n geval gehad waarbij de mogelijkheid bestond een zodanige hoeveelheid levensenergie van vorm te veranderen en te verplaatsen, dat we in een periode van laten we zeggen een uur eerwerking konden verkrijgen vergelijkbaar met een veel trager proces op aarde van 21/2 a 3 jaar. Maar wat blijkt nu? Als wij die werking willen toepassen dat kan dus dan moet de ontvanger ook zijn eigen tijdsbesef loslaten. Hij moet zijn wereld voor een ogenblik kunnen vergeten en kunnen overschakelen naar dat veel snellere en veelomvattender tempo van de geestelijke wereld die op hem wil inwerken. Maar als dat nu niet gaat, als de persoon die synchroniteit in zich niet kan aanvaarden en niet kan vinden? Wat gebeurt er dan?

Het contact en de overdracht van energieën is voor een zeer groot gedeelte althans gebonden aan deze synchroniteit van beseffen. Als deze niet optreedt, dan kunnen wel krachten worden gegeven, maar deze kunnen niet op het juiste moment worden geplaatst in de menselijke tijd.

Grote wonderen, grote openbaringen kunnen op aarde plaatsvinden op één bepaalde plek. U heeft er misschien nooit over nagedacht, maar hoe zou het eigenlijk komen dat er zoveel bergen en bergtoppen betrokken zijn bij die grote openbaringen. Bijvoorbeeld: de verheerlijking op de berg Thabor, de herrijzenis en de kruisiging die zich toch ook bij een berg afspelen. Maar ook de berggrot waarin een bekende Meester uit Rome zich manifesteert, de bergtoppen waarop bepaalde Manitoe's verschijnen aan de mensen en al die dingen meer. Zelfs de kunstmatige berg, de Piramide, waarin de mens naar boven moet klimmen tot in de koningskamer en daar het contact met veel hogere werelden en sferen ondergaat. Het klinkt allemaal krankzinnig. Er is hier sprake van een element waardoor tijd veranderd kan worden.

Tijd namelijk heeft iets te maken met massa. Men heeft aangetoond dat, als je op een hoge toren staat en je laat een gewicht vallen dat niet helemaal loodrecht gaat. Naarmate de massa van het gebouw groter is, zal het lood iets meer (dat wordt in tienden van mm of misschien zelfs in honderdsten gemeten naar binnen neigen. Je zou kunnen zeggen: de massa van de berg waarop wij ons bevinden of waarin wij ons in brandpunt bevinden (beide is mogelijk). functioneert eigenlijk op zo'n ogenblik als iets dat ons gedeeltelijk vrijmaakt van de massaliteit van de aarde. Misschien is het beste voorbeeld hier de Piramide.

In die Piramide hebben we te maken met een aantal vlakken. Deze nemen kosmische energieën op en brengen die in brandpunt binnen dat lichaam. Dat wordt mede bepaald door de grootte, door de vorm en door de verhouding. Daardoor ontstaat er in de Piramide een punt waar de tijdsenergieën niet normaal zijn. Het tijdservaren van de mens is ook niet meer normaal. Hij komt als het ware open te staan voor andere, aan een eigen tijdsbesef gebonden verschijnselen. Hij kan vaak in zeer korte tijd enorme hoeveelheden gegevens opnemen en verwerken, terwijl dit normaal, zeker met hersenkennis, niet mogelijk zou zijn.

Datzelfde gebeurde nu in grotten als ze juist waren gekozen t.a.v. de massa van die grotten. En het kan ook gebeuren, als we de juiste bergtop vinden waar de massa van de berg plus zijn

helling een soort invloed hebben waardoor de krachten uit de kosmos ongelijkmatig worden geabsorbeerd. Als wij daar precies in het brandpunt staan, dan hebben we dus twee fasen van verdichting a.h.w. naast ons: de tijdsverdichting en de stralingsverdichting. En omdat die twee verdichtingen dan rond ons op de berg een soort koker vormen, zijn we afgesloten van een heel groot gedeelte van de invloeden en zelfs van het gemeenschappelijk bewustzijn van de mensheid. Op dat moment kunnen we dus gevaarloos en zonder dat het ons eigenlijk opvalt plotseling een nieuwe synchroniteit vinden, een nieuwe verbinding met een ander tijdsbesef. We kunnen nieuwe bewustzijnswaarden aanvaarden en zijn zelfs in staat om daar de aarde als een krachtontnemende pool voor ons wegvalt zeer grote kosmische energieën in ons op te nemen met alles wat daartoe behoort. Er bestaan op aarde dus mogelijkheden om vanuit de stof eveneens een verandering van synchroniteit en zelfs een verandering van lading krachtsinhoud van de mens tot stand te brengen. Maar altijd is hierbij de beheersende factor en dat moogt u nooit vergeten het denken, het eigen bewustzijn van de mens.

Nu zal het u ook duidelijk zijn dat, naarmate een mens meer gespannen met iets bezig is, hij meer kracht en intensiteit besteedt aan een bepaald onderwerp. Dit: kan betekenen dat hij t.a.v. dit onderwerp een afstemming krijgt. Die afstemming is letterlijk. Ik zal proberen dit duidelijk te maken. Als ik denk; ik wil het gouden licht zien, dan kan ik dat gouden licht zien. Maar alle verschijnselen die niet "gouden licht" zijn sluit ik gelijktijdig uit. Ik kan zeggen: ik wil gezond worden. Best, dat kan. Maar als ik aan die gezondheid denk alleen in een bepaald aspect, b.v. kracht, dan krijg ik wel kracht, maar ik krijg geen gezondheid. Het kan zelfs zover gaan dat iemand last van b.v. t.b.c. heeft. Dat zijn ook levende organismen met een beperkter besef. Die zijn in zijn gehele wezen opgenomen. Nu gaat die persoon aan kracht denken. Wie wordt er sterk? Natuurlijk de tuberkelbacillen; ze delen zich sneller. We moeten dus precies weten wat we doen. Indien u ooit wilt proberen een contact te krijgen met een hogere sfeer en u wilt dat heel bewust doen, wat meer omvattend en niet allen beperkt tot één enkel punt, dan zou ik als ik u was met het volgende rekening houden

1. Ontspan u volkomen. Denk niet aan tijd en tijdsverloop. Denk niet aan wat er kan gebeuren.
2. Denk aan een bepaald punt dat volgens u met de sfeer die u zoekt samenhangt, maar denk daar niet uitsluitend aan. Zie het gewoon als een beginpunt. U zoekt a.h.w. op een klosje het begin van het draadje en als u dat te pakken heeft, kunt u het hele klosje afwikkelen. Indien u met dat gevoel een enkel punt nagaat, is het voor u een sleutel geworden tot die andere wereld, de inhoud en zelfs de krachten daarvan:
3. Besef, dat u nooit volgens menselijke normen geestelijke krachten kunt verwerken. De geestelijke kracht heeft nu, eenmaal andere eigenschappen en kwaliteiten dan u zich menselijk kunt voorstellen. Er zit b.v. een enorme werking van harmonische in. Als u terugdenkt aan hetgeen wij over trillingen hebben gezegd, dan weet u ongeveer wat ik bedoel: Dat betekent, dat de werking van zo'n kracht ineens een heel octaaf kan overslaan. Iets wordt hoog geestelijk bedoeld. Je wilt het voor je eigen geest gebruiken, maar op een gegeven ogenblik verandert het en wordt het ook een stoffelijke werking. Word je door die stoffelijke werking verrast, dan is de kans heel klein dat hij weer terugslaat naar de hoog geestelijke harmonische. U moet daarmee dus erg oppassen.

Dan zou ik u het volgende willen raden;

- A. Probeer nooit de hoogste geestelijke krachten te bereiken. Beroep u op de hoogste geestelijke krachten alleen in die mate die u uw concentratie op hen richt en het aan hen overlaat om de wijze waarop ze op u inwerken, met u contact opnemen etc., zelf te bepalen. Hoe hoger de kracht, hoe minder mogelijkheid u heeft om zelf te bepalen.
- B. Besef verder dat hoe hoger de kracht is die u aanroept, des te geringer de waarschijnlijkheid is dat u antwoord krijgt in een volgens uw menselijk tijdsbesef juiste verhouding. Het kan een verschijnsel zijn als laten we zeggen het spreken met de maan. U weet, dat er dan in de communicatie steeds een

hiaat valt van enkele seconden. U kunt praten, maar voordat het daar aankomt is het een paar seconden later. Gaan ze terug praten, dan zit er een gaping tussenvraag en antwoord; die is niet te vermijden. Stelt u zich maar iets dergelijks voor. Denk nu eens aan wat ik u heb gezegd over de tijdsynchroniteit. Naarmate die synchroniteit minder is, wordt de kans groter dat er gapingen komen. Maar die kunnen zowel in een enorme snelheid liggen waarmee het antwoord komt, als in een enorme traagheid. En dat betekent, dat als wij een antwoord vragen, we onmiddellijk klaar moeten zijn om bij het begin van een afwijkende reactie of een prikkelend gevoel ons daarop in te stellen en te stoppen met hetgeen wij aan het doen zijn, anders wijzen we af wat ons wordt gegeven. In een ander geval kan het een hele tijd duren. Dan moeten we ook niet zeggen; Wij krijgen geen antwoord. We moeten gewoon wachten.

- C. Als u contact met een hoge geestelijke wereld zoekt en niet precies weet, of u op de juiste manier daarop zult kunnen reageren, dan is het verstandiger om bemiddelaars in te schakelen. Een bemiddelaar kunt u bv. vinden door met een beeld van die kracht voor ogen een beroep te doen op laten we zeggen Zomerland, dat ligt vlak bij. Het is duidelijk, dat alles wat via Zomerland kent voor u praktisch in de tijd valt. Ongeacht versnellingen of vertragingen, voor u komt het duidelijk door. Als er t.a.v. uw tijdsbegrip een grote vertraging is, dan krijgt u de waarschuwing dat die vertraging in u optreedt. U zult dus beter beseffen wat er aan de hand is. En als in Zomerland zo iemand denkt ik kan het zelf niet helemaal aan, dan kan hij altijd weer een wat hogere sfeer inschakelen. Want elke persoonlijkheid die tot het licht behoort, is bereid allen die naar het licht streven te helpen. Hij is bereid alleen de krachten uit dat licht over te dragen volgens zijn beste weten en besef in samenwerking met elke kracht, die hij als lichtend erkent.

Hier heeft u het een en ander over tijd. Ik kan er natuurlijk nog een hele tijd over doorgaan, maar ik meen dat ik het mijne heb gezegd, vanavond. Ik heb getracht u een beeld te geven van de mogelijkheden en van het gebeuren dat juist door die tijdservaring kan ontstaan. U leeft in uw eigen tijd. Probeer niet in de tijd van een geest te leven. Probeer hoogstens uw eigen tijd even uit te schakelen. U leeft in uw eigen krachtveld met uw eigen krachtsverhoudingen. Probeer niet dit uit te schakelen en te vervangen dooreen geestelijk krachtveld. Zorg alleen dat uw eigen veld a.h.w. inactief is, dat het openstaat voor hogere krachten. Als u wordt geconfronteerd met lagere krachten, dan zitten die t.a.v. uw wereld ook met precies hetzelfde fenomeen. Degenen die aardgebonden zijn, zitten dicht bij uw wereld en maken over het algemeen niet zoveel drukte. Zij kunnen gemakkelijk contact met u opnemen. Naarmate je dieper in de chaos komt, zal er een grote discrepantie bestaan. In de chaos is bovendien de versnelling of vertraging t.a.v. de aardnorm zo groot dat er zelfs geen volledig betrouwbare vergelijkende tijdsnorm is te geven voor het optreden van de grootste invloeden. Zo sterk geldt dat. Wilt u zich afsluiten voor lagere krachten, bindt u dan aan uw eigen tijd of stel u in op een zo groot mogelijke synchroniteit met een lichtende wereld die niet te ver van u af staat. Op dat ogenblik zult u als vanzelf al dat kwaad uitsluiten, omdat het wel een kort ogenblik synchroon kan zijn met uw wereldbesef, met uw krachtveld, maar daarin de tijd niet heeft om veranderingen tot stand te brengen, die niet kunnen worden opgeheven door de kracht waarmee u in harmonie bent. Dit is de beste methode van afschermen. Alle andere methoden. van afschermen berusten weer op het scheppen van een zodanig afwerend krachtveld dat hierdoor een benadering in synchroniteit van de persoonlijkheid eigenlijk niet mogelijk is. U ziet, het is eigenlijk allemaal eenvoudig, als u de theorie even te pakken heeft. Om mijn onderwerp nu te besluiten.

Al hetgeen ik u heb gezegd is op zichzelf zinvol en is mede een verklaring voor veel van de occulte verschijnselen die u elders zult ontmoeten.

Het is niet een punt van dogma. Het is een uitgangspunt bij uw benadering. Leer zoveel mogelijk open te staan voor het licht. Leer zoveel mogelijk u af te sluiten voor het duister en leer vooral te komen tot het aanvaarden van krachten, die niet kunnen worden geregistreerd of genoemd door uw bewustzijn. Op deze wijze zult u zoveel mogelijk hoge waarden en

krachten in uzelf beleven. U zult tevens in staat zijn om uw eigen wereld dank zij uw persoonlijkheid, in uw eigen tijd en met uw eigen krachtsvorm uiting te geven aan al datgene wat van anderen in u doorklinkt.

FACETTEN VAN VITALITEIT

Vitaliteit het woord zegt het al betreft levenskracht, de energie van het leven, de levendigheid. Als we die proberen te verdelen, vinden we als de oudste vormen die door de mensen zijn erkend vreemd genoeg allerlei meer geestelijke waarden van levenskracht.

Het zal u waarschijnlijk verbazen te horen dat de menselijke vitaliteit, de energie van het leven, wetenschappelijk eigenlijk pas is ontdekt en meer wetenschappelijk wordt benaderd sedert ongeveer 1830. Vanaf die tijd heeft men begrip gekregen voor de stoffelijke processen. En langzaam maar zeker heeft de mens dan ook geleerd dat hij om vitaal te blijven vitamines moet tanken. Het bijgeloof aan oesters e.d. is wat ouder, maar dat ging dan ook voornamelijk om een bijzondere vorm van vitaliteit.

De geestelijke levenskracht wordt in het begin gezien als een soort levensadem; iets van de goden. Daarover kunnen we al het een en ander vernemen ongeveer 15000 jaar geleden, dus 12000 à 13000 v. Chr. ongeveer. De stellingen omtrent de levenskracht zijn als volgt;

Er zijn rond ons vele krachten van verschillende geaardheid. Deze vloeien samen in het menselijk lichaam en brengen daarin vervolgens stromingen teweeg die weer de levensfuncties van de mens en zijn organisme bepalen. Hoe juister het evenwicht tussen deze krachten, des te groter ook de stoffelijke vitaliteit van de mens is.

Als je dat wat verder ontwikkelt en je gaat een paar duizend jaar verder, dan kom je terecht bij de eerste acupuncturisten. Wil je de voorlopers ervan zien, dan kom je hoofdzakelijk in Azië terecht en in een deel van Noord-Afrika. Dan krijg je te maken met de toverdokters, die werken met verschillende voorwerpen die elk een bijzondere vitaliteit, een bijzondere vorm van levenskracht zouden aantrekken.

Iets later gaat de mens begrijpen dat de ademhaling toch erg veel te maken heeft met levenskracht en krijgen we het geloof aan de levenskracht die door de ademhaling wordt ingenomen. We zitten dan ongeveer 6000 v. Chr. Daar ontwikkelt zich o.m. het verhaal over de odd-kracht: de levensenergie die in de atmosfeer aanwezig is, maar niet vergeleken kan worden met een van de functies van de normale atmosfeer en die wij door de juiste manier van ademen aan ons lichaam kunnen toevoeren. De ademhalingstechniek van de yogi's en van bepaalde mystici is daarvan wel af te leiden.

Nog wat later, ongeveer 3000 v. Chr., krijgen we te maken met een geheel nieuwe erkenning de mens wordt erkend als een geestelijk voertuig. Hij heeft een halfstoffelijke entiteit in zich (denk aan Ba en Ka, de begrippen van de Egyptenaren). Door deze voertuigen op de juiste wijze uit te zenden, terug te roepen en te voeden is hij in staat om niet alleen de levenskracht van zijn eigen wereld (de lichamelijke levenskracht) te ervaren, maar ook om door te dringen in wat men de wereld van de goden, de hallen der goden of de hallen der herinnering noemt. Daardoor heeft hij deel aan een kosmisch leven kan hij de feiten uit de tijd aflezen en bovenal en dat is misschien wel het belangrijkste kan hij beschikken over wat men noemt de Eeuwige Adem of de Eeuwige Kracht.

Als je dat zo vertelt, zijn het eigenlijk maar zeer summiere en oppervlakkige gegevens. Een mens moet ontdekken dat hij een geestelijk voertuig heeft. Hij moet te maken krijgen met uittredingen. Hij moet begrijpen dat zijn contacten met de krachten van b.v., de Maangodin niet alléén zuiver psychisch of fysiek zijn, maar dat ook andere dingen een rol spelen. Hij moet werkelijk doordringen in zijn innerlijke wereld om zo zijn contacten met een grotere kosmos te kunnen begrijpen. Zeker, het blijft mystiek. Het is niet wetenschappelijk. Een groot gedeelte van alle theorieën zou je wetenschappelijk als sentiment en bijgeloof moeten afwijzen. Maar als je daarmee begint, dan moet je God en godsdienst, de geest en het voortbestaan natuurlijk ook als wetenschappelijk onbewezen beschouwen en zeggen. Dat zijn bijgelovigheden die je als wetenschapsmens moet afwijzen. Het wonderlijke is, dat een wetenschapsmens meestal alle geloof van anderen als bijgeloof afwijst, behalve zijn eigen geloof, dat hij als een waar

geloof beschouwt dat niet bewezen behoeft te worden. Ik ben ook, zo dom geweest in mijn tijd, waarom zou een mens in deze dagen dat niet zijn?

Wat zijn eigenlijk de beste aanwijzingen door deze tijd van de verschillende lende facetten van levenskracht?

ZIELEKRACHT

Wij behoren tot het eeuwige leven. Wij onttrekken kracht daaruit. Een schitterend geloofsartikel. We kunnen echter ook zeggen: Er is een deel van het bewustzijn van de mens, dat volledig, onaantastbaar zijnde voor alle zuiver stoffelijke indrukken en invloeden toch voortdurend een wisselwerking daarmede onderhoudt: Het blijkt dan dat naarmate dit centrum beter ontwikkeld is er een grotere hoeveelheid energie voor normale denkprocessen en reacties beschikbaar is. Er is dus zelfs in het menselijk denken, de menselijke hersenen, iets te vinden waarvan je zegt: Dit is ontspannen, dit is rustig. Er is een punt in dat centrum waar het menselijk denken en zeker het stoffelijk denken tekort schiet, maar waaraan je aan de andere kant als mens en als geest voortdurend krachten kunt onttrekken. Hoe meer je openstaat voor dit onbekende in jezelf, des te groter de kracht is die daaruit in je doordringt.

Wat is dat voor een kracht? Ik heb het, al gezegd: je kunt er beter mee denken. Het schijnt het bewustzijn te beïnvloeden. En als we nog iets verder gaan, komen we tot de conclusie dat die energie, ook kan worden gebruikt voor uittredingen, voor bepaalde telepathische contacten en in enkele gevallen zelfs voor telekinese. Het is dus een kracht, die eigenlijk net aan de grens van het redelijke ligt.

Een tweede vorm van energie.

Als ik bezig ben met ademen, dan adem ik iets in. We hebben kunnen aantonen dat o.a. een bepaalde hoeveelheid ozon moet zijn. Wie zuivere zuurstof inademt, krijgt een verhoogde innerlijke verbranding, ook als het verder nog vermengd is met het een of ander gas. Hij krijgt dus niet de energie binnen die hij normaal uit de atmosfeer krijgt. Nu blijkt, dat naarmate de lucht ozon rijker is de zenuwkracht toeneemt. Dan is deze vorm van vitaliteit een uitwisseling van bepaalde chemisch elektrische eigenschappen, die in de aarde en in de atmosfeer bestaan. Dat is in feite een stoffelijke energie. Wat doet die stoffelijke energie? Wel, wij reageren sneller, we denken wat helderder. Het is dus iets wat met ons zenuwstelsel te maken heeft. Die kracht is echter niet voldoende om b.v. onze spierweefsels op te laden. Als we moe zijn, dan kunnen we ons door deze kracht niet ontspannen. We kunnen alleen juist reageren, we kunnen onszelf scherper beschouwen en pas als wij daarmee manipuleren is het mogelijk om ook het lichaam een beetje op te knappen.

Hoe zit het dan met het lichaam?

Een oud bijgeloof zegt: Als je je op de aarde neervlijt zodat de krachten van de aarde door je heentrekken, dan zul je je in korte tijd lichamelijk herstellen van alle kwalen en fouten die daarin zitten. Vermoeidheid wordt opgeheven, uitputting gaat in zeer snel tempo teloor, kortom, het gehele organisme, vooral ook de spierweefsels, functioneren na een betrekkelijk korte rust op deze wijze veel beter dan op welke andere wijze dan ook bereikt kan worden. Maar dit klopt niet altijd. Het klopt alleen, als je in de juiste omgeving op de grond gaat liggen. Dat is ook begrijpelijk. Iemand, die in de nattigheid gaat liggen, wordt niet gezonder; hij krijgt reumatiek. Iemand, die teveel op koude stenen zit, kan last krijgen van wolf (een soort reumatiek) bij de zitspieren.

Als we dat nu nagaan, dan blijkt het o.m. te maken te hebben met het magnetisch veld van de aarde. Het schijnt dat de mens het gunstigst reageert, als hij dwars op dat veld ligt. Dus niet in noord-zuid of zuid-noordrichting, maar in oost west of west oost richting. Een principe dat tamelijk bekend is.

U weet waarschijnlijk dat de meeste tempels gedurende een lange tijd gebouwd zijn in die oost-west oriëntatie. Ze moesten er wel een reden voor hebben gehad. De een heeft het over Mekka, de ander over Jeruzalem, maar als je het goed nagaat, klopt er niets van. Het is eerder gericht, naar de opgaande of ondergaande zon. Dat heeft dan weer te maken met het geloof

dat een tempel, die op deze manier is gebouwd, grotere krachten bevat, zodat God Zich er gemakkelijker kan manifesteren. Denk niet dat de christenen daar anders over dachten, want diezelfde theorieën werden nog verkondigd in 1450. Toen werd er aan de bouw van een grote kathedraal begonnen en werd niet alleen die verhouding uitdrukkelijk gestipuleerd, maar zelfs dat de grootste massa in het westen moest liggen (dat hebben ze toen opgevangen door mooie klokkentorens te bouwen en dat het schip lichter van bouw moest zijn en vrij moest staan van de invloeden uit het oosten.

Hier hebben we te maken met de eigen kracht van de aarde. Ook deze blijkt invloed te hebben op het menselijk organisme, maar vooral op de relatie tussen de verschillende cellen. Iemand, die deze kracht opneemt, zal natuurlijk beter gaan reageren met zijn zenuwstelsel. Maar de daarin bestaande zwakten of fouten worden in verhouding tot de rest niet sneller opgeheven, zodat iemand in het geheel wel wat beter is, maar niet een zenuwuitputting ineens te boven kan komen. Daarvoor heb je odd-kracht nodig.

De situatie van deze tijd brengt ons bij de wetenschappelijke ontleding van de functie van de cel en al hetgeen die cel nodig heeft. Men heeft dat teruggebracht tot een aantal biochemische werkingen waarbij osmotische processen een grote rol spelen. Ik ben het er wel mee eens. Een mens heeft vitamines nodig als het even kan natuurlijke. En iemand die zich goed voedt, zal ongetwijfeld gezonder zijn dan iemand die zich slecht voedt. Maar iemand die zich goed voedt en verder niet beantwoordt aan de noodzaak van de juiste ademhaling, de juiste geestelijke instelling, eventueel de juiste manier van rusten, komt er niet verder mee. Hij wordt misschien vet, maar niet gezond. Degene echter die daar wel rekening mee houdt, behoudt een veel grotere levenskracht dan normaal. Ik kom dan tot mijn eerste conclusie:

Indien men de lichamelijke en mentale vitaliteit van de mens wil vergroten, zo zal men rekening moeten houden met het volgende:

- a. goede ademhaling waarbij zo mogelijk ook ozonsporen worden verwerkt;
- b. een zeer gezonde voeding;
- c. en vooral ook de juiste manier van rusten. Een mens, die niet regelmatig rustig slaapt, doet er verstandig aan zijn slaaprichting te veranderen. Hij zal ontdekken, dat hij hierdoor een grotere ontspanning bereikt en dus als vanzelf door een juistere energieverhouding ook een sneller herwinnen van zijn normale krachten.

Als we ons bezighouden met de vitaliteit en we denken aan geestelijke krachten, dan moeten we ons heel goed realiseren dat er geestelijke krachten zijn die a.h.w. hoogspanning zijn. Als, u denkt: ik wil mij even opladen en u grijpt de bovenleiding van de elektrische spoorwegen vast terwijl u contact met aarde maakt, dan behoeft u zich over stoffelijke energie nooit meer zorgen te maken.

Als u hoge geestelijke krachten zonder meer zoudt willen gebruiken, krijgt u precies hetzelfde effect. Er zijn delen in uw wezen die er gewoon niet tegen kunnen. Een van die delen noemen ze dan het gouden of zilveren koord; in feite de aanhechting van de geestelijke voertuigen aan de stoffelijke. We kunnen dus nooit te grote geestelijke energieën opnemen. Wat we wel kunnen doen, is een geestelijke energie ontvangen en omvormen.

Als een transformatorstation is aangesloten op een hoogspannings- leiding, dan kan een inkomende spanning 20.000 V hebben en levert toch een verbruiksspanning af, van 220 V., Wat hier gebeurt is eigenlijk heel eenvoudig: die grote kracht komt binnen en kan zonder dat ze direct is ingeschakeld in het lagere veld induceren in dat lagere veld. Dat betekent, dat zonder een direct contact een deel van de energie wordt overgeheveld van de hoogspanningsleiding naar de laagspanningsleiding. Wat wij nu doen is dit, wij gebruiken onze geestelijke voertuigen. In dat zuiver geestelijke proces kunnen we heel hoge geestelijke waarden ontvangen; we hebben daar de mogelijkheid voor. Die geestelijke krachten kunnen we niet omzetten in stoffelijke of mentale energieën, maar we kunnen wel onze mentale voertuigen in harmonie brengen met onze geestelijke voertuigen. Op dat ogenblik wordt het mogelijk de geestelijke energie om te zetten in een voor ons bruikbare en niet-schadelijke vorm van kracht. We worden dan veel vitaler. Want wat geestelijke kracht is, wordt in de

stoffelijke vorm levenskracht; het wordt uitstraling; het wordt een oplading van de aura. Nu is dat uitgedrukt in een vergelijking natuurlijk heel gemakkelijk, maar ik kan mij echt voorstellen dat u zegt: Hoe moet dat nu gebeuren? En aangezien ik er altijd van houd om stoffelijke autoriteiten zoveel mogelijk te citeren, wil ik u hier een kleine aanwijzing geven zoals die door een meneer Sri Srivenanda (?) is neergeschreven.

"Wanneer wij ons richten op de hoogste krachten, dan zullen we aanvaarden dat deze in ons werkzaam zijn, ook indien wij dit niet onmiddellijk beseffen. Daarop laten wij onze gedachten in concentratie uitgaan naar de werking van deze kracht. Door onze concentratie op de werking van de kracht zullen wij dat deel van de hoge kracht dat voor ons aanvaardbaar en begrijpbaar is in onszelf zien als een aantal gedachten en belevingen welke betekenen een steeds sterker worden van onze uitstraling en ook een activeren van onze chakra's voor zover deze ontplooid zijn."

Als ik dat nu in mijn termen vertaal, dan betekent het doodgewoon, Je mag wel denken aan het licht, maar je moet nooit proberen om naar het licht te kijken. Je moet denken aan het licht en proberen te ontdekken wat het licht kenbaar maakt: Door je te concentreren op wat het licht kenbaar maakt, ga je je beseft a.h.w. inschakelen tussen het directe licht en datgene wat je eruit ontvangt. Op die manier selecteer je uit dat geheel precies zoveel als je kunt verdragen.

Nu had deze heer nog een aantal volgelingen. En daarvan had het systeem nog verder uitgewerkt. Deze zei niet alleen; Hoe kom ik aan die kracht, maar wat moet ik ermee doen? Hij kwam tot de volgende conclusie.

Met is noodzakelijk de geest te reinigen door meditatie. Het lichaam dient gereinigd te worden door de ademhaling. (Daarvoor geeft hij dan de techniek) De yoga techniek: als we langzaam inademen en stoetsgewijs uitademen, zijn we al een eind op de goede weg.

"Dan neme men een lichaamshouding aan waardoor de krachtstromen in het lichaam gesloten zijn." (De handen tegen elkaar, de enkels over elkaar, dan hebben we al een voldoende afgesloten houding vooral als de ruggegraaf redelijk recht blijft.

"Wij richten ons nu op de werkingen, die onze leermeester ons beschreven heeft." m.a.w. denk aan het bestaan van het licht en probeer te erkennen wat het licht duidelijk maakt.

"Op deze wijze beschouwe men zichzelf en al wat met "ik" in de wereld van waan nog als werkelijkheid meent te erkennen. Gooi je illusies een beetje opzij, probeer realistisch te blijven. Dat is voor mensen die met die dingen bezig zijn soms erg moeilijk, maar blijf zo realistisch mogelijk.

"Zich vervuld voelend van vrede en kracht zal men nu de banen (de houding waardoor de krachtstromen van het lichaam gesloten worden) verbreken. Nu kan het geheel van de kracht door een van de chakra's of door de wil plus gerichtheid van het oog of gebaar worden geuit. Als men zegt welke bestemming deze kracht heeft, zo zal ze uitvloeien naar alle leven waarop het gericht wordt en daarin de gewenste verandering bewerkstelligen. Waar het op neer komt, is dat iemand die op die manier zichzelf heeft opgeladen de kracht bewust kan richten op alles. Je kunt er iets mee doen met, planten, je kunt wolken verdrijven of tot je roepen, je kunt mensen genezen en hun kracht ontnemen, je kunt ze stom maken. Je kunt daarmee dus een ander bereiken. Nu is mijn conclusie:

1. Iemand, die zelf niet voldoende kracht heeft of zich slap voelt, kan zich op die manier opladen.
2. Als je weet wat je met die kracht wilt doen, dan weet je; als je het gevoel krijgt van een tinteling (het is net alsof je hersens zichzelf kittelen), dan heb je die kracht. Denk dan gewoon aan degene of datgene waarheen je die kracht wilt zenden, kijk ernaar met je ogen dicht als het ver weg is en stel je het voor. Kijk er daadwerkelijk naar als het binnen gezichtsbereik is of als je het op een andere manier duidelijk wilt maken wat je doet, dan maak je het gebaar en draag je de kracht over.

Deze kracht is dan volgens deze leermeester vitaliteit van drievoudige aard. Die drievoudige aard kun je als volgt formuleren Het eerste gedeelte wordt als zuiver biologisch activerende kracht uitgezonden. Het gehele organisme krijgt een kick en gaat een beetje beter lopen. Het tweede gedeelte wordt als een sterke lading in de aura gebracht, die voor een deel ook het zenuwstelsel oplaadt dat hierdoor sneller en juister kan functioneren. Het derde gedeelte van de kracht wordt vooral uitgestraald naar de chakra's en bij voorkeur naar de hogere chakra's, het schijnt dat het vanaf het borstchakra omhoog werkt. Deze kracht wordt omschreven als geestelijk licht. Ik geloof, dat je in onze termen kunt zeggen. Het is een beter innerlijk begrip voor jezelf en de wereld. Als je die kracht hebt, krijg je in feite een betere harmonie.

Ik meen, dat je met al die facetten van vitaliteit, levenskracht, wel wat zou kunnen doen. Ik weet dat er in de oudheid mensen zijn geweest die hun hele leven hebben besteed aan het juist hanteren van één van deze vormen van kracht. Dat kun je van een mens van vandaag niet meer verwachten. Men heeft tempels gebouwd waarin dat allemaal mogelijk zou zijn. Ook in deze tijd bestaan er nog wel dergelijke tempelachtige gebouwen. Ik denk b.v. aan het genezingscentrum dat nog steeds de naam van Cayce draagt. En wat dat betreft zijn er ook bepaalde antroposofische inrichtingen waarin men bewust of onbewust de harmonie van omgeving, plaats en kleur heeft gekozen waardoor ze ook wel aan deze voorwaarden gaan beantwoorden.

Wij moeten echter die kracht opwekken. Als we het nu heel eenvoudig: beschouwen dan zeggen we: Wij kunnen niet de omgeving opbouwen waarin die kracht het best werkt. Dan is het enig andere dat we kunnen doen: onszelf in een toestand brengen waardoor de omgeving tijdelijk voor ons ideaal schijnt en wij dus in volledige harmonie daarmee de kracht kunnen uitstralen, want dan hebben wij precies hetzelfde bereikt.

Nu een laatste raad die ik u ga geven in dit onderwerp:

Als u kracht wilt uitstralen van welke aard dan ook dan zal de omgeving vaak storend zijn, indien u uitgaat van de kracht zelf. Ga nu eens uit van de omgeving. Probeer u met die omgeving één te voelen. Probeer die te voelen als mooi, als gezellig, als prettig en laat u door niets wat daarin optreedt storen, omdat het er zo echt bijhoort. Op dat ogenblik heeft u in u gevoelsmatig een harmonie tot stand gebracht. Met deze harmonie kunt u dus de krachten in u veel gemakkelijker en juister aan een ander overdragen. U verliest veel minder. Het kost u minder energie, de ander krijgt meer en bovendien heeft u hierdoor een zekere diversiteit van harmonie met de wereld gewonnen die u ook als u zelf kracht wilt opnemen ongetwijfeld te stade zal komen.

Op deze wijze kan dus elke mens wel gebruik maken van de verschillende facetten van vitaliteit waarmee de mensheid zich al zo lang bezighoudt zonder tot op heden in staat te zijn het wezenlijke daarvan op menselijk redelijke wijze beter te omschrijven.

ANGST

Angst is de droom waardoor de mens de werkelijkheid niet meer ziet. De werkelijkheid kan soms onaanvaardbaar zijn. Maar zolang we haar kennen, is er geen sprake van werkelijke angst.

Angst is de droom, die we vastkoppelen aan de feiten. Toch zal elke mens angsten kennen; daaraan ontkom je bijna nooit. Want de mens denkt, dat hij alles weet en toch is ergens diep in hem een gevoel van onzekerheid. Dan gaat hij zich voorstellen wat er anders zou kunnen zijn, en dan is hij bang.

Een mens heeft een voorstelling van zichzelf, van zijn belangrijkheid misschien, van de noodzakelijkheid van zijn bestaan, de afhankelijkheid van anderen van zijn bestaan. En als hij aan het einde denkt, dan voelt hij angst omdat hij het gevoel heeft dat hij zo belangrijk is en dus moet blijven en niet beseft dat de belangrijkheid van zijn wezen ligt in zijn bestaan en niet in de betekenis van de tijdelijke taken die dat bestaan kunnen vullen.

Angst is vaak ook en laten we dat niet vergeten een in ons groeiende voorstelling van wat we pijn noemen. Pijn kan geestelijk zowel als lichamelijk zijn. Het is iets wat ons overrompelt en

waaraan we toegeven, want als wij ons ertegen verzetten door er niet aan te denken, denken we er juist intenser aan. Alleen als we een ogenblik vergeten dat er pijn of een probleem is, dan is ineens de angst weg en daarmee een groot gedeelte van onze kwaal. Misschien is angst wel het mechanisme waardoor de mens zichzelf probeert te blijven tegen de veranderingen in die onvermijdelijk zijn.

Ook de geest kent angst, indien zij zichzelf niet aanvaardt. In de duistere werelden probeert de mens voortdurend te ontkomen aan datgene iaat hij weet te zijn. Hij probeert te ontkomen aan hetgeen hij beseft dat zijn werkelijkheid is. En het is deze vlucht, die de enorme angst vormt welke de verschrikking van de duistere sferen schijnt te zijn. Daarom zeg ik:

Angst is volgens mij het niet beseffen en aanvaarden van je eigen wezen in de werkelijkheid van een wereld zoals je die kunt beseffen. Zodra je aanvaardt wat is, wat je bent, wat er gebeurt, wat je wereld is, dan is er geen angst. Dan is er geen verschrikking meer, ook al zullen strijd en pijn en nood blijven bestaan. Maar dan zijn ze een aanvaardbaar, ja een noodzakelijk en onvermijdelijk deel van het opgroeien in dit bestaan en. het je bewust worden van een werkelijkheid waarin je zozeer één kunt zijn met alle dingen dat niet alleen het begrip angst, maar ook begrippen als pijn, probleem en nood niet meer bestaan.

LES 9 - DENKBEELDEN

Als ik denk, schep ik. Want door mijn denken schep ik voor mijzelf een wereld, die zo niet buiten mij bestaat. Hoewel ik denkbeelden heb zijn dit werelden, werkelijkheden in mij, die ik mogelijk nergens anders zal kunnen aantreffen, maar die vanuit mij werken naar buiten toe. Een wereld die bestaat, zal altijd een wisselwerking vertonen met elke andere bestaande wereld. Daarbij zijn factoren van belang zoals de intensiteit waarmee ze elkaar verdragen, de afstand waarop ze zich van elkaar bevinden en vooral ook als het gaat over denkbeelden de kracht en de finesse waarmee ze gerealiseerd zijn.

Wie denkt en schept, bouwt. Een wereld bouwen in jezelf is gemakkelijk genoeg. Maar een wereld bouwen waarin je niet gelooft, betekent een tekening maken die geen dimensie heeft. Als je echter gelooft in hetgeen je opbouwt, voeg je daaraan een extra dimensie toe. Je geeft een nieuwe afmeting waardoor de innerlijke schepgig vergelijkbaar wordt met de wereld buiten je en in sommige gevallen daarmee praktisch identiek is.

Zoeken naar deze denkbeelden van het innerlijk waarin eigen wereld en eigen denken tot uiting komen is een van de belangrijkste zaken van een ieder die zich wil bezighouden met occultisme. Zeker, je kunt dit doen langs vele meditatieve wegen: Er zijn eenvoudige en er zijn moeilijke, maar ze hebben alle één ding gemeen; in de meditatie bouw ik innerlijk een wereld op. Ik geef mijn denkbeelden vorm, gestalte, diepte, betekenis, onderlinge relatie, totdat wat in mij is ontstaan een onvervreembare werkelijkheid schijnt te worden. Uit deze meditatie kan ik dan verder gaan.

Er zijn vele legenden op deze wereld die zich bezighouden met wat mogelijk zou zijn. Men vertelt hoe Ganesha de wijsheid op de wereld bracht. Men vertelt hoe hij; sprekend uit zijn wonderlijke gestalte, de mensen overtuigde van hun ongelijk. Zij geloofden zijn woorden en zagen daardoor nieuwe werelden. Die nieuwe werelden veranderden de mensen, omdat zij daarin gingen leven. Er zijn andere figuren, zoals de Danser (Krishna), die in zijn vreugdig fluitspel hele werelden wekt en gelijktijdig de dood doet ontstaan. En zo is het leven, zo is de wereld.

Zijn die legenden dan alleen maar illusie of zijn ze werkelijk? Volgens mij zijn ze werkelijk. Niet omdat goden als Ganesha en als de Danser door de wereld gaan en voor iedereen kenbaar zijn, maar omdat de denkbeelden die door hen tot uitdrukking zijn gekomen wel degelijk in elke mens leven. In elke mens bestaat de relatie tussen leven en dood. In elke mens bestaat de kracht van de wijsheid waardoor zijn wereld verandert en zo ook, zijn wezen.

Als wij ons bezighouden met occulte filosofieën, als wij trachten door te dringen in het wezen van tijd, van werkelijkheid en waan, als wij zoeken de werking en belevenissen van de magie te onderkennen, dan moeten wij allereerst beseffen: de denkbeelden, die wij in ons scheppen, blijven niet tot onszelf beperkt. De wereld die wij creëren diep in ons, wordt deel van ons, maar wij worden ook deel van die wereld. Wij veranderen door die wereld, omdat wij daartoe zijn gaan behoren. Al wat wij ons in die wereld hebben toegekend is op enigerlei wijze gaan behoren tot het wezen dat wij zijn, tot de kracht die wij vertegenwoordigen. Een belangrijk punt:

Als ik geloof in een kracht zelfs als die nergens in de kosmos zo bestaat en ik bouw een denkbeeld op waarin die kracht voor mij kenbaar, beleefbaar, tastbaar wordt, dan zal vanaf dat ogenblik die kracht voor mij bestaan; wat meer is, zij zal werken door mij. En elke eigenschap, die in mijn aanvaarden en geloven aan dit denkbeeld voor mij bestaat, maak ik tot deel van mijn wezen. Ik ga haar mede openbaren.

Er zijn heel wat wonderlijke dingen op deze wereld. Ik weet, dat de mensen daar vaak bang voor zijn. Er is enige tijd geleden een aantal gevallen van reïncarnatie onderzocht.

Een jong meisje herkende een vrouw als de zuster van de moeder bij wie zij een vorige maal geboren was. Zij beschreef de omstandigheden die thuis hadden bestaan. Men heeft die onderzocht. De vrouw had inderdaad een zoontje gehad, dat, zoals het meisje had beschreven door een slangenbeet was gestorven. De onderzoekers haalden echter de schouders op en zeiden: Het is wonderlijk, maar we kunnen het niet zonder meer verklaren.

Een jongeman vertelde dat hij in een vorig leven burgemeester was geweest van een dorp. Hij vertelde precies hoe iedereen heette in dat dorp. Hij kende a.h.w. alle kinderen bij naam. Toch was hij lichamelijk nooit in dat dorp geweest. Men zou zeggen: Dit is toch een bewijs dat er iets meer is. Een Amerikaans psycholoog hield zich met dit alles bezig. En ijverig denkend en peinzend kwam hij eindelijk met een verklaring: "Deze kinderen," zo sprak hij, "leven in een omgeving die gelooft aan reïncarnatie en daardoor hebben zij een onderbewuste kennis naar voren gebracht als een beeld van een vroeger bestaan." Daarmee heeft de man voor zichzelf het beeld van reïncarnatie vernietigd en voor vele anderen de aanvaarding van een meervoudige existentie minder gemakkelijk benaderbaar gemaakt. Zeker, wat hij zegt is een denkbeeld. Maar zolang dit denkbeeld voor hem bestaat, zal hij niet kunnen incarneren, want hij gelooft daar niet in. Zo sterk zijn denkbeelden:

Zij kunnen een grens vormen die je niet kunt overschrijden. Maar anderzijds kunnen zij een macht vormen die niemand behalve jezelf kan beperken. Ik heb u deze gevallen van incarnaties, waarvan ik nog een vijftigtal andere voorbeelden zou kunnen citeren, voorgelegd om duidelijk te maken hoezeer een mens zijn denkbeelden gebruikt om zijn wereld te beperken tot iets wat voor hemzelf hanteerbaar is. Maar gelijktijdig kent diezelfde mens, die de beperkingen aanbrengt met alle kracht die in hem is, in zichzelf een droomleven dat hij verwerpt. Hij kent in zich krachten, maar hij zegt: Ach, dat is illusie. Hij kent in zicht toekomstbeelden, maar zegt: Ach, dat is slechts fantasie, een droom. Hij kent in zich herinneringen aan een ver verleden, ja zelfs beelden die een toekomst onthullen en hij haalt de schouders op en zegt: Ach, ik heb mij door iets laten beïnvloeden of misschien heb ik teveel van een zwaar gerecht gegeten voordat ik ging slapen. Zo beperkt men zichzelf.

Een mens draagt in zich het zaad van andere en nieuwe werkelijkheden. Een denkbeeld dat in je bestaat, behoeft je niet zonder meer te aanvaarden. Als je droomt dat je in een sombere wereld bent, dan is het niet noodzakelijk dat die sombere wereld ooit werkelijkheid wordt, als je maar vanuit jezelf een kracht weet te projecteren waardoor er licht komt in die wereld, waardoor zij weer vruchtbaar, aanvaardbaar, ja, paradijselijk wordt. Je kunt op deze manier veel van je leven veranderen. Je bent in staat je eigenschappen en kwaliteiten te wijzigen. Je bent bovenal in staat om je relatie, je verbinding met de rest van de wereld te voorzien van nieuwe waarden en nieuwe kracht.

Laat ons proberen iets meer te zeggen omtrent die denkbeelden en ze iets nader te beschouwen, na te gaan hoe ze werken en hoe ze geconstrueerd zijn.

Het begin van een denkbeeld is altijd een vage, ijle voorstelling.

Men denkt: Als ik eens... Als ik eens een filmster zou zijn. Als ik eens rijk zou zijn. Als ik eens... Maar dit is de basis. Dit is alleen maar het beginpunt. Welke dwaas verwacht van een zaadpit vruchten te kunnen plukken voordat ze zich heeft ontwikkeld? Dergelijke droombeelden zijn een begin; ze zijn geen werkelijkheid. Zij kunnen dat alleen worden, indien ze zich in ons verder ontwikkelen.

Ik neem het beeld dat in mij ontstaat, een wensdroom misschien, en ga mij voorstellen wat ik werkelijk zal zijn. Ik ben alleen maar niet iemand, die misschien eens een prijs in de loterij zal trekken: Ik ben iemand die geld ontvangt. Ik stel mij voor hoe het zal zijn. Ik bouw mij een beeld op van wat ik allemaal wil gaan doen. Maar ik vraag mij ook af hoe het mogelijk zal zijn dat te doen: En voordat ik het weet, beginnen deze voorstellingen een eigen leven te leiden. Ik heb een nieuwe werkelijkheid geschapen waarin oorzaak en gevolg onwrikbaar vast werken en niet meer door mijn ingrijpen zender meer te verstoren zijn. Het beeld bouwt zich verder en verder open ik ga zien welke consequenties eraan vastzitten: de rijkdom die ik begeer, maar ook welke mogelijkheden ze voor mij zal hebben. En onbewust begin ik mij geheel in te stellen op datgene wat werkelijk mogelijk is. Het denkbeeld in mij is geworden tot een werkelijkheid

die mij gaat beheersen. Niet door te zeggen: "Nu ben je rijk, geef maar uit," maar door te zeggen., "Die rijkdom is onvermijdelijk geworden." Ik ken de wereld waarin die rijkdom moet bestaan. Ik weet, hoe ze zal zijn, welke daden ik zal stellen. Ik weet zelfs hoe ik gekleed zal zijn wanneer ik het nieuws verneem en hoe de eerste reactie zal zijn van mijn omgeving.

Dit alles klinkt misschien moeilijk. zo'n denkbeeld opbouwen, denkt menigeeen, is onmogelijk; dan moet je zelf een roman schrijven. Maar wie van u vertelt zichzelf geen verhalen? Alleen, het blijven voor u verhalen. Het is geen werkelijkheid die u diep in uzelf gaat beleven, die u voortdurend meer waar gaat maken, steeds meer kracht en mogelijkheid gaat geven. Vergeet één ding niet, er is niet iemand buiten u die zal zorgen dat het waar wordt. U heeft dit gesteld. Dit is een levende waarheid in u. En zo maakt u het zelfs onvermijdelijk dat op enigerlei wijze iets van die rijkdom u toevalt waarover u heeft gedroomd, dat u iets van de mogelijkheden kunt waarmaken die u in uzelf heeft gesteld.

Zeker, er zullen discrepanties blijven bestaan tussen de werkelijkheid zoals u die buiten u beleeft en de wereld in uzelf. Maar het is alsof het twee convergerende lijnen zijn, alsof onontkoombaar de werkelijkheid dichter naar de droomwereld wordt getrokken, zodat je niet meer weet: is dit nu nog denkbeeld of is dit al werkelijkheid? En het geheel als werkelijkheid belevend zie je dat je droom waar wordt.

Krankzinnig, zullen de logische en nuchtere denkers hier uitroepen. Dit is onmogelijk, dit is ondenkbaar. Dit is een vlucht in de waanzin: Maar is hun nuchterheid ook geen vlucht in de waanzin? Bouwen zij met hun denkbeelden niet evenveel waan op als degene die droomt van een vervulling en haar in zich steeds meer vorm en gestalte geeft totdat ze waar kan worden?

O, niet iedereen kan koning zijn, dat is duidelijk. Maar als je weet wat koning zijn is, dan zie je dat het gaat om een paar essentiële dingen in het beeld van het koningschap. Zoals de loterijen die rijkdom beloven in feite niet betekenen dat je nu juist zo rijk wilt zijn, maar dat je je verhouding met de wereld, je mogelijkheden zelf wilt veranderen, en dat kun je waarmaken.

Een denkbeeld is soms niet zuiver. Er zijn gevallen bekend van mensen, die in zichzelf een absolute zekerheid meenden te kennen. Maar dat was niet hun zekerheid. Het was zekerheid op het gezag van een ander. Hij/zij heeft het gezegd of zij hebben het gezegd en daarom moet het waar zijn. Zoals het kleine kind gelooft dat wanneer het de dag van zijn geboorte viert, het mooi weer moet zijn, omdat vader weken geleden heeft gezegd: "Als jij jarig bent, zal de zon schijnen." Maar dan schijnt de zon niet. Voor het kind is het een beeld, een kracht voortkomend uit een ander, niet uit zichzelf. Het is niet iets wat in en door hemzelf wordt gevormd. Het is een belofte. Vader moet dat waarmaken, niet hij of zij. De anderen die hebben gezegd."mooi weer", moeten zorgen dat het waar wordt. Daarom zit het kind te wachten tot de werkelijkheid gaat beantwoorden aan een belofte in plaats van in zich die werkelijkheid op te bouwen, totdat zij onweerlegbaar waar wordt, omdat, de existentie van het ego is overgeplaatst in een wereld, die, slechts harmonisch kan functioneren met dit innerlijk denkbeeld.

Toch zullen wij, zeker als we ons bezighouden met de verborgen wijsheden, steeds weer andere krachten op onze weg ontmoeten. Er zijn natuurlijk geesten en demonen, de bezielende krachten van de natuur, de heersers die hun lichaam als sterren aan de hemel hebben staan, de vreemde geesten die gaan door de onmetelijke ruimten en opstijgen tot het onbekende waar langzaam nog uitvloeit de adem van de grote Dromer Brahman, die de schepping voortbrengt. Er zijn andere krachten. Maar deze krachten bestaan voor ons pas werkelijk, indien wij ze beleven. En dat kunnen we alleen in onszelf. Wij kunnen ons niet gaan beroepen op die krachten, omdat ze buiten ons zouden moeten bestaan. Wij moeten ze waarmaken in ons eigen wezen.

Denkbeelden bevolken de gehele astrale sfeer. Elke draak en demon, die ge daar tegenkomt is geschapen door de gedachten van een wezen. Elk monster, elke engel, elke lichtster, elk rustpunt van de astrale wereld en elke dreiging van eeuwige ondergang is geschapen; het is een denkbeeld dat vorm heeft gekregen. Waarom zou het dan in u anders zijn? Waarom zoudt ge ontkennen dat de beelden, die ge in u schept grote betekenis hebben? Als ik een dienaar nodig heb en ik hem in mij opbouw, dan zal hij zo intens waar worden voor mij dat hij buiten

mij ontstaat. Hij zal dan een zelfstandig leven gaan leiden zo sterk, zo groot dat het mij moeite zal kosten te beseffen; dit heb ik geschapen. Maar ik kan dan ook in mij weer een wereld scheppen waarin die dienaar niet bestaat en hij zal verdwijnen en vervluchtigen.

In de oude verborgen wijsheden, in het oude vergeten schrift grifte men reeds en men heeft het later vele malen op de oude tafelen weer gegrift:

"De werkelijkheid is de droom. Al wat wij werkelijk noemen is datgene waaraan wij gestalte geven doordat wij het aanvaarden. En wat ik in mij volledig aanvaard is werkelijk. Daarom leven wij in een wereld, die is opgebouwd uit dromen. En slechts indien wij dromers, ons daarvan bewust worden, zijn wij in staat onze droom te wijzigen."

Zo belangrijk zijn denkbeelden: eenvoudige ideeën en gedachten. Wanneer mensen dromen van een vrijheid, zoals ze in deze dagen dromen van een vrijheid die geen enkele band erkent, dan zullen zij die vrijheid voor zichzelf vinden, maar zij zullen ook ontdekken dat die vrijheid de absolute eenzaamheid betekent. Ze zullen ontdekken dat hun streven rijkdom brengt, maar ook onmetelijke armoede. Ze zullen ontdekken dat ze misschien hoog boven anderen kunnen staan, maar dan ook de ijzige kilte van een wereldruimte gaan ervaren waarin geen leven op hun eigen peil meer schijnt te kunnen bestaan. Zo leeft een mens, zo droomt een mens.

Gij leeft in een wereld waarin uw denkbeelden belangrijk zijn. Droom niet teveel. Maar als ge droomt, droom bewust, droom intens. Zie uw wereld, zoals ze is. Besef, dat in uw wereld werkelijkheden maar al te vaak moeten terugtreden voor woorden. En wat zijn woorden anders dan tot klank geworden denkbeelden: Zie, hoe schijnbaar onbelangrijke woorden op den duur het lot, van een heel volk, ja, van een hele wereld kunnen veranderen. Zo machtig zijn denkbeelden.

Gij zegt tot uzelf: Ook ik ben een denker. Ook ik ben een. dromer. Ook ik bouw in mij een beeld op waarbij ik mij niet beroep op datgene wat anderen zullen doen of moeten doen, maar zelf erken dat ik doe en kan doen, zal doen, ja, moet doen omdat dit voor mijn wezen onvermijdelijk is. U zult zien, dat de vage droomwereld die door de waarden en denkbeelden van anderen is geschapen wegs melt als de sneeuw, wanneer de hete wind door de dalen blaast. U zult zien hoe steeds sterker naar voren komt wat gij zijt, wat gij in u draagt en droomt.

Denk niet, dat dit alleen geldt voor een mens die op aarde leeft. Zij, die door de schijnbare duisternis die dood heet verdergaan, beseffen soms die duisternis niet, omdat in hen de dood geen duisternis is. Zij verwachten misschien dat anderen het zullen doen en dan staan ze eenzaam en verlaten te wachten. Maar soms beseffen zij dat zij zijn. En in dit beeld van wat zij zijn, zal niemand verandering kunnen brengen. Daar vinden zij een wereld die beantwoordt aan hun wezen, want nog steeds wordt de droom tot werkelijkheid. En datgene wat je waarlijk gelooft omtrent jezelf, de wereld en de kracht die in je en die in de wereld bestaan, is waar, onloochenbaar waar.

Zij, die door de sferen gaan, bouwen voor zich een wereld met hun eigen denkbeelden. Zij dromen in de tuinen van het land met de lotusvijvers, uw Zomerland. Zij zijn in de koele berglucht. Zij bezoeken de kleine tempels en scholen of mediteren onder een bloeiende amandelboom vlak naast de enorme kloof waarin de tijd voorbij ruist als een oneindige stroom, een tijdgeworden Brahmapoetra die geen einde kent.

Eenieder vormt zich zijn eigen beeld. Ieder leeft zijn eigen werkelijkheid in de sferen. En een ieder, die is gebonden aan de krachten die hij buiten zich veronderstelt, is de slaaf van de machten die hij buiten zich erkent. Maar eenieder is vrij door de kracht die hij in zich erkent. Een ieder vormt zijn wereld door het beeld dat hij heeft van zichzelf in de wereld waarin dat "ik" behoort te bestaan. Dat geldt voor de sferen, dat geldt voor uw wereld.

Wie toegeeft dat denkbeelden zo belangrijk kunnen zijn dat ze gehele levens kunnen veranderen, ja, dat ze een gehele wereld kunnen veranderen, die beseft dat denkbeelden zo belangrijk zijn dat ze bepalen wie en wat hij zal zijn na de dood. Ja, zelfs hoe hij de dood zal ervaren. Gij zult moeten toegeven dat vieze denkbeelden de basis zijn van alle occultisme. Het

begint altijd met de gedachte. Wanneer de gedachte een vorm krijgt, langzaam maar zeker aan momentum gewint, wordt zij tot macht.

Er was eens een magiër, die met onverstaanbare klanken een geest aanriep die nooit had bestaan. Hij zei: "Deze dienaar is de mijne." Toen kwam de geest tot leven. Maar de magiër had er een geest van gemaakt met boosaardige krachten en deze vreesde hij. Zo werd hij gedood door een dienaar die nooit had bestaan. Hij werd gedood door zijn eigen denkbeeld dat, toen hij verdween naar een andere wereld, snel verwaasde, uiteengeslagen als een mistbank door de opkomende wind van de morgen. Zo gaat het ook u.

U wilt magie bedrijven? U bent magiër. U heeft magische krachten. Indien u in uzelf een beeld maakt van die kracht, daarin gelooft, dat uitbouwt, totdat u precies weet wat het is, dan gaat het er niet om of dat logisch is, of dat verstandelijk wel kan, of dat ooit al heeft bestaan of ooit zal kunnen bestaan. Belangrijk is, dat het voor u waar en werkelijk is, want daaruit zult u kracht putten. Daardoor zult u macht kunnen uitoefenen in de wereld rond u, maar zult u ook verplichtingen en banden kennen die voor anderen niet bestaan.

Gij wilt in de toekomst schouwen? Als in u een beeld is van een "ik" in een wereld waarin de toekomst kenbaar is voor dat "ik", zo zult gij steeds meer flarden van de toekomst opvangen totdat ge u een beeld daarvan kunt maken waarin geen detail verkeerd is, waarin geen veer van een vogel anders ligt dan gij u die heeft voorgesteld en gij zelfs de tijd kunt bepalen wanneer dit alles zal zijn.

Gij wilt wijsheid bezitten? Bouw uzelf een beeld op van wat wijsheid is. Zoek eerst in uzelf een wereld te scheppen waarin die wijsheid bestaat, waarin ze voor u toegankelijk wordt hoe dan ook. Vraag u niet af, hoe ge die hebt opgebouwd en hoe de voorstelling is, want dat is niet belangrijk.

Het is belangrijk, dat die wijsheid voor u een bestaande kracht is. Niet een geschenk van anderen, maar van een kracht waardoor gij, die daartoe toegang weet te vinden een bewustwording zult zien ontplooiën, zich openvouwend als een knop die opengaat, totdat gij de volheid van de waarheid kunt verdragen. En ik zeg u: Gij zult wijsheid vinden.

Alles wat men onder occultisme samenvat, begint met een denkbeeld. Zelfs de geest die zich manifesteert, zoals ik dat doe, is in de eerste plaats een denkbeeld, een gedachte van een "ik", voortgezet in een wereld die niet de uwe is. Mijn uiting in die wereld is een denkbeeld van een band tussen mijn wereld en de uwe. De woorden; die ik spreek, zijn de gedachten die in mij bestaan en die ik als door een droom vorm geef in uw wereld om dan te ontdekken dat ze waarlijk gesproken zijn. Niets is onmogelijk, indien je de werkelijkheid in je weet op te bouwen. Maar zonder een denkbeeld in jezelf waaruit je bouwt, waarmee je werkt, waardoor je steeds meer zekerheid in jezelf opbouwt totdat je innerlijk weet te zijn, krachten of machten te bezitten, werkingen te ondergaan, blijft je wereld vlak en leeg.

De wereld van een mens, die denkt met zijn logica, die alles aan uiterlijke factoren probeert te binden, is een schets van het leven op een blad papier geworpen. Het lijkt misschien wel echt, maar het is niet echt; het mist een afmeting. De mens, die de denkbeelden in zich weet te ontwikkelen, maakt er een standbeeld van, een snijwerk waarin de dimensies steeds meer worden totdat je tenslotte alle werelden kunt omvatten. En dan pas leef je werkelijk. Dan pas is de existentie geworden tot een bewust bestaan dat alle sferen en werelden tezamen kan omvatten, waarin het "ik" alle dingen kan doen weerklinken en in alle wereld zichzelf kan waarmaken volgens eigen besef van leven en waarheid.

AUGURIE

Als je je bezighoudt met augurie (waarzeggerij), het geven van toekomstbeelden, dan word je geconfronteerd met een oneindig aantal verschillende methoden. De een leest het uit koffiedik, de ander gebruikt theebladeren, weer een ander kaarten. Men maakt horoscopen van verschillende aard, men kent allerlei rekenmethoden (kabbalistische en andere). Als je al die methoden ziet, dan vraag je je af hoe het nu mogelijk is dat je met al die middelen eigenlijk hetzelfde bereikt. Ik zou in dit onderwerp graag de essentie van de waarzeggerij en wat ermee samenhangt onder de loep willen nemen.

Als je begint met waarzeggen, dan is het wonderlijke dat het helemaal niet belangrijk is welke methode je gebruikt. Elke methode is alleen maar belangrijk, omdat die je helpt aan associaties. Een mens durft namelijk vooral wat toekomstzaken betreft die eventueel controleerbaar zijn, maar zelden vrij te associëren. En daarom gebruikt hij methoden als b.v. het koffiedik, de theebladeren, allerhande berekeningen, de kaarten en wat dies meer zij. In al die dingen speelt het toeval een rol.

Als ik kijk wat theebladeren doen, dan is dat in feite niets anders dan een toevalligheid. Het aantal, de groepering kan niemand tevoren voorzien of bepalen. Houd ik mij bezig met het koffiedik, dan is de manier waarop het blijft kleven aan de rand van het schoteltje eveneens niet te bepalen. Als ik kaarten goed schud en eerlijk trek, dan kan ik ze uitleggen op honderd manieren, maar ik zal nooit van tevoren kunnen zeggen in welke combinaties ze naar voren zullen komen. En zelfs; als ik mij met de schijnbaar, betrouwbaarder kant van waarzeggerij bezighoud, zoals getalsberekeningen, e.d., dan ga ik nog altijd uit van iets wat eigenlijk toeval is. Per slot van rekening, hoe komt het nu dat je toevallig Janus heet en niet Piet, of Klaas? Dat is ook een toeval geweest. Als ik dat ga omzetten in cijfers, zoals sommige kabbalisten doen, of ik houd rekening met je geboortedatum, dan werk ik met factoren die niemand kan controleren; ze zijn er eenvoudig. Juist omdat het toeval is zou je kunnen zeggen: Als alles nu voorbestemd is, dan moet dat toeval precies daarin passen.

Het toeval is alleen maar de weergave van het door ons niet erkende wetmatige in ons gehele bestaan. In de praktijk is het echter wel zo, dat ik daardoor een zekere vrijheid krijg. Ik schuif de verantwoordelijkheid voor alles wat ik zie af op de voorwerpen of onderwerpen die ik gebruik om tot mijn prognose te komen.

De oude auguren b.v. hadden hun graanorakel. Een aantal kippen moest dan een gekleurd kraantje oppikken (waarna de kippen er gekleurd op stonden, want die werden later meestal geofferd) en de overblijvende korrels gelijk het lot bepaalden. Anderen slachtten weer schapen, soms stieren. Het lag er maar aan hoeveel geld er was. Dat alles was zuiver toeval. Je kunt nooit zeggen; dat is een stier met een koliek, of: daar hebben we een schaap met galstenen. Maar als die dingen er zijn, dan ken je daar een betekenis aan toe. Die betekenis echter en dat is nu het mooie is niet bindend.

In alle auguriën, tot de sterrenkunde toe, gaat men wel uit van grondregels, maar die zeggen eigenlijk nog niets. Het is pas wat ik erbij ga denken dat bepaalt hoe de betekenis is. Het is de vrije associatie die sterk bepalend is voor elke vorm van prognostiek op grond van auguristische methoden.

Dan ga je je afvragen: Kan ik dat dan ook? Bijna iedereen zou het kunnen, want elke mens neemt enorm veel waar zonder het zich te realiseren. Dat houdt in, dat u zeer waarschijnlijk al weet wat er voor uzelf in de eerste paar maanden gaat gebeuren. In grote lijnen weet u dat zeker en bepaalde details zijn onvermijdelijk geworden door gebeurtenissen die al vastliggen.

Als u vrij associeert, komen die dingen naar voren en komt u ook tot een zeer aanvaardbaar beeld van de toekomst. Maar u moet natuurlijk wel eerst weten hoe u zich kunt ontspannen.

Nu is het bij die ontspanning heel eigenaardigs hoe meer u meent dat het orakel dat u raadpleegt gezag heeft, hoe minder u zich bewust bent van het feit dat u zelf associeert; en daardoor doet u het meer ontspannen, vrijer en vollediger:

Als je de auguriën verder wilt ontleden, dan bestaan er natuurlijk duizend en een kunstjes waarmee je ze aanvaardbaar kunt maken. Maar als ik die kunstjes even terzijde zet, dan blijkt dat we een besef hebben dat veel meer tijdloos is dan een mens zich kan voorstellen. Dat klinkt weer een beetje gek; een tijdloos besef en dat terwijl je zo weinig tijd hebt: Maar uw besef omvat uw leven. Wat u heeft beleefd op de eerste dag nauw geboorte ligt ergens in uw hersens opgeslagen. Wat u in de prenatale periode omtrent vorige levens heeft vastgelegd in het wordend lichaam, ligt ergens zwak misschien en verborgen, maar toch aanwezig nog in de hersens opgeslagen. Wat u tien jaar geleden heeft gezien op een boekententoonstelling en de paar regels die u toen even heeft gezien zonder ze te lezen, zijn nog ergens vastgelegd. U heeft dus een enorm feitenmateriaal ter beschikking waarvan u over het algemeen maar een zeer klein gedeelte regelmatig gebruikt.

Heb ik nu een auguristische methode gevonden, dan begin ik met één denkbeeld. Dat denkbeeld gebruik ik alleen als een sleutel. Zaten we zeggen: ik leg de waarzegkaarten uit en ik vind de tweeling, de toren, de maan en de magiër. Die hebben volgens het handboekje een bepaalde betekenis. En als ze op een bepaalde plaats liggen, is de betekenis daardoor in de werking nog meer gedefinieerd. Nu denkt u waarschijnlijk: de werking is er, ik moet dat dus weergeven. Maar dat doet u niet. U gebruikt gewoon de impressie als een sleutel en u begint nu al die onbewuste waarden te spuien. Die waarden bevatten echter het totaal van uw verleden en daarnaast praktisch alle verwachtingen ten aanzien van de toekomst. Want niet alleen het verleden is bekend: Wanneer u gaat incarneren, dan heeft u althans geestelijk een zeker beeld van hetgeen u in het leven te wachten staat. Als mens zeg je dan: Hoe kon ik zo stom zijn geweest om het zo te kiezen. Maar u heeft dat nu eenmaal gedaan en daarbij heeft u ook de grote lotslijnen gezien van de gemeenschap waarin u nu leeft.

Als u nu begint te kijken naar de toekomst, dan combineert u uw kennis uit het verleden met deze misschien wat vaag lijkende maar toch aanwezige geestelijke impressies van de toekomstige ontwikkeling waarin u zichzelf heeft begeven door te incarneren. U komt dan tot allerlei conclusies die over het algemeen juist zijn. De grootste fouten bij waarzeggerij komen namelijk niet voort uit de impulsen zelf die men naar voren brengt, het is de wijze waarop men probeert ze te combineren. Zodra u gaat combineren, gaat u dat verstandelijk doen. U stelt dus a.h.w. een geschiedenis samen waarin wel alle woorden aanwezig zijn, maar de kans heel klein is dat het grote meesterstuk van werkelijkheid er helemaal uitkomt. U kent dat verhaal wel:

Als je duizend apen duizend jaar laat tikken op een tikmachine zonder dat ze kunnen schrijven, dan komt er op een gegeven ogenblik een werk van Shakespeare of Byron helemaal letterlijk uit. Wat wij nu doen is dus combineren. Alleen, wij, zijn geprogrammeerd. De aap weet niets. Maar wij weten. Wij zijn zo geconditioneerd dat wij a.h.w. Shakespeare gaan uittikken. Maar wij doen het niet in de juiste volgorde. Wij schrijven dus b.v. niet de gehele Richard III achtereenvolgens op, maar we gooien verschillende uitspraken en dramatische scènes ervan door elkaar. En omdat wij dan niet meer in staat zijn om ook intuïtief die volgorde vast te stellen, gaan we alles wat naar buiten komt vervlechten in een verhaaltje dat we vertellen.

Zelf geloven we niet helemaal in dat verhaaltje.

Het is opvallend dat de meeste profeten niet geloven in hun voorspellingen, ofschoon degenen die hem volgen dat wel doen. Van praktisch alle waarzeggerij kan worden gezegd dat een aantal feiten uit het verleden en uit de toekomst redelijk worden herkend, maar en nu het grote maar dat de conclusies die aan de waargenomen feiten worden verbonden verkeerd zijn.

Nu hoor ik al iemand denken; als ik nu naar een waarzegger ga dan weet die toch niets van me af. Of ik ga naar zo'n geheimzinnige dame, die Jupiter aanroept, de kaarten over Uranus werpt en daarna in die diepe trance gaat, om dan in het kristal te lezen, wat mij te wachten staat: b.v. een zwarte man zal uw pad kruisen.

Hoe kan het nu dat zo iemand op een gegeven ogenblik alles voor u precies juist zegt? U bent geconcentreerd op die persoon. Die persoon is geconcentreerd op u. Wat gebeurt er nu? Die persoon gaat bij u de gedachteninhouden wekken. Het zijn in feite uw onbewuste impulsen en gedachten, die door de ander worden uitgesproken. Zolang het gaat over het verleden, is het vaak verbluffend hoe goed dat lukt. Maar nu de toekomst. De persoon leest wel af wat uw toekomst is, maar gelijktijdig ook wat u verwacht dat de toekomst zal zijn, en dat is meestal heel iets anders. Wij verwachten altijd alles anders dan het gebeurt. Dus wat doet nu die persoon? Zij gaat proberen dat beeld aan te passen aan uw verwachtingen. Het resultaat is dat zelfs de beste waarzegster op dat moment niet alleen zijn cliënt, maar ook zichzelf druk aan het bedriegen is, ook al lijkt het of het uitkomt. En daar hebben we ook weer zo'n punt.

Als je het achteraf bekijkt zeg je: Maar er is toch gezegd dat ik een auto ongeluk zou krijgen en dat ook in het ziekenhuis zou komen? Ja, dat is inderdaad gezegd. Maar in welke samenhang werd dat toen gezegd? Als u even nadenkt, dan zegt u: Dat beeld dat die persoon heeft gehad is kennelijk heel anders dan wat er nu is gebeurd. En dan kom je er achter dat de

manier waarop die dingen worden samengebracht eigenlijk maar toeval is. Het is gewoon een poging van een mens om op uw denkbeelden, uw gevoelens en soms ook uw lichamelijke reacties te reageren, want u reageert als er iets wordt voorspeld.

Bijvoorbeeld Als je getrouwd bent met een blond wezen en er wordt plotseling een zwarte man of zwarte vrouw over je pad geprojecteerd, dan kijk je toch wel even vreemd. Waarop dan de waarzegger(ster) onmiddellijk zal zeggen; Maar dat wordt natuurlijk geen ernst. Nu is het heel goed mogelijk dat die zwarte man of vrouw iets te maken heeft met b.v. een notariskantoor. Het gaat helemaal niet over emotionele moeilijkheden, maar over een beslag op uw meubeltjes b.v. Maar dat wordt er niet uitgehaald, omdat het wordt aangepast aan uw interpretatie, aan uw reactie.

Daarom moeten we zeggen;

Elke augurie onverschillig hoe ze tot stand is gekomen is maar zeer betrekkelijk betrouwbaar. De conclusies, die worden verbonden aan de genoemde punten of feiten zijn praktisch altijd onbetrouwbaar.

Wat is de eenvoudigste manier om tot een voorspelling te komen

1. Zorg, dat u in een rustige omgeving bent.
2. Gebruik blauw licht of zeer gedempt licht, kortom, licht dat stemmig en sfeervol is.
3. Neem een voorwerp waarop u uw aandacht kunt concentreren. Dat kan net zo goed het verzilverd kinderschoentje van Pietje zijn als een kristallen bol of desnoods een kaart dat u legt of een schema dat u kent.

Wanneer u bezig bent, concentreer u vooral niet op een mogelijke beantwoording of ontwikkeling. Doet u het voor uzelf, schrijf dan de vraag neer. Leg dat bij de andere voorwerpen op tafel. Dan heeft u altijd het gevoel van de aanwezigheid van die vraag. Ga dan zitten kijken en laat de gedachten maar op u afkomen. En als u op een gegeven ogenblik zegt: Ik zie mieren lopen, dan schrijft u dat op of laat een ander dat opschrijven. U kunt het ook op een bandrecorder opnemen en zegt u: Ik zie mieren lopen. Niet vragen: wat betekent dat? Gewoon achtereenvolgens al die onsamenhangende beelden laten opkomen. Als u klaar bent, neemt u uw vraag erbij en schrappt u voorlopig alles wat er geen betrekking op schijnt te hebben. Wat er over is gebleven, beschouwt u als een antwoord. U zult zien, dat u met dat antwoord inderdaad een nieuwe reactie, een nieuwe benadering vindt voor het probleem; en daar gaat het er toch maar om.

Als u het voor een ander doet, dan is het nog veel eenvoudiger. In plaats van dat u de dingen op tafel legt, neemt u ze in de handen. Als het even kan, gebruikt u nog een inductievoorwerp. Werkt u met kaarten, dan laat u een aantal kaarten door de persoon zelf trekken. U laat hem de kaarten zelf schudden, zodat er een fluïde aan vastzit. U kunt, ook zeggen: Geef me maar je vulpen. Leg daar een hand op en doe dan precies hetzelfde. Dus: u tekent weer het schema, u legt het kaartje of u staart gewoon naar een schoteltje water, de kristallen bol enz., wat u maar heeft. Dan gaat u gewoon weer vrij associëren. De beelden die in u opkomen spreekt u uit. Na afloop, als u het gevoel heeft: nu weet ik hot verder niet meer, gaat u de zaak na. Daarom is het het best, als u het vastlegt, of iemand heeft die aantekeningen maakt.

Tot uw verbazing zult u ontdekken, dat u bijna allemaal kunt waarzeggen; en wat meer is, dat u het opvallend juist kunt doen, ook ten aanzien van personen die u nooit gezien of gekend heeft.

Wilt u de waarzeggerij nog een beetje anders inkleden, ik kan mij dat voorstellen, dan kunt u ook werken met een pendel. Pendelen is een kunst op zichzelf. Hier doen we dat met de hand.

U neemt een schietloodje aan een touwtje. Dat is net zo goed als een gouden ring aan een vrouwenhaar. U houdt het boven een plaat waarop u verschillende voorwerpen en/of verschillende antwoorden legt. Nu maakt u gebruik van het voorwerp om te selecteren. Als u het handig doet, dan begint u met alle mogelijkheden die u heeft overwogen. De mogelijkheden die er zouden zijn, legt u allemaal neer, desnoods met een letter of met een woord erbij. Nu gaat u pendelen. Alles wat een slingerbeweging veroorzaakt houdt u erin; alles

wat een draaiing geeft gooit u eruit. U kunt het ook omgekeerd doen, dat maakt geen verschil uit, als u maai eerst met uzelf heeft afgesproken wat "ja" en wat "neen" is. U houdt dus een aantal antwoorden over. En nu het leukste van het geval: U gaat die antwoorden in volgorde leggen. Dan gaat u weer pendelen, net zolang totdat u de juiste volgorde heeft gevonden. Lees dan alles op, vergelijk het met de vraag die is gesteld en u zult ontdekken dat door gewoon te reageren volgens die antwoorden u ineens een beeld krijgt van wat er kan gaan gebeuren. Dit is voor mensen, die een beetje minder zeker zijn van zichzelf, die bang zijn voor poespas en die zoiets wel interessant vinden misschien wel de beste benadering.

Eén ding wil ik u absoluut ontraden: roep nooit entiteiten op om u de toekomst te voorspellen. Het is natuurlijk erg indrukwekkend, als u roept: Abacadabra, Josephus, Theophilus, Adonais, kom en zeg mij de toekomst! U kunt net zo goed zeggen: Janus ga de waarheid halen! Want als u deze aanroepingstechniek gebruikt, ik weet dat sommigen dat doen dan gaat u wel entiteiten oproepen, maar welke entiteiten weet u niet. De naam die u gebruikt kan namelijk zeer veel entiteiten omschrijven. De kwaliteit die u uitstraalt is bepalend voor de krachten die u aanroept. Als die krachten nu toevallig een beetje duister zijn en dat is met augurie nogal eens het geval dan heeft u soms een gast in huis, die u niet zo gemakkelijk kwijtraakt. (Geen bezetenheid, maakt u zich daarover geen zorgen. De meeste mensen die bezeten zijn, zijn bezeten van zichzelf en niet van een demon.) Wat er dan gebeurt, is dat er een entiteit komt die nooit de waarheid zal geven over de toekomst. Hij zal datgene geven waarmee hij meent zijn plannen in de toekomst te kunnen verwezenlijken.

Vraag nooit een entiteit, welke dan ook, ook niet iemand van ons, om u de toekomst te voorspellen. Indien u meent dat u hulp uit de geest nodig heeft, vraag hun u te helpen bij uw werk en streven. Maar vraag nooit aan hen om het zelf te doen. Iemand, die u helpt is altijd nog gebonden aan hetgeen er in u leeft. En dat betekent bij toekomst voorspellen, zelfs als u de verkeerde entiteit aanroept, dat hij alleen maar kan reageren op hetgeen er in u bestaat. Hij kan u dus niet gaan domineren. Zodra u hem vraagt om zelf de toekomst te voorspellen, geeft u de uiting a.h.w. volledig in handen van de ander en daarmee geeft u hem een zekere beheersing over uzelf of over de aanwezigen. Misschien vindt u dit een beetje bijkomstig, maar er zijn nogal eens gekke dingen uit voortgekomen.

Een ander punt bij voorspelling is dit: Als je niet weet wat je moet doen, dan kun je het lot laten beslissen. Maar als je het lot nu toch wilt laten beslissen, dan kun je beter zelf met b.v. een dobbelsteen gooien of een munt opgooien dan dat je zegt: Ik zal dit doen, als de tram het eerst komt en ik zal dat doen, als de bus het eerst komt. Dit zijn namelijk dingen waarbij u zich te sterk bindt aan zaken waarop u geen persoonlijke invloed heeft en waar uw eigen persoonsinhoud dus geen rol kan spelen. Maar als u een munt opgooit, dan zult u onbewust toch ook mede beïnvloeden welke zijde boven komt. Of de beeldenaar of de avers bovenkomt dat helpt u zelf mede bepalen. Daarom is het verstandig om al die dingen zo te doen dat u zelf daarop invloed heeft.

Augurie is zo oud als de weg naar Rome en ouder. Maar al die auguren (er waren trouwens heel ongunstig bij) hadden de neiging om voorspellingen te geven die pasten bij hetgeen zij wilden. Het is bekend, dat bepaalde priesters, die uit ingewanden e.d. de toekomst lazen, niet zeiden wat ze meenden dat erin zou kunnen zitten, maar zeiden wat ze meenden dat de vorst wilde horen of wat voor hen het voordeligst zou zijn. In de moderne tijd komt men vaak onwillekeurig in een situatie waarbij men denkt: Als ik het nu zo ga formuleren, dan is dat voor mij een beetje voordeliger; of ik behoef iemand niet te shockeren. Als je dat doet, zul je niet alleen verkeerde of dubbelzinnige voorspellingen geven, maar je zult daarnaast ook voor jezelf een vervreemding krijgen van je eigen mogelijkheden.

Er zijn gevallen bekend geworden van mensen die inderdaad zeer goed de toekomst konden zien, maar die door hun neiging om hun impulsen altijd weer aan te passen aan hetgeen ze meenden dat voor hen voordelig was of wat een ander wenste te horen, op den duur het gevoel kregen dat ze anderen bedrogen. Daardoor waren ze niet in staat om van hun capaciteiten een optimaal gebruik te maken. En daardoor was het vooral, wanneer zij zelf orakel wilden raadplegen, voor hen onmogelijk om daarmee iets te bereiken.

DROOMBOEKEN

Dromen, zo zegt men, hebben een bepaalde betekenis. En als u een droomboek heeft, meestal van een madame met een zeer erotische naam, dan zoekt u daarin op b.v. doodkist. Dan staat er: doodkist zien uitdragen u raakt iets kwijt; doodkist zien binnendragen men komt u iets brengen. Dat kan natuurlijk wel. Soms klopt het. Maar de hemel weet wat u nu toevallig met een doodkist associeert. Misschien dat voor u de rijkdom niet komt met je doodkist die binnenkomt maar met een kistje sinaasappelen of wat dan ook dat u meebrengt.

Als u dergelijke antwoorden en oplossingen gaat zoeken in het ware groot Egyptisch Droomboek, dan moet u altijd maar dit beseffen. Wat ik doe is onzin. Doe het dan toch maar. En terwijl u zegt "het is onzin" gaat u zich misschien realiseren wat het beeld dat u zich uit de droom meent te herinneren, voor u zou kunnen betekenen. Want door uw concentratie op het boek maakt u onwillekeurig in het onbewuste allerlei factoren los, die dan in dat antwoord mee naar voren komen. Dus: nu ja, ik vind dat eigenlijk zus en ik vind dat zo, voor mij zou het beter dat kunnen zijn. Dan is dat voor u de juiste betekenis:

Droomboeken moet je nooit gebruiken om een ander te vertellen wat er wel of niet in orde is, want in 9 van de 10 gevallen heb je het mis. En als je het een keer juist hebt, krijg je er later alleen verwijten voor naar je hoofd geslingerd.

Nu nog iets over de wichelmethode zoals die in het Chinese Boek der Veranderingen (ITjing) wordt aangegeven, waarmee we een aantal spreuken door toeval bij elkaar brengen. Ook hier zeggen we: dat is een antwoord. Maar het antwoord wordt pas bepaald door onze interpretatie. Als wij voor een ander wichelen (munten, stengel of stokjes gooien), dan moeten we wel beseffen dat we dan zeer sterk aan die ander moeten denken en dat we de beste resultaten krijgen, als we de beschikking hebben over een voorwerp dat de ander een tijd bij zich heeft gedragen of dat de ander zelf aanwezig is. Alleen op die manier kunnen we de associaties verkrijgen die bij die ander horen, niet bij ons. Als je b.v. zelf droomt dat je een roomtaart krijgt, zeg je: Er komt feest. Maar een ander houdt niet van roomtaart, dus die krijgt een onaangename beleving. En als je hem nu zegt: het wordt feest en hij heeft de ellende gehad, dan komt hij later bij je en zegt: Dat is een mooie wichelmethode die je hebt. Een ellende zonder einde, noem je dat een feest; dat is me een feestje wel. Daar moet u dus voor oppassen. Als u voor een ander werkt of interpreteert, dan heeft u altijd een contactvoorwerp nodig of de aanwezigheid van de persoon zelf. Als een tussenpersoon met vragen komt, dan zult u nooit een geheel juiste prognose kunnen geven om de doodeenvoudige reden, dat die ander niet de volledige persoonlijkheidsinhoud bezit van degene voor wie het antwoord eigenlijk bestemd is. Hier heeft u nog een paar dingen over waarzeggen:

Als u de behoefte in u voelt opkomen om de toekomst te ondervragen, dan kunt u inderdaad goede resultaten behalen, als u rekening houdt met het volgende:

- a. De methode die u gebruikt, komt er in feite niet op aan. Welke methode u ook gebruikt, gebruik haar volkomen ernstig.
- b. Nooit de voorgeschreven verklaring als beslissend zien. Het zijn eigen associaties die bepalend zijn voor het juiste antwoord.
- c. Wanneer u voor uzelf werkt met een vraag, moet u die vraag van tevoren vastleggen. U doet dat b.v. door haar op te schrijven, maar er zijn ook andere manieren denkbaar. De vraag zelf mag tijdens het stellen van de prognose geen rol spelen. Wel kan de uitkomst dan worden gesteld als een antwoord op de gestelde vraag.
- d. Probeer nooit teveel tegelijk te overzien. Besef, dat uw tijdgevoeligheid bij dergelijke prognosen zeer betrekkelijk is. U kunt zeggen. Dit gebeurt morgen en het gebeurt in feite pas morgen over een jaar.

U kunt zeggen:

Dit is helemaal niet urgent en het blijkt de volgende dag te gebeuren. Dergelijke gevoelens hebben te maken met intensiteit en niet met tijd. U kunt wel zeggen: Indien ik iets aanvoel

voor de verre toekomst, dan is dit in geen geval belangrijk op dit moment. Dus kunt u er aan toevoegen: Voorlopig heeft u er geen behoefte aan om druk te maken. Natuurlijk heeft u zich niet allemaal met wichelarij bezig te houden. Maar het is toch belangrijk dat u beseft dat u daarvoor niet naar een ander hoeft te gaan, maar dat u het zelf ook kunt. De mens die beseft hoeveel hij van de toekomst in zich draagt, zal daardoor minder gebonden zijn aan de tijden bewuster en intenser leven

LES 10 - KRACHT

In alle occultisme worden we geconfronteerd met krachten. Vaak zijn het krachten, die zich aan ons manifesteren op een wat wonderlijke manier. Soms ook hebben we gewoon te maken met verschijnselen waarvan we niet weten waar ze vandaan komen. Maar één ding is zeker; energie vragen ze alle. Als we de vorm en het wezen van die energie eens willen nagaan dan lijkt het mij verstandig om allereerst te kijken van waaruit de kracht werkt. We komen dan tot de conclusie, die voor sommigen van u misschien een beetje vreemd lijkt. De kern van kracht in alle occulte verschijnselen op aarde is altijd we er de mens. De mens is het kernstuk.

Als vreemde krachten zich op aarde manifesteren, dan zal hun vorm worden: bepaald door de mens. De wijze waarop ze in brandpunt worden gebracht t.a.v. bepaalde personen, feiten of voorwerpen worden bepaald door de mens. Als dat een mechanisme, is zoals we dat in spookhuizen wel zien, dat soms kan worden geactiveerd, dan blijkt dat de kracht, die het hele verschijnsel dat zich zelfstandig verder ontrolt aan de gang kan brengen wederom de mens is. Onze eerste conclusie moet dus zijn; De mens op aarde is het middelpunt van alle occulte verschijnselen. In hem zit ergens de vreemde eigenschap waardoor krachten zich kunnen manifesteren.

Dan moeten we ons in de tweede plaats afvragen, of we die krachten misschien moeten onderscheiden in verschillende soorten;

We zien dan allereerst natuurlijk de gewone verschijnselen waarin de mens zelf centraal staat. Denk eens aan telepathie, paranormale genezing, vormen van helderziendheid, helderhorendheid, correctie van krachten, hypnose en wat dies meerzij. In al deze gevallen is er wel degelijk sprake van mentale en soms zelfs van geestelijke energieën.

Maar de mens zelf is het die deze krachten opwekt. De mens zelf is het die ze richt. De mens zelf bepaalt ze. Ook als de mens daarbij kan putten uit andere krachtbronnen, mogen we in deze gevallen zeggen; de energie is zuiver menselijk. Haar wezen moet dan ook gebaseerd zijn op de eigen kracht van de mens de levenskracht.

Alles wat uit de mens onmiddellijk kenbaar wordt en door hem volledig kan worden beheerst, berust op menselijke vitaliteit. De verschijnselen zullen mede worden bepaald door het trillingsgetal van de persoon, daar hiermede de kwaliteit en de eigenschap van die vitaliteit raar buiten toe nogmaals apart worden bepaald.

De krachten van de geest. Ook een belangrijk punt voor vele mensen.

Als een geest zich manifesteert, gebruikt hij daarvoor energie van zijn eigen wereld. Maar hij kan die energie niet zonder meer gebruiken.

Hij moet haar aanpassen aan de menselijke wereld. Hiertoe heeft hij op aarde een punt waar menselijke levenskracht aanwezig is die voor hem bruikbaar is.

Nu is het wonderlijke dat die levenskracht ook kan zijn vastgelegd in voorwerpen: edelstenen, bepaalde zegels enz. In al die gevallen geldt dus: de kracht, die werkt wordt bepaald door de geest. De transformatie van deze kracht tot iets wat op aarde kenbaar is en werkzaam kan zijn, geschiedt wederom: door een fragment van menselijke levenskracht.

De demonische machten.

We hebben op aarde namelijk te maken met z.g. demonische machten. Nu wordt er heel veel demonisch genoemd dat heel wat anders is. 9/10 van de demonen op aarde schuilen in het menselijk onderbewustzijn. Maar dat betekent dat er nog 1/10 overblijft waarin werkelijk geestelijke krachten aanwezig kunnen zijn.

De demon (dit woord nu eens in zijn negatieve zin gebruikt en niet in de Griekse betekenis van het innerlijke licht) is een wezen dat zich kan bevinden: gemanifesteerd in de astrale sfeer, kan stammen uit lagere sferen die vormbewust zijn en het kan de uitstraling van een wezen zijn dat zich in een zeer lage sfeer bevindt, maar de mogelijkheid heeft zijn gedachten zeer scherp te concentreren op meer stoffelijke, althans meer vormbevattende sferen. In al deze gevallen is de demon zelf dus wel degelijk energie; het is een vorm van kracht. Maar het wonderlijke is dat deze kracht alleen werkzaam kan zijn, indien een vergelijkbare kracht aanwezig is. Anders gezegd:

Als lichte krachten zich overal wel kunnen manifesteren en overal wel een mens kunnen vinden waardoor ze op aarde kenbaar worden, geldt dit voor de demon en voor de z. g. boze krachten zeker niet. Wanneer de demon uitstraalt, dan zal er iets moeten zijn waarin de trilling van zijn uitstraling reeds aanwezig is. Nu kan dat een akkoord zijn, dus een samenstelling van vele verschillende trillingen.

U heeft een eigen trillingsgetal. Het gemiddelde menselijke trillingsgetal bevat gewoonlijk 16 tot 32 verschillende frequenties die samenvloeien in één hoofdlijn, die men kan uitdrukken. Indien nu één van de 16 factoren harmonisch is met wat die geest uitstraalt, zal deze ene factor tijdelijk alle andere gaan domineren. Ze wordt onmetelijk versterkt en daardoor wordt de persoon in kwestie bewust of onbewust instrument van het demonische.

De bestrijding van demonen is meestal gebaseerd op het afwerpen van de demon. U kent allen de weerkaatsingstechnieken. We hebben het er hier wel eens over gehad. Zo'n weerkaatsingstechniek heeft natuurlijk wel zekere bezwaren.

Ik kan een kracht alleen weerkaatsen, indien in mij niets is dat ongecontroleerd kan antwoorden op de uitstraling van de demon. Is dat wel het geval, dan ben ik hulpeloos. Tenzij en dat is een andere mogelijkheid ik één van de andere factoren, die een rol spelen in mijn uitstraling en mijn trillingsgetal mede bepalen, zodanig kan versterken dat deze trilling alle andere domineert. Daar waar een lichtende uitstraling is, kan een duistere uitstraling geen dominantie meer verwerven. Hier heeft u dan een beeld van de manier waarop die kracht werkt.

Maar met de geestelijke krachten weten we nog steeds niet waar we aan toe zijn, want wat is eigenlijk die geestelijke kracht? Daar moeten we ook even over nadenken.

We spreken over de goddelijke Kracht. Een heerlijk vaag woord voor iets waar we niets van afweten en dat we daarom in ons eigen denken, kunnen projecteren in elke vorm die we maar willen. Er is echter een alomvattende kracht of oerkracht. Dat is de energie waaruit alles materie zowel als geest is opgebouwd. Daaruit kan dus alles voortkomen. Hoe ontstaat nu b.v. een geestelijke vorm uit deze oerkracht?

Wel, de oerkracht op zich is een geheel. Maar als een deel van dit geheel op een bepaalde wijze in beweging komt (zoals je je een zonnestraal kunt voorstellen die door een wolk valt en tijdelijk een afzonderlijke lichtstraal lijkt te zijn, dan ontstaan er in die straal brekingseffecten. Deze bepalen weer de werking van die straal. Als er nu in het Goddelijke een beweging is. (het is maar een vergelijkende term., dan zal het deel waarin die beweging (deze verplaatsing t.a.v. de rest zich manifesteert invloed krijgen op al het andere. Hieruit ontstaat een bewustzijn, maar gelijktijdig een functie.

Een andere vergelijking;

Als je gaat kegelen, dan zet je de bal op de baan. Als je dit juist doet, loopt de bal precies in het midden en dan is het alle negen. Als je nu weinig van kegelen afweet, dan zet je hem meestal verkeerd of hij heeft een vals effect en loopt in de goot en dan heb je niets. Heb je echter een beetje beheersing over het spel, dan kun je de bal toch altijd wel zo opzetten dat hij een paar kegels raakt.

Als we nu te maken hebben met de perfecte kracht, dan is die rechtlijnig. Dat wil zeggen: de inwerking op alles wat er omheen is of het nu beziel is of niet betekent een beantwoorden

aan de kwaliteit van deze kracht. Indien die kracht niet geheel bewust of niet volledig beheerst is, zal ze zeer waarschijnlijk maar een deel van hetgeen ze wil reiken. Anders gezegd; het antwoord dat, wat de kosmische kracht is maar een deel van wat het bewustzijn (de structuur) van die tijdelijk afgezonderde eenheid van kracht zou willen bereiken. Er ontstaat een soort noodlotsdrang.

Als er nu een afzwaaijer is, dan krijgen we iets wat precies het tegendeel bereikt van zijn bestemming, want de bal wordt omgezet om alle negen te treffen. Als hij dus in de goot komt, is het precies verkeerd; hij raakt niets. Wij zouden dat een negatief succes kunnen noemen.

Nu stap ik even af van deze vergelijking.

Als je te maken hebt met een kracht, die geen respons weet te op zichzelf, dan reageert ze op alles wat tegenstelling is. Dan blijft het een kracht en is precies hetzelfde, alleen het resultaat is anders. Het resultaat is dat in plaats van waar te maken wat je wilt, je eigenlijk waarmaakt wat je niet wilt. Goethe zegt dat heel aardig in het eerste deel van Faust, als het gaat om de jonkheer met de paardenhoeven. "Der Geist der stets verneint und doch das Gute schafft." (De geest die voortdurend ontkent en toch het goede tot stand brengt. Dat is eigenlijk de demon.

De demon is een geest, die altijd negatief of destructief wil werken, maar alles wat geen antwoord geeft eigenlijk in feite vorm, kracht en inhoud geeft. Dat klinkt waarschijnlijk wat vreemd, maar denk eens aan Genesis. Daar komt de duivel in de vorm van een slang heel toepasselijk in de boom en verleidt Adam en Eva. Daardoor krijgen de mensen de kennis van goed en kwaad. Nu is het vreemde; de mens wandelt met God. Hij is zich niet bewust van zichzelf. Nu eet hij van de Boom der Kennis van Goed en Kwaad. Wat gebeurt er nu? De mens wordt zich bewust van zichzelf (uitgedrukt in de gelijkenis als het schaamtegevoel e.d.), maar kan gelijktijdig ook een bewust contact met God opnemen. Dus als je het goed bekijkt, heeft zelfs hier de demon in zijn behoefte om de mens a.h.w. te verjagen uit het paradijs, om de concurrentie onmogelijk te makende kans geschapen voor de mensheid om in zekere, mate bewust. Qua besef zelfs in een gelijkwaardigheid" God te ontmoeten. Dat is het kentekenende van deze geestelijke kracht. Ik kan die kracht nooit ontdoen van haar band met de oerkracht. Of we die oerkracht God noemen of iets anders, doet verder niet ter zake.

Als je zelf dingen doet, ach u weet het allemaal wel, dan krijg je soms de meest onverwachte gevolgen. Maar waarom krijg je juist die gevolgen? Wat bepaalt de invloed van wat je eigenlijk wilt en wat dan net niet gebeurt of omgekeerd: wat je eigenlijk niet wilt of niet nastreeft en wat je ondanks jezelf toch weer waarmaakt: Dat is heel eenvoudig dit:

Elk mens is ook deel van die goddelijke kracht. Als een mens een uitstraling heeft, kan hij menselijk gezien "ja" zeggen tegen iets. Denk maar aan de dame met een vermageringskuur dieet "ja" zegt tegen een taartje. Ze zegt tegen zichzelf: ik vind het niet zo belangrijk, dus zal ik het maar doen. Maar ze voelt zich schuldig. Anders gezegd;

Ze verwerpt. Ze verwerpt en aanvaardt tegelijk. Is er nu sprake van een goede invloed dan zal die verwerping worden uitgestraald. Dat kan dan een komische situatie geven. Die dame zal dan de omzet, in taartjes in haar omgeving aanmerkelijk doen afnemen, want ze straalt de ontkenning van de lust uit, terwijl ze gelijktijdig zich bezat aan haar lust. U vindt het misschien wel vreemd, maar probeer het verder te volgen, het is heus wel interessant voor u.

In mijn leven als mens of als geest geldt dus eigenlijk hetzelfde wat ik over de demon heb gezegd. Zodra mijn streven positief is, volledig door mijn "ik" wordt aanvaard, zal alles wat ik uitstraal alle krachten rond mij activeren. Ik sta nooit alleen. Ik sta altijd in verbinding met een kracht om mij heen. Maar als ik iets wel wil en ook weer niet wil, dan is het maar de vraag, of dat wel of dat niet in mijn besef goed is. Is het namelijk verkeerd, dan ben ik op dat moment demonisch; wat ik doe is, dus demonisch. Maar door hetgeen ik doe, zal ik vaak het tegengestelde tot stand brengen van hetgeen ik eigenlijk voor mijzelf opdat ogenblik wens. Laten we proberen hiervan een concreet voorbeeld te geven.

U ontmoet een medemens: U zoudt met die medemens wel willen uitgaan, maar eigenlijk heeft u het gevoel dat u het niet moet doen. U zoudt het echter wel leuk vinden. Opdat ogenblik bent u geestelijk gezien in twee delen gesplitst. Uw uitstraling die naar de oerkracht gaat die positief reageert zegt "neen". Terwijl het negatieve: datgene wat "ja" zegt alleen maar antwoord kan krijgen van iets wat als negatief kan worden bestempeld, dat nl. precies diezelfde trilling al in zich heeft. Het zal duidelijk zijn dat, tenzij degene met wie u wilt uitgaan precies dezelfde negatieve factor bezit op dat ogenblik, er eerder een verwijdering ontstaat dan een contact.

Verder is het ook heel wonderlijk om te zien, als je je bezighoudt met die kracht, hoe mensen en ook geesten enorme krachten weten op te brengen en weten te richten door één te zijn. Dat is b.v. het geval bij een Wessac bijeenkomst. Hier is een praktisch gelijke geestelijke afstemming in positieve zin van een groot aantal entiteiten en daardoor kunnen krachten tot uiting komen die je normaal nooit kunt beleven. Maar mensen zijn waarschijnlijk een beetje anders dan geesten en degenen die geestelijk heel erg bewust zijn.

Wij vinden in bepaalde streken (in India en in nog enkele andere landen is het hier en daar nog het geval de z. g. orgiastische magie.

Dit betekent dat mensen in een roes komen, in die roes copuleren, maar met dat alles één bepaalde bedoeling hebben. Het wonderlijke is dat daardoor ook enorme emoties worden ontketend die ook gelijkgericht zijn. En als het doel nu maar positief is, want dat is noodzakelijk, dan zal de hele wereld daarop antwoorden. Ook deze vorm van magie werkt wel degelijk.

Bij krachten moeten we dus rekening houden met de afstemming. Wat ben ik zelf? Wat ben ik werkelijk? Wat wil ik werkelijk? Zodra ik in mijzelf één ben geen enkele verwerping ken met hetgeen ik nastreef of bedoelt dan zal alleen mijn concentratie op dit doel reeds krachten aantrekken waardoor het doel wordt verwezenlijkt. Ik heb daarbij dan helemaal geen plechtigheden nodig. Er behoeft verder helemaal geen actie te zijn van zijn kant. Gewoon het feit dat ik dit wil, maar werkelijk met mijn gehele wezen, activeert rond mij de oerkracht, die vorm en gestalte gaat krijgen in overeenstemming met wat ik uitstraal. Daar staat natuurlijk weer tegenover dat ik nooit iets kan waarmaken waar ik niet helemaal achter sta.

Dan kan ik het nastreven, soms zelfs de uiterlijke vorm ervan bereiken, maar de essentie bereik ik nooit. Ik bereik altijd het tegendeel. De uitspraak van Goethe was dus wel heel juist.

Als ik negatief ben, dan wil ik altijd iets voor mijzelf. Ik wil iets afbreken of ik wil iets opbouwen tegen anderen in plaats van voor anderen. In zo'n geval kan ik misschien tijdelijk iets bereiken wat erop lijkt, maar de eigenlijke werking is altijd het tegengestelde van mijn bedoeling. Zo ziet u dat die krachten eigenlijk aan wetten gehoorzamen.

Als ik de oerkracht zelf zie en vraag aan welke wet gehoorzaamt zeg dan kan ik er alleen maar naar gissen. In die oerkracht ken ik een voortdurend evenwicht. Maar dat is het evenwicht van potentialen, niet het evenwicht van uiting. Het is een evenwicht van mogelijkheden, niet van feiten. Ga ik echter na wat daarnaast het geval is, dan blijkt mij dat de oerkracht kleine delen oerkracht uitzendt die persoonlijkheid hebben, die actie in het geheel mogelijk maken, die actie kennen op het geheel. Wanneer die bepaalde delen een kringloop volbrengen (dat gebeurt meestal), dan zien we dat ze na verloop van tijd weer terugkeren naar het centrum van de kracht waaruit ze zijn ontstaan. En nu het wonderlijke. Hierbij kan opnieuw precies dezelfde krachtenheid, zonder dat haar beslotenheid of haar geest en besef verbroken is, weer momentum gewinnen. Ze krijgt dus een grotere energie en begint dan weer een soortgelijke baan af te leggen.

Als wij daarover spreken, dan hebben we het over de reïncarnatiecyclus of zoiets, maar we denken daarbij aan de verschijnselen. Hier hebben wij het over de kracht.

Wanneer een bepaalde vorm steeds weer in het licht terugkeert, dan zal de positieve waarde, die in de figuur zit elke keer, als de terugkeer tot het licht heeft plaatsgevonden,

versterkt zijn. Dan zegt er iemands Hoe kan dat, want je incarneert uit een bepaalde sfeer. Volkomen waar. Maar er is altijd een ogenblik waarop de wil tot incarnatie ontstaat en er een black out op volgt. Je hebt het niet meer, je ziet het niet meer, je weet het niet meer. Dat gaat kort vooraf aan de definitieve keuze. Dit is het ogenblik waarvan men zegt occult denkend dat je de totaalcracht weer ondergaat en daaruit vermogen, levenskracht e.d. put die je nodig zult hebben. Dit is op z'n minst genomen een zeer interessante stelling en voor zover ik kan nagaan ook wel een feit. Want alle kracht keert tot haar oervorm terug en kan in gewijzigde of gelijke vorm wederom uit die oerkracht in verschijning treden in de voor ons kenbare wereld.

De situatie waarin wij verkeren ten aanzien van die oerkracht maakt het ons onmogelijk precies te zeggen wat ze is of wat voor kwaliteiten ze heeft. Het is hetzelfde als te zeggen; Ik ga de samenstelling van de lucht constateren alleen door adem te halen. Tot op zekere hoogte kun je de vreemde waarden die erin zitten wel herkennen, maar aan de samenstelling van de lucht zelf ben je zo gewend, daar leef je zo in, dat je die niet merkt. En zo merken we de oerkracht niet. Alleen indien ze antwoordt op een deel of op het geheel van ons wezen, wordt de oerkracht kenbaar. Vreemd genoeg echter niet in haar wezen, in de enorme energie die er ontstaat, maar alleen in het resultaat dat die energie voor ons heeft in de omgeving of in onszelf.

Hiermede hebben we weer wat meer gezegd over de energie. Ik zou nu nog in het kort willen zeggen wat de energie van de ziel is, wat de energie van de geest is en wat de occulte energie van de mens is.

De energie van de ziel is gelijk aan de oerkracht, maar beperkt. Zij bevat alle mogelijkheden, maar de uiting van die mogelijkheden wordt voor een groot gedeelte bepaald door de contacten die men heeft met de oerkracht, die rond dit afgesloten deel bestaat.

De geest is een bewustzijn dat ontstaat door de reacties, die de ziel ontmoet en opwekt in de oerkracht rond het "ik". Haar bewustzijn stelt de geest niet in staat een keuze te maken die buiten deze ervaring ligt. Maar voor zover er bekende ervaringen zijn (het is ook een soort geheugen) bestaat de mogelijkheid uit verschillende reacties te kiezen of een voorkeur uit te drukken voor zekere reacties. Hierdoor wordt de eigen afstemming of trilling van de ziel naar buiten toe mede bepaald. Dit betekent dat alle krachten, die in haar zin, of door haar, aan 't geheel kunnen worden onttrokken, alleen op een zeer bepaalde manier tot uiting zullen komen. De kwaliteit of kracht van een geest. Is dan ook het bewustzijn waardoor een gerichtheid van kracht ontstaat die op het geheel, maar slechts op het erkende deel van de kosmos invloed kan hebben.

Voor de mens geldt; de mens wordt beperkt in het gebruik van zijn krachten door zijn voorstellingsvermogen, door zijn innerlijke gesteldheid eenheid, gespletenheid, innerlijke verdeeldheid. In de praktijk zal de mens, alle kracht van de geest (indirect zelfs die van de ziel) kunnen gebruiken vanuit zichzelf, door zichzelf, mits zijn streven een volledige eenheid is en om in hen ten aanzien daarvan geen twijfels of voorbehoud bestaan.

Als u zich afvraagt hoe u die kracht zelf ervaart, moet ik constateren dat u haar even weinig ervaart als de atmosfeer rond u. U merkt eerst dat de lucht in beweging is, als die beweging er is; dus als er wind is. De kracht in mij zal ik nooit ervaren als zodanig. Ze is voor mij een normaal: en continu deel van mijn bestaan. Maar op het ogenblik dat die kracht werkzaam wordt, word ik mij ervan bewust, Dan zal ik plotseling stromingen ontdekken. Ik kan verschillende lichamelijke reacties ontwikkelen, prikkelingen b.v. in bepaalde delen van het lichaam, het bekende koudevoeten verschijnsel bij een circulerende kracht e.d. Deze maken dan de kracht kenbaar: Het is echter maar een klein gedeelte dat op die manier kenbaar wordt. Het geheel kan ik in of aan mijzelf niet constateren dan door de werkingen die ik vanuit mij tot stand breng.

Wij hebben deze cursus niet zonder reden "occulte filosofie" genoemd. Een filosofie is iets wat wel gebaseerd is op bestaande feiten, maar dat niet bewijsbaar is in stoffelijke zin en als zodanig dus niet kan gelden als een wetenschap zonder meer.

In feite is occultisme vanuit menselijk standpunt voor een groot gedeelte filosofie. Als wij ons bezighouden net de kracht die in de stens speelt, de verschijnselen die tot stand kunnen worden gebracht, de bezieling van de aarde, de sterren erg al die dingen meer, en werken we met iets wat wel aannemelijk is, waarop vele verschijnselen eventueel kunnen wijzen, maar dat stoffelijk gezien onbewijsbaar is. Wij leven in een wereld waarin het bewijsbare slechts een klein gedeelte van het mogelijke representeert.

In deze cursus hebben wij u vooral wakker willen maken voor alle mogelijkheden die er zijn. Er zijn ook heel wat praktische tips gegeven. We hebben misschien hier en daar ook wel wat heilige huisjes omvergehaald. Het zal u duidelijk zijn, als u dit laatste stukje over kracht nog eens goed overweegt, dat het niet nodig is om met bepaalde rituelen te werken, ook als rituelen. In het occultisme een heel reëel voorkomen. Wij hebben geen symbolen nodig, tenzij ons eigen bewustzijn alleen door een symbool tot een innerlijke eenheid gesmeed kan worden. Het is onze reactie die bepaalt, niet de kracht zelf die erdoor wordt bepaald.

Het hele occultisme bestaat uit verschijnselen die niet gemakkelijk te verklaren zijn. De laatste tijd doet de mens experimenten o.a. met telekinese, met telepathie en de laatste vormen van proefnemingen in o. m. het zuiden van de Sovjet Unie behelzen op het ogenblik ook helderziendheid in een bepaalde vorm. Maar de mens staat altijd voor één raadsel het is de mens zelf die de bepalende factor is. Dat maakt het wetenschappelijk ontzettend moeilijk, want elke mens is anders. Je kunt dus niet een aantal proeven opstellen waarop eenieder gelijk zal responderen. En als je dat dan probeert, zoals bij de blinde keuzeproef die door parapsychologische groepen wordt gebruikt, om begaafdheden vast te stellen, dan is dat alleen goed, indien de mens daarop is ingesteld. Het is nooit een bewijs van een werkelijk paranormaal vermogen. Het is ook geen bewijs dat er geen paranormaal vermogen is. Het is alleen een bewijs dat er ergens een factor is die de normale kansberekening beïnvloedt. Maar welke, dat weten we niet. Daarom moeten we wel uitgaan van het onbewezene en het onbewijsbare.

Wij moeten ons eigen bewijs brengen. Wij moeten onszelf overtuigen, niet de wereld. Bij de afsluiting van deze cursus, is het misschien heel goed u dit nog eens op het hart te drukken.

U hoeft niemand te overtuigen van uw paranormale begaafdheid, van uw kwaliteit of van uw mogelijkheden met het occulte. U moet uzelf daarvan overtuigen. Want eerst als u het gevoel heeft dat iets mogelijk is, zelf het geloof heeft dat er iets bestaat en dat het op u kan inwerken en door u kan werken, zijn de werkingen mogelijk geworden. Dan pas heeft u de innerlijke afstemming bereikt waardoor u kunt antwoorden op alles wat er rond u is op een bepaald terrein. Dan kunt u paranormaal genezen, omdat u het gevoel heeft te kinnen genezen. En door het geloof daarin ook zonder er verder geesten, gebeden of wat dan ook bij te halen kunt u levenskracht onttrekken aan de oerkracht en uit vele andere krachten die rond u zijn en die op u zijn afgestemd. U kunt die projecteren op iemand en daarmee de meest fantastische genezing tot stand brengen. Maar onthoudt u wel: alleen als u erin gelooft:

Als u het occultisme bestudeert om daarmee praktisch zoveel mogelijk iets te doen, moet u beginnen uzelf te overtuigen van de mogelijkheid; niet alleen in het algemeen voor de wereld maar ook voor uzelf. Want heeft u die overtuiging gewonnen, dan bent u een stap verder. Dat betekent niet dat alles precies juist is. Ook vele z.g. occulte verschijnselen en uitingen worden voor 1/10 door het wensleven van de mens bepaald. Want u bent het die bepaalt wat er gebeurt.

Er zijn mensen die zeggen: Een bepaalde geest roet doorkomen. Wat er doorkomt is een bewustzijn, maar niet die bepaalde geest. De vorm van de uiting wordt voor een groot gedeelte misschien bepaald door degene die de uiting weergeeft. Op zichzelf is dat niet zo belangrijk, als wij daarmee in de richting van de waarheid kunnen streven.

Ik geloof dat waarheid in de eerste plaats is het ontsluiten van de vele gebieden in en rond de mens, die op dit ogenblik stoffelijk gezien niet bestaan. We moeten gewoon leren om een beetje magisch te denken, om te werken met geestelijke kracht, om waarnemingen te doen.

En hoe we dat nu precies doen, ach, dat is een tweede zorg. Belangrijk is, dat we voor ons feiten verzamelen die voor ons overtuigend zijn. En als we die overtuiging hebben verkregen, dan kunnen we met die kracht naar buiten toe iets bereiken. Dan kunnen we een medemens genezen, dan kunnen we misschien ook onszelf genezen. Maar als u niet gelooft dat u zichzelf kunt genezen, dan kunt u dat niet, ook al kunt u ieder ander genezen. Als u niet gelooft dat u in staat bent om helderziende waarnemingen te doen dan zult u ze nooit doen, ook al bent u ervan overtuigd dat anderen dat wel kunnen. Daarom, zoek naar elke weg en elke mogelijkheid om die onbekende kracht voor uzelf en vanuit uzelf te beleven.

Zeg niet, dat het alleen voor uitverkorenen bestemd is. U bent ook deel van de goddelijke Kracht of de oerkracht, zo goed als ieder ander. Zeg niet; dat bepaalde dingen erg belangrijk zijn, als u er niets mee kunt doen. Streef in het occulte altijd naar het doelmatige voor zover u dat mogelijk is, want het doelmatige vindt respons in uw persoonlijkheid. Daardoor verandert uw afstemming, En als u op den duur heeft geleerd hoe u bepaalde occulte krachten en verschijnselen kunt oproepen, dan heeft u ook geleerd hoe u uw eigen trillingsgetal en uitstraling tijdelijk kunt domineren en veranderen. Dan kunt u de vele deelstralingen, waaruit uw geestelijk image is opgebouwd, beheersen en afwisselend bepaalde kwaliteiten van uw wezen zodanig overheersend opstellen, dat u daarmee kunt werken.

Probeer ook niet om vele dingen tegelijk te zijn. Als u werkt met occulte krachten, als u zich zelfs maar bezighoudt met de studie van het occultisme, durf eenzijdig te zijn zolang u bezig bent: Zodra de taak is afgelopen, sluit het geheel af en kijk naar de resultaten. En dan moet u weer zo objectief zijn als voor een mens maar mogelijk is.

Van alle krachten, die rond u zijn of ze gepersonifieerd zijn of ze behoren tot bepaalde natuurkrachten of misschien de uitstraling zijn van de aarde, van een ster of zelfs van de oerkracht is een antwoord te krijgen. Maar het antwoord kan alleen volgen, indien u zelf de juiste code kent.

Roep nooit dingen op waarvoor u een beetje bang bent: Want als u werkt met dingen die u vreest, dan houdt die vrees een onderwerping in. Wie zich onderwerpt, wordt beheerst door datgene wat hij oproept. Zelfs God is een kracht tot wie wij niet teveel moeten spreken, tenzij we die God niet vrezen maar aanvaarden. Als u denkt, dat God een oordeel over u kan spreken, wees voorzichtig! Roep God niet verkeerd aan, want het zou kunnen zijn dat uw schuldbewustzijn daardoor wordt gevoed totdat u onweerstaanbaar wordt gedreven door een schuldbewustzijn dat mogelijk niet eens feitelijk bestaat.

Filosofeer eens rustig over het onbekende, zelfs als het waanzinnig lijkt wat u denkt. Probeer gewoon gedachtenbeelden op te bouwen. En als u iets ontmoet waarvan u zegt: dit is volgens mijn innerlijk weten waar, probeer of u er iets mee kunt doen. Want gelooft u mij: Alle occulte filosofie is zinloos en nutteloos:, tenzij ze ons brengt tot een actief beleven van de krachten die we occult noemen. Alle geloof aan kosmische geheimen is zinloos, tenzij we ons aanvoelen en erkennen van die geheimen kunnen ombuigen tot een vergroting van ons eigen besef en ons eigen bewustzijn.

Probeer nooit een ander te domineren met wat u paranormaal noemt. Probeer alleen zelf datgene wat u paranormaal noemt te beheersen. Uit de beheersing komt het begrip. Uit het begrip komt het meesterschap, dat een uitbreiding van bewustzijn inhoudt en daardoor de verovering van de wereld verwezenlijkt, die men nu nog occult noemt.

Ik heb u gezegd dat de gemiddelde uitstraling van een mens uit 16 tot 32 factoren is samengesteld. Nu zult u zich bij herlezing wel afvragen wat dat betekent en daarom deze noot.

In uw wezen is een stoffelijk levensbesef. Er is een begrip ten aanzien van de waarden van het leven. Er is een begeertelevens. Er is een emotioneel leven. Elk van deze factoren zuiver stoffelijk als ze zijn betekent reeds een afzonderlijke trilling. Het betekent een afzonderlijke vibratie die in de aura kenbaar is, als ze tijdelijk wordt gewekt.

Dan hebben we geestelijk in de levenskrachtsfeer eveneens een aantal factoren, positieve erkenning, kracht gewinnen, kracht verlies, bewuste kracht afgifte, bewuste kracht opname. Dit zijn allemaal bewuste factoren en deze zijn alle weer als een afzonderlijke uitstraling kenbaar.

Dan hebben we bovendien nog een aantal z.g. hoog geestelijke uitstralingen, die o.m. worden bepaald door het totale "ik" bewustzijn (men spreekt ook wel van super ego en eigenlijk de relatie omschrijft die dat ego voor zichzelf begeert met alles wat er omheen bestaat. Ook dit zijn factoren die aanwezig zijn in uw persoonlijkheid, zelfs wanneer u op aarde leeft. Zij vormen dus een deel van de uitstraling. Wat u als eigen trillingsgetal of stralingsnummer naar voren brengt is dus eigenlijk niets anders dan een samengesteld geheel waarin allerlei grondwaarden van uw persoonlijkheid zijn vertegenwoordigd. Het is een resultante; het is nooit een primair trillingsgetal.

Dat de factoren meestal tussen 16 en 32 liggen is te danken aan het feit, dat een mens in de stof tenminste 16 factoren heeft. Hij heeft gemiddeld 5 tot 6 stoffelijk belangrijke factoren en daarnaast per sfeer en wereld gemiddeld 9 wat het geheel dus brengt op 14. Dan hebben we daarbij nog de zieletrilling, dat is al 15. En nemen we daarbij nog de angst die bij velen bestaat, dan komen we tot 16. Dit is een normaal getal. Naarmate u geestelijk meer bewust bent, meer bewust stoffelijk werkt en denkt, zal het aantal trillingen dat u zelf genereert toenemen. Het maximum dat we op aarde zullen aantreffen bij een volbewuste persoon, die zelfs een groot gedeelte van de materie reeds door zijn wil kan beheersen, pleegt 32 te zijn. Vandaar dat ik dit heb aangegeven als een mogelijkheid.

ACHTERGRONDEN VAN HET LEVEN

Je leeft. Het leven moet een doel hebben. Het doel van het leven is voor zover we dat kunnen nagaan ons bewust te worden van ons gehele ego en daarmee zeer waarschijnlijk ook van de totaal scheppende kracht waarvan we deel uitmaken.

Maar als we op aarde zijn of in een bepaalde sfeer, dan ziet het leven er toch wel wat beperkter uit. We kunnen ons daarvan gemakkelijk afmaken door te zeggen; Het leven op aarde is een leerschool en het leven in de geest is een periode van bezinning enz. enz. Maar als je op aarde leeft, wat doe je dan eigenlijk?

Op aarde manipuleer je in feite zeer vele krachten zonder dat te beseffen. Doordat je er geen besef van hebt, zul je dus experimenteren waar je dit meer bewust misschien niet zou doen. De zin van het stoffelijk leven is voornamelijk het experiment waardoor je geconfronteerd kunt worden met nieuwe mogelijkheden en waarden in jezelf en in de kosmos.

Ga je kijken naar het leven in de sferen, dan kun je ook weer zeggen: daar zit natuurlijk wel bezinning bij, maar in de praktijk probeer ik alles wat ik als experiment heb ondergaan op aarde om te zetten in een vaste waarde, in een kennis; iets waarmee ik voortdurend kan werken en niet alleen bij toeval.

Kom je dan in de allerhoogste sferen terecht waar alleen de heel grote meesters en jongens van de allerhoogste waarde rondlopen, dan moeten we zeggen; Hier is een besef ontstaan voor totaliteit, maar het is kennelijk iets wat van het "ik" is uitgegaan. Het leven in de hoogste sfeer is vermoedelijk het aanvullen van het "ik"-besef met de belevingen van de totaliteit om daardoor het "ik" vollediger uit te drukken en gelijktijdig de totaliteit harmonischer te beleven; wat allemaal erg mooi en uit de aard der zaak altijd wat vaag is.

Iemand die op aarde is, zal het niet altijd met die dingen eens kunnen zijn. Als iemand mij had gevraagd: wat is de zin van het leven op aarde? had ik waarschijnlijk gezegd: die zin ligt in de zin die je hebt in de dingen die je het leven mogelijk maken. Als ik in het leven en wat daarin mogelijk is geen zin meer heb, dan is het voor mij zinloos. Ga ik echter kijken naar de wonderlijke verschijnselen die ik achteraf heb geleerd, dan blijkt dat juist in de tijd dat mijn belangstelling taande voor sommige meer stoffelijke genietingen, ik gelijktijdig een aantal nieuwe geestelijke mogelijkheden kreeg.

Kijk ik naar de doorsnee mens van vandaag, dan blijkt mij dat bijna 50 % telepatisch is, maar dan bewust. Kijk ik naar de mensen die wat ouder zijn, dan kom ik tot de conclusie dat bijna 70 % (dat is erg veel) op enigerlei wijze contact krijgen met het leven na de dood en dat ze daardoor een groot aantal ervaringen opdoen die zeker niet stoffelijk beperkt meer zijn: Zij drukken die dingen meestal weg. De zin van het bestaan ligt wel in een uitbreiding van bewustzijn op enigerlei wijze.

Kijk ik naar de mogelijkheden die de mens heeft (dit is een occulte cursus geweest, dus is het gemakkelijk om daarop terecht te komen), dan ontdek ik dat de meeste mensen hun kwaliteiten en eigenschappen onevenwichtig gebruiken. Dat geldt voor de meesten van ons geesten trouwens ook.

Een mens komt op aarde en is eens misschien een groot magiër geweest. Nu wil hij zich met alle geweld wijden aan de wereld van algebra en meetkunde. Dat lijkt strijdig te zijn, maar als die mens in staat is om zijn magisch opgedane kennis te projecteren in zijn wetenschap, dan ontstaat er een vernieuwing van die wetenschap. Anders gezegd: het stoffelijk weten komt dichterbij het geestelijk mogelijke. Dan zie ik daarin toch wel degelijk een grote stap vooruit, niet alleen voor de mens maar ook voor vele anderen.

Nu weet ik wel dat heel veel mensen zullen denken: ach, dat intuïtieve gedoe daar heb je weinig aan. Maar als je kijkt naar mensen als b.v. Einstein, om een heel bekende te noemen, dan zien we dat deze man gelijktijdig een groot mathematicus en een groot mysticus is geweest. Wat hij uitdrukt in zijn mathematische termen is in feite een mystieke beleving waaruit hij conclusies trekt ten aanzien van het stoffelijke bestaan waarvan hij de mogelijkheid dan weer mathematisch aantoonde. Nu zullen wij over het algemeen wel niet zo mathematisch zijn. Vaak vragen wij ons af wat heeft het nog voor zin dat we zo bestaan? Maar wat wij daarbij over het hoofd zien is de invloed die we uitoefenen.

De zin van het leven ligt heel vaak in een enkel woord, zo vreemd, als het klinkt. Er zijn mensen, die maanden niets voor een ander betekenen en dan één woord zeggen waardoor het leven van één mens verandert en daarmee het beleven en de mogelijkheden van een onvoorstelbaar groot aantal mensen, gerekend door de geslachten heen. Dan is dat ene woord misschien belangrijker, dan 60 jaren van leven. De zin van dat ene woord beseffen we op dat moment zelf niet. We zijn er blind voor. En misschien dat we pas veel later, als we in één van de hogere sferen terecht zijn gekomen, gaan begrijpen wat we eigenlijk hebben gedaan. Wij waren toen noodzakelijk en wat meer is, we hebben dat woord gesproken niet omdat iemand het ons heeft in gefluisterd, maar omdat het in ons, door onze eigen harmonie op dat ogenblik werd geboren. De zin van je leven ligt vaak in kleinigheden als je het zo bekijkt.

Een mens kan zelf aan niets geloven en toch door de een of andere opmerking, door een daad of zelfs door wat hij nalaat te doen een ander confronteren met ongekende krachten en daarmee hem een geloof geven dat groeit tot een zekerheid van een hoger bestaan: Ook dat heeft zijn zin en betekenis.

Er is eens iemand geweest, een nonnetje, dat zwaar gezondigd had.

Dit is een tijdje geleden gebeurd en toen waren nonnetjes vaak specialisten daarin. Zij had zichzelf voor heilig uitgegeven (dat komt ook tegenwoordig nog heel vaak voor) en werd dus als een uitverkorene Gods begraven. Maar, zo gaat het verhaal verder, het nonnetje kwam terug door vlammen omhulden drukte haar gloeiende hand op de kist waarom inderdaad een verschroeide handafdruk nadien voortdurend zichtbaar bleef.

En dit terwijl ze uitriep: "Ik ben zondig geweest en ik heb gefaald. Pas op, dat je niet hetzelfde doet."

Het is een mooie mythe. Het is niet echt gebeurd. Maar in zo'n geval zou het hele leven van dat nonnetje voor het totaal zinloos geweest kunnen zijn, zou met die ene verschijning een zo grote invloed hebben uitgeoefend op het denken van anderen dat daarmee een bestaan van laten we zeggen 90 jaren volledig vervuld zou zijn:

We spreken over de zin van het leven en we weten zelf niet eens wat we zijn wat we doen. Soms denken we dat we onszelf een beetje kennen. Dan menen we misschien ook nog dat we de wereld kunnen beoordelen; we weten precies wat goed is en wat niet: En pas als we overgaan komen we tot de conclusie hoezeer we ons hebben vergist. Want dan zijn alle dingen, die we belangrijk dachten onbelangrijk geweest. Een enkel die, die we hebben gedaan of gezegd, kan een heel leven hebben veranderd. En wat dat leven in zijn verandering voor anderen heeft betekend kun je zelfs in de geest niet altijd overzien.

Er is een wonderlijke verwevenheid van ons aller bestaan. Daarom kunnen we de betekenis van het leven Voor onszelf nooit met zekerheid vaststellen. We kunnen slechts één ding zeggen: Zolang wij leven krachten uit de kracht die we erkennen als juist ongeacht wat weten of laten weten zullen wij die belangrijke sleutels (want dat zijn het) verder geven aan anderen.

Een beetje wonderlijk om de zin van het leven te zien in één of meer sleutels die je aan anderen verschaft. Maar als je goed nadenkt, dan zeg je; Wij zijn toch een gemeenschap. Als je mens bent, dan hoor je bij de mensheid. Elke mens, die ik één stap verder help, helpt ook mij verder. Ik kan niet alleen verdergaan en de mensheid achterlaten. Omgekeerd kan de mensheid mij niet voorbij streven zonder mij mee te nemen. Wij zijn één geheel. Daarom zijn de sleutels, die je aan anderen geeft, zo belangrijk. Het zijn de middelen, die je verschaft aan het geheel van de mensheid om beter te denken, beter te beseffen, beter te bestaan.

Nu denkt u waarschijnlijk weer: Nou, daar wordt weer een aardig eindje weggepredikt, want dat is een menselijke gewoonte. Wat ik zeg, is eerlijk en oprecht gemeend en gebaseerd op alles wat ik in de loop der tijden ook als geest en in enkele menselijke vormen heb beleefd en geconstateerd.

Ik heb u dit voorgelegd omdat wij, die ons vaak bezighouden met het verborgene, het z.g. duistere, wel eens vergeten dat het niet zo belangrijk is wat wij zelf zijn en bereiken, maar dat heel erg belangrijk is wat we waarmaken voor anderen. In ons hele leven met al onze kennis van geestelijke krachten en geestelijke werkingen zullen we soms vrede of tevredenheid vinden; soms, waar ze daar in ons leven en werken zullen we door ons vermogen zuiverder te reageren op anderen en hun behoeften, ook al kunnen we die niet omschrijven, in staat zijn om de wereld of moet ik zeggen de mensheid te veranderen en beter te maken. Dit is een verklaring van mijn persoonlijk beleven en erkennen.

Als u aan het einde van zo'n cursus alles nakijkt, dan zult u heel veel nutteloze dingen tegenkomen. Dingen waarvan u denkt; was dat nu nodig, was het voor mij nu belangrijk om dit te weten. Dat kan ik mij echt voorstellen, want zelfs sommige van mijn eigen voordrachten vond ik minder geslaagd. Maar in al die dingen zit ergens voor iemand:toch ook weer een sleutel. Ergens is dat ene woord waardoor de gehele cursus voor iemand zin krijgt. Ergens is die ene kleine uitleg even misschien twee zin netjes, waardoor iemand in zijn innerlijk werken en streven verandert, maar daardoor ook neer betekenis krijgt voor het geheel van de mensheid.

Wie zijn wij, dat we de zin van ons leven willen beoordelen aan de hand van ons persoonlijk beleven en onze ervaring alleen. Wij zijn immers schepselen, die niet eens hun eigen werkelijk "ik" volledig kennen. Laten wij dan tevreden zijn met de kleine sleutels, die we aan anderen mogen verschaffen. Die kleine, schijnbaar onbelangrijke daden en woorden waarmee we de wereld in haar geheel, de mensheid in haar geheel helpen te veranderen. Want in de voortdurende verandering ligt de mogelijkheid van een gestadige rijping. In rijping ligt het zich ontplooiend bewustzijn, dat de beperkingen van een te zeer Uw gebonden bestaan kan afwerpen en daardoor in een bewuste eenheid met de totaliteit kan gaan leven.

Dat u mij zelf de mogelijkheid heeft gegeven om deze verklaring af te leggen; moogt u mij niet verweten dat ze zo is uitgevallen. Wie probeert een waarheid te zeggen, zal anderen vaak vervelen. Maar wie niet probeert een waarheid te zeggen zoals hij die beseft, loopt het gevaar zijn eigen levensdoel en levensmogelijkheid te beschamen. Ik heb getracht u die mogelijkheid voor mij zo klein mogelijk te houden en daarnaast, waar mogelijk voor u een begrip te

scheppen voor de soms grote betekenis. die zelfs de schijnbaar ledige dagen van uw stoffelijk bestaan kunnen hebben voor het geheel.